

Αστυνομική Επίδεώρηση

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1988

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

καλή χρονιά

Α. Παπαδόπουλος

Αστυνομική Επίδεωρση

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1988

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Υπαστ/μος Α' Νικόλαος Πολύμερος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Υπαστ/μος Β' Δημήτριος Κάσσιος

Πολ. Υπάλλ. Αικατερίνη Σαββίδου

ΣΥΝΤΑΞΗ

Π.Υ. Αντώνιος Γαλανόπουλος

Π.Υ. Φώτιος Μακροζαχόπουλος

Π.Υ. Μαρία Πίσχου

Π.Υ. Αγγελική Ρήγα

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ανθυπαστυνόμος Κων/νος Καραγιάννης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Π.Υ. Κων/νος Πλευριτάκης

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

Αρχ/κος Ελευθέριος Μουτσώκος

Π.Υ. Γεώργιος Βόλης

Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Φωτογρ. Συνεργείο ΥΔΤ

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Β. Οικονόμου

Δημαράκη 20 - Ρουφ

Τηλ.: 64.30.903, 34.59.878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Διεύθυνση: 86.55.505 - Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη: 86.54.654, 86.71.360 - Διαχείριση - Διεκπεραίωση: 86.77.074 και 86.22.411 (εσωτ. 200)

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αριστοτέλους 175 112 51 Αθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 800 Βηθλεέμ, το λίκνο της Χριστιανοσύνης
- 802 Επιστήμη και Πίστη
- 805 Η ληστεία στην Ελλάδα
- 808 Καίσαρ Μπεκάρια
- 811 Παιδί και πειθαρχικά μέτρα
- 815 Φροντίστε το αυτοκίνητό σας για το χειμώνα
- 817 Ο μυστηριώδης αστέρας της Βηθλεέμ
- 819 Οι μικροί «κλέφτες»
- 820 Αντίσταση κατά της αρχής
- 823 Τα Ελληνικά Χριστούγεννα
- 825 Ελληνογαλλικό Συμπόσιο για την Εγκληματικότητα των ανηλίκων
- 826 Το ski σαν άθλημα και ψυχαγωγία
- 829 Αυτοκίνητο
- 830 Τα χαρτιά υπό διωγμόν
- 834 Επισημάνσεις
- 836 Επίκαιροι... αιωνόβιοι
- 839 Διακοπές για όλες τις εποχές
- 840 Νομολογίες
- 842 Πορτραίτα συναδέλφων
- 844 Γεγονότα και Συμβάντα
- 847 Νέα απ' όλη την Ελλάδα
- 850 Υπηρεσιακά Νέα
- 854 Η βία στους αθλητικούς χώρους
- 857 Για τις ευχάριστες ώρες
- 858 Αλληλογραφία
- 859 Ευρετήριο περιεχομένων

Το εξώφυλλό μας

Αστυνομικός της ομάδας «Ζ» της Άμεσης Δράσης

ΒΗΘΛΕΕΜ ΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΥΝΗΣ

ΔΗΜ. ΦΕΡΟΥΣΗ

ΚΑΘΕ χρόνο τις μέρες αυτές η σκέψη και η καρδιά μας επιστρέφουν με νοσταλγία και ευφροσύνη σ' εκείνη τη νύχτα της Ανατολής. Πλησιάζουμε τη μνήμη μας μπροστά στα θαύμα της Γεννήσεως και ακούμε τις παλιές προφητείες της Αγίας Γραφής, που μιλάνε για την «προσδοκία των εθνών» και για το άστρο της Βηθλεέμ που φώτισε τον κόσμο και που «ο λαός ο καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα και τοις καθημένοις εν σκότει και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν αυτοίς».

Με τη δίψα της ιερής βιώσεως των γεγονότων, μέσα σε βαθειά σιωπή και πνευματική έκσταση περνάμε θάλασσες και βουνά, κάμπους και ερημιές και βρισκόμαστε κοντά στα περιστατικά και στις μορφές εκείνες που ήρθαν για να αναγεννηθεί η ανθρωπότητα. Η Μαρία, ο Ιωσήφ, ο Κάισα-

ρας, το διάταγμα της απογραφής, το σπήλαιο και η φάτνη, τα ήμερα ζώα, οι ποιμένες, το Άστρο της παγερής νύχτας, οι Μάγοι και ο μικρός Χριστός, συνθέτουν το χρονικό της Γεννήσεως του Θεανθρώπου. Προσφέρουν στις αισθήσεις μας εκείνο που δεν μπορεί να περιγράψει ο λόγος, να εκφράσει η καρδιά, να κατανοήσει ο νους, να συλλάβει η φαντασία!

Το λίκνο

Ωστόσο, κάθε χρόνο, ακούμε τον Ευαγγελιστή Λουκά να μας λέει: «Διέλθωμεν δη έως Βηθλεέμ και ιδώμεν το ρήμα το γεγονός, ό ο Κύριος εγνώρισεν ημίν».

Μας παροτρύνει να περπατήσουμε μέσα στη μικρή πολιτεία της Ιουδαίας, τη Βηθλεέμ, και να ζήσουμε στιγμή με στιγμή τη νύχτα των Χριστουγέννων. Να κατεβούμε τα σκαλοπάτια της φάτνης και με τα χέρια μας να αγγίξουμε το λίκνο που η Θεοτόκος ακούμπησε το Θείο Βρέφος μόλις γεννήθηκε: «και έτεκε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εσπαργάνωσεν αυτόν και ανέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι ουκ ην αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι».

Στον ιερό αυτό χώρο Άγγελος Κυρίου στάθηκε και ευαγγελίστηκε τους αγραυλούντες ποιμένες και ολόκληρο τον κόσμο ότι «ετέχθη Σωτήρ» «ος έστι Χριστός Κύριος». Ταυτόχρονα όμως, μια μελωδία από ουράνιες δυνάμεις σκορπούσαν το μήνυμα της ειρήνης σε κάθε γωνιά της γης: «Δόξα εν Υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».

Έτσι η μικρή και άσχημη, μέχρι εκείνη την ιστορική ώρα, Βηθλεέμ γίνεται το κέντρο του κόσμου. Και το σπήλαιο ο ομφαλός της ιστορίας!

Μια καινούργια περίοδος αρχίζει για τη μικρή πόλη. Από ένα αγροτικό κέντρο, 9 μόλις χιλιόμετρα από τα Ιεροσόλυμα, υψώνεται τώρα σε παγκόσμιο σύμβολο ειρήνης και χαράς, όπως τόσο παραστατικά σημειώνει και πάλι ο Ευαγγελιστής Λουκάς: «Και συ Βηθλεέμ, γη Ιούδα, ουδαμώς ελαχίστη ει εν τοις ηγεμόσιν Ιούδα· εκ σου γαρ εξελεύσεται ηγούμενος όστις ποιμαίνει τον λαόν μου...».

Η Βηθλεέμ είναι χτισμένη σε ύψος 777 μέτρων από τη θάλασσα, πάνω σε δυό λόφους. Βρίσκεται ακριβώς στα σύνορα της ερήμου της Ιουδαίας, στη μέση της λουρίδας που εκτείνεται από τη Νεκρά θάλασσα μέχρι τις ακτές της Μεσογείου.

Υπήρξε η πόλη του Δαβίδ. Ο τόπος της ταφής της Ραχήλ. Η πατρίδα της Ρουθ.

Σε απόσταση 22 μόλις χιλιομέτρων, προς το νότο, βρισκόταν η Χεβρών. Ο τόπος του Πατριάρχη Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. Ακόμα σε απόσταση μόνο 15 χιλιομέτρων στα βορειοδυτικά, υπήρχε η Γαθαών, όπου ο Ιησούς του Ναυή είχε κάνει να σταματήσει ο ήλιος. Ακόμα κάπου 18 χιλιόμετρα δυτικά, βρισκόταν η αρχαία Σακώχ, όπου ο Δαβίδ είχε σκοτώσει τον Γολιάθ, τον Φιλισταίο εκείνο γίγαντα της Παλαιάς Διαθήκης.

Όμως τώρα η Βηθλεέμ είναι το λίκνο της Χριστιανοσύνης. Εκεί βρίσκεται δυό χιλιάδες χρόνια, το φυσικό Σπήλαιο, σκαμμένο μέσα στο βράχο, όπου η Μαρία βρήκε καταφύγιο για να φέρει στον κόσμο τον Μεσσία. Είναι εκεί η μικρή ορθογώνια φάτνη φωτισμένη από καντήλια και λαμπάδες, μαρτυρία συγκλονιστική, της ανανθρωπήσεως του Λόγου. «Ενταύθα εκ της Παρθένου Μαρίας εγεννήθη ο Χριστός», είναι γραμμένο λατινικά στο ημικυκλικό κοίλωμα του τοίχου της Σπηλιάς.

Σύμβολο ειρήνης

Πάνω απ' αυτό το Σπήλαιο της Γεννήσεως είναι ο τόπος της λατρείας για όλους τους χριστιανούς.

Βρίσκεται η πανάρχαιη «Βασιλική», μνημείο πανσεβάσμιου της Χριστιανοσύνης και αγάπης όλου του κόσμου. Χτίστηκε αρχικά από την αγία Ελένη, μητέρα του Μεγάλου Κωνσταντίνου, πρώτου αυτοκράτορα της Βυζαντινής αυ-

τοκρατορίας.

Ο ιστορικός Σωκράτης μνημονεύοντας το Άγιο Σπήλαιο και την ανέγερση πάνω σ' αυτό του καλλιτεχνικού Ναού από την Αγία Ελένη λέει, ότι όχι μόνο «οίκον ευκτήριον εν τω μνήματος τόπω κατεσκεύασεν», αλλά «και εν τω άντρω της Βηθλεέμ, ένθα η κατά σάρκα γέννησις του Χριστού, ετέραν εκκλησίαν ουχ ήττον κατεσκεύασεν».

Τον καιρό του αυτοκράτορα Μανουήλ του Κομνηνού (1143 – 1180) η Εκκλησία της Βηθλεέμ ανακαινίστηκε και οι περιγραφές όλων των οδοιπορικών μέχρι το 1249 συμφωνούν σε όλα για τη σημερινή μορφή της.

Η μεγαλύτερη επισκευή του Ναού είναι εκείνη που έγινε στα 1842, που πατριάρχευε ο Αθανάσιος ο Γ' και Σουλτάνος ήταν ο Αμπνύλ Μετζίτ.

Σε μικρή απόσταση από το Σπήλαιο οι χριστιανοί δείχνουν τον τόπο όπου ο Ιωσήφ είδε στον ύπνο του τον άγγελο που του είπε: «εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε, εις Αίγυπτον, και ίσθι εκεί έως αν είπω σου· μέλλει γαρ Ηρώδης ζητείν το παιδίον του απολέσαι αυτό». Ενώ 200 βήματα από την Εκκλησία της Γεννήσεως βρίσκονται τα λείψανα των νηπίων που ο Ηρώδης έσφαξε στη μανία του, όταν δεν γύρισαν οι Μάγοι να του πουν που βρίσκεται ο τόπος της Γεννήσεως, αλλά «δι' άλλης οδού ανεχώρησαν...». «Τότε Ηρώδης ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη λίαν και αποστείλας ανείλε πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ και εν πάσι τοις ορίοις αυτής από διετούς και κατωτέρω...».

Το ταξίδι του Ιωσήφ και της «εγκυμονούσης» Μαρίας από τη Ναζαρέτ στη Βηθλεέμ με τα πόδια ή με το γαϊδουράκι είναι κάπου 150 χιλιόμετρα δρόμος. Θα πρέπει να ήταν ασφαλώς δύσκολο και κουραστικό, για μια ετοιμόγεννη γυναίκα. Ξένοι και αποκλεισμένοι από τα γεμάτα κόσμο καταλύματα, αναγκάστηκαν να μείνουν προσωρινά σ' ένα σταύλο, γιατί «ουκ ην αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι». Έφτασε η ιστορική ώρα να γεννηθεί το Θείο Βρέφος. Κι αντί η γη να προσφέρει κούνια στον Υιό του Θεού, του πρόσφερε την ταπεινή Φάτνη. Τι ωραίος, στ' αλήθεια, συμβολισμός. Τέλεια καταφρόνηση της ανθρώπινης πολυτέλειας και αιώνια συμπάθεια στη φτώχεια από μέρους του Θεού.

Το ταξίδι

Ωστόσο η ώρα είναι και πάλι μυστική, κατανυκτική. Τώρα κύριο σύμβολο ειρήνης και ευδοκίας υψώνεται μέσα στην ιστορία, στη μνήμη και στη νοσταλγία μας η Βηθλεέμ. Η Φάτνη του απλού Σταύλου δίχως της γης τη χλιδή, την ανθρώπινη δύναμη, την απληστία και το φόβο. Η Φάτνη της νύχτας των Χριστουγέννων που κλείνει τη χαρά και την ελπίδα της ανθρωπότητας. Γιατί από τη Βηθλεέμ ακούγεται και πάλι σήμερα το θεσπέσιο κήρυγμα της αληθινής ειρήνης. Προς τον ιερό αυτό χώρο, το λίκνο της Χριστιανοσύνης, στρέφει η πονεμένη ψυχή την αγάπη και τον πόθο της για να ανλήσει το μήνυμα της σωτηρίας. Να ακούσει με τα ίδια του τ' αυτιά ο καθένας μας μέσα στη νύχτα των θαυμάτων, το «Δόξα εν Υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία». Ενώ η Εκκλησία θα ψάλλει: «Χριστός γεννάται δοξάσατε, Χριστόν εξ ουρανών απαντήσατε, Χριστός επί γης υψώθητε».

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ

Του αιδ. π. Ζαν – Μαρί Μορέτι*

Επιστήμη και Πίστη! δυο ξεχωριστά πεδία, δυο διαφορετικά αντικείμενα γνώσης. Η επιστήμη δεν έχει να πει τίποτε για τις αλήθειες της πίστης. Ούτε η πίστη μπορεί να αντισταχθεί στις επιστημονικές αλήθειες. Η διάκριση αυτή είναι απόλυτα αναγκαία για να δώσουμε απάντηση σε ορισμένες πρόσφατες δυσκολίες που προκύπτουν κυρίως από τα προβλήματα της προέλευσης και των αρχών του κόσμου και της ζωής.

* Ο π. Ζαν – Μαρί Μορέτι, ανήκει στο Τάγμα των Ιησουϊτών και είναι δρ. Φυσικών Επιστημών. Υπήρξε καθηγητής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Παρισιού (1953 – 1968), ενώ στα 1968 – 1977 δίδαξε Βιοχημεία στο Πανεπιστήμιο του Μονπελιέ.

• Η επιστημονική γνώση.

Ο όρος «επιστήμη» καλύπτει ένα απέραντο πεδίο γνώσης από τα πιο αφηρημένα μαθηματικά μέχρι τις ανθρωπολογικές επιστήμες (ψυχολογία, κοινωνιολογία...). Στο άρθρο μας θα περιοριστούμε στις φυσικές επιστήμες, της ύλης και της ζωής, επειδή στις δύο αυτές περιπτώσεις το υπό εξέταση αντικείμενο είναι συγκεκριμένο, καθορισμένο και ίσως υποκείμενο στην εμπειρία.

Πράγματι, ο επιστήμονας επιλέγει το αντικείμενο της μελέτης του, το περιγράφει, το καθορίζει και το εξετάζει από μια ειδική σκοπιά (π.χ. η χημική σύνθεση ενός χρωμοσώματος ποικιλικού ή η διάθλαση των ακτίνων Χ σε κρύσταλλο συγκεκριμένου μετάλλου). Άσχετα, όμως, αν πρόκειται για χημικό ή για φυσικό επιστήμονα, η μέθοδος που χρησιμοποιείται είναι η ίδια: η πειραματική μέθοδος. Ο ερευνητής ξεκινά από ένα γεγονός που πρέπει να αναπαράγεται σε περίπτωση πολλαπλών πειραμάτων κάτω από τις ίδιες συνθήκες ή υπό συνθήκες στις οποίες εναλλάσσεται συστηματικά ένας μόνο παράγοντας. Με αυτό τον τρόπο ζητά να καθορίσει τους μηχανισμούς και, εφόσον είναι δυνατό, τους νόμους που τους διέπουν. Από μια πρώτη διαπίστωση καταλήγει σε συμπεράσματα τα οποία επιβεβαιώνουν την υπόθεσή του εφόσον επικυρώνονται από την εμπειρία. Ο επιστήμονας δέχεται μόνο ό,τι προκύπτει μετά από αυστηρή

κρίση του λόγου στον οποίο υποβάλλονται τα αδιαφιλοκίνητα συμπεράσματα της έρευνάς του. Η βεβαιότητά του στηρίζεται σε κάτι το αποδεδειγμένο.

• Η γνώση της πίστης.

Από την ίδια τη φύση της, η πίστη τοποθετείται σε ένα τελείως διαφορετικό επίπεδο σε σχέση με εκείνο της επιστήμης. Δεν στηρίζεται σε εμπειρίες επιστημονικού τύπου, δεν είναι αποτέλεσμα θεωριών που επικαλούνται τη λογική ούτε κατάλογος θέσεων που συνοψίζονται στο «Σύμβολο της Πίστης». Είναι πριν από όλα αποδοχή κάποιου, εγκατάλειψη σ' Αυτόν και προσωπική δέσμευση απέναντί Του.

Αντικείμενο της πίστης είναι ο Θεός που αποκαλύπτεται. Ο πιστός δέχεται το μήνυμά του με την ελπίδα ότι θα ανακαλύψει σ' αυτό το νόημα της ύπαρξής του. Αν πάρει το δρόμο που του υποδεικνύει ο Θεός, αν κάνει βίωμα την πίστη, τότε γεννιέται μέσα του η σιγουριά πως βρίσκεται στην αλήθεια.

Από πού προέρχεται αυτή η βεβαιότητα; Προέρχεται από την αυθεντία Εκείνου που είναι η πηγή της αποκάλυψης. Ο ίδιος ο Θεός μας λέγει αυτό που πιστεύουμε. Πρόκειται για μια βεβαιότητα, όχι όμως του ίδιου είδους με την επιστημονική. Και οι δύο βασίζονται σε «εμπειρίες», εμπειρίες όμως διαφορετικής φύσης.

Εφόσον αντικείμενο της πίστης είναι ο

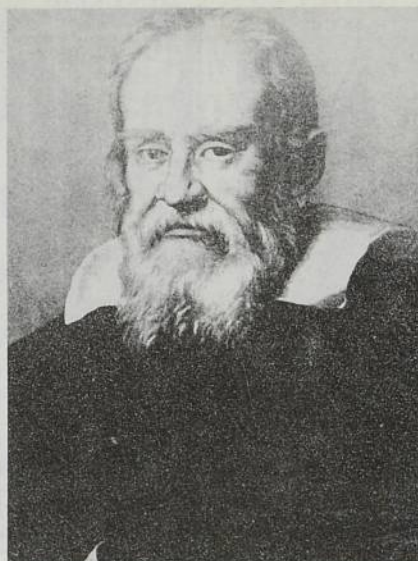
Θεός και μάλιστα ο άπειρος Θεός που δε συλλαμβάνεται απόλυτα από τον ανθρώπινο νου, ο πιστός καλείται να δεχτεί Κάποιο που δεν συγκρίνεται με την ορατή, χειροπιαστή πραγματικότητα. Αν δώσει τη συγκατάθεσή του, τότε η βιωμένη πίστη σε μια αυθεντική χριστιανική ζωή φωτίζει τη διάνοιά του.

• Ομοιότητα και διαφορές.

Συνοψίζοντας μπορούμε να καταλήξουμε: η επιστήμη και η πίστη παρέχουν γνώσεις. Όμως, οι δύο τύποι γνώσεων διαφέρουν τόσο ως προς το αντικείμενό τους (δηλαδή το περιεχόμενο και το πεδίο τους), όσο και ως προς την προέλευσή τους.

Λέγεται συνήθως ότι η επιστήμη ασχολείται με τα φαινόμενα (φυσικά, χημικά, βιολογικά...), αναζητά το «πώς» των πραγμάτων. Δεν μας δίνει πληροφορίες για την έννοιά τους. Το αντικείμενο της πίστης είναι τελείως διαφορετικό. Ασχολείται με το Θεό και με αυτό που λέγει στον άνθρωπο προκειμένου να πραγματοποιήσει το σκοπό της ζωής του. Δίνει το νόημα στα πράγματα, αυτό που δεν μπορεί να κάνει η επιστήμη η οποία περιορίζεται στο «πώς» και όχι στο «γιατί», στο μηχανισμό των φαινομένων και όχι στη σημασία τους.

Όταν εννοήσουμε ότι οι δύο τύποι γνώσης τοποθετούνται σε διαφορετικά επίπεδα τότε καταλαβαίνουμε πως είναι αδύνατο τα πορίσματα της επιστήμης να

Ο Γαλιλαίος

Ο Κοπέρνικος.

έρχονται σε αντίθεση με τα πορίσματα της πίστης, και αντίστροφα. Δε συν-έβαινε όμως πάντα το ίδιο, όπως θα δούμε αμέσως.

Μέχρι το 17ο αιώνα κανείς δεν αμφισβήτησε την ιστορικότητα των βιβλικών αφηγήσεων. Ο κατακλυσμός και η κιθω-τός του Νώε, ο Δανιήλ στο λάκκο των λεόντων, ο Ιωνάς στην κοιλιά της φάλαι-νας, όλα αυτά προσλαμβάνονταν σαν εξίσου ιστορικά γεγονότα με την οικο-δόμηση του Ναού της Ιερουσαλήμ από τον Σολομώντα ή τη στάση του Ιούδα Μακκαβαίου. Όλοι πίστευαν ότι η δη-μιουργία ολοκληρώθηκε σε έξι μέρες. Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί το αντίθετο; Και ποιος θα τολμούσε να το πει;

Η πρώτη σοβαρή κρίση μεταξύ των δε-δομένων της επιστήμης και όσων διαβε-βαιώνει η πίστη (πιο συγκεκριμένα: οι διαβεβαιώσεις της Γραφής, η οποία ερ-μηνευόταν κατά γράμμα από τους θεο-λόγους της εποχής, που τις παρουσίαζαν σαν αναπόσπαστο μέρος της παρακατα-θήκης της πίστης) ξέσπασε με τη γνωστή υπόθεση του Γαλιλαίου.

• Η υπόθεση Γαλιλαίου.

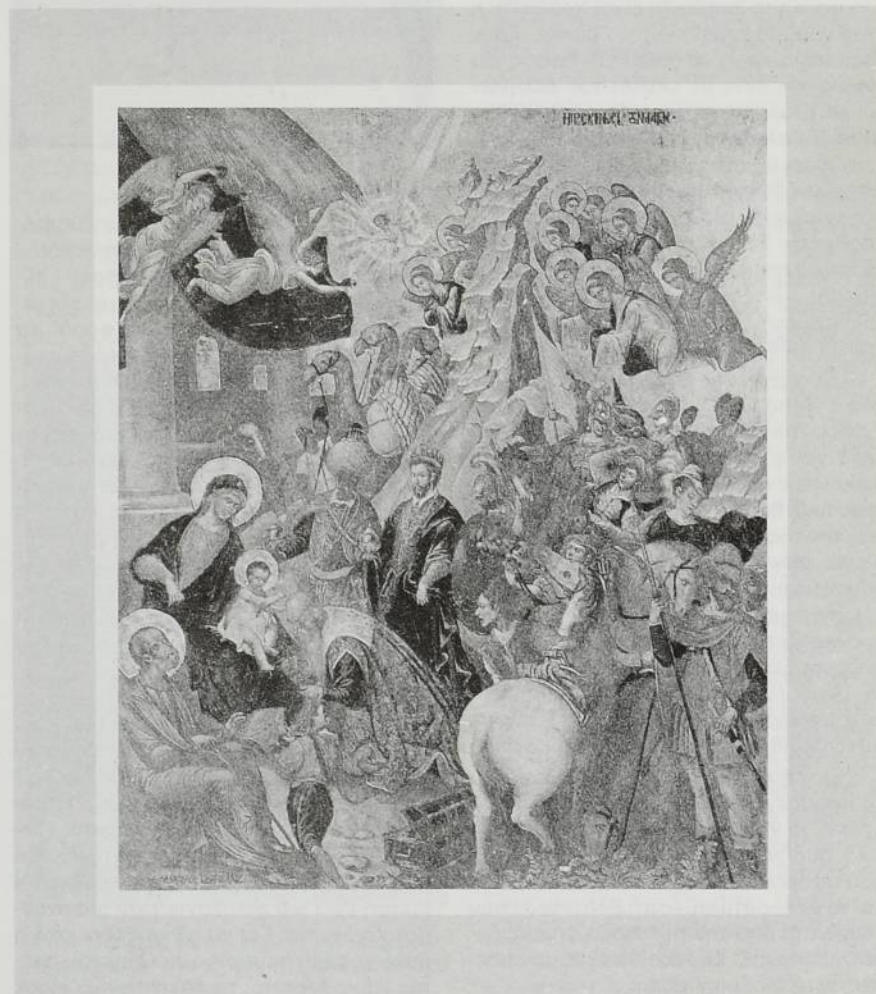
Μέχρι τον 14ο αιώνα οι αστρονόμοι χρησιμοποιούσαν το σύστημά του Πτο-λεμαίου (2ος π.Χ. αιώνας). Σύμφωνα μ' αυτό, η γη βρίσκεται ακίνητη στο κέντρο του κόσμου, τα άστρα κινούνται σε επί-κεντρες σφαίρες, οι πλανήτες διαγρά-φουν τροχιά εντός των συστημάτων στα οποία ανήκουν. Πρόκειται για τον γεω-κεντρισμό του Αριστοτέλη, αναθεωρη-μένο και διορθωμένο.

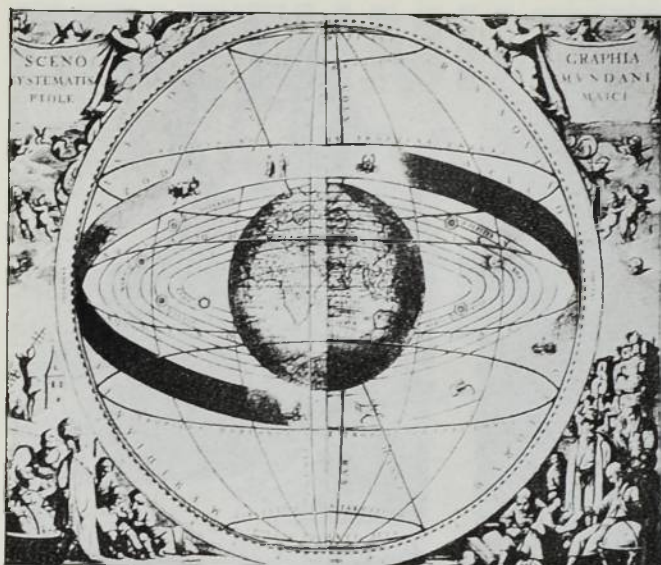
Ο Κοπέρνικος (1543) πρότεινε ένα απλούστερο σύστημα που διευκολύνει τους υπολογισμούς. Τοποθετεί τον ήλιο στο κέντρο του κόσμου. Η γη περιφέρε-ται γύρω απ' αυτόν, Ο Γαλιλαίος επιβε-βαίωσε, με τις παρατηρήσεις του το

ηλιοκεντρικό σύστημα του Κοπέρνικου. Γράφει σχετικά το 1610: «Το σύστημα του Κοπέρνικου, από επιστημονική άποψη, είναι τουλάχιστο εξίσου παραδε-κτό με εκείνο του Πτολεμαίου».

• Η διαμάχη.

Αμέσως άρχισε ο πόλεμος με τους θεολόγους της Ρώμης οι οποίοι, σε αντί-θεση με το Γαλιλαίο, επικατέστηκαν κεί-μενα της Παλαιάς Διαθήκης. Σ' αυτά λέ-γεται ότι η γη είναι ακίνητη, ενώ ο ήλιος ανατέλλει και δύει. Όταν ο Ιησούς του Ναυή αναφώνησε «στάσου ήλιε», ο ήλιος σταμάτησε στη Γαθαών, «έμεινε ακίνη-

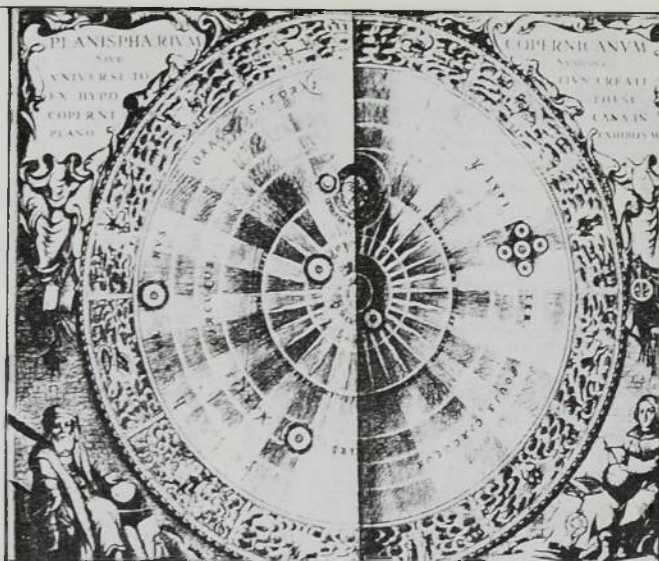
Το «ΚΟΣΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ» του Πτολεμαίου

τος στο μέσο του ουρανού και η δύση καθυστέρησε σχεδόν για μια ολόκληρη μέρα» (Ιησοῦς Ναυή 10, 1–14). Ο ψαλμός 104 λέγει: «Στερεώνεις τη γη στη βάση της, ακίνητη στους αιώνες των αιώνων». Τα κείμενα αυτά εξηγήθηκαν κατά γράμμα από τους Πατέρες της Εκκλησίας.

Η αιτία της διαμάχης είναι πρόδηλη: η κατά γράμμα ερμηνεία της Γραφής. «Δεν είναι παραδεκτό να δοθεί στη Γραφή μια έννοια αντίθετη με εκείνη των ελλήνων και λατίνων Πατέρων». Σ' αυτό, απάντησε ο Γαλιλαίος: «Οι Γραφές δεν θέτουν φραγμό στο χώρο των φυσικών επιστημών». Σωστή γνώμη, όπως θα δούμε στη συνέχεια, αλλά πρόωγη για να γίνει αποδεκτή. Το 1633 ο Γαλιλαίος καταδικάστηκε, επειδή θεωρήθηκε ύποπτος για αίρεση: «υποστήριξε και πίστεψε μια λανθασμένη και αντίθετη στην Αγία Γραφή διδασκαλία».

Οι θεολόγοι της εποχής εκείνης είχαν άδικο. Μπορούσαν όμως να σκεφτούν διαφορετικά; Οι σχολιαστές της Βίβλου δεν είχαν φτάσει ακόμη στην απαραίτητη διάκριση ανάμεσα στο κατ' εξοχήν θρησκευτικό βάθος του βιβλικού μηνύματος και της διτύπωσης του: οι βιβλικοί συγγραφείς δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν παρά τη γλώσσα της εποχής τους· χρησιμοποιούσαν τις σύγχρονες ιδέες, εικόνες και επιστημονικές γνώσεις. Θα πρέπει ακόμη να τονιστεί ότι το Άγιο Πνεύμα δεν έδινε μαθήματα αστρονομίας μέσω της Αγίας Γραφής. Αυτό ακριβώς ισχυριζόταν ο Γαλιλαίος.

Η Εκκλησία χρειάστηκε πολύ καιρό για να παραδεχτεί επίσημα τη διάκριση που πρέπει να γίνεται ανάμεσα στο θρησκευτικό πυρήνα, το εμπνευσμένο μήνυμα που αφορά στις αλήθειες της σωτηρίας, και το εκφραστικό μέσο ή διατύπωση που εξαρτάται από τον πολιτισμό μιας δεδομένης εποχής. Σήμερα θεωρούμε αυτονόητη τη διάκριση αυτή.

Το «ΚΟΣΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ» του Κοπέρνικου.

του και να διερευνηθεί ο τρόπος με τον οποίο εκφράζονταν οι διάφοροι συγγραφείς.

Δύσκολη εργασία εφόσον τα κείμενα που διαβάζουμε σήμερα στη Βίβλο δεν έχουν πάντα τον ίδιο συγγραφέα. Οι συντάκτες έκαναν χρήση παλαιότερων πηγών διαφορετικών εποχών για να περιγράψουν το ίδιο γεγονός. Έτσι εξηγούνται οι επαναλήψεις, τα ντουμπλάρισμα και οι παραλλαγές. Αυτό είναι πασιφανές στα πρώτα κεφάλαια της Γένεσης στα οποία ανάλογα με την πηγή που χρησιμοποιείται, ο Θεός αποκαλείται Γιαχβέ ή Ελοΐμ.

Σε ερωτήσεις του καρδινάλιου Συάρ σχετικά με τις δυσκολίες αυτές, ο πατέρας Βοστέ, γραμματέας της Ποντιφικής Βιβλικής Επιτροπής, απάντησε στις 16 Ιανουαρίου 1948: «Το ζήτημα των λογοτεχνικών ειδών στα ένδεκα πρώτα κεφάλαια της Γένεσης είναι πολύ πιο σκοτεινό και περίπλοκο. Τα λογοτεχνικά αυτά είδη δεν έχουν το ανάλογο τους στις κλασικές κατηγορίες (...) Παράλληλα με τη λαϊκή περιγραφή των αρχών του ανθρωπίνου γένους και του εκλεκτού λαού, μεταδίδουν, σε απλή και μεταφορική γλώσσα προσαρμοσμένη στη νοημοσύνη λιγότερο ανεπτυγμένων ανθρώπων, τις βασικές αλήθειες που προϋποθέτει η οικονομία της σωτηρίας».

Η διευκρίνιση αυτή λύνει οριστικά τη δυσκολία στην οποία αναφερθήκαμε: «Το Άγιο Πνεύμα», έλεγε ο Γαλιλαίος, «δεν θέλει να μας μάθει πώς συγκροτείται ο ουρανός, αλλά πώς εμείς πηγαίνουμε στον ουρανό». Η Βίβλος, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, δεν είναι εγχειρίδιο φυσικών επιστημών. Αντικείμενό της είναι οι απαραίτητες αλήθειες για τη σωτηρία μας. Οι εμπνευσμένοι συγγραφείς απέδωσαν το θείο μήνυμα στη γλώσσα (και την επιστήμη) της εποχής τους. Αυτό ήταν απαραίτητο για να γίνουν κατανοητοί από τους συγχρόνους τους.

• Τα λογοτεχνικά είδη.

Η αφετηρία των μελλοντικών λύσεων βρίσκεται στην εγκύκλιο «Providentissimus Deus» του Λέοντος ΙΓ' (18/11/1893). Στο κείμενο αυτό εξετάζονται διεξοδικά, για πρώτη φορά, τα προβλήματα που προέκυψαν από την εξηγητική και την πρόοδο των επιστημών. «Δεν υπάρχει διαφωνία μεταξύ του θεολόγου και του επιστήμονα εφόσον παραμένουν και οι δύο στα όρια τους. Οι βιβλικοί συγγραφείς περιέγραψαν τα πράγματα (...) είτε συμβολικά είτε κατά το συνηθισμένο τρόπο της εποχής τους».

Πενήντα χρόνια αργότερα, μια νέα εγκύκλιος για τις βιβλικές μελέτες με τον τίτλο «Divino afflante Spiritu» (30/9/1943) τονίζει πως τα βιβλικά συγγράμματα δεν ανήκουν στο ίδιο λογοτεχνικό είδος. Υπάρχουν ανάμεσα σ' αυτά ποιήματα (όπως οι Ψαλμοί), ιστορικά με τη σύγχρονη έννοια της λέξης (τα βιβλία των Χρονικών, των Βασιλέων, των Μακκαβαίων), σκέψεις σοφών (Σοφία, Παροιμίες), επικδομητικές αφηγήσεις (Τοβίας, Ιουδίθ, Εσθήρ), προφητείες και πολλά άλλα όπως οι αποκαλύψεις. Η Γραφή έχει μια φιλολογική και μία πνευματική έννοια. Για να εξηγηθεί σωστά η κατά γράμμα σημασία του κειμένου πρέπει να καθοριστεί το λογοτεχνικό είδος

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΓΙΑΓΚΟΥΛΑ

του υπαστυνόμου Β' Δημήτρη Κάσσιου

Απ' τα βάθη των «ηρωικών χρόνων» εμφανίζεται η ληστεία στο προσκήνιο. Οι ελληνικοί θρύλοι εξυμνούν το Θησέα που απ' την Τροιζήνα μέχρι την Αθήνα, εξόντωσε τους ληστές Σίνη, Σκείρωνα, και Προκρούστη.

Το μεσαίωνα η ληστεία παίρνει μεγάλες διαστάσεις με επίκεντρο την Ιταλία. Εκτός απ' τους δούλους και τους χωρικούς, φεουδάρχες και άρχοντες, επικεφαλής ανδρών, ληστεύουν, μετά από ενέδρες, εμπορικές άμαξες.

Οι πιέσεις της τουρκικής διοίκησης συνέβαλαν στην εμφάνιση των «κλεφτών», ορεσίβιων ληστών, που πολεμούσαν τους Τούρκους. Μετά την ανεξαρτησία του ελληνικού έθνους, επικράτησαν οι ίδιες συνθήκες που ευνοούσαν τους δράστες της ληστείας. Πολλοί οπλαρχηγοί και στρατιώτες του Αγώνα, βρέθηκαν χωρίς πόρους και προστασία γι' αυτό συνέπραξαν με τους ληστές σε εξεγέρσεις κατά του καθεστώτος.

Εξάλλου, η διάλυση των άτακτων στρατευμάτων του Αγώνα του '21, θεωρήθηκε η βασικότερη αιτία της ληστείας στα αμέσως κατοπινά χρόνια. Άλλοι συνδέουν το ρόλο των ληστών σε ορισμένες περιοχές, με τη συνέχιση του ρόλου των «κλεφτών και αρματολών». Τα ελληνοτουρκικά σύνορα και οι παραμεθόριες επαρχίες έγιναν οι πυρήνες των ληστρικών εξορμήσεων. Όπως και να έχει το ζήτημα, οι ληστές ήταν εγκληματίες κατά της δημόσιας ασφάλειας την οποία το νεοσύστατο κράτος προσπαθούσε να επιβάλει με αλληπάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Στις αρχές της βασιλείας τον Όθωνα, οι ληστές κινούνταν ελεύθερα στην Αθήνα και με επιθέσεις στους στρατώνες άρπαζαν τα πολεμοφόδια. Παρά τα νομοθετικά μέτρα οι ληστρικές συμμορίες πολλαπλασιάζονταν.

Κυριότεροι λήσταιρχοι στη Στερεά Ελλάδα, στη δεκαετία του 1830, ήταν ο Ρουπακιάς, ο Χοσιάδας, ο Γεώργιος Χαμχούγιας, ο Αναστάσιος Καλαμάτας, ο Δημήτριος Κουτσοράχης, ο Γεώργιος Πεσλής, ο Γιάννης Γιαταγά-

Ο Φώτης Γιαγκούλας σε φωτογραφία του 1920

νας, ο Μπαϊρακτάρης, ο Πάτρας (αναφέρεται και Μπάτρας), ο Γιαμάς, ο Καινούριος, ο Κατσαρός, και ο Παλάσκας.

Στα χρόνια 1854 - 1855 οι ληστρικές επιδρομές στη Στερεά και ιδιαίτερα στις παραμεθόριες επαρχίες, από συμμορίες που δρούσαν σε πε-

Στην περιοχή Προσηλίου της Άμφισσας έδρασαν οι λήσταιρχοι Σαλόγιαννος και Ματρώζος.

ριορισμένη ακτίνα από τις εστίες και τα ερείσματά τους και που αποσκοπούσαν κυρίως στην εξασφάλιση των αναγκαίων τροφίμων, ήταν συνηθισμένο φαινόμενο. Το ίδιο συχνές ήταν και οι αρπαγές προβάτων, από συμμορίες ιδίως που συνεργάζονταν με διάφορα τσελιγκάτα στο Τουρκικό. Παρόμοια δράση ανέπτυξαν συμμορίες με επικεφαλής καπετάνιους και λήσταιρχους, προσκυνημένους ή απροσκύνητους, του Ραδοβιτσίου, των Αγράφων και της περιοχής του Αλμυρού.

Μία από τις πιο δραστήριες συμμορίες της περιοχής του Αλμυρού ήταν του Γεωργίου Αγραφιώτη, πρώην στρατιώτη της οροφυλακής, που είχε λιποτακτήσει την άνοιξη του 1854. (Το 1848 είχε τιμηθεί με το αργυρό σταυρό του τάγματος του Σωτήρος για τις υπηρεσίες του στην καταστολή των εξεγέρσεων του χρόνου αυτή στη Στερεά).

Οι λήσταιρχοι Σαλόγιαννος και Ματρώζος έδρασαν στην περιοχή Προσηλίου Παρνασσίδας. Το 1928 συνεπλάκησαν με το απόσπασμα του μοίραρχου Σπυρόπουλου και αφού τραυματίστηκαν, συνελήφθησαν.

Είναι πάρα πολύ μεγάλη η βιβλιογραφία που αναφέρεται στη ληστεία και επίπονη η προσπάθεια για κάποιον που επιθυμεί να σπουδάσει το φαινόμενο αυτό.

Ληστείες κάθε βαθμού και μορφής συνέβαιναν καθημερινά στην ελληνική ύπαιθρο αν κρίνει κανείς απ' τις εβδομαδιαίες εκθέσεις των αρχηγείων χωροφυλακής και Στρατού. Δεν είναι δυνατή επομένως η παράθεση, έστω και μέρους, όλων αυτών των ληστρικών κρουσμάτων. Θα αναφέρουμε, ενδεικτικά, μερικά απ' αυτά απ' τα οποία συμπεραίνονται τα δεινά των κατοίκων της απελευθερωμένης Ελλάδας που ζούσαν με το φόβο των επιδρομών διάφορων συμμοριών.

* Το 1847 ληστεύεται η τράπεζα των Πατρών και το Δημόσιο Ταμείο.

* Το Σ/βριο του 1855 συνέβη ένα επεισόδιο με θύμα Γάλλο αξιωματικό, λοχαγό του πυροβολικού (αναφέρεται

Μπερτώ ή Βρεττώ), που υπηρετούσε στις δυνάμεις κατοχής του Πειραιά. Στις 23 Σεπτεμβρίου, στις οχτώ το βράδυ, ενώ ο αξιωματικός επέστρεφε από τον Πειραιά στην Αθήνα με τον υπηρέτη του, τον σταμάτησαν στο δρόμο επτά φουστανελοφόροι. Παρουσιάστηκαν σε λίγο και άλλοι τρεις με γιαταγάνια στα χέρια και ανάγκασαν το Γάλλο αξιωματικό και τον υπηρέτη του να τους ακολουθήσουν.

Ο αρχηγός της συμμορίας, ο διαβόητος Χρήστος Νταβέλης, απείλησε τον αιχμάλωτο ότι θα του έκοβαν το κεφάλι αν δεν έφταναν έγκαιρα τα λύτρα που ζήτησαν... Τελικά τα λύτρα (30.000 δραχμές σε χρυσό) καταβλήθηκαν απ' την ελληνική κυβέρνηση. * Τη ληστεία στο σπίτι του βουλευτή Εύβοιας Νικόλαου Βουδούρη διέπραξαν από κοινού οι συμμορίες μερικών απ' τους πιο δραστήριους λήσταρχους της εποχής αυτής, του Βασίλη Καλαμπαλίκη, του Λουκά Μπελούλια ή Κακαράπη, του Γιάννη Πάλλα, του Φουντούκη, του Θανάση Χορταριά, του Μπούρχα ή Μπουργάκη, του Νικόλαου Τσόπα ή Ρουμπακιά, του Μήτρου Λυκουρέση και του Δήμου Καραδήμου ή του «ψυχογιού του Κυριάκου», όπως ήταν κυρίως γνωστός στον κόσμο των ληστών και γενικά στη Στερεά. Συνολικά πήραν μέρος στην επιχείρηση 70 περίπου ληστές. * Με τη σφαγή στο Δήλεσι, στις 11

Απριλίου 1870, η χώρα δέχτηκε τη διεθνή κατακραυγή.

Στις 5 τ' απόγευμα, στο δρόμο που οδηγεί απ' το Μαραθώνα στο Πικέρι, είκοσι οπλισμένοι ληστές, οι «Αρβανιτάκηδες», σταμάτησαν δυο άμαξες με ξένους. Οι δύο χωροφύλακες της εμπροσθοφυλακής έπεσαν χτυπημένοι απ' τις ληστρικές σφαίρες ενώ οι άλλοι δύο τραυματίστηκαν σοβαρά.

Αφού έσυραν τους επιβάτες των αμαξιών βίαια, τους αφαίρεσαν ό,τι πολύτιμο είχαν πάνω τους. Ζητούσαν για να τους απελευθερώσουν 32.000 λίρες, ποσό αστρονομικό για την εποχή εκείνη. Τα πρόσωπα αυτά που η ομηρία τους προκάλεσε διεθνή σάλο, ήταν Άγγλοι κόμητες και συγγενείς πολιτικών, όπως του υπουργού εξωτερικών της Αγγλίας. Συνταξιδιώτης ακόμα ήταν ο γραμματέας της Αγγλικής Πρεσβείας στην Αθήνα και οι γυναίκες των επιβατών.

Μετά τους Βαλκανικούς πολέμους, η ληστεία μετατοπίστηκε στη νέα Ελλάδα. Απ' τις σπουδαιότερες ληστείες είναι αυτή της Πέτρας (1926) όταν η συμμορία των Ρετζαίων άρπαξε από χρηματοποστολή δεκαπέντε εκατομμύρια δραχμές της Εθνικής Τράπεζας.

Απ' τις πλέον εντυπωσιακές επιτυχίες των καταδικωτικών αρχών ήταν η εξόντωση πολυμελούς συμμορίας

τον Ιούλιο του 1856, ύστερα από πολύωρη μάχη. Ο απολογισμός ήταν 18 σκοτωμένοι ληστές, μεταξύ των οποίων τέσσερις λήσταρχοι, ο περιβόητος Νταβέλης, ο Μπελούλιας, ο Ζαφείρης και ο Φουντούκης.

Επιτυχής υπήρξε επίσης η μάχη του αποσπάσματος χωρικής κατά της συμμορίας Γιαγκούλα, Μπαμπάνη, Τσαμίτα (21.9.1925) οι οποίοι σκοτώθηκαν στη συμπλοκή.

Η έξαρση του ληστρικού φαινομένου απ' τα μεταπαναστατικά χρόνια μέχρι και τις αρχές του αιώνα μας, ήταν συνάρτηση πολλών παραγόντων και αιτιών.

Ο σημερινός μελετητής προβληματίζεται πάνω στο φαινόμενο αυτό που, απ' τη μια μεριά, έχει συνδεθεί άμεσα με πράξεις βίας και απ' την άλλη φανερώνει κάποια ηρωολατρία αφού το όνομα των πρωταγωνιστών υμνήθηκε με τα Δημοτικά τραγούδια, όπως το όνομα του λήσταρχου Νταβέλη.

Το όνομα του Γιαγκούλα αναφέρεται κι αυτό στην καθημερινή συνομιλία, όταν θέλουμε να παρομοιάσουμε κάποιον που εμπνέει φόβο, τρομάρα ή ανησυχία.

Κι όμως, η παρομοίωση αυτή είναι τελείως εσφαλμένη. Οι πράξεις βίας

Οι ληστές Γκανάτσος και Μακρής λίγη ώρα πριν την εκτέλεσή τους (1924).

Ανάμεσα στα βαλσαμωμένα κεφάλια των ληστών, στο Εγκληματολογικό Μουσείο, ξεχωρίζει και το κεφάλι του Γιαγκούλα με τη γαλήνια όψη.

που χρησιμοποιούμε ο λήσταρχος, προκαλούσαν σίγουρα τον τρόμο αλλά η όψη του ήταν γαλήνια.

Ο κ. Νικόλαος Ράπτης, συνταξιούχος γιατρός απ' τη Λάρισα, υπήρξε μαζί με πρωτοξαδερφό του, αιχμάλωτος του Γιαγκούλα για δεκατέσσερις μέρες, με κύρια απαίτηση για την απελευθέρωσή τους την καταβολή λύτρων.

Να πώς περιγράφει το παρουσιαστικό του λήσταρχου αλλά και τη φορεσιά και τον οπλισμό που έφεραν μαζί τους, σε πρόσφατη συνέντευξή του σε εβδομαδιαίο περιοδικό:

«Ο Γιαγκούλας ήτο ένας νέος, ηλικίας 27-30 ετών, άγαμος, πρώτου αναστήματος, εύσωμος και στιβαρός, με μαλλιά ξανθά και μεγάλα μέχρι του αυχένος, γενειάδα μέτρια, όμορφος, λεβέντης, με μορφή και συμπεριφορά ευγενική (ασχέτως του ληστρικού καθκόντος), θαρραλέος και τολμηρός, άριστος σκοπευτής. Ο Γιαγκούλας ήξευρε ολίγα γράμματα, τα οποία έμαθε εις την φυλακήν, ως μου έλεγε, αλλά ήταν καλλιγράφος. Ο οπλισμός του ήτο ένα «μάνλιχερ» κοντό, ένα περιστροφικό, ένα τηλεσκόπιο, ένα γιγαγάνι ενός περίπου μέτρου, ένα μικρότερο δια να κόπτει ξύλα, κρέατα και ψωμί, δύο ζωστήρες με εκατό φυσίγγια, ένας ασκός δια νερό, ένας σάκος δια τρόφιμα. Εις το στήθος είχε χιαστί ασημικά και από 3-5 πεντόλιρα κρεμασμένα από τον λαιμόν. Αι δε υπογονάτιοι καλτσοδέται (ήταν) ασημένιαι με κρεμαστά λουριά, ασημένια και αυτά...».

Η αιχμαλωσία αυτή στοίχισε την ισόβια αναπηρία του κ. Ράπτη, τη ζωή του ξαδέρφου του και το τέλος της δράσης του Γιαγκούλα.

Σε ένα υπόμνημα, γραμμένο στις 25 Ιουνίου 1857 απ' τον τότε ταγματάρχη Χωρ/κής και αργότερα αρχηγό του Σώματος, Αναστάσιο Πλέσσα, που την εποχή εκείνη ήταν διοικητής

μεταβατικού αποσπάσματος στη Φθιώτιδα, να πώς περιγράφεται μεταξυ των άλλων η σωματική αντοχή των ληστών (βλ. «επιθεώρ. χωρ/κής» Τ. 147, επιμέλεια Άλκη Ψωμά):

«**Βίος ληστού:** Έκαστος ληστής είναι εξησκημένος εις απάσας τα κακουχίας του βίου: τα ψύχη, αι ζέσται, η πείνα, η δίψα, οι πόνοι, τα βάρη δεν έχουνσι ουδεμίαν επιρροήν επ' αυτών.

Τα σκότη της νυκτός εις καμμίαν περίστασιν δεν εμποδίζουν αυτούς, ως και αι κακοκαιρίαι. Διέρχονται εν ώρα νυκτός τα αποτομώτερα και δυσβατότερα μέρη εν ευκολία εις όλας του έτους τας εποχάς, ως διέρχονται τους ποταμούς ότε και οι μάλλον εξησκημένοι ιππείς δυσκολεύονται να πράξουν τούτο.

Η απομόνωσις αυτών προερχομένη εκ συμπλοκών ή άλλων περιστάσεων δεν προξενεί των απομονωμένων καμμίαν δυσκολίαν. Έκαστος ληστής και μόνος μένων οικονομεί όλας τα ανάγκας αυτού, δεν τον απελπίζει καμμία δυσκολία και γνωρίζει τίνι τρόπω ν' αποφύγη τας ενέδρας. Ο ικανότερος των ληστών δεν είναι συνήθως ο γενναιότερος, αλλ' ο επιτηδειότερος, ο νοημονέστερος και ο αντέχων εις τα κακουχίας· ο έχων ακριβή του τόπου γνώσιν και σχέσεις, ως τούτος λαμβάνει συνήθως την διοίκησιν».

Η επικίνδυνη εξέλιξη της ληστείας συνετέλεσε στη θέσπιση νομοθετικών μέτρων. Ο ποινικός νόμος που δημοσιεύτηκε το 1834, όριζε το έγκλημα της ληστείας και καθόριζε την κλίμακα των ποινών. Ο νόμος αυτός συνέβαλε ουσιαστικά στη σχετική περιστολή της ληστείας την πρώιμη αυτή περίοδο, αν κρίνουμε από τα στατιστικά στοιχεία για την ποινική δικαιοσύνη τα πρώτα δύο χρόνια (1833 και 1834), που δημοσίευσε το υπουργείο Δικαιοσύνης. Έτσι τον πρώτο χρόνο, σε σύνολο 436 κακουργημάτων και

πλημμελημάτων, οι ληστείες ανέρχονται σε 64 (14,6%), ενώ το δεύτερο χρόνο σε σύνολο 607 κακουργημάτων και πλημμελημάτων οι ληστείες ήταν μόνο 56 (9%).

Η σχετική ύφεση της ληστείας όμως την εποχή αυτή ήταν μάλλον επιφανειακή και οπωσδήποτε μικρής διάρκειας.

Με το από 10 Νοε. 1836 διάταγμα, οι Δήμοι ανέλαβαν την ευθύνη για τις ληστείες που γίνονταν στην περιοχή του με την καταβολή, ύστερα από δικαστική απόφαση, αποζημίωσης στα θύματα, την κινητοποίηση ενόπλων πολιτών σε κάθε εμφάνιση ληστών και την λογοδοσία για κάθε ολιγωρία τους. Ακόμη προβλεπόταν και η αποζημίωση των Δήμων σε βάρος της περιουσίας των ενόχων της κάθε ληστείας. Έτσι το διάταγμα αυτό, που καταργήθηκε το 1841, αποτέλεσε την αρχή μιας σειράς διοικητικών μέτρων κατά των ληστών και του στενού οικογενειακού, συγγενικού και φιλικού τους περιβάλλοντος.

Με το νόμο ΤΟΔ' της 27.2.1871 «περί καταδίωξεως της ληστείας» προβλέφτηκε η επικήρυξη των ληστών και οι αυστηρές ποινές στις ληστρικές ενώσεις καθώς και εναντίον αυτών που υποθάλπτουν τους ληστές.

Ακολούθησε η ψήφιση του νόμου ΩΞΗ' της 27 Νοεμ./5 Δεκ. 1880, το Ν.Δ. της 19/21 Απρ. 1924 και οι νόμοι 3370/1929, 4201/1929, 4458/1936 και 4575/1930 που συμπλήρωσαν τη νομοθεσία για τα αδικήματα της ληστείας, την ταραχώδη αυτή περίοδο.

Τις τελευταίες δεκαετίες, κυριότερο κέντρο ληστών υπήρξε το Σικάγο όπου σε κεντρικότητα και πολυσύχναστα μέρη έγιναν και γίνονται επιδρομές εναντίον τραπεζών και ανύποπτων πολιτών. Ο γνωστότερος αρχηγός συμμορίας υπήρξε ο Αλ Καπόνε.

Σήμερα η ληστεία έχει πάρει – διεθνώς – άλλη μορφή και δεν έχει καμιά σχέση με τις συμμορίες και τις ληστρικές επιθέσεις Τύπου «Μπόνι και Κλάιντ» ή «Αλ Καπόνε» ή Γιαγκούλα και Νταβέλη.

Βιβλιογραφία:

- * Γιάννη Κολιόπουλου: «Ληστές - Η κεντρική Ελλάδα στα μέσα του 19ου αιώνα».
- * Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια «Πυρσού»

* Αρχειακό υλικό του Τμήματος Ιστορίας της Δ/σης Μελετών/Υ.Δ.Τ.

BECCARIA

250 χρόνια από τη γέννησή του

Του ανθ/μου Κώστα Δανούση

Πέρασαν 250 χρόνια από τη γέννησή του και το όνομα του Καίσαρα Μπεκαρία δεν έπαψε να συγκεντρώνει το ενδιαφέρον των ερευνητών και αυτό για δυό λόγους:

α) Γιατί σημάδεψε με το έργο του τον αιώνα του Διαφωτισμού, και
β) Γιατί ακόμα αμφισβητείται η πατρότητα του σημαντικότερου έργου που του αποδίδεται.

Το έργο αυτό είδε το φως της δημοσιότητας αρχικά ανώνυμο με το τίτλο που έμελλε να μείνει για πάντα στην ιστορία το ποινικού δικαίου και της σωφρονιστικής «Περί εγκλημάτων και ποινών» "DEI DELITTI E DELE PENE" στα 1764.

Το βιβλίο βρήκε άμεση ανταπόκριση στα φιλελεύθερα πνεύματα της εποχής του και η μια έκδοση άρχισε να διαδέχεται την άλλη σε όλη την Ευρώπη. Ο Ντιντερώ και ο Βολταίρος το αγκάλιασαν με ενθουσιασμό και μάλιστα το υπομνημάτισαν. Στα γαλλικά το μετέφρασε στα 1766 ο φιλόσοφος Μορελέτ, ο οποίος μάλιστα άλλαξε και την τάξη των κεφαλαίων του για να το κάνει σαφέστερο στους αναγνώστες του. Στα 1774 επανεκδίδεται στην Βενετία (εικονικά αναφέρεται σαν τόπος έκδοσης το Λονδίνο) κατά την διάταξη της ύλης που παρουσίασε ο Μορελέτ με υπομνηματισμό από τον Ντιντερώ και το Βολταίρο. Την έκδοση αυτή μετέφρασε στα ελληνικά ο σοφός του Γένους Αδαμάντιος Κοραΐς και την τύπωσε το 1802 στο Παρίσι με τον τίτλο «Περί αμαρτημάτων και ποινών». Ο Κοραΐς προτάσσει μακρά εισαγωγή (σελ. β' - κατ') και παρουσιάζει τον υπομνηματισμό του Ντιντερώ μαζί με δικό του για να ανταποκριθεί η έκδοση στα δεδομένα του ελληνισμού της εποχής. Ο υπομνηματισμός του Βολταίρου παραλείπεται, γιατί έχει ιστορικό καθαρά ενδιαφέρον. Η έκδοση του Κοραΐ ανατυπώθηκε στα 1823 και 1842.

Η διαμάχη για την πατρότητα του έργου:

Η φιλονικία για το ποιος έγραψε

Ο Καίσαρ Μπεκαρία
(1738 – 1794)

το βιβλίο ξεκίνησε σχεδόν αμέσως αφού έγινε δεκτό με ενθουσιασμό. Όπως προείπαμε αρχικά κυκλοφόρησε ανώνυμα, πράγμα συνηθισμένο για την εποχή αλλά και μέτρο ασφάλειας κατά των διώξεων που επεφύλασσε η εκκλησία και η συντήρηση σε κάθε νεωτερισμό. Σε λόγους ασφάλειας αποδίδονται και ορισμένα δυσνόητα χωρία του κειμένου. Ο Κοραΐς μάλιστα στην εισαγωγή του γράφει: «...ηθέλησεν προς τούτοις ο Μπεκαρίας εξεπίτηδες να αποφύγει την άκραν σαφήνεια δια τον φόβον της τυραννίας...» (σελ. δ').

Στα 1767 ο φίλος και συνεργάτης του Βεκαρία στο περιοδικό "IL CAFE" (1764-1766) PIETRO VERRI δήλωσε επίσημα ότι αυτός υπήρξε ο πνευματικός πατέρας του βιβλίου, ενώ ο Βεκαρία διεδραμάτισε το ρόλο του αντιγραφέα, αφού το έργο γράφηκε καθ' υπαγόρευση του.

Μέχρι σήμερα το ζήτημα δεν διευκρινίστηκε. Σίγουρα ο Μπεκαρία υπήρξε ο πτωχός συγγενής της «Σχολής του Μιλάνου», ενώ ο Πιέτρο Βέρρι ο αρχηγός της, και οι ειδικοί βρίσκουν μεγάλη συγγένεια ανάμεσα στον βιβλίο και σε άλλα κείμενα του Βέρρι. Τέλος όλα τα άλλα έργα του Μπεκαρία θεωρούνται «ήσσονα» σε σχέση με εκείνο «Περί εγκλημάτων και ποινών».

Όποιος όμως και να είναι ο αλη-

θινός συγγραφέας του βιβλίου, οι σκέψεις που διατυπώθηκαν για πρώτη φορά σ' αυτό υπήρξαν σταθμός στην ευρωπαϊκή κουλτούρα. Και οπωσδήποτε αν ο Βέρρι δεν είναι ο αληθινός συγγραφέας, σίγουρα σε δική του επιρροή οφείλεται το βιβλίο.

Το κλίμα της εποχής του:

Το βιβλίο είναι σαφώς επηρεασμένο από το γαλλικό διαφωτισμό, το κίνημα εκείνο, που μετά την Αναγέννηση, υπήρξε σταθμός στην παγκόσμια ιστορία. Ο συγγραφέας εί ναι επηρεασμένος από τη σκέψη του Μοντεσκιέ και του Ρουσσώ, κυρίως όμως από τον δεύτερο. Το «Πνεύμα των Νόμων» του Μοντεσκιέ και το «Κοινωνικό Συμβόλαιο» του Ρουσσώ υπήρξαν καθοριστικά στην ιστορία του ευρωπαϊκού πνεύματος.

Το «Κοινωνικό Συμβόλαιο» του Ρουσσώ ήρθε να αντικαταστήσει το «συμβόλαιο της αυθεντίας». Το τελευταίο, τουλάχιστον κατά τον Χομπς (HOBBS), ήταν το συμβόλαιο υποταγής του λαού στη βία του κυριάρχου, ο οποίος κατά την κρίση του θα μεριμνούσε γι' αυτόν. Ο Ρουσσώ απεναντίας υποστηρίζει την απόλυτη και χωρίς κανένα περιορισμό κυριαρχία του λαού, του οποίου η θέληση μόνον είναι εκείνη που μπορεί να δημιουργεί νόμους.

Σαφώς επηρεασμένος από το πνεύμα του «Κοινωνικού Συμβολαίου» ο συγγραφέας συμπεραίνει ότι «... οι νόμοι είναι συνθήκες με τις οποίες οι άνθρωποι, όντες ελεύθεροι και χωρισμένοι ο ένας από τον άλλο, ενώθηκαν σε μια πολιτική κοινωνία, μην υποφέροντας να ζουν σε συνεχή εμπόλεμη μεταξύ τους κατάσταση ούτε να έχουν τέτοια ελευθερία από την οποία καμιά ωφέλεια δεν πρόσμεναν. Έδωσε λοιπόν ο καθένας του μέρος της ελευθερίας του με σκοπό να απολαύσει το υπόλοιπο με ασφάλεια και ησυχία.... Αν όμως η ανάγκη εβίασε τους ανθρώπους να δώσει ο καθένας τους μέρος της ελευθερίας του, εί-

ναι σίγουρο (προφανές) ότι κανένας δεν έβαλε στην κοινή παρακαταθήκη παρά την ελάχιστη δυνατή μερίδα της ελευθερίας του, δηλαδή τόσο μονάχα όση είναι απόλυτα αναγκαία για να υποχρεώσει τους άλλους να τον υπερασπίζονται. Από τη συγκέντρωση των ελαχίστων αυτών μερίδων της ελευθερίας των πολιτών γεννάται το δικαίωμα της τιμωρίας των παραπτωμάτων...» (έκδοση Κοραή, σελ. 8-10).

Η έννοια και ο σκοπός της ποινής:

Κατά τον ΙΗ' αιώνα ο Διαφωτισμός αντικατέστησε την αρχή της «θρησκευτικής αντιμωρίας» με τις αρχές του «Κοινωνικού Συμβολαίου». Το κράτος - στο βαθμό της αντιπροσωπευτικότητάς του - έχει

πλέον καθήκον να μεριμνά για την πρόληψη των εγκλημάτων. Η ποινή έχει σκοπό την «μετρημένη» πια αντιτιμωρία και την εκφόβιση των επιδόξων εγκληματιών και διαμέσου αυτών την ασφάλεια της κοινωνίας.

Κατά το συγγραφέα του βιβλίου δίκαιες είναι μόνον οι ποινές εκείνες που είναι απαραίτητες για την προφύλαξη της κοινής σωτηρίας. Οι ποινές επιβάλλονται για να εμποδίσουν τον ένοχο να προξενήσει νέες βλάβες στους συμπολίτες του και για να αποτρέψουν του υπόλοιπους να τον μιμηθούν. Για να επιτύχει όμως τον σκοπό της η ποινή θα πρέπει να ξεπερνάει λελογισμένα σε βαρύτητα την προσδοκώμενη από το έγκλημα ωφέλεια, να είναι βέβαιη και αναπόφευκτη και στερεί το δράστη από το κέρδος που περίμενε απ' αυτήν. Βα-

θύτερα εντυπώνεται στην ανθρώπινη ψυχή η μέτριο αλλά βέβαιη ποινή παρά η αυστηρότερη, την οποία ο ένοχος ελπίζει ότι θα αποφύγει.

Κάθε ποινή που ξεπερνάει το λογικό αυτό όριο είναι ανώφελη και κατά συνέπεια τυραννική. Παράλληλα τα από την σκληρότητα των ποινών επακόλουθα είναι σίγουρα ολέθρια.

Η πρωτοτυπία όμως της σκέψης του Μπεκάρια συνίσταται στο ότι το έγκλημα εκτός από πράξη που στρέφεται κατά της κοινωνίας αποτελεί ταυτόχρονα και προσβολή του ηθικού νόμου.

Τα βασανιστήρια είναι το πιο ασφαλές μέσον για να απολούνται οι «ισχυροί» ένοχοι και να καταδικάζονται οι «ασθενείς» αθώοι. Η επικήρυξη των κακούργων κάθε άλλο παρά ωφέλιμη είναι, γιατί οπλίζει το του πολίτη κατά του συμπολίτη του, καθιστώντας τον δήμειο.

Το σύνθημα για την κατάργηση της θανατικής ποινής:

Οπωσδήποτε ο Μπεκάρια δεν ήταν ο πρώτος που τάχθηκε κατά της θανατικής ποινής. Εναντίον της είχαν προηγούμενα τοποθετηθεί ο Θωμάς MORUS, στο έργο του «Ουτοπία ή πραγματεία περί της καλύτερης μορφής κυβέρνησης» (1515), ο ιταλός NATALE (1759) και ο αυστριακός SONNENFELS (1746). Αυτός όμως ήταν εκείνος που έδωσε στον αγώνα εναντίον της θεωρητικό χαρακτήρα. Και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, όταν την ίδια εποχή γίγαντες της διανοήσης, όπως ο Μοντεσκιέ, ο Ρουσσώ, ο Καντ, ο Χέγγελ και ο Γκάιτε είχαν σαφώς ταχθεί υπέρ αυτής.

Σύμφωνα με το Μπεκάρια η επιβολή της θανατικής ποινής δεν ήταν πράξη δικαιοσύνης αλλά πόλεμος ενός ολόκληρου έθνους εναντίον ενός πολίτη, του οποίου τον θάνατο έκρινε αναγκαίο ή ωφέλιμο για την κοινωνία (έκδοση Κοραή σελ.79). Ο θάνατος όμως σαν ποινή ούτε αναγκαίος ούτε ωφέλιμος είναι. Δεν είναι αναγκαίος, γιατί εκεί όπου οι νόμοι βασιλεύουν με γαλήνη δεν υπάρχει ανάγκη να θανατωθεί ο πολίτης που εγκλημάτισε. Αρκεί να φυλακισθεί. Δεν είναι όμως και ωφέλιμος, γιατί δεν δύναται να εμποδίσει τους υπόλοιπους να κάνουν τα ίδια. Η ιστορία διδάσκει ότι οι άνθρωποι περισσότερο υπολογίζουν τη μακρά

Το εξώφυλλο της πρώτης έκδοσης του βιβλίου «Περί ποινών και αμαρτημάτων» στα ελληνικά το 1802.

ΠΕΡΙ

ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ,

ΚΑΙ ΠΟΙΝΩΝ,

ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΩΝ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΒΕΚΚΑΡΙΟΥ,

Μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, καὶ διὰ
σημειώσεων ἐξηγηθὲν

Τ Π Ο Δ. Κ Ο Ρ Α Η,

Γατροῦ, καὶ μέλους τῆς ἐν Παρισίοις Εἵταιρείας τῶν
Ἀνθρωποκτητῶν.

« Ὡς περ γὰρ τελειῶθαι, βέλτιστοι τῶν ζῶν ἄνθρωποι ἐστίν, »
» οὕτω καὶ χωρισθὲν τοῦ καὶ θανάτου, χεῖριστοι πάντων ».

Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. Α, κεφ. Β.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

DE L'IMPRIMERIE DE BAUDELOT ET EBERHART.

1 8 0 2.

στέρξη της ελευθερίας παρά τον θάνατο.

Ο κατάδικος δεν πρέπει να τιμωρείται τόσο ώστε να γίνεται συμπαθής. Μια δίκαιη ποινή πρέπει να είναι τόσο αυστηρή όσο χρειάζεται για να αποτρέψει τους άλλους από το έγκλημα (έκδοση Κοραή σελ.83).

Η ποινή του θανάτου είναι βλαβερή, γιατί δίνει το παράδειγμα της σκληρότητας και της αδικίας στους ανθρώπους. Επί πλέον είναι και αδικαιολόγητη. Εδώ ο συγγραφέας παραθέτει δυο συλλογισμούς του, τον πρώτο τον παίρνει από τον Ρουσσώ και τον δεύτερο από την καθημερινή ζωή:

- Οι νόμοι είναι το σύνολο των ελαχίστων μερίδων ελευθερίας που οι πολίτες αποστερούνται μόνοι τους για το κοινό καλό και εκπροσωπούν την κοινή θέληση, η οποία δεν είναι άλλο παρά το άθροισμα των επιμέρους θελήσεων. Ερωτάται όμως: Ποιός θέλησε ποτέ να δώσει στους άλλους την εξουσία να τον φονεύσουν;

- Όποιος θέλει να μάθει τι σκέπτονται οι άνθρωποι για την ποινή του θανάτου, ας δει με τι αγανάκτηση και περιφρόνηση βλέπουν τον δήμιο, ο οποίος, όντας αθώς υπηρέτης της κοινής θέλησης, έπρεπε να θεωρείται πολίτης χρηστός, προστάτης της εσωτερικής ασφάλειας του έθνους όπως και ο στρατιώτης της εξωτερικής.

Οι ιδέες που παρουσίασε ο Μπεκάρια είχαν σχεδόν άμεση διάδοση στις ευρωπαϊκές χώρες, με αποτέλεσμα να καταργηθεί η θανατική ποινή στην Τοσκάνη το 1786 και στην Αυστρία το 1787 (επανήλθε αργότερα). Έκτοτε η κατάργηση της θανατικής ποινής αποκτά συνεχώς και νέους οπαδούς.

Βέβαια το βιβλίο του Μπεκάρια δεν αναφέρεται μόνον σε όσα προείπαμε. Τοποθετείται στο σύνολο σχεδόν των προβλημάτων της ποινικής δικαιοσύνης της εποχής του και θα ήταν άκρως ενδιαφέρουσα η μελέτη του, ειδικά για όσους δεν έχουν προβληματιστεί πάνω στη μακρά και επίπονη πορεία του ανθρώπου για να φτάσει στις σημερινές δικονομικές εγγυήσεις (που σίγουρα και αυτές δεν θεωρούνται επαρκείς).

Η συνάντηση του Βεκάρια με τον Κοραή:

Δεν πρόκειται βέβαια για κάποια καθ' οδον συνάντηση των μεγάλων αυτών διανοητών, αλλά για συνάντηση πνεύματος.

Ο σοφός του γένους Αδαμάντιος Κοραής

Ο Κοραής στην εισαγωγή του μας δηλώνει πως τη μετάφραση του βιβλίου την είχε από χρόνια έτοιμη αλλά διάφορες περιστάσεις τον εμπόδισαν να την τυπώσει. Το πρόβλημα φαίνεται πως ήταν καθαρά οικονομικό, γιατί μια τέτοια έκδοση την εποχή εκείνη απευθυνόμενη σε ένα περιορισμένο αναγνωστικό κοινό (το ελληνικό) δεν είχε πολλές ελπίδες να βγάλει τα έξοδά της. Γι' αυτό και ο σοφός γέροντας απευθύνει «...δόξα και τιμή εις όλους τους φιλογενείς πολυσίους... όσους καταβάλλουν προθύμως μέρος της περυσίας τους για τη σύσταση σχολείων, συνάθροιση βιβλίων και

Απόσπασμα από την έκδοση του Κοραή

Εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀνθρώπους ὁ φονεὺς κατὰδίκος γίνεσθαι ἀπλῶς θέαμα, καὶ ὀλίγους τινὰς κινεῖ εἰς συμπάθειαν ἐνωμένην μὲ ἀγανάκτησιν. Ταῦτα τὰ δύο φρονήματα κυριεύουσιν περισσότερον τῶν θεατῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ὅχι ὁ σωτηριώδης φόβος, τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ ὁ νόμος. Ἐξ ἐναλίας ὅταν αἱ ποινὰὶ ᾖναι μέτριοι, ἀλλὰ συνεχεῖς, τὸ κυριεῦον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ θεατοῦ πάθος εἶναι ὁ φόβος, διότι εἶναι μόνος. Ὅριον λοιπὸν τῆς ἀνστηρότητος τῶν ποινῶν πρέπει νὰ γίνεσθαι ἡ συμπάθεια, ἥρουν δὲν πρέπει νὰ κολάζεσθαι τόσοι ὁ κατὰδίκος, ὥστε νὰ κινῶνται οἱ θεαταὶ εἰς συμπάθειαν, καὶ νὰ πάσχουσιν αὐτοὶ περισσότερον παρὰ τὸν κολαζόμενον ἑνοχον.

Διὰ νὰ ᾖναι δίκαια ἡ ποινὴ, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν μόνην ἀνστηρότητα, ὅση εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν κακίαν. Ἀλλ' οὐδεὶς συλλογισόμενος ᾔθελεν ἐκλέξαι τὴν ὀλιγὴ ἐπὶ ζωῆς στέρξιν τῆς ἐλευθερίας του, ὅσον ὠφελιμώτατον ᾔθελεν εἶσθαι εἰς αὐτὸν τὸ ἀμάρτημα. Ἀρα ἡ ποινὴ τῆς ἐπὶ ζωῆς δουλείας εἶναι τόσοι ἱκανὴ, ὅσον καὶ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου*, νὰ ἐμποδίσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς τολμηροτάτους κακούργους ἀπὸ τὰ ἀμάρτημα.

έκδοση ωφελίμων συγγραμάτων...» (σελ. θ').

Γιατί όμως μετέφρασε και τύπωσε το έργο αυτό; Το δηλώνει ο ίδιος με σαφήνεια στην εισαγωγή του (σελ. ιε-ιστ): «..... τα μέχρι τούδε λεχθέντα, φιλόμουσοι νέοι της Ελλάδος, δεν είναι παρέκβασις του προκειμένου αλλά μάλλον προειδοποίησις εις το σύγγραμμα του Βεκκαρίου. Σεις εἰσθε τὴν σήμερον (δηλ. το 1802) οἱ παιδευταὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς Ελλάδος, καὶ θελεῖ ελθεῖ καιρὸς, ὁπότεν ἡ Πατρίς ἔχει νὰ ζητήσῃ νόμους ἀπὸ σας. Πῶς ἔχετε λοιπὸν νὰ διδάξετε τοὺς ἄλλους τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀρετὴν;»

Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε, ότι όπως προκύπτει τόσο από την εισαγωγή όσο και από τις σημειώσεις του Κοραή, ο συγκρατημένα προοδευτικός σοφός του ελληνικού διαφωτισμού υιοθετεί τις περισσότερες από τις απόψεις του Μπεκάρια και μάλιστα τις ονειρεύεται εφαρμοζόμενες από το αναγεννώμενο Έθνος του. Δικαιώθηκαν όμως οι προσδοκίες του Κοραή; Σίγουρα όχι. Αντίθετα η βαυαρική λαίλαπα έφερε την γκιλοτίνα, ως το πλέον πειστικό σωφρονιστικό μέσον για τους δυστυχεῖς Έλληνες...

Ο Κ. Μπεκάρια από τον Κάρλο Φάουτσι (1766)

Σημειώσεις:

Για τη σύνταξη του άρθρου αυτού χρησιμοποιήθηκαν τα ακόλουθα βοηθήματα:

1. Το ανωτέρω έργο του Μπεκάρια σε μετάφραση Κοραή (το αντίτυπο αυτό απόκειται στη βιβλιοθήκη του Πανελ. Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελίστριας Τήνου).
2. Μοντεσκιέ, Έργο πνεύμα τών νόμων».
3. Ζαν Ζακ Ρουσσώ, «Το κοινωνικό συμβόλαιο» και «Κοινωνική ανισότητα».
4. Κωνίνου Γαρδίκια, Εγκληματολογία, τόμος Γ', Σωφρονιστική, Αθήνα, έκδοση Β', χ.χ., σελ. 12,51 και 141, και
5. «Δυο αιώνες στην αμφισβήτηση», σχετικό άρθρο που αναδημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Το Βήμα» της 12.6.88 στη σελ. 67.

ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΜΕΤΡΑ...

Της Αγνής Μαριακάκη
Ψυχολόγου

«Τα πειθαρχικά μέτρα πρέπει να είναι βασισμένα στην κατανόηση της προσωπικότητας του παιδιού και τον σεβασμό της ατομικότητάς του»

Δύσκολο πράγμα να 'ναι κανείς γονιός. Κι ακόμα πιο δύσκολο όταν το βλαστάρι σου το 'χει βάλει καλά στο κεφάλι του να κάνει το δικό του. Κάποτε – όταν ήταν μικρό – μπορούσε κανείς να παρηγορηθεί λέγοντας: «Θα μεγαλώσει, πού θα πάει. Έλα όμως που όσο μεγαλώνει τα παιδί, τόσο μεγαλώνει και η ζηωράδα και οι σκανταλιές και η απειθαρχία. Η μητέρα ενός τριχρονου καπετάν – φασαρία εξομολογείται: «Το λεξιλόγιο του γιου μου περιέχει μια βασική λέξη, που την χρησιμοποιεί σαν το αλατοπίπερο, δηλαδή παντού: «Όχι». Και μάλιστα λέει όχι κυρίως εκεί που εγώ λέω ναι. Όχι στο συμμάζεμα, όχι στον παιδικό σταθμό, όχι στο γάλα, όχι στο καλύτερο ζεστό του μπουφάν, ναι στο καλύτερο ζεστό του μπουφάν όταν έξω έχει 30 βαθμούς, όχι στις φακές, όχι στο μπάνιο, όχι στο μεσημεριανό ύπνο. Καλιά φορά σκέφτομαι: αυτό το σπίτι δεν μας χωράει και τους δύο, ή εγώ ή εκείνος. Ύστερα μου γελάει τσαχπίνικα ο άτιμος, με ρίχνει και λέω: μα είναι δυνατόν να σκέφτηκα εγώ τέτοια πράγματα;».

Η ταλαιπωρημένη μητέρα μιας πεντάχρονης έχει να πει: «Η Γιάννα δεν γνωρίζει όρια. Όταν θέλει κάτι θα το απαιτήσει μέχρι που να ζητήσεις έλεος. Άμα θέλει κάτι να πει, θα διακόψει όποιον και να μιλάει και θα απαιτήσει θρησκευτική προσοχή. Δεν καταφέρνω ούτε να την κάνω να ζητήσει συγγνώμη. Άσε που τα σχόλιά της με έχουν βγάλει από τα ρούχα μου πολλές φορές.

Τις προάλλες ρώτησε με το φυσικότερο ύφος του κόσμου τη θεία της, σε μια συγκέντρωση στο σπίτι μας, γιατί φοράει περούκα και αν θα μπορούσε να τη βγάλει γιατί ήθελε να δει πώς θα είναι χωρίς αυτήν. Νομίζω πως κατάλαβε και με το παραπάνω ότι έκανε αίσθηση».

Όσο για τη μητέρα ενός δεκάχρονου αγοριού, αυτή λέει: «Δεν μπορώ να πείσω τον γιο μου να κάτσει και να κάνει τα μαθήματά του. Μου λέει: «αργότερα... σε λίγο... να παίξω πρώτα και μετά». Κι όταν επιτέλους στρωθεί στο τραπέζι του, είτε θα είναι ψόφιος από την κούραση και νυσταλέος, είτε θα κάθεται αφηρημένος και θα κοιτάζει με άδειο βλέμμα τον τοίχο. Όλες οι φωνές μου πάνε στο βρόντο. Στο τέλος καταλήγω να του τα ψάλλω ή να τον δέρνω. Τα νεύρα μου έχουν σπάσει με αυτή την υπόθεση».

Κάθε γονιός μπορεί να δει τον εαυτό του, σίγουρα, στις διηγήσεις αυτών των μητέρων, ή θα 'χε να διηγηθεί όχι και λίγα γεγονότα από την ατίθαση ζωή μικρών σκανταλιάρηδων. Σε κάθε ηλικία, άσχετα από το πόσο καλά μεγαλώνουν τα παιδιά, όλα τους κάποτε δείχνουν τρόπους και συμπεριφορά πολλές φορές αντίθετη με τις επιθυμίες, τα όνειρα, και τις δικές μας προσδοκίες. Καταφέρνουν, κατά κάποιο τρόπο, να καταπατήσουν... τα όσια και τα ιερά μας, να αποδιοργανώσουν τις προσπάθειές μας να επιβάλουμε την τάξη, να τους δημιουργήσουμε το αίσθημα της υπευθυνότητας και της σταθερότητας. Δεν είναι επομένως να απορεί κανείς που πολλοί γονείς προσπαθούν να βρουν κάποιο μυστικό, κάποια συνταγή μαγική που θα τους επιτρέψει να κερδίσουν τη συνεργασία του παιδιού τους. Κάποιοι καταφεύγουν στο ξύλο, άλλοι στις τιμωρίες, άλλοι στα παζάρια και τα βραβεία ή και σε όλα αυτά μαζί, με περισσότερη ή λιγότερη επιτυχία. Στο βιβλίο της Πηνελόπης Δέλτα «Ο Τρελλαντώνης», ένα σπαρταριστό χρονικό για μικρούς και μεγάλους, ο μικρός ταραξίας Αντώνης πρέπει να μείνει στο σπίτι για τιμωρία και να μην πάει θόλτα στην Καστέλλα με τις αδελφές του, για κάποια σκανταλιά που έκανε. Κι αυτός, αντί να συμμορφωθεί, μέσα σ' ένα πρωινό κατάφερε να ξεριζώσει τις τριανταφυλλιές του θείου του και να τρυπήσει πέρα ως πέρα το δάχτυλό του στη ραπτομηχανή της θείας Μαριέττας.

Στην πραγματική ζωή βλέπετε δεν υπάρχουν μαγικά αποτελέσματα και μέθοδοι με σίγουρη επιτυχία. Ούτε υπάρχει ένας σωστός τρόπος για να μάθει να

πειθαρχεί το παιδί. Αυτό που χρειάζεται να κάνουν οι γονείς είναι να συμπεριφερθούν και να αντιμετωπίσουν το παιδί τους ανάλογα με τον χαρακτήρα του, τον τύπο του και τις συγκεκριμένες ανάγκες του. Η ηλικία του παιδιού, η προσωπικότητά του και η διάθεσή του της στιγμής θα οδηγήσουν τον γονιό στην κατάλληλη αντιμετώπιση.

Ηλικία: καθοριστικός παράγοντας

Πολλές μελέτες έχουν δείξει ότι πολλοί από τους γονείς που κακοποιούν τα παιδιά τους έχουν απαιτήσεις απ' αυτά, οι οποίες είναι υπερβολικές για την ηλικία, τη νοημοσύνη, και την αντίληψη των παιδιών αυτών.

Μόλις πριν από ένα μήνα διαβάσαμε στις εφημερίδες ότι ένας πατέρας στην Αθήνα, κυριολεκτικά σκότωσε το παιδί του, 5 χρονών, επειδή έβγαλε έξω στο κρύο τα μικρότερα αδελφάκια του... Οι γονείς αυτοί ξεχνούν ότι τα παιδιά τους είναι ακόμα εξαρτημένα, αδύναμα, με περιορισμένες ικανότητες και πέφτουν στην παγίδα να τα αντιμετωπίζουν ως ώριμα και «κανά άτομα».

Πολλοί γονείς όμως, που ούτε κατά διάνοια κακοποιούν τα παιδιά τους, πέφτουν στην ίδια παγίδα. Έχω υπόψη μου γονείς που περιμένουν από το θρέφος τους να κοιμάται τη νύχτα δίχως διακοπές, πριν ακόμα το κεντρικό νευρικό του σύστημα επιτρέψει κάτι τέτοιο· γονείς που απογοητεύονται γιατί δεν μπορεί να χωρέσει το μυαλό του δίχρονο κοριτσάκι τους ότι δεν πρέπει να αγγίζει τις πορσελάνες της τραπεζαρίας· γονείς που θεωρούν ότι ο τετράχρονος μικρός θα κάνει αυτό που του ζητάει η μαμά του απόψε, έχοντας στο νου του τη θαυμάσια ανταμοιβή του μετά από ένα μήνα, που η μαμά του υποσχέθηκε να του πάρει ποδηλατάκι.

Οι ικανότητες των παιδιών να συλλογίζονται, να χρησιμοποιούν τη φαντασία τους, να συνεννοούνται, διαφέρουν ουσιαστικά ανάλογα με την ηλικία. Τα μέτρα πειθαρχίας διαφέρουν ουσιαστικά ανάλογα με την ηλικία. Τα μέτρα πειθαρχίας που ισχύουν και φέρνουν αποτελέσματα στη μια ηλικία μπορεί να είναι εντελώς άσκοπα σε μια άλλη. Οι απαιτήσεις που έχουμε από τα παιδιά μας πρέπει να είναι αντίστοιχες με τη σωματική, ψυχολογική και διανοητική τους ανάπτυξη. Και πιο συγκεκριμένα:

Τα βρέφη δεν καταλαβαίνουν από κανόνες και όρους, επαίνους και τιμωρίες. Δεν είναι ακόμα σε θέση να αντιληφθούν τη σχέση ανάμεσα στη δική τους συμπεριφορά και τις πράξεις των άλλων. Η γκρίνια του πεντάχρονου μπορεί να απαιτεί κάποια αυστηρότητα, η οποία όμως θα πάει εντελώς χαμένη στην περίπτωση ενός πεντάμηνου βρέφους. Όταν τα σήματα που στέλνει το μωρό στο περιβάλλον του – κινήσεις, εκφράσεις του προσώπου, κλάμα – βρίσκουν ανταπόκριση, τότε κι εκείνο θα αρχίσει να αντιδρά στη μητέρα και να ακολουθεί τις επιθυμίες της. Τα βρέφη λοιπόν έχουν ανάγκη από όλα εκείνα που θα τους δημιουργήσουν την αίσθηση της ζεστασιάς, της τρυφερότητας,

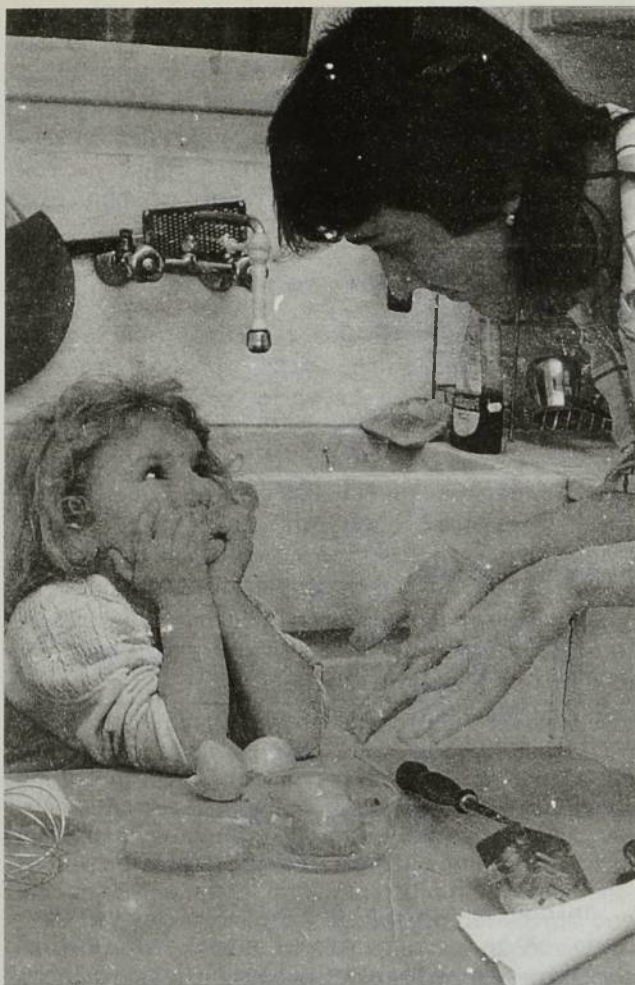
της ασφάλειας.

Και το θρέφος γίνεται νήπιο. Το παιδί εγκαταλείπει πλέον τον «εγωκεντρικό κόσμο» της κούνιας του και εισέρχεται σ' έναν κόσμο, όπου δεν μπορεί να κάνει ό,τι του αρέσει. Μπαίνει σ' έναν κόσμο γεμάτο κανονισμούς και απαγορεύσεις. Σ' αυτή την ηλικία πρέπει να μάθουν τα παιδιά τον αυτοέλεγχο. Οι γονείς τώρα θα πρέπει να διδάξουν στο παιδί της συνέπειες των επικίνδυνων πράξεων σ' αυτόν τον... εχθρικό κόσμο, που είναι γεμάτος πρίζες, φωτιές, ηλεκτρικά σκεύη, πολυσύχναστους δρόμους, αυτοκίνητα κλπ. Σ' αυτή την ηλικία πρέπει επίσης οι γονείς να μάθουν στο παιδί να ελέγχει τη συμπεριφορά του όταν ξεφεύγει από τα όρια και βάζει μπρος δαγκωματιές, φωνές και κλάματα, σπρωξιές και ξύλο. Ωστόσο η μνήμη και η ικανότητα συγκέντρωσης του νήπιου είναι ακόμα πολύ περιορισμένη. Γι' αυτό θα χρειαστεί να επέμβετε πολλές φορές άμεσα και αποτελεσματικά όταν η συμπεριφορά του μικρού γίνεται επικίνδυνη ή απαράδεκτη, μέχρι να μάθει τα μάθημά του.

Η προσχολική ηλικία. Τώρα μπορούμε να εκμεταλλευτούμε τη διαρκώς αυξανόμενη ικανότητα του παιδιού να χρησιμοποιεί και να καταλαβαίνει τη γλώσσα. Τώρα πλέον μπορούμε να του εξηγήσουμε συγκεκριμένα και καθαρά γιατί απαιτούμε κάποια συμπεριφορά. Επίσης, τώρα μπορούν τα ίδια τα παιδιά να καταλάβουν την αντίδραση των γονιών στα καμώματά τους. Η φωνή και μόνο, η έκφραση και το ύφος του πατέρα αρκούν για να καταλάβει το παιδί ότι η συμπεριφορά του προκαλεί την κριτική του άλλου. Σαν αποτέλεσμα τα παιδιά σ' αυτή την ηλικία είναι σε θέση να μάθουν να θέλουν το σωστό. Μπορούν επομένως οι γονείς να ενθαρρύνουν τώρα τόσο συγκεκριμένους τρόπους όσο και την αρχή ενός συστήματος αξιών στο παιδί τους.

Σχολείο: ένας άλλος κόσμος. Οι κοινωνικές επιδράσεις που ασκούνται πάνω στο παιδί στην προσχολική ηλικία, ευρύνονται πολύ περισσότερο στο μεγάλο κόσμο του σχολείου. Τα παιδιά συνειδητοποιούν και αντιλαμβάνονται όλο και καλύτερα το αίτιο και το αποτέλεσμα, τη σχέση ανάμεσα στα δύο. Μπορούν λοιπόν σιγά – σιγά να καταλάβουν πως επηρεάζει η συμπεριφορά τους τη ζωή των άλλων. Οι γονείς μπορούν να οδηγήσουν τα παιδιά τους να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεών τους και τις συνέπειες που συνεπάγονται. Όμως υπάρχει και η άλλη πλευρά. Τα παιδιά καταλαβαίνουν πλέον πολύ καλά πως επηρεάζει και η συμπεριφορά των άλλων τη δική τους ζωή. Γι' αυτό και απορρίπτουν πειθαρχικά μέτρα που τους φαίνονται αυθαίρετα, αμφίβολα ή υπερβολικά. Έτσι, τα παιδιά της σχολικής ηλικίας ανταποκρίνονται πολύ περισσότερο στους αυστηρούς παρά στους αυταρχικούς γονείς.

Η εφηβεία προ των πυλών. Στη δύσκολη αυτή ηλικία ο έφηβος αναζητά την αυτονομία και την ανεξαρτησία του. Διαμορφώνει ιδέες και σκέψεις, έχει απόψεις και ιδεολογικές αναζητήσεις. Οι συγκρούσεις με τους γονείς είναι σχεδόν αναπόφευκτες σ' αυτή την ηλικία. Τώρα χρειάζεται οι γονείς να δείξουν κατανόηση αλλά

και σταθερότητα, να επικοινωνήσουν με το παιδί τους, δείχνοντάς του με χαρά συμπαράσταση στην πορεία του για την ενηλικίωση.

Αυτή η γρήγορη περιήγηση, στα διάφορα στάδια της ανάπτυξης του παιδιού, είχε στόχο να δείξει πως θα 'ταν ολωσδιόλου μάταιο να ακολουθήσουν οι γονείς μια πειθαρχική τακτική που δεν συμβαδίζει με το επίπεδο της ανάπτυξης του παιδιού.

Κάθε παιδί μια μοναδική προσωπικότητα

Ήδη από τη γέννησή του κάθε παιδί είναι εντελώς μοναδικό, ένας ξεχωριστός άνθρωπος. Η ιδιοσυγκρασία του έχει κιόλας θεμελιωθεί από το γενετικό υλικό του. Έτσι, υπάρχουν παιδιά εσωστρεφή ή εξωστρεφή, ομιλητικά ή συνεσταλμένα, φιλικότατα ή μοναχικά, παρορμητικά ή σταθερά. Γι' αυτό και δεν υπάρχει κάποιος τρόπος πειθαρχήσεως που να 'ναι αποτελεσματικός με όλα τα παιδιά, ακόμα κι αν ανήκουν στην ίδια οικογένεια.

Ο Στάθης είναι 6 χρόνων. Ένα θαυμάσιο παιδί, χαρούμενο και συνεννοήσιμο – συνήθως. Το θέμα είναι ότι εύκολα αποσπάται η προσοχή του και δύσκολα

συγκεντρώνεται. Η μαμά του εκνευρίζεται γιατί του λέει να κάνει ορισμένα πράγματα κι αυτός ενώ ξεκινάει με τις καλύτερες προθέσεις τελικά καταλήγει να κάνει άλλα αντ' άλλων.

Για παράδειγμα, η μαμά του λέει να φυλάξει την σάκα του, να πλύνει τα χέρια του και να 'ρθει για φαγητό. Αυτός ξεκινάει μεν για το δωμάτιό του, αλλά στο τέλος βρίσκεται να παίζει με τις κατασκευές του, τελειώνοντας το σπίτι που είχε αφήσει στη μέση χθες, ενώ η μαμά του νευριάζει και το φαγητό κρυώνει. Η μαμά λέει στον εαυτό της για πολλοστή φορά: «Πού θα μου πάει, θα τον μάθω εγώ να αποτελειώνει αυτά που του λέω». Τον τιμωρεί λοιπόν και τον θεωρεί παιδί ανυπάκουο και «σκόρπιο», ενώ δεν είναι καθόλου έτσι. Ο Στάθης είναι από τη φύση του υπερκινητικό παιδί, έχει μεγάλη κινητικότητα και θέλει να γίνονται όλα μονομιάς, αλλιώς τα αφήνει στη μέση. Το καλύτερο θα 'ταν να τον βοηθήσει η μαμά του να συγκεντρωθεί σε μία δραστηριότητα κάθε φορά: «Τώρα θα φάμε» ή «Τώρα μπορείς να παίξεις με το τρενάκι σου». Εκείνη όμως, σαν αποτέλεσμα της «σκόρπιας» συμπεριφοράς του τον τιμωρεί, απαγορεύοντάς του να κατεβεί κάτω στην πυλωτή να παίξει με τα άλλα παιδιά ή να ασχοληθεί με τα βιντεοπαιχνίδια του που λατρεύει. Κι αυτό είναι εντελώς άδικο, γιατί ο Στάθης έχει ανάγκη από τέτοιες ακριβώς συγκεκριμένες ασχολίες, που θα τον απορροφήσουν και θα τον βοηθήσουν να εκτονωθεί.

Κι όταν ο πεντάχρονος γιος σας είναι φοβερά άτακτος στο τραπέζι του φαγητού, μπορείται κάλλιστα να τον στείλετε μόνο του στο δωμάτιό του, ώσπου να ησυχάσει και να ηρεμήσει. Αυτό όμως δεν ενδείκνυται όταν το παιδί από τη φύση του νιώθει φόβο και άγχος, όταν είναι μόνο του και αισθάνεται εγκαταλειμμένο.

Τα παιδιά έχουν κι αυτά τις κακές τους

Εμείς οι μεγάλοι πολλές φορές γυρνάμε εξουθενωμένοι στο σπίτι μετά από μια μέρα που πήγαν όλα στραβά. Ξυπνήσαμε άσχημα, κάηκε το αυγό στο τηγάνι, το πάρκιν ήταν γεμάτο στην Ιπποκράτους, είχε φοβερό μποτιλιάρισμα στην επιστροφή στο σπίτι και τ' ακούσαμε από το αφεντικό. Πόσες φορές καθώς η μέρα κοντεύει να τελειώσει δεν νιώθουμε πως αν μας κλείσει κανείς τη μύτη θα σκάσουμε από την ένταση, το άγχος ή και το... κακό μας; Γιατί επιτρέπουμε στον εαυτό μας την πολυτέλεια της κακής διάθεσης και «μας κατανοούμε» ιδιαίτερα, αλλά δεν δείχνουμε αντίστοιχη συμπαράσταση στα παιδιά μας; Έχουν κι αυτά τις κακές τους μέρες, αυτό είναι σίγουρο. Καθώς επιβάλλετε πειθαρχικά μέτρα στα παιδιά σας, να θυμάστε πως κι αυτά έχουν να αντιμετωπίσουν ένα σωρό δυσκολίες, με ένταση καθόλου μικρότερη από τη δική μας: υπάρχουν πιέσεις από το σχολείο, η δασκάλα δεν καταλαβαίνει γιατί διαβάζει τόσο αργά, κι εκείνη η μικρούλα μελαχροινή του γύρισε τις πλάτες όταν της πρόσφερε το μισό του σάντουιτς και, το χειρότερο, ο Νίκος έχει τηλεκατευθυνόμενο αυτοκινητάκι πολύ σπουδαιότερο από το δικό του, για το οποίο ήταν τόσο περήφανος. Και σαν να μην φτάνουν όλα αυτά η μαμά επιμένει πως πρέπει οπωσδήποτε να φάει το αυγό του.

Μα δεν καταλαβαίνει επιτέλους ότι αυτό το ηλίθιο αυγό έχει κίτρινο χρώμα, που δεν είναι το αγαπημένο του; Ναι, και τα παιδιά έχουν τις μαύρες τους: περιόδους στις οποίες νιώθουν άσχημα, κλείνονται στον εαυτό τους, εκνευρίζονται με το παραμικρό. Εκείνες τις στιγμές είναι αδύνατο να ζησει κανείς στο ίδιο σπίτι μαζί τους. Θυμάμαι μια μητέρα που μου έλεγε ότι ο τετράχρονος γιος της έκλαιγε ολόκληρο το απόγευμα επειδή δεν ήταν Τρίτη και δεν θα 'βλεπε «Σουσάμι Άνοιξε». Και, μπορούσε, η μαμά του να κάνει να είναι Τρίτη;

Σ' αυτές τις περιπτώσεις η σταθερότητα στα πειθαρχικά σας μέτρα είναι απαραίτητη. Άλλο τόσο απαραίτητη είναι όμως η τρυφερότητα, η κατανόηση, το χάδι και το φιλί σε μια δύσκολη στιγμή του παιδιού σας.

Πάνω απ' όλα, περισσότερο από κάθε μέτρο που παίρνουμε για να τους μάθουμε την πειθαρχία και τον αυτοέλεγχο, τα παιδιά έχουν ανάγκη να νιώθουν ότι τα αγαπάμε, ότι θα είμαστε κοντά τους ό,τι κι αν συμβεί.

Οι κανόνες για τους γονείς στο παιχνίδι της πειθαρχησης

Σίγουρα δεν υπάρχει ένας και μοναδικός τρόπος για να κατεφέρετε τα παιδιά σας να σέβονται και να πειθαρχούν. Υπάρχει η αγάπη και η ευαισθησία που θα σας βοηθήσει να νιώσετε τι είναι αυτό που έχει ανάγκη το παιδί σας, έτσι ώστε να βγάλει σιγά – σιγά από μέσα του τον καλύτερο εαυτό του. Ωστόσο μπορούμε να θέσουμε ορισμένες βασικές αρχές για τους γονείς, πάνω στο θέμα της πειθαρχίας.

Μην προσβάλλετε, μη μειώνετε το παιδί σας

Εκείνο εξαρτάται από σας, περιμένει από σας να μάθει τη ζωή, τι θα πει «τα καταφέρνω, ελέγχω τον εαυτό μου, σέβομαι τους άλλους, φέρομαι σωστά». Για τούτο και οφείλουμε να αντιμετωπίζουμε τα παιδιά μας με ανάλογο σεβασμό και αξιοπρέπεια. Πολλές φορές μπορεί να μην είναι σε θέση να καταλάβουν τα λόγια μας και τη λογική μας, είναι όμως σε θέση να καταλάβουν πολύ καλά τη συμπεριφορά μας και «πιάνουν στον αέρα» την ειρωνία και την κοροϊδία.

Το παιδί σας μπορεί να είναι ζωηρό, τεμπέλικο, άτακτο, αφηρημένο, επιθετικό, πράγμα που σας προκαλεί στενοχώρια και ένταση. Ας είστε αυστηροί, χωρίς όμως ούτε στιγμή να ξεχνάτε ότι το παιδί σας είναι κι αυτό άνθρωπος με ευαισθησίες, με τη λαχτάρα για αγάπη και αποδοχή. Προσέξτε πώς του μιλάτε. «Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει», λέει η λαϊκή σοφία. Μπορεί να προκαλέσει αδιόρατη αλλά πραγματική καταστροφή. Ο Γιώργος παίζει αυτοκίνητο στο καθιστικό με δυο φίλους του. Εδώ και λίγη ώρα έχει τρελάνει τη μητέρα του. Κάποια στιγμή σε μια... απότομη στροφή παίρνει μαζί του τα τασάκια της μαμάς, που γίνονται χίλια κομμάτια στο πάτωμα. Η μαμά είναι έξω φρενών: «Γιώργο είσαι ανίκανος, δεν μπορείς ούτε να παίζεις σαν άνθρωπος, εσύ θα με πεθάνεις εδώ μέσα», του φωνάζει. Ο Γιώργος καταντροπιασμένος, δίχως καθόλου γόητρο μπροστά στους φίλους του,

κλαίει σπαρακτικά κατασυγχυσμένος. Τις επόμενες δύο ώρες κάνει τα πάντα για να εκνευρίσει τη μαμά του ώσπου να καταλήξει κλαμένος στο κρεβάτι του. Η μαμά θα μπορούσε να τον πάρει ιδιαίτερα, να τον παρατηρήσει με αυστηρότητα, ηρεμία και ψυχραιμία. Ο Γιώργος θα ξαναγύριζε στους φίλους του διατηρώντας τον αυτοσεβασμό του και έχοντας πιάσει το νόημα της παρατήρησης της μαμάς του.

Το παράδειγμα είστε πάντα εσείς

Τι χαρακτηριστικά θα θέλατε να αποκτήσει το παιδί σας; Ευγένεια, καλοσύνη, καλούς τρόπους, σεβασμό στους άλλους; Δεν ωφελεί να του κάνετε κηρύγματα για όλα αυτά, ή να του δείχνετε τους συμμαθητές του που συγκεντρώνουν όλα τα καλά του κόσμου πάνω τους. Το παιδί θα μιμηθεί εσάς γιατί μαζί σας έχει και τους πιο στενούς δεσμούς, μαζί σας περνάει το μεγαλύτερο μέρος της μέρας του. Αλλά και εκεί που η πράξη απέχει πολύ από τη θεωρία, είναι σίγουρο ότι το παιδί μάλλον θα μιμηθεί αυτό που βλέπει και αισθάνεται, παρά αυτό που ακούει. Γι' αυτό ας είστε εσείς, όσο το δυνατόν πιο ζωντανά παραδείγματα για τα παιδιά σας. Δεν χρειάζεται να είστε τέλειοι. Φτάνει να μπορείτε να αναγνωρίζετε τις αδυναμίες σας και να είστε έτοιμοι να προσπαθήσετε για κάτι καλύτερο. Αυτό αποτελεί σπουδαίο μάθημα για τα παιδιά.

Το ξύλο δεν βγήκε από τον παράδεισο

Δηλαδή, δεν βγήκε μόνο το ξύλο από τον παράδεισο, αλλά, εμείς, περιέργως επιμένουμε μόνο σ' αυτό. Δεν υπάρχουν επιστημονικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι το ξύλο, σαν μέσο πειθαρχησης, σταματάει την κακή συμπεριφορά του παιδιού και το κάνει να φέρεται εντάξει, όπως θα θέλαμε εμείς. Αντίθετα μάλιστα. Προσφέρει στα παιδιά ένα βίαιο μοντέλο μίμησης. Κάθε γενιά παιδιών μαθαίνει τη βιαιότητα γιατί μεγαλώνει μέσα σε βιαιότητα, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσοστό το καθένα. Όσο πιο πολύ χτυπούν οι γονείς τα παιδιά τους, τόσο πιο πολύ θα χρησιμοποιήσουν κι αυτά τη ράβδο αύριο. Στη χώρα μας μάλιστα, η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στη σωματική τιμωρία και την ουσιαστική κακοποίηση του παιδιού είναι πολλές φορές συγκεχυμένη. Τα κακοποιημένα παιδιά στην πατρίδα μας είναι πάμπολλα. Πολλοί γονείς λοιπόν ασκούν την πειθαρχία με τη μορφή του ξύλου, αγνοώντας άλλες, πολύ αποτελεσματικές μεθόδους πειθαρχίας. Αν το παιδί είναι άτακτο, το τιμωρούν με το ξύλο για τις σκανταλιές του, δίχως όμως να επαινούν, να ενθαρρύνουν την όποια συνεργάσιμη ή καλή συμπεριφορά του, θεωρώντας την αυτονόητη. Και το αποτέλεσμα ποιο είναι; Ο μικρός θα κάνει τις σκανταλιές του απλά προσπαθώντας να μην πάρουν είδηση οι γονείς του. Μην ξεχνάτε λοιπόν το μπράβο, τον έπαινο, το χάδι και το φιλί για κάθε συμπεριφορά του παιδιού σας που είναι θετική, έστω κι αν είναι αυτονόητη. Θα τη δείτε να εμφανίζεται όλο και πιο συχνά. Το ξύλο δεν είναι λύση.

Από το περιοδικό «Παιδί και νέοι γονείς» αρ. τ. 29, σελ. 29 – 32.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Επιμέλεια: Φώτης Μακροζαχόπουλος

Μάλλον απροετοίμαστους μας βρίσκει κάθε φορά ο χειμώνας και μόλις πέσουν οι πρώτες βροχές ή πιάσουν τα κρύα διαπιστώνουμε συχνά «επώδυνα», ότι δεν είχαμε φροντίσει έγκαιρα τη συντήρηση και τον ειδικό εξοπλισμό του αυτοκινήτου γι' αυτούς τους δύσκολους μήνες.

Γι' αυτό είναι χρήσιμο να δώσουμε μερικές χρήσιμες συμβουλές στους οδηγούς και κυρίως στους νέους, για το πώς και τι μέτρα πρέπει να λάβουν για την προστασία και την καλύτερη απόδοση του αυτοκινήτου τους.

Αν δεν κάνετε κανονικό σέρβις στο αυτοκίνητό σας και δεν κάνατε τέτοιο το καλοκαίρι που πέρασε, είναι σκόπιμο να πάτε, έστω και για μια φορά, στο συνεργείο για ένα τσεκ-απ, που ίσως σας προφυλάξει από δυσάρεστα ενδεχόμενα. Γιατί, μπορεί να υπάρχουν φθαρμένα εξαρτήματα στα μηχανικά μέρη του αυτοκινήτου σας, τα οποία να χρειάζονται άμεση αντικατάσταση.

Εκείνο, που θα πρέπει να προσέξετε περισσότερο στο αυτοκίνητό σας, είναι:

ΨΥΓΕΙΟ

Πριν απ' όλα η τοποθέτηση αντιψυκτικού υγρού μέ-
σα στο ψυγείο. Το αντιψυκτικό είναι ένα ειδικό υγρό, που αναμιγνύεται με το νερό του ψυγείου και δεν το αφήνει να παγώσει, όταν η θερμοκρασία πέφτει κάτω από τους τέσσερις βαθμούς (θερμοκρασία στην οποία παγώνει το νερό). Η ιδανική αναλογία, για τις συνθήκες που επικρατούν στην Αθήνα, είναι 25% της ποσότητας του νερού, ενώ στη Βόρεια Ελλάδα και σ' όλα τα ορεινά μέχρι 50%.

Για να τοποθετήσετε το αντιψυκτικό, αδειάστε το ψυγείο πρώτα από το νερό και κατόπιν πλύνετε το καλά, για να φύγουν οι σκουριές, που πιθανό να έχει. Κατόπιν, βάλτε την ανάλογη ποσότητα αντιψυκτικού στο ψυγείο και μετά συμπληρώστε το με νερό. Προσέξτε, πάντα το αντιψυκτικό να είναι συσκευασμένο, γιατί κυκλοφορούν υγρά χύμα, που δεν είναι αντιψυκτικά.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ

Το χειμώνα, οι οδικές συνθήκες είναι τέτοιες, που δυσκολεύουν την κίνηση των αυτοκινήτων. Βροχή, πάγος και ανωμαλίες του οδοστρώματος των ελληνικών δρόμων, είναι παγίδες επικίνδυνες, που μεγαλώνουν όταν

τα ελαστικά του αυτοκινήτου σας είναι φθαρμένα. Τα ελαστικά πρέπει να βρίσκονται πάντα σε καλή κατάσταση για να μη μειώνεται η πρόσφυσή τους. Αλλάξτε τώρα τα ελαστικά σας, αν διαπιστώσετε ότι έχουν συμπληρώσει τον κύκλο της ζωής τους και μην αναβάλλετε για λόγους λιτότητας. Είναι μια προϋπόθεση για την ασφάλειά σας. Αν ταξιδεύετε συχνά στην επαρχία και μάλιστα σε περιοχές που πιάνουν συχνά χιόνι, πρέπει να έχετε πάντα μαζί σας ένα σετ αλυσίδες, γιατί μπορεί να ξυπνήσετε κάποιο πρωί, με συνθήκες που δε σας επιτρέπουν κίνηση, χωρίς αυτές.

Το σύστημα διεύθυνσης του αυτοκινήτου, χρειάζεται και αυτό ένα έλεγχο. Αν έχετε κάποια υποψία ότι κάτι δεν πάει καλά, ρωτήστε αμέσως το μηχανικό σας.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ

Στο ηλεκτρικό σύστημα που υποφέρει ιδιαίτερα από το κρύο και την υγρασία πρέπει να ελέγξετε: Την μπαταρία, το αλτενέιτορ, τη μίζα, τις καλωδιώσεις των μπουζί και όλα τα καλώδια του κινητήρα.

Μη ρίξετε πάνω στα καλώδια τα ειδικά σπρέι που κυκλοφορούν για την υγρασία, γιατί, εκτός από δυο-τρεις μάρκες, όλα τα άλλα ξεραίνουν και καταστρέφουν τα καλώδια.

Αν το αυτοκίνητό σας παίρνει κάποια ειδική μάσκα για τα νερά, να την τοποθετήσετε. Αλλιώς συμβουλευτείτε τον ηλεκτρολόγο για άλλες λύσεις, ώστε να κρατήσετε μακριά τα νερά από ευαίσθητα σημεία.

Το καλοριφέρ είναι δύσκολη υπόθεση και χρειάζεται ειδικό τεχνίτη. Μπορείτε να το καθαρίσετε και να ρυθμίσετε πάλι τις ντίζες για μεγαλύτερη απόδοση. Δεν είναι καθόλου πρακτικό να καθαρίζετε με την παλάμη σας τα θαμπωμένα τζάμια.

ΤΟ ΠΙΣΩ ΤΖΑΜΙ

Το θολωμένο πίσω τζάμι εμποδίζει επικίνδυνα την ορατότητα του οδηγού από τον μέσα καθρέπτη. Σ' αυτή την περίπτωση καλό είναι να τοποθετήσετε μια ηλεκτρική αντίσταση (αν δεν έχει το αυτοκίνητό σας), που αυξάνει την ασφάλειά σας, κρατώντας το συνέχεια καθαρό.

Κατά τη διάρκεια του «αγρίου» χειμώνα, οι ειδικοί συ- νιστούν να βάζετε λάδι SAE 10 W-30 ή απλό 10 SAE. Αυ- τὰ τα λάδια φτάνουν στα σημεία που πρέπει να λιπά- νουν πιο εύκολα και διευκολύνουν επίσης στο να ξεκι- νάτε, όταν η μηχανή είναι κρύα.

Αν οδηγείτε σε μικρές αποστάσεις, αν δηλαδή ξεκι- νάτε και σταμάτε πολύ συχνά, πρέπει να αλλάζετε το λάδι της μηχανής σας συχνότερα.

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΕΣ

Απαραίτητο για το ασφαλές οδήγημα το χειμώνα, εί- ναι να έχουμε καλούς υαλοκαθαριστήρες. Γι' αυτό, πρέ- πει ν' αλλάξετε τα λαστιχάκια αν είναι φαγωμένα και δεν καθαρίζουν καλά.

Κυκλοφορεί ένα ειδικό υγρό που καθαρίζει το τζάμι απ' τις βρωμιές. Αποτελεσματικό ακόμα είναι το ξίδι και το οινόπνευμα που κάνουν θαυμάσια τη δουλειά τους. • Αν έχει χιονίσει και τα τζάμια έχουν καλυφθεί από πά- γο, μην προσπαθήσετε να τα καθαρίσετε με ζεστό νε- ρό. Το λιγότερο που έχουν να πάθουν, είναι να ρα- γίσουν...

Αν πρόκειται να ταξιδέψετε σε βόρειες περιοχές κα- λό είναι να έχετε μαζί σας ένα μπουκάλι με οινόπνευ- μα. Μπορεί να σας φανεί πολύ χρήσιμο στο καθάρισμα των τζαμιών απ' το χιόνι και τον πάγο, αλλά και στο «ξε- βούλωμα» των κλειδαριών απ' τις ίδιες αιτίες. (Αυτά για τις πολύ κρύες περιοχές).

Η ΣΚΟΥΡΙΑ

Λίγοι αυτοκινητιστές έχουν δώσει την προσοχή που χρειάζεται, στις ζημιές που προκαλούνται από το νερό, τις λάσπες και τα χιόνια. Στην Ευρώπη, είναι και το αλάτι που ρίχνουν στους δρόμους για να λιώνουν τα χιόνια και που προστίθεται στα άλλα για να επιτείνει το χρόνο της φθοράς. Οι φθοροποιοί αυτοί παράγοντες, εισχω- ρούν και εγκαθίστανται παντού, όπου υπάρχει σχισμή, προεξοχή ή καμπύλη όπου θα μπορούσαν να διατηρη- θούν. Μένουν εκεί και σιγά-σιγά, αρχίζουν να κατατρώ- γουν κυριολεκτικά το μέταλλο, με αργό αλλά σταθερό ρυθμό. Γι' αυτό πολλές φορές παρατηρούμε στο αμά- ξωμα των αυτοκινήτων, να κάνουν την εμφάνισή τους, αχνά, μικρές κηλίδες σκουριάς, ιδίως στις ραφές ή στα σημεία που υπάρχουν μικρές – έστω και ανεπαίσθη- τες – λακκουβίτσες από επιδιορθωμένο τρακάρισμα, γδάρσιμο ή βούλιαγμα. Βασικά η σκουριά αρχίζει από τη στιγμή που το αυτοκίνητο, ακουμπά τις ρόδες του στην ασφάλτο. Τα κυριότερα σημεία που μπορούν να προσβληθούν από τη σκουριά είναι η ποδιά, τα εσωτε- ρικά των φτερών, εκεί που μόνιμα συσσωρεύεται η λά- σπη και η υγρασία και φυσικά όλη η εξωτερική επιφά- νεια του αυτοκινήτου. Αλλά μη νομίσετε ότι το εσωτε- ρικό δεν κινδυνεύει. Τα σημεία που πατούν τα πόδια, οι τραβέρσες κάτω από τις πόρτες, το εσωτερικό του πορτ- μπαγκάζ και του καπώ κινδυνεύουν εξίσου. Έτσι οι αυ- τοκινητιστές προσπαθούν να αποφεύγουν αυτά τα έξο- δα είτε αδιαφορώντας τελείως, είτε καταφεύγοντας σε πρόχειρες και εμπειρικές μεθόδους, που το αποτέλεσμά τους είναι αμφίβολο. Αλείφουν, δηλαδή, το εσωτερικό του αυτοκινήτου με κοινό κερί, ή το κάτω μέρος με πίσ- σα, ή κοινό «μπλάκ». Ωστόσο συνεχίζουν να παραπο- νούνται ότι μετά από λίγο καιρό πάλι, το σύστημα της εξάτμισης έχει σκουριάσει και λίγο αργότερα, υπάρχουν

κηλίδες σκουριάς σε όλο το αυτοκίνητο. Γιατί μη φαν- ταστείτε πως το γεγονός ότι εφαρμόσατε στο αυτοκί- νητό σας τη μέθοδο της θωράκισης με κερί ή πίσσα, το προστατεύει απόλυτα. Η σκουριά είναι δυνατόν να συρ- θεί ακόμη και κάτω από το προστατευτικό στρώμα ιδίως στο εμπρός μέρος, που χρειάζεται ιδιαίτερη μεταχειρί- ση λόγω των μεγάλων ποσοτήτων νερού, ή χιονιού που εκσφενδονίζονται από τα προηγούμενα αυτοκίνητα.

Αλλά και ο πιο απλός τρόπος της επάλειψης του μο- νωτικού υλικού θα πρέπει να γίνεται σχολαστικά και σω- στά. Προσέξτε ιδιαίτερα το εσωτερικό μέρος των φτε- ρών, που εφαρμόζουν τα φώτα. Σκεφτείτε παράλληλα το εσωτερικό του αυτοκινήτου. Το χιόνι ή η λάσπη που έχετε μεταφέρει με τα παπούτσια σας έχουν περάσει τα χαλιά και αρχίζουν ήδη το έργο τους τοποθετώντας μι- κρές εστίες σκουριάς στο πάτωμα.

Βγάλτε τα χαλιά, τινάξτε τα και αερίστε τα καλά. Όταν ο καιρός είναι άσχημος και υπάρχουν νερά, η ερ- γασία αυτή πρέπει να γίνεται πάντα. Εάν δείτε σημεία σκουριάς όσο μικρά και αν είναι, τρίψτε τα με ένα γυα- λόχαρτο, καθαρίστε τα, και ψεκάστε με ένα χρώμα σπρέι.

Όσο πιο πολύ προστατεύετε το αυτοκίνητό σας από τη σκουριά, τόσο περισσότερη μακροζωία εξασφαλίζε- τε σ' εκείνο και περισσότερη ασφάλεια στον εαυτό σας.

Ο χειμώνας, λοιπόν, που ήρθε χρειάζεται προσοχή και επιβάλλει ειδική φροντίδα για το αυτοκίνητο. Ας λάβου- με λοιπόν ορισμένα μέτρα και όσο γίνεται πιο έγκαιρα, για να έχουμε ένα ακόμα καλό χειμώνα.

Ο χειρότερος και πιο ύπουλος εχθρός του αυτοκινήτου είναι η σκουριά. Γιατί αν δεν την πάρουμε είδηση νωρίς, απλώνεται και «τρώνει» ολόκληρο το αμάξωμα με αποτέλεσμα να είναι άχρηστο και το αυτοκίνητο. Γι' αυτό προσέξτε την αρχή της σκουριάς

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΣΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Καθηγητή Θεολογίας

Ένα από τα μυστηριώδη γεγονότα στην ιστορία του κόσμου, στο οποίο δεν έχει δοθεί ακόμα μια ικανοποιητική και γενικά αποδεκτή ερμηνεία, είναι και η εμφάνιση του αινιγματικού άστρου των Χριστουγέννων. Ο ευαγγελιστής Ματθαίος αναφέρεται στο φαινόμενο αυτό και το συσχετίζει με την προσκύνηση του Θείου Βρέφους από τους Μάγους. «Ιδού Μάγοι από ανατολών παραγένοντο εις Ιεροσόλυμα λέγοντες· Πού εστιν ο τεχθείς Βασιλεύς των Ιουδαίων; Είδομεν γαρ αυτόν τον αστέρα εν τη ανατολή, και ήλθομεν προσκυνέσαι αυτώ... και ιδού ο αστήρ ον είδον εν τη ανατολή προήγεν αυτούς έως ελθών έστη επάνω ου ήν το παιδίον» (Μαθ. Β' 1-9).

Πριν εκθέσουμε τις επικρατέστερες θεωρίες για τον παράδοξο αυτό αστέρα, ας δούμε ποιοι ήταν οι περίεργοι Μάγοι, οι οποίοι οδηγήθηκαν απ' αυτόν στη Βηθλεέμ. Η λέξη μάγος, προφανώς σανσκριτικής προελεύσεως, σήμαινε το σοφό δάσκαλο, το γιατρό, τον αστρολόγο, το μάντη και τον ερμηνευτή των ονείρων, στους Βαβυλωνίους, Πέρσες, Μήδους και άλλους ανατολικούς λαούς. Ο Ηρόδοτος (Βιβλ. 4', 101) αναφέρει πως οι μάγοι ήταν αρχικά Μηδική φυλή, η οποία απέβη αργότερα ιερατική τάξη στους Πέρσες, όπως οι Χαλδαίοι στη Βαβυλώνα. Οι Μάγοι του Ευαγγελίου φαίνεται ότι ήταν σοφοί αστρονόμοι της Ανατολής, οι οποίοι μελετώντας τον ουρανό διεπίστωσαν την πρόσφατη γέννηση κάποιου ξεχωριστού μεγάλου Βασιλιά και γι' αυτό αποφάσισαν να πάνε να τον προσκυνήσουν, (C.L.W. Grimm, Lex Graeco-Latinum in Libros N.T., Lipsiae 1903).

Σύμφωνα με την γνώμη πολλών ειδικών, οι σοφοί της Ανατολής περίμεναν κάποιο Αυτρωτή από την Ιουδαία. Την προσδοκία αυτή, φαίνεται ότι την καλλιέργησαν σ' αυτούς, οι Εβραίοι της διασποράς. Τόσο έντονη ήταν αυτή η προσδοκία, που όπως αναφέρει ο Σουετώνιος (ά μ.Χ. αιών.), ο Πέρσης βασιλιάς Τιβιδάτης έφθασε με τους μάγους του στη Νεάπολη της Παλαιστίνης, με την ελπίδα να βρει το Σωτήρα του κόσμου! Φημολογούνται, επίσης, πολλές τέτοιες επισκέψεις μάγων στην Παλαιστίνη. Αξιοσημείω-

τη είναι, ακόμα, η βεβαιότητα των Μάγων του Ευαγγελίου για τη γέννηση του Σωτήρα, οι οποίοι στα Ιεροσόλυμα ρώτησαν μόνο το πού γεννήθηκε! (Μαθ. Β' 1).

Ποιο ήταν άραγε το παράξενο άστρο του ουρανού, το οποίο έκαμε γνωστό στους Μάγους τη γέννηση του Θεανθρώπου και τους οδήγησε στη Βηθλεέμ; Το ερώτημα αυτό προβλημάτισε τους Πατέρες της Εκκλησίας από τα πρώτα κι όλας χρόνια. Διατυπώθηκαν πολλές γνώμες. Κάποιοι, όπως ο Χρυσόστομος, ο Θεοφύλακτος κ.ά. υποστήριξαν πως δεν επρόκειτο για φυσικό αστέρα, αλλά για δύναμη του Θεού, ή για άγγελο Κυρίου. Πρώτος ο περίφημος θεολόγος Ωριγένης (+ 254) απέδωσε το γεγονός σε φυσικό φαινόμενο. Κατ' αυτόν ο αστέρας των Χριστουγέννων ήταν ένας κομήτης, (Βλ. Π. Τρεμπέλα Υπόμνημα εις το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, σελ. 44).

Πρώτη σοβαρή προσπάθεια επιστημονικής ερμηνείας του φαινομένου αυτού έγινε από τον περίφημο αστρονόμο Kepler το 1605. Το Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου διεπίστωσε συζυγία των πλανητών Δία και Κρόνου. Την επόμενη άνοιξη πλησίασε και ο Άρης με αποτέλεσμα να εμφανιστεί στο σημείο αυτό νέο άστρο μεγάλης λαμπρότητας. Ο ίδιος όντας πιστός Χριστιανός θέλησε να συσχετίσει το φαινόμενο αυτό με το άστρο των Χρι-

στουγέννων και διατύπωσε την εικασία μήπως συνέβη το ίδιο γεγονός και τότε. Πράγματι ύστερα από επίπονους μαθηματικούς υπολογισμούς διαπίστωσε ότι το 747 από κτίσεως Ρώμης, δηλ. το 7 π.χ. έλαβε χώρα συζυγία Διός και Κρόνου στον αστερισμό των Ιχθύων, φαινόμενο σπάνιο που συμβαίνει κάθε 794 χρόνια! (Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια Φοίνιξ, τομ. Ε', σελ. 900).

Ελάχιστοι, στην αρχή, δέχτηκαν τη θεωρία του Kepler, κυρίως γιατί το ουράνιο αυτό φαινόμενο δεν συνέπιπτε με την παραδεδομένη χρονολογία της γέννησης του Χριστού, αλλά απήχε 7 χρόνια. Πολύ αργότερα, όμως, διαπιστώθηκε ότι ο Λατίνος μοναχός Διονύσιος ο μικρός (+ 544), ο οποίος καθιέρωσε τη χριστιανική χρονολογία, έκαμε σοβαρό λάθος στους υπολογισμούς του, τοποθετώντας τη γέννηση του Χριστού (βάση της χρονολόγησής) το 752 από κτίσεως Ρώμης. Σύμφωνα όμως με τον ιστορικό Ιώσηπο, ο Ηρώδης ο Μέγας πέθανε το πάσχα του 750 από κτίσεως Ρώμης, δηλ. το 4 π.Χ. Άρα ο Ιησούς γεννήθηκε τουλάχιστον το 748, δηλ. το 6 π.Χ. ή και νωρίτερα.

Ο Kepler, επιμένοντας στη θεωρία του, ανακάλυψε αργότερα ένα αρχαίο σχόλιο στο έργο του περίφημου ραββίνου Ambarnabel, στο οποίο διασώζονταν πανάρχαια εβραϊκή παράδοση, πως τον ερχομό του Μεσσία θα

φανέρωνε η ένωση του φωτός του Δία και του Κρόνου στον αστερισμό των Ιχθύων. Επίσης στα μισά του ΙΘ' αιώνα ο δανός μελετητής Mûnter, μελετώντας μεσαιωνικά εβραϊκά κείμενα, ανακάλυψε σε ένα σχόλιο στο κείμενο των «Ο' εβδομάδων του Δανιήλ (Θ' 24), πως οι σοφοί ραββίνοι του Μεσαίωνα πίστευαν ότι ένα από τα «σημεία» της έλευσης του Μεσσία θα είναι η σύνδεση του Δία-Κρόνου στον αστερισμό των Ιχθύων, (Βλ. V. MESSORI, Υπόθεσις Ιησού, Αθήνα 1980 σελ. 107).

Στα 1902 τυπώθηκε η γνωστή Πλανηταριακή Τράπεζα, ο περίφημος αρχαίος αιγυπτιακός πάπυρος, ο οποίος βρίσκεται στο μουσείο του Βερολίνου και που παρουσιάζει με ακρίβεια τις κινήσεις των πλανητών από το 1700 π.Χ., μέχρι το 1000 μ.χ. Αναφέρεται σ' αυτή σαφώς και η συζυγία του 7 π.Χ., η οποία ήταν ορατή σ' ολόκληρη τη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή.

Στα 1925 αποκρυπτογράφησαν αρχαιολόγοι το Αστρικό Ημερολόγιο SIPPAR. Πρόκειται για αρχαία βαβυ-

λωνιακή πλάκα χαραγμένη σε σφηνοειδή γραφή. Προέρχονταν από βιβλιοθήκη βαβυλωνίων αστρολόγων και περιελάμβανε, παραδόξως, όλα τα αστρονομικά φαινόμενα μετά το 7 π.Χ.. «Προτιμήθηκε το έτος αυτό, γράφει ο Ιταλός μελετητής Vit. Messori γιατί σύμφωνα με τους αστρονόμους των βαβυλωνίων, κατά το χρόνο αυτό έπρεπε να πραγματοποιηθεί τουλάχιστον τρεις φορές η ένωση του Δία με τον Κρόνο στον αστερισμό των Ιχθύων: στις 29 Μαΐου, την 1η Οκτωβρίου και την 5η Δεκεμβρίου. Κανονικά η ένωση αυτή γινόταν κάθε 794 χρόνια και μόνο για μια φορά! Ο υπολογισμός αυτός των εμπειρογνομώνων της Σιππάρ κρίθηκε απόλυτα ακριβής από τους σύγχρονους αστρονόμους». (V. Messori, όπου αν. σελ. 105). Ακόμα οι αρχαιολόγοι ερμήνευσαν τα σύμβολα της αστρολογικής πλάκας. Ο Δίας για τους αρχαίους αστρολόγους ήταν πλανήτης των ισχυρών του κόσμου, ενώ ο Κρόνος ήταν πλανήτης που προστάτευε τον Ισραήλ. Ο αστερισμός των Ιχθύ-

ων θεωρούνταν ως το σημείο του «τέλους των καιρών».

Εκτός από τη θεωρία του Kepler, η οποία είναι και η επικρατέστερη, διατυπώθηκαν και άλλες θεωρίες, όπως αυτή των Supernova αστερών. Σύμφωνα μ' αυτή το άστρο των Χριστουγέννων ήταν ένα από τους 30 περίπου αστέρες του Γαλαξία μας, οι οποίοι εκρήγνυνται ξαφνικά κάθε χρόνο, γίνονται πάνω από 10.000 φορές λαμπρότεροι και ύστερα επανέρχονται στην κανονική τους λαμπρότητα, (H. HALLEY Συνοπτική Εγκυκλ. της Αγ. Γραφής, σελ. 485).

Σύγχρονοι, τέλος, επιφανείς Έλληνες και ξένοι θεολόγοι, χωρίς να έχουν απορρίψει αυτές τις θεωρίες, πιστεύουν, όπως και η αρχαία Εκκλησία, σε μια σύνδεση φυσικού και υπερφυσικού φαινομένου, και περιμένουν τις τελικές επιστημονικές ανακοινώσεις πάνω στο θαυμαστό αυτό γεγονός.

Ο αειμνηστος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Π. Μπρατσιώτης έγραψε τα εξής χαρακτηριστικά: «Οπωσδήποτε το ιερόν κείμενον ουδαμώς αντιφάσκει τη εκδοχή ότι ο Θεός εχρησιμοποίησε φαινόμενον φυσικόν μεν, έκτακτον δε και καινοφανές, φωτήσας δια της χάριτος αυτού τους Μάγους, ως αντιπροσώπους του Εθνικού κόσμου, όπως καθοδηγούμενοι υπ' αυτού αναζητήσωσι προς προσκύνησιν του εν Βηθλεέμ γεννηθέντα υπερφυά Βασιλέα των Ιουδαίων». «Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια Φοίνιξ, τομ. Ε', σελ. 900).

Οι μικροί «ΚΛΕΦΤΕΣ»

Τι θα κάνετε εσείς αν διαπιστώνετε κάποια μέρα ότι το παιδί σας είναι ένας μικρός κλέφτης; Το σημαν-

τικότερο είναι να βρείτε την αιτία που υπαγορεύει αυτή του τη συμπεριφορά και να την καταπολεμήσετε.

Ποτέ πριν τα παιδιά δεν υπήρξαν τόσο πολύ εκθειμένα σε τόσους πειρασμούς, όσο σήμερα. Ακόμη και οι ενήλικες συχνά δεν κατορθώνουν να αντισταθούν στην πρόκληση μιας «μικροκλοπής σ' ένα μεγάλο κατόστημα». Και ακριβώς όπως συμβαίνει με τους ενήλικες, οι ψυχολόγοι λένε και για τα παιδιά ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις ένα είναι πράγματι αυτό που τους λείπει: η αγάπη.

Ένα παιδί λοιπόν μπορεί να νιώθει ότι δεν αγαπιέται αρκετά από τους γονείς του, ή ότι οι φίλοι του, οι συμμαθητές του και ο άμεσος περίγυρός του δεν του δίνει τη σημασία που θα ήθελε. Πιστεύει ότι μπορεί να εξαγοράσει τους φίλους του με παιχνίδια, με λιχουδιές ή και με άλλα πράγματα, τα οποία όμως επειδή δεν μπορεί να αγοράσει με το χαρτζηλίκι του, απλά τα κλέβει.

Υπάρχουν όμως και άλλοι λόγοι που ωθούν τα παιδιά να κλέβουν μέσα στα καταστήματα: Για τα παιδιά μεταξύ 8 και 12 χρόνων, το να «βουτήξουν» κάτι συνιστά επίσης «τόλμημα», επίδειξη των ικανοτήτων τους. Εκτός λοιπόν από την πρόκληση μια διατιθέμενης δολοφονικής ποικιλίας, υπάρχει και η πρόκληση μιας προηγούμενης επιτυχημένης εμπειρίας των άλλων. Μερικά παιδιά υπήρξαν μάλιστα μάρτυρες μιας τέτοιας απόπειρας φίλων, αδελφών ή και μεγαλύτερων συγγενών τους με αίσιο τέλος.

Άλλα παιδιά πάλι βλέπουν τα παιδιά του άμεσου περιγυρού τους να ξεδεύουν με άνεση τα χρήματά τους (γιατί το μπορούν) και θέλοντας να τα μιμηθούν απλά αρπάζουν αυτά που οι άλλοι προηγούμενα έχουν αγοράσει.

Μερικές φορές τα παιδιά κλέβουν πάλι όταν έχουν ανατραφεί με μεγάλη αυστηρότητα, ή όταν απαιτείται

απ' αυτά υπερβολικά συχνά ακόμη περισσότερη πειθαρχία, όπως για παράδειγμα όταν έχουν πάρει κακούς βαθμούς σε κάποιες εξετάσεις τους.

Τότε το κλέψιμο του δίνει μια αίσθηση ελευθερίας και αποτελεί υποκατάστατο κάποιας προσωπικής ικανοποίησης. Αν το παιδί σας πιαστεί την ώρα που κλέβει, μην αρχίσετε να πιστεύετε ότι έχετε κάνει εγκληματικά λάθη στη διαπαιδαγώγησή του. Σίγουρα όμως δεν πρέπει ούτε να το παραβλέψετε, γιατί πράγματι αποτελεί σήμα κινδύνου. Τι πρέπει λοιπόν να κάνετε;

- Το σημαντικότερο είναι να συζητήσετε μαζί του την υπόθεση και να του εξηγήσετε ότι δεν έχει ενεργήσει σωστά. Γιατί τα παιδιά συχνά δεν συνειδητοποιούν καν πόσο άδικο έχουν και πόσο έχουν εκτεθεί μ' αυτή του την πράξη. Ούτε τις συνέπειες συνηθίζουν να σκέφτονται τα παιδιά, ακόμη κι αν είναι αρκετά μεγάλα.

- Μην καταφύγετε σε δρακόντεια μέτρα για να το τιμωρήσετε. Ερευνείστε καλύτερα την συμπεριφορά του παιδιού σας και προσπαθήστε να άρετε του λόγου, που του την υπαγόρευσαν.

- Προσπαθείστε να σκεφθείτε και να ομολογήσετε στον εαυτό σας αν τον τελευταίο καιρό δεν διαθέτετε στο παιδί σας τον χρόνο ή δεν του δίνετε την προσοχή που αυτό έχει ανάγκη. Γιατί η κλοπή συχνά δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια βουβή διαμαρτυρία, μια κραυγή απελπισίας.

- Δίνετε στο παιδί σας χαρτζηλίκι; Γιατί, συνήθως, τα παιδιά που καταφεύγουν στην κλοπή, δεν έχουν στη διάθεσή τους χρήματα για τις προσωπικές τους ανάγκες. Και είναι γνωστό ότι ακόμη κι ένα μικρό παιδί κάποτε έχει την επιθυμία να αγοράσει κάτι (έστω και μικρό) που του κάνει ευχαρίστηση.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Επιμέλεια: Μαρία Πίσχου

1. Όποιος μεταχειρίζεται βία ή απειλή βίας για να εξαναγκάσει κάποια αρχή ή υπάλληλο να ενεργήσουν πράξη που ανάγεται στα καθήκοντα τους ή να παραλείψουν νόμιμη πράξη, καθώς και όποιος βιαιοπραγεί κατά υπαλλήλου ή προσώπου που έχει προσληφθεί ή άλλου υπαλλήλου που έχει προστρέξει για να τον υποστηρίξει ενώ διαρκεί η νόμιμη ενέργειά του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Σε κάθε περίπτωση αποκλείεται η μετατροπή ή η αναστολή της ποινής.
2. Αν οι πράξεις που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος έγιναν από πρόσωπο που οπλοφορεί ή φέρει αντικείμενα με τα οποία μπορεί να προκληθεί σωματική βλάβη ή έχει καλυμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του ή έγινε από περισσότερους, καθώς και αν το πρόσωπο κατά του οποίου στράφηκε η πράξη διέτρεξε σοβαρό προσωπικό κίνδυνο, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη (άρθρο 167 Ποινικού Κώδικα).

Το άρθρο 167 τίθεται όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Ν. 410/1976. Σύμφωνα εξάλλου με τα άρθρα 6 και 5 του Ν. 1419/1984 η απαγόρευση αντίστοιχα της μετατροπής και αναστολής της ποινής της παρ. 1 εδ. β' δεν ισχύει.

Πολλές φορές έχει τύχει να ακούσουμε ή να διαβάσουμε στον τύπο για συλλήψεις λόγω αντίστασης κατά της αρχής. Τι σημαίνει, όμως, αντίσταση; Πότε και πώς παρουσιάζεται; Ποια είναι τα στοιχεία που την χαρακτηρίζουν;

Η αντίσταση αποτελεί μια από τις αξιόποινες πράξεις που συνιστούν προσβολή κατά της εξουσίας της πολιτείας (άρθρα 167-182 ΠΚ). Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 167 προβλέπει την αυτοτελή προστασία του υποκειμενικού παράγοντα της εσωτερικής ασφάλειας του κράτους, δηλ. των αρχών και των υπαλλήλων. Σε αντίθεση με την δημόσια τάξη, που αποτελεί τον αντικειμενικό παράγοντα της κρατικής εξουσίας, η εσωτερική ασφάλεια αποτελεί αυτό που ονομάζεται αυθεντία της κρατικής εξουσίας (βλ. Μανωλεδάκη, «Η προστασία της Δημόσιας τάξεως» σελ. 49).

Στοιχεία αντίστασης

α) Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, το βασικότερο στοιχείο είναι ο εξαναγκασμός, της αρχής ή του υπαλλήλου, με χρήση βίας να εκτελέσει ή να παραλείψει κάποια πράξη που ανάγεται στην υπηρεσία του και η οποία είναι νόμιμη. Εάν ασκείται βία ή υπάρχει απειλή βίας για πράξη, που δεν είναι υποχρεωμένος να ενεργήσει ο παθών, ακόμα κι αν είναι δημόσιος υπάλληλος, τότε πρόκειται για το έγκλημα της παράνομης βίας (άρθρο 330 ΠΚ).

β) Υποκείμενο της αξιόποινης πράξης μπορεί να είναι οποιοσδήποτε. Με τη λέξη «όποιος» διευκρινίζεται ότι είναι μεμονωμένη η ενέργεια του δράστη ή εάν είναι περισσότεροι από ένας ότι δεν υπήρξε προσυνεν-

νόηση. Σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή όταν υπάρχει το στοιχείο της πρόθεσης, σε συνδυασμό με το «δημόσιο» τότε στοιχειοθετείται η αξιόποινη πράξη της στάσης (άρθρο 170 ΠΚ).

γ) Η διάταξη του άρθρου 167 ΠΚ πριν τροποποιηθεί από τον Ν. 410/1976 ανέφερε ρητά τη σωματική βία ή την απειλή «τοιαύτης». Στη σημερινή του μορφή το άρθρο έχει βελτιωμένη διατύπωση και αναφέρει απλά για βία ή απειλή βίας. Εφ' όσον στην έννοια της βίας περιλαμβάνεται τόσο η σωματική όσο και η με οποιοδήποτε άλλο τρόπο επίτευξη της ανικανότητας της αρχής ή του υπαλλήλου είτε να εκτελέσουν πράξη που ανάγεται στα καθήκοντά τους είτε να παραλείψουν νομική πράξη που οφείλουν να ενεργήσουν σύμφωνα με τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα.

ε) Θεμελιώδης προϋπόθεση για να υπάρχει ποινική ευθύνη του υπαίτιου είναι να ενεργεί νομότυπα η αρχή ή ο υπάλληλος. Δηλαδή τόσο η πράξη, που επιχειρείται να εκτελεστεί, όσο και η πράξη που με τη βία μεθοδεύεται η παράλειψή της πρέπει να είναι νόμιμες. Σύμφωνα με πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου δεν υπάρχει ποινικά κολάσιμη αντίσταση αν η ενέργεια του δράστη στρέφεται σε παράλειψη παράνομης ενέργειας της αρχής ή του υπαλλήλου. Παράνομη χαρακτηρίζεται η πράξη που δεν υπάγεται σε αρμοδιότητα της αρχής ή στα καθήκοντα των υπαλλήλων ή που στερείται τους απαραίτητους ουσιώδεις τύπους. Πριν, λοιπόν, ερευνηθεί

εάν υπάρχει το υποκειμενικό στοιχείο του δόλου, πρέπει να εξετάζεται εάν υπάρχει αρμοδιότητα του υπαλλήλου και αν τηρούνται οι νόμιμες διατυπώσεις στη πράξη που επιχειρεί ή που επιχειρήσε.

Εφ' όσον, δηλαδή, είναι αντικειμενικά παράνομη η ενέργεια της αρχής ή του υπαλλήλου, τότε αίρεται το άδικο για την αντίσταση.

Περάτωση της αντίστασης

Από την διατύπωση του νόμου που ορίζει ότι «όποιος μεταχειρίζεται βία ή απειλή βίας για να εξαναγκάσει», προκύπτει με σαφήνεια ότι το έγκλημα θεωρείται τετελεσμένο από την στιγμή που θα παρουσιασθεί οποιαδήποτε μορφή βίας με σκοπό τον εξαναγκασμό. Δεν χρειάζεται να εμποδισθεί ο υπάλληλος να εκτελέσει την νόμιμη ενέργειά του ή να υποχρεωθεί να εκτελέσει πράξη που ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα. Ακόμα και η πρόκληση απλής δυσχέρειας στην εκτέλεση της πράξης ή η παρεμπόδιση ενέργειας θεωρείται ότι έχει αποπερατώσει ολοκληρωτικά την πράξη της αντίστασης.

Άλλη μορφή αντίστασης

Το άρθρο 167 ΠΚ στην παράγραφο 1 προβλέπει και την περίπτωση της βιαιοπραγίας εναντίον του υπαλλήλου ή και εκείνων που έτρεξαν σε βοήθεια του ενώ διαρκούσε η νόμιμη ενέργειά του. Βιαιοπραγία είναι πάντοτε εχθρική πράξη, που στρέφεται κατά του υπαλλήλου, χωρίς να είναι απαραίτητη η σωματική επαφή, π.χ. εκφοβιστικός πυροβολισμός (Μπουρόπουλος). Στην περίπτωση αυτή, αρκεί το γεγονός, ότι ο υπαίτιος βιαιοπραγεί την στιγμή που ο υπάλληλος εκτελεί νόμιμη πράξη, χωρίς να ενδιαφέρει αν αποσκοπεί στον εξαναγκασμό του υπαλλήλου να παραλείψει τη νομική ενέργειά του. Με μόνο το στοιχείο της βιαιοπραγίας στοιχειοθετείται η αξιόποινη πράξη της αντίστασης. Στην ίδια περίπτωση υπάγεται και όποιος βιαιοπραγεί εναντίον προσώπου που βοηθά τον υπάλληλο και προσελήφθη γι' αυτό το λόγο, π.χ. μάρτυρας σε επίδοση εγγράφου ή εκτέλεση δικαστικής απόφασης κ.λπ. Επίσης με την ίδια διάταξη, προστατεύονται και όσοι υπάλληλοι έτρεξαν για να βοηθήσουν τον συνάδελφό τους, που ενεργούσε νόμιμη πράξη.

Συρροή αντίστασης με άλλες πράξεις

Επειδή για την αξιόποινη πράξη της αντίστασης τα στοιχεία είναι μόνο η χρήση ή η απειλή βίας και η βιαιοπραγία, εάν η βία εξελιχθεί σε σωματικές κακώσεις και βλάβη της υγείας του υπαλλήλου τότε ο υπαίτιος δεν κατηγορείται μόνο για αντίσταση αλλά και για σωματική βλάβη ή οποιαδήποτε άλλη πράξη που προβλέπεται και τιμωρείται από τον Ποινικό Κώδικα.

Επιβαρυντικές περιπτώσεις αντίστασης

Στις περιπτώσεις που έχουν αναφερθεί ως τώρα (άρθρο 167 παρ. 1 ΠΚ) ο υπαίτιος αντίστασης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Η πράξη όμως μπορεί να τιμωρηθεί με φυλάκιση τουλάχιστον δύο χρόνων όταν:

α) τελέσθηκε από άτομο το οποίο οπλοφορεί, οπότε η αντίσταση συρρέει με την παράνομη οπλοφορία (Ν. 495/1976).

β) ο δράστης είχε μαζί του κατά την τέλεση της αντίστασης αντικείμενα με τα οποία μπορεί να προκληθεί

σωματική βλάβη. Αρκεί το γεγονός ότι ο υπαίτιος οπλοφορεί ή έχει μαζί του τα αντικείμενα χωρίς να είναι ανάγκη να τα χρησιμοποιήσει. Το πότε μπορούν τα αντικείμενα να προκαλέσουν σωματική βλάβη είναι ζήτημα πραγματικό και εξαρτάται από την κρίση του Δικαστηρίου.

γ) ο δράστης έχει καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του. Στην περίπτωση αυτή υπάγεται και η μεταμφίεση με οποιοδήποτε τρόπο. Η διάταξη αυτή προστέθηκε από τον Ν. 401/1976 για να καλυφθούν περιπτώσεις μασκοφόρων ή μεταμφιεσμένων δραστών.

δ) η πράξη τελέσθηκε από περισσότερους. Αρκεί να είναι περισσότεροι από δύο χωρίς να είναι απαραίτητο να ενεργούν με προσυνεννόηση γιατί τότε ο νόμος θα μιλούσε για συμμετόχους.

ε) το πρόσωπο κατά του οποίου στράφηκε η πράξη διέτρεξε σοβαρό προσωπικό κίνδυνο. Κατά τη γνώμη του Μπουρόπουλου πρέπει να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια (σχέση) ανάμεσα στην πράξη και το αποτέλεσμα. Δηλαδή, πρέπει η πράξη της αντίστασης να προκάλεσε τον κίνδυνο που διέτρεξε ο υπάλληλος, το βοηθητικό πρόσωπο ή ο συνάδελφος που έτρεξε για να βοηθήσει. Σοβαρός προσωπικός κίνδυνος είναι εκείνος που σχετίζεται με τη ζωή ή την υγεία του παθόντα. Δεν αρκεί απλά η δυνατότητα να διακινδυνεύσει η ζωή ή η υγεία του παθόντα αλλά πρέπει και να επέλθει ο κίνδυνος. Αυτό εννοεί ο νόμος όταν αναφέρει ρητά ότι το πρόσωπο «διέτρεξε» κίνδυνο. Το Δικαστήριο είναι εκείνο που θα κρίνει κατά ποσό ο κίνδυνος μπορεί να χαρακτηριστεί σοβαρός. Εάν από την ενέργεια του δράστη προκληθεί σωματική κάκωση ή βλάβη της ύλης. Τότε μαζί με την αντίσταση τιμωρείται ο υπαίτιος και για τα αντίστοιχα εγκλήματα με τις ποινές που προβλέπει ο νόμος (συρροή). Για παράδειγμα μπορεί να υπάρχει συρροή της αντίστασης με ανθρωποκτονία ή απόπειρα ανθρωποκτονίας με πρόθεση.

• Αστυνομικά όργανα κατέλαβαν επ' αυτοφώρω δράστη ανθρωποκτονίας με πρόθεση, ο οποίος για να αποφύγει τη σύλληψη απείλησε με μαχαίρι τους αστυνομικούς που τελικά κατάφεραν να τον απωθήσουν. Κρίθηκε ότι υφίσταται συρροή ανθρωποκτονίας με πρόθεση και αντίστασης (ΑΠ 784/1973, ποιν. χρον. ΚΓ 823).

• Δράστης που επέβαινε σε ΙΧ αυτοκίνητο σταμάτησε στο σήμα του ένστολου αστυνομικού, ο οποίος του δήλωσε ότι τον συλλαμβάνει σε εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης σε βάρος του. Ο δράστης ξεκίνησε το αυτοκίνητο παρ' όλο που ο αστυνομικός είχε περάσει από το ανοιχτό παράθυρο σχεδόν το μισό σώμα του. Το αποτέλεσμα ήταν να κινδυνεύσει η ζωή του αστυνομικού και να υποστεί σωματικές κακώσεις επειδή παρασύρθηκε γύρω στα 100 μέτρα. Το Δικαστήριο έκρινε ότι υπάρχει συρροή απόπειρας ανθρωποκτονίας και αντίστασης (Πλημμελ. Λειβαδιάς 94/1975, ποιν. χρον. ΚΕ 793).

• Αστυνομικός κατέλαβε κάποιον να διαταράζει τη νυχτερινή ησυχία και του ζήτησε να τον ακολουθήσει. Στο Τμήμα ο τελευταίος έβρισε τον αστυνόμενο κτυπώντας τον με γροθιές στο πρόσωπο που προκάλεσαν κάταγμα του ρινικού οστού. Καταδικάστηκε για εξύβριση, αντίσταση και σωματική βλάβη (ΑΠ 581/1976, ποιν. χρον. ΚΖ 65).

• Η παρακώλυση με χρήση βίας των εφοριακών υπαλλήλων να κάνουν έλεγχο στα βιβλία της επιχείρησης αποτελεί αντίσταση (ΑΠ 155/1958).

• Ο κατηγορούμενος βρέθηκε μέσα σε εμπορικό πλοίο στον Πειραιά να κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών. Για να αναγκάσει τα λιμενικά όργανα να παραλείψουν τη σύλληψή του, επιτέθηκε στον υπάλληλο με εργαλείο και τον τραυμάτισε. Διέπραξε συρροή χρήσης ναρκωτικών ουσιών και αντίστασης (ΑΠ 648/1977, ποιν. χρον. ΚΗ 19).

• Τα δασικά όργανα ζήτησαν από τον κατηγορούμενο να τους δείξει την άδεια κυνηγιού και να τους επιτρέψει να ψάξουν τον κυνηγετικό του σάκκο για να διαπιστώσουν αν υπάρχει καμιά παράβαση των σχετικών νόμων για το κυνήγι. Εκείνος γέμισε το όπλο του, το έστρεψε κατά των υπαλλήλων και απειλώντας τους με τις φράσεις «μη πλησιάζετε», απομακρύνθηκε ματαιώνοντας τον έλεγχο. Κρίθηκε ένοχος του άρθρου 289 παρ. 2 του Δασικού κώδικα και αντίστασης (ΑΠ 921/1978, ποιν. χρον. ΚΘ 67 και ΑΠ 993/1979, ποιν. χρον. Λ 128).

• Νόμιμη είναι η ενέργεια των αστυνομικών οργάνων να συλλάβουν τον κατηγορούμενο, ο οποίος βρέθηκε να λειτουργεί μπετονιέρα σε ώρα μεσημβρινής ησυχίας. Στις πταισματικές παραβάσεις, εκείνος που καταλαμβάνεται επ' αυτοφώρω υποχρεούται να ακολουθήσει το αστυνομικό όργανο στο Τμήμα είτε για την άμεση παραπομπή του σε δίκη είτε για τη λήψη στοιχείων ταυτότητας. Ο κατηγορούμενος αρνήθηκε να σταματήσει την μπετονιέρα και να ακολουθήσει τον αστυνομικό. Άρπαξε στα χέρια του ένα ξύλο και κινήθηκε απειλητικά εναντίον του λέγοντας «μη πλησιάζεις γιατί θα σε τσακίσω». Καταδικάστηκε για αντίσταση (ΑΠ 385/1980, ποιν. χρον. Λ 575 και ΑΠ 368/1981, ποιν. χρον. ΛΑ 649).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- α) Ποινικός Κώδιξ, Γεωργίου Αχιλ. Βαβαρέτου.
- β) Ερμηνεία ποινικού κώδικα, Μιχαήλ Γρηγ. Παπαδόγιαννη (Αντιεπισαγγελέα Εφετών), 1984.
- γ) Ο Νέος Ποινικός Κώδιξ, Κ. Σιφναίου και Θ. Χαλκιά, 1955.
- δ) Επίτομος ερμηνεία Ελληνικού Ποινικού Κώδικου, Αντωνίου Γ. Στάικου.

Τα Ελληνικά Χριστούγεννα

Βαθειά από τη ψυχή του λαού μας αντλούν τις ρίζες τους οι γιορτές των Χριστουγέννων. Κι ένας προσεκτικός παρατηρητής μπορεί να δει μέσα στις λεπτομέρειες που χρωματίζουν αυτές τις ημέρες (κάλαντα, Χριστουγεννιάτικο τραπέζι κ.λ.π.) την αδιατάρακτη συνέχεια που παρουσιάζει η Ελληνική Παράδοση μέσα στους αιώνες της ιστορίας.

Είναι ο ίδιος ο λαός, οι ίδιες συνήθειες, η ίδια ψυχοσύνθεση, που σε πείσμα των ισχυρισμών πολλών ξένων ανθέλλων «Ιστορικών» καταφέρνει μέσα στις διάφορες τελετουργικές λατρείες (όπως είναι και τα Χριστούγεννα) να δώσει τη δική του ανθρωπιά κι ευγένεια.

Στα Χριστούγεννα ζωντανεύουν τα ίδια τα χαρακτηριστικά της φυλής μας. Υπάρχει μια ποικιλία και γοητεία, προβάλλει ένας ανυπόκριτος θαυμασμός για το μύθο που πλέκεται γύρω στη δημιουργία, μια τρυφερότητα κι ελπίδα, οράματα για τη δύναμη που θα καταφέρει να τους δώσει μια αξιοπρεπή στάση στα προβλήματα ζωής, προβάλλει ακόμα η αγάπη στη φύση και γενικά όλο το σκηνικό που στολίζει τις Χριστουγεννιάτικες μέρες. Καταδεικνύει την υπηρεφάνεια και τρυφερότητα της ψυχής του Έλληνα, την περιφρόνηση στη βία και στις θάρβαρες πράξεις.

Γι' αυτό άλλωστε και τα Ελληνικά Χριστούγεννα

διαφέρουν από την όμοια γιορτή στις άλλες χώρες, καθώς εδώ εκφράστηκε ο πολύμορφος νους του και η μεσογειακή ιδιοσυγκρασία του.

Πέρα όμως από αυτά τα γνωστά χαρακτηριστικά, υπάρχουν και ιδιαίτερα τοπικά που οφείλονται στον άνθρωπο που τα κινεί και τα χρωματίζει με τη δική του παρουσία. Χωρίς όμως αμφιβολία ο κεντρικός χαρακτήρας των γιορτών είναι όμοιος σε όλα τα μέρη του τόπου μας.

Έντονη είναι η παρουσία του αγροτικού χαρακτήρα. Το μεγαλύτερο ποσοστό του Ελληνικού λαού είναι δεμένο με τη γη. Ο ανθρώπινος τύπος αυτός, ο αγρότης στέκεται πίσω από τα έθιμα και τις παραδόσεις. Και τις διαμορφώνει.

Τα κάλαντα, που ανοίγουν άγραφα την αυλαία των γιορτών, είναι χαρακτηριστικό στοιχείο. Εδώ ο λαός εκφράζεται ποιητικά. Είναι η προσφιλέστερη έκφρασή του. Γιατί είναι από τους ελάχιστους λαούς στη γη που από τον καιρό του Όμηρου μέχρι σήμερα έχει αγαπήσει τόσο την ποίηση και το τραγούδι. Μέσα στα κάλαντα (Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς και Θεοφάνειας) περνούν τα ιδανικά του, που συμβολίζουν και δίνουν αξία στη ζωή.

Οι λυρικοί στίχοι, οι πλούσιες λεπτομέρειες της γέννησης, η εύρωστη και δυναμική πρωτοπορία στη

σύλληψη θεμάτων και περιγραφών, η τεχνοτροπία του δεκαπεντασύλλαβου κάνουν τα κάλαντα γνήσια δημώδη τραγούδια, μνημειακά έργα τέχνης. Κάθε χωριό, κάθε πόλη, κάθε νησί ή βουνό ή πεδιάδα έχει να προσθέσει στον κεντρικό μύθο τη δική της ψυχή, ώστε να παρουσιάζονται σε διάφορους τόπους (Κρήτη με Ήπειρο, Πελοπόννησος με Μικρασία και Μακεδονία) σημαντικές διαφορές. Κι αυτό γιατί είναι διαφορετικές οι τοπικές ψυχολογίες που επενεργούν.

Είναι συνθήκες που εκφράζονται σε κάθε τελετουργία σχετική με τις γιορτές. Για παράδειγμα τα Χριστόψωμα ή Χριστοκούλουρα. Επάνω είναι ζωγραφισμένα πολλά κεντίδια ή πλομίδια. Τα έχει δημιουργήσει η αγνή φαντασία των χωρικών. Είναι σχήματα που συμβολίζουν τον καημό και τα όνειρα της αγροτιάς.

Το Β συμβολίζει το ζυγό του αλετριού. Πλάι του πλάθονται στολίδια που παριστάνουν αλέτρι, βόδια. Είναι η ιστορία της σποράς του έτους. Αλλού προστίθεται ό,τι περιμένουν. Θέρος, γάμος, αρραβώνας, γέννηση, καλή σοδειά. Σε πολλά μέρη στο Χριστόψωμο σχεδιάζεται το σπίτι. Ζητείται δηλαδή όλα τα πλούμια ή στολίδια να γίνουν πραγματικότητα. Γι' αυτό και σε ποιμενικά σπίτια τα Χριστόψωμα έχουν παραστάσεις ζώα ή σε νησιώτικα καράβια, ευχές για γυρισμό των ταξιδεμένων. Αλλά εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε μια σημαντική διαφορά.

Μέσα στο πανηγύρι της μεγάλης αυτής γιορτής δεν πρέπει να νομισθεί ότι μοναδική έννοια είναι πως να περάσουν μόνο ατομικοί πόθοι, ή να γεμίσει το τραπέζι με τούρτα και ψητή γαλοπούλα. Υπάρχουν οράματα που ταυτίζονται με τις στιγμές του γένους μας. Επίσης θυμούνται τους άλλους. Φυλάγουν το καλό μερίδιο για τον πρώτο ζητιάνο.

Μήπως όμως κάτι ανάλογο δεν γινόταν και στον αρχαίο Ελληνισμό;

Ο Οβίδιος μας δίνει πολλά χαρακτηριστικά παραδείγματα με γνωστότερο του «Φιλήμονα και της Βαυκίδος».

Άλλωστε και τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα είναι έθιμο πολλών εκατονταετηρίδων. Υπάρχουν σε παλαιά χειρόγραφα καταγραφές βυζαντινών καλάντων.

Αρχαίος Ελληνισμός, Βυζάντιο, Νεώτερη Ελλάδα. Μια ιστορική συνέχεια αδιατάρακτη. Υπάρχει καλύτερη απόδειξη ότι ένας βαθύς και άμεσος σύνδεσμος ενώνει τα σημερινά κάλαντα για παράδειγμα, με τα «χελιδονίσματα» στην αρχαία Ρόδο μια παρέα στην Αττική που τριγύριζε στα χωριά ψάλλοντας και τραγουδώντας, παίρνοντας φιλέματα από τις νοικοκυρές; Είναι όπως θα ξέρετε η υμνωδία για τα πάθη του Διόνυσου που γέννησε το θέατρο.

Άλλωστε ενώ σε διάφορες χώρες υπάρχει μια γενική ομοιότητα στον τρόπο γιορτασμού των Χριστουγέννων και μικρότερη η διαφορά στην Ελλάδα συμβαίνει το αντίθετο. Είναι περισσότερες οι διαφορές από την γενική ομοιότητα. Και πάρτε μια απλή σύγκριση.

Το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι σε ένα Ελληνικό σπίτι και σ' ένα δυτικής χώρας. Το δεύτερο θάχει μια

ψυχρότητα και μια τυποποιημένη ατμόσφαιρα γιορτής. Κάτι στερεότυπο.

Στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στην επαρχία που ακόμα δεν έχει γνωρίσει την καθημερινότητα που επιβάλλει μια βιομηχανική πόλη το σκηνικό είναι τελείως διαφορετικό. Πάνω στο τραπέζι υπάρχει κρέας, άλλο ψητό κι άλλο φτιαγμένο εντράδα. Παλιότερα παντού και σε αρκετές περιοχές σήμερα έσφαζαν μια μέρα πριν το ζώο που έτρεφαν όλο το χρόνο. Μια παράδοση που σίγουρα κρατά από τις αρχαίες θυσίες προς τιμή της Δήμητρας, προστάτιδας θεάς των θεσμοφορίων, της γεωργίας και κατ' επέκταση του σίτου δηλαδή του ψωμιού. Γι' αυτό κι από κανένα τραπέζι δεν λείπει το ψωμί, πρώτο και ιερό σύμβολο της ζωής μας. Πάνω στο ψωμί οι παλιότεροι ορκίζονταν. Παιδιά μάθαμε να μη το πετούμε ποτέ, ενώ αυτό δεν ίσχυε γι' άλλα μαγειρεμένα φαγητά. Επίσης υπάρχουν κουλούρια κι αυτά στολισμένα με «κεντίδια» ή «πλομίδια» όπως και το Χριστόψωμο. Εδώ ο πατέρας θα κόψει το ψωμί ή την βασιλόπιττα, εδώ θα πρέπει να είναι συγκεντρωμένοι όλοι στο τραπέζι, εδώ μέσα από την πιο μαύρη φτώχεια θα βγει το κομμάτι του ζητιάνου.

Είναι φαινόμενο διαμετρικά αντίθετο με οποιοδήποτε λατρευτικό σε άλλες χώρες του κόσμου. Είναι εκδήλωση μιας αληθινά λεύτερης λαϊκής ψυχής που έχει πλούσιο απόθεμα λυρισμού και ανθρωπιάς. Και που η ανάλυση αυτών των εθίμων αποκαλύπτει μίαν αρετή γνήσια ελληνική.

Ελληνογαλλικό Συμπόσιο για την Εγκληματικότητα των ανηλίκων

Συμπόσιο με θέμα την πρόληψη και αντιμετώπιση της εγκληματικότητας των ανηλίκων, πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Οκτώβριο (14, 15, 16) στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθήνας.

Το ελληνογαλλικό αυτό συμπόσιο, διοργάνωσαν η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς και το Εργαστήριο Εγκληματολογίας και Δικαστικής Ψυχιατρικής του Τμήματος Νομικής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, σε συνεργασία με το Κέντρο Διεπιστημονικής Έρευνας της Γαλλικής Βακρεσόν (C.N.R.S.) και το Σύνδεσμο Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδας.

Τα κύρια θέματα που απασχόλησαν τις εργασίες του Συμποσίου ήταν τα εξής:

1. Η εγκληματικότητα των ανηλίκων, από τη νομική εγκληματολογική, ψυχολογική και κοινωνιολογική σκοπιά.

Το Δίκαιο των ανηλίκων.

2. Η επανεκπαίδευση και η ένταξη των ανηλίκων ανάγκες, στόχοι.

Η διάρθρωση του επανεκπαιδευτικού συστήματος αδυναμίες, προοπτικές.

- Στέγαση και Οικογένεια.
- Σχολική Εκπαίδευση.
- Επαγγελματική Εκπαίδευση και Ένταξη.
- Ιατρο - Ψυχολογική Περίθαλψη.

3. Η εκπαίδευση των Δικαστών Ανηλίκων και των Επιμελητών.

4. Η εκπαίδευση των Εκπαιδευτών.

5. Η πρόληψη και η συνεργασία των Υπηρεσιών Παιδείας, Πρόνοιας, Υγείας και Δικαιοσύνης.

Στο παραπάνω Συμπόσιο παρουσιάστηκαν ενδιαφέρουσες εισηγήσεις από αξιόλογους Έλληνες και γάλλους επιστήμονες, ειδικούς πάνω στα θέματα της

παραβατικότητας των ανηλίκων, θέματα οπωσδήποτε καυτά και ρεαλιστικά, που αγγίζουν δραματικές πτυχές της σύγχρονης κοινωνικής ζωής. Προβλήθηκαν επίσης ταινίες μικρού μήκους, που μετέφεραν τη γαλλική εμπειρία, πάνω στο θέμα, μια εμπειρία ομολογουμένως πρωτοποριακή που συνίσταται στη στοργή και τη φροντίδα για τον ανήλικο παραβάτη, στην άμεση εξεύρεση εργασίας μετά την έξοδό του από το σωφρονιστικό ίδρυμα κ. ά.

Αξίζει να αναφέρουμε την οργανωτική επιτροπή, που συνέβαλε αποφασιστικά στην εντυπωσιακή επιτυχία του Συμποσίου, η υλοποίηση των συμπερασμάτων του οποίου, στο μέτρο του εφικτού θέβαια και με βάση τα πραγματικά ελληνικά δεδομένα (κτιριακή υποδομή - οικονομικά κ.ά.) θα συμβάλλει στην επιτυχέστερη αντιμετώπιση του πελώριου κοινωνικού ζητήματος της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

Πρόεδρος της Επιτροπής ήταν ο Γενικός Γραμματέας Νέας Γενιάς, αντιπρόεδρος ο Commaile Jacques, Διευθυντής του Κέντρου Διεπιστημονικής Έρευνας στη Βακρεσόν της Γαλλίας και μέλη: Στέργιος ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ, Καθηγητής Εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσ/νίκης, Βαγγέλης ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ, Πολιτικός Επιστήμονας, Πρόεδρος Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδας, Λουκία ΜΠΕΖΕ, Λέκτορας Δικαστικής Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Θράκης, Γιάννης ΠΑΝΟΥΣΗΣ Αναπλ. Καθηγητής Εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο Θράκης, Καλλιόπη ΣΠΙΝΕΛΛΗ Αναπλ. Καθηγήτρια Εγκληματολογίας και Σωφρονιστικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Νίκος ΤΑΤΣΗΣ Επίτ. Καθηγητής Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αγγαία ΤΡΩΙΑΝΟΥ, Διδάκτωρ Νομικής, Ερευνήτρια Εργαστηρίου Εγκληματολογίας και Δικαστικής Ψυχιατρικής, καθηγήτρια Εγκληματολογίας στη Σχολή ΑΕ/κών της ΕΛΑΣ και Ιάκωβος ΦΑΡΣΕΔΑΚΗΣ, Αναπλ. Καθηγητής Εγκληματολογίας της ΠΑΣΠΕ.

ΤΟ SKI ΣΑΝ ΑΘΛΗΜΑ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Ο αθλητισμός αποτελεί σημαντικό στοιχείο στην ελληνική παράδοση. Οι Έλληνες εμπνεύστηκαν τον αθλητισμό σαν μέσο ψυχικής επικοινωνίας και σαν μέσο αγωγής των νέων.

Η ελληνική φύση, η θρησκεία και η ιδιοσυγκρασία των Ελλήνων και ακόμη η περί ζωής ανωτέρα αντίληψη απέτελεσαν τις κατ' εξοχήν ευνοϊκές συνθήκες και καταστάσεις, μέσα στις οποίες ο αθλητισμός αναπτύχθηκε και χρησιμοποιήθηκε συνειδητά.

Στη σύγχρονη εποχή του μοναχικού ανθρώπου, που παρά την αστυφιλία και το συνωστισμό, παραμένει άγνωστος και αδιάφορος μεταξύ των αγνώστων, ο αθλητισμός μπορεί να παίξει ένα σπουδαίο κοινωνικό και ψυχαγωγικό ρόλο.

Στο ψυχαγωγικό τομέα η σημασία του αθλητισμού είναι αποφασιστική. Είναι γνωστές οι συνθήκες ζωής των αστικών πληθυσμών των μεγάλων πόλεων της μεταβιομηχανικής κοινωνίας μας μέσα στο απαράδεκτο φυσικό περιβάλλον που έχει δημιουργηθεί.

Γι' αυτό και αποτελεί επιτακτική ανάγκη των καιρών η προσφυγή στη φύση. Και η άθληση στη φύση αναζωογονεί τη σωματική και τη ψυχική υγεία του ανθρώπου.

Γιατί η απεραντοσύνη της φύσης πλαταίνει τους ψυχικούς ορίζοντες του ανθρώπου, η γαλήνη της ημερώ-

νει τη ψυχή του, η ησυχία της αναπαύει την ταραγμένη σκέψη του, η σιωπή της αφήνει το στοχασμό του ελεύθερο.

Η θέα ενός ψηλού βουνού τονώνει μέσα του το αίσθημα του μεγαλείου και της υπερηφάνειας, που τείνουν να εξατμιστούν μέσα στη συμβατικότητα των πόλεων.

Καιρός λοιπόν να καταφύγουμε στη φύση για να γυμνάσουμε το σώμα και το νου μας.

Τα χειμερινά αθλήματα αποτελούν ένα ξεχωριστό και όμορφο κεφάλαιο στον αθλητισμό. Και ειδικά το SKI, γιατί όταν γλιστράς στις βουνοπλαγιές, σου δημιουργείται μια άλλη, πρωτόγνωρη αίσθηση.

Σήμερα πάρα πολύς κόσμος θέλει να τρέξει πάνω στο χιόνι, να χαρεί τις ολόλευκες βουνίσσιες πλαγιές, να χαρεί τη φύση. Να διδαχθεί ένα είδος φυσικής ελευθερίας.

Το SKI πρωτοεμφανίστηκε στις βόρειες χώρες, γιατί οι κάτοικοι έπρεπε να βρουν έναν τρόπο να κινούνται πάνω στο χιόνι ώστε να μπορούν να κυνηγούν με ευκολία.

Πατρίδα του SKI θεωρείται η Νορβηγία. Και τούτο γιατί στο RODOY της Νορβηγίας βρέθηκε σε σπήλαιο τοιχογραφία που απεικονίζει σκιέρ και υπολογίζεται ότι έγινε το 3.000 π.Χ.

Το αλπικό SKI είναι δημιούργημα των τελευταίων σα-

ράντα ετών και πήρε την ονομασία αλπικό SKI γιατί πρωτοέγινε στις Άλπεις.

Το 1982 άρχισε ουσιαστικά η προγραμματισμένη ανάπτυξη της ελληνικής Χιονοδρομίας.

Η Ελληνική ομοσπονδία χιονοδρομίας ιδρύθηκε το 1982, μετά από το διαχωρισμό της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας και Ορειβασίας σε δύο ανεξάρτητες Ομοσπονδίες και υπάγεται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Σήμερα υπάρχουν ήδη 60 σωματεία-μέλη.

Η Ελληνική Ομοσπονδία Χιονοδρομίας καλλιεργεί συστηματικά τα παρακάτω Ολυμπιακά αγωνίσματα:

1. Δρόμους αντοχής (με ατομικά SKI και σκυταλοδρομίες).
2. Καταβάσεις.
3. Δίαθλο (δρόμους αντοχής με σκοποβολή συγχρόνως).

Όπως είναι ήδη γνωστό, κάθε τέσσερα χρόνια διεξάγονται Ολυμπιακοί αγώνες χειμερινών σπορ. Οι επόμενοι Ολυμπιακοί αγώνες θα διεξαχθούν το 1992 στο ALBERTVILLE της Γαλλίας. Πανελλήνιοι αγώνες πραγματοποιούνται κάθε χρόνο στα αγωνίσματα των δρόμων αντοχής και των καταβάσεων. Δεν έχουν πραγματοποιηθεί ακόμη πανελλήνιοι αγώνες στο διάθλο.

Εδώ θα σταθούμε περισσότερο για να κάνουμε μια γνωριμία με τα κυριώτερα αγωνίσματα των καταβάσεων:

Την τεχνική κατάβαση και τη γιγαντιαία τεχνική κατάβαση.

1. Η τεχνική κατάβαση (slalom) είναι από τα πιο θεαματικά αγωνίσματα, όπου ο αθλητής καλείται να επιδείξει αψεγάδιαστη τεχνική κατάρτιση, μεγάλη ακρίβεια στις

κινήσεις του, αντανakλαστικά, καλή ισορροπία, μυϊκή προσαρμογή και συντονισμό κινήσεων.

Χρησιμοποιεί τη μεγαλύτερη δυνατή ποικιλία χιονοδρομικής τεχνικής με διαφορετικά ανοίγματα στροφών και είναι υποχρεωμένος να περάσει μέσα από προκαθορισμένα σημεία (πόρτες-κοντάρια) με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα και αλάνθαστα.

Οι πόρτες είναι 5 έως 75 και τοποθετούνται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζουν ένα άνετο γλίστρημα με ελιγμούς δεξιολογίας και αλλαγές ρυθμού.

Η υψομετρική διαφορά της πίστας είναι 180-220 m. Το δε μήκος της διαδρομής κυμαίνεται από 400-600 m σε μια κλίση κατά μέσο όρο 33-42%.

2. Η Γιγαντιαία Τεχνική κατάβαση (Giant slalom) είναι το δεύτερο κατά σειρά αγώνισμα στις καταβάσεις.

Εδώ οι ταχύτητες αρχίζουν να μεγαλώνουν (συχνά, φτάνουν τα 60-65 Km/h). Και ο αθλητής θα πρέπει να συνθέτει άριστη τεχνική και φυσική κατάσταση, δύναμη, αντίληψη του χώρου, ισορροπία κ.λπ.

Η διαδρομή στήνεται έτσι ώστε να υπάρχει εκμετάλλευση όλου του πλάτους της πίστας, ο δε αθλητής είναι υποχρεωμένος να περάσει ανάμεσα απ' όλες τις πόρτες με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα.

Η Γιγαντιαία τεχνική κατάβαση παρουσιάζει μεγάλες και μεσαίες στροφές που αλλάζουν σκόπιμα.

Η υψομετρική διαφορά είναι από 250-400 m και τοποθετούνται 12-15 πόρτες σε κάθε 100 m υψομετρική διαφορά.

Το μήκος της πίστας κυμαίνεται από 1000-1500 m, η

δε κλίση είναι κατά μέσο όρο από 30-35%.

Στις καταβάσεις συμπεριλαμβάνονται ακόμη τα αγωγίσματα SUPER-G και ελευθέρα κατάβαση.

Η Ελληνική Αστυνομία συμμετέχοντας στις διαδικασίες ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού του αθλητικού πνεύματος, αποφάσισε να δώσει το δικό της παρόν και στα χειμερινά αθλήματα.

Έτσι, από το 1987 αποτελεί πάρεδρο μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας και φέτος, για πρώτη φορά συμμετείχε στους 48ους πανελλήνιους αγώνες καταβάσεων που διεξήχθησαν στα τρία-πέντε πηγάδια της Νάουσας.

Και μάλιστα ο Αστυφύλακας ΛΕΦΑΣ Δημήτριος στην κατηγορία των ανδρών κατέλαβε την ένατη θέση στο αγώνισμα της τεχνικής κατάβασης και την ενδέκατη στο αγώνισμα της Γιγαντιαίας Τεχνικής Κατάβασης.

Στο ίδιο αγώνισμα ο Αστυφύλακας ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ Ιωάννης κατέλαβε τη δωδεκάτη θέση.

Η παρουσία της Ελληνικής Αστυνομίας προκάλεσε αίσθηση και απέσπασε ευμενή σχόλια.

Επίσης, τα τρία τελευταία χρόνια συμμετείχε με αντιπροσωπευτική ομάδα στους Παγκόσμιους Αγώνες SKI για Αστυνομικούς που διεξάγονται στο Τρέντο της Ιταλίας και συμμετέχουν 35 περίπου χώρες από τις πέντε Ηπείρους.

Με την ευκαιρία αυτή θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα η προσφορά του προπονητή της αντιπροσωπευτικής ομάδας SKI του Σώματος, Ιωσήφ Κλαουδάτου, παλαιού μέλους της Εθνικής ομάδας στα αγωνίσματα των καταβάσεων, ο οποίος με γνώμονα τα αισθήματα αγάπης που τρέφει για την Ελληνική Αστυνομία, αφιλοκερδώς και με μοναδική υπευθυνότητα συνέβαλε τα μέγιστα στην επιτυχημένη αθλητική παρουσία του Σώματος και στο χώρο της χιονοδρομίας.

Σύμφωνα με τα όσα μας δήλωσε πρόσφατα ο κ. Κλαουδάτος:

«Η απόφαση της Ελληνικής Αστυνομίας να δημιουργήσει ομάδα SKI και η συμμετοχή της στους Πανελλήνιους Αγώνες καθώς και στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα

SKI για Αστυνομικούς, είναι θετικότατο βήμα για την ανάπτυξη του αθλήματος σ' όλη τη χώρα.

Η άριστη οργάνωση της αθλητικής ομάδας SKI είχε σαν συνέπεια τα καλύτερα έως τώρα αποτελέσματα Εθνικής αποστολής SKI σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα»!

Χειμώνας λοιπόν ενόψη. Και αν το περιεχόμενο του άρθρου σας κίνησε το ενδιαφέρον, δεν έχετε παρά να προγραμματίσετε, με τα πρώτα χιόνια, μια εκδρομή σας το Σαββατοκύριακο, σ' ένα από τα χιονοδρομικά κέντρα της χώρας μας. Εκεί, οι φίλοι σας που ήδη ασχολούνται με το SKI ή οι δάσκαλοι των Σχολών SKI που λειτουργούν σ' αυτά, θα σας μιλήσουν στο τουριστικό ή στο αθλητικό SKI. Το μάθημα για ένα δίωρο κοστίζει 1500 δραχμές.

Και τότε με τη σειρά σας θα γίνετε λάτρεις της φύσης και του χιονιού. Και θα συνειδητοποιήσετε ότι κάνοντας SKI ξαναγεννιούνται μέσα σας η ιδέα της καθαρότητας και της αγνότητας, που ο ρύπος της αστικής ζωής και η ρουτίνα της καθημερινότητας πάνε να εξαφανίσουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΟΣ
ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ Α'

Σύστημα Διεθνούς Ασφάλισης Αυτοκινήτων

Με την υπογραφή, στο Ζάππειο Μέγαρο, συμπληρωματικής συμφωνίας, από το Ελληνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης και τους εκπροσώπους 20 ευρωπαϊκών χωρών, η χώρα μας προσχώρησε ολοκληρωτικά στο σύστημα Διεθνούς Ασφάλισης αυτοκινήτων.

Το σύστημα αυτό στο οποίο μετέχουν συνολικά 32 χώρες της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής λειτουργεί με την εγγύηση του Ο.Η.Ε. και της Ε.Ο.Κ., η οποία βασίζει την εφαρμογή των οδηγιών που αφορούν την υποχρεωτική ασφάλιση των αυτοκινήτων στη συνεργασία των Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης και στην εφαρμογή από μέλους τους της συμπληρωματικής συμφωνίας.

Με την πράσινη Κάρτα που εκδίδει το Ελληνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης αυτοκινήτων και την οποία ο έλληνας αυτοκινητιστής προμηθεύεται από την ασφαλιστική του εταιρεία, είναι πλήρως ασφαλισμένος για την ευθύνη του σε ατύχημα που τυχόν θα προκαλέσει στις ευρωπαϊκές χώρες (στην Αλβανίας και ΕΣΣΔ) αλλά και στο Μαρόκο, την Μάλτα, την Τυνησία, την Τουρκία, το Ισραήλ, το Ιράκ και το Ιράν, σύμφωνα με τη νομοθεσία και τα ποσά που προβλέπει η νομοθεσία της χώρας που έγινε το ατύχημα. Παράλληλα, οι έλληνες οδηγοί αλλά και πεζοί, είναι απόλυτα καλυμμένοι για ατυχήματα που προκαλούν στη χώρα μας αλλοδαπά αυτοκίνητα και μάλιστα με την εγγύηση του Ελληνικού Γραφείου.

Εναντίον του τελευταίου μπορούν να στραφούν και δικαστικά για την ικανοποίηση των απαιτήσεών τους, χωρίς να έχουν ανάγκη πια να στρέφονται κατά των αλλοδαπών ασφαλιστικών εταιριών και να επιδιώκουν εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων στο εξωτερικό.

Επιπρόσθετα, τα 20 ευρωπαϊκά κράτη που μαζί με την Ελλάδα έχουν προσχωρήσει στο σύστημα, με την υπογραφή μεταξύ τους συμπληρω-

ματικής συμφωνίας κατάργησαν στα σύνορά τους τον έλεγχο της ασφάλισης των αυτοκινήτων και τα εθνικά τους Γραφεία Διεθνούς Ασφάλισης ανέλαβαν να καλύπτουν τα ατυχήματα που προκαλούν στις άλλες χώρες οι οποίες μετέχουν στη συμφωνία, ακόμα και ανασφάλιστα αυτοκίνητα με πινακίδες της χώρας τους.

Η εφαρμογή του συστήματος αυτού αναμφίβολα συμβάλλει αποτελεσματικά στην ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων και αγαθών στον Ευρωπαϊκό και κατ' επέκταση στον ευρύτερο χώρο.

Ο έλεγχος της ολισθηρότητας των δρόμων μειώνει τα τροχαία ατυχήματα

Περίπου 100.000 χιλιόμετρα μεγάλων οδικών αρτηριών και αυτοκινητόδρομων στην Αγγλία θα υποβάλλονται σε τακτικό έλεγχο για να διαπιστώνεται η ολισθηρότητά τους, στα πλαίσια ενός προγράμματος του Βρετανικού Υπουργείου Μεταφορών. Υπολογίζεται ότι έτσι θα μειωθεί ο αριθμός των θυμάτων των τροχαίων ατυχημάτων κατά 1800 περίπου άτομα το χρόνο. Ανακοινώνοντας το πρόγραμμα που υπολογίζεται να κοστίσει περίπου 9 εκατομμ. λίρες το χρόνο για τα πρώτα τέσσερα χρόνια, ο Βρετανός Υφυπουργός Μεταφορών Πήτερ Μπόττομλυ είπε ότι αν και πολλές χώρες κάνουν ελέγχους στα οδοστρώματα περιστασιακά, η Βρετανία θα είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο που θα εφαρμόσει επίσημη πολιτική σχετικά με την τακτική διενέργεια ελέγχων των οδοστρώματων για να διαπιστώνεται η ολισθηρότητά τους σε ολόκληρο το δίκτυο των μεγάλων οδικών αρτηριών. Σε όσες περιπτώσεις επιβάλλεται, θα επακολουθεί επισκευή των οδοστρώματων για να διατηρούνται σε καλή κατάσταση που, όπως είπε ο κ. Μπόττομλυ, θα είναι καλύτερη από ότι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Οι έλεγχοι θα διενεργούνται από 12 ειδικά οχήματα ελέγχου ολισθηρότητας που αναπτύχθηκαν από κοινού από την κατασκευάστρια εταιρία WDM Ltd που εδρεύει στο Μπρίστολ της νοτιοανατολικής Αγγλίας και από το κρατικό Εργαστήριο Ερευνών Μεταφορών και Οδοστρωμάτων. Τα μηχανήματα αυτά που ονομάζονται SCRIM, (αρχικά που σημαίνουν: Μηχανήματα Συντελεστή Πλευρικής Επενεργούσης Δυνάμεως) εξάγονται ευρύτατα και αποτελούν αυτό που ο κ. Μπόττομλυ περιέγραψε σαν «το πιο προηγμένο σύστημα για τη διαπίστωση της ολισθηρότητας που υπάρχει σ' ολόκληρο τον κόσμο». Το SCRIM μπορεί να διενεργεί έλεγχο με ταχύτητα 20 - 100 χιλιομέτρων την ώρα και μπορεί να κινείται μέσα στην κυκλοφορία χωρίς να χρειάζεται ειδικά μέτρα ασφάλειας. Οι καινούργιοι δρόμοι μεγάλων αποστάσεων στη Βρετανία, ανάμεσα στους οποίους και οι αυτοκινητόδρομοι, ήδη σχεδιάζονται κατά τρόπο που να συμμορφούνται με τα τελευταία πρότυπα αντι - ολισθηρότητας. Το πρόγραμμα SCRIM που ξεκίνησε τον Μάιο του 1988, θα επιτρέψει τη διενέργεια ελέγχων στο ένα τρίτο περίπου του εθνικού δικτύου αυτοκινητοδρόμων της Αγγλίας, στο οποίο διακινείται το 30% περίπου του συνόλου της κυκλοφορίας κατά τους καλοκαιρινούς μήνες κάθε χρόνου. Τα οχήματα ελέγχου θα χρησιμοποιούνται επίσης στη διερεύνηση συγκεκριμένων τοποθεσιών ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες.

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ... ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΡΗΓΑ

ΔΥΟ ΑΙΩΝΕΣ ΠΡΙΝ

Η χαρτοπαιξία δεν είναι εφεύρεση των νεωτέρων χρόνων. Η μανία των τυχερών παιχνιδιών ήταν από τους αρχαιότετους χρόνους διαδεδομένη μεταξύ των Ελλήνων και Ρωμαίων απ' τους οποίους μεταδόθηκε στους Βυζαντινούς.

Αυτοί οι οποίοι έπαιζαν τυχερά παιχνίδια ονομάζονταν κοττιστές ή κυβιστές. Η πληθώρα δε των νόμων με τους οποίους προβλέπονταν πάρα πολλές λεπτομερείς περιπτώσεις, οι σωματικές και άλλες ποινές οι οποίες επιβάλλονταν στους κυβιστές και οι αστικές διατάξεις για τις συνέπειες στους παίκτες αποδεικνύουν ότι η μανία αυτή είχε καταλάβει όλους τους ανθρώπους κάθε τάξης όπως μαρτυρούν οι σχετικές διατάξεις του πολιτικού δικαίου και οι κανόνες των Εκκλησιαστικών Συνόδων, οι οποίες επανειλημμένα ασχολήθηκαν με το αντικείμενο αυτό.

Στους Βυζαντινούς μεταφέρθηκε το πάθος αυτό -όπως και πολλά άλλα- από τη Ρώμη.

Οι Ρωμαίοι ήσαν μανιώδεις παίκτες τυχερών παιχνιδιών τα οποία ονομάζονταν a lea, μεταχειρίζονταν δε τους κύβους (tessera lusoria) στα τυχερά παιχνίδια καθώς και το talus (στραγάλι).

Ο Οράτιος (Ωδ. III 24,58) κατακρίνει την έκλυση των ηθών των Ρωμαίων στην εποχή του και μέμφεται την χαρτοπαικτική μανία. Αναφερόμενος σε κάποιον ελεύθερο νέο λέει: «Φοβείται τα κυνήγια, γνωρίζει όμως κάλλιστα τα παίγνια και αυτόν τον ελληνικόν ρόμβον, αλλ' όμως αγαπά μάλλον πε-

ρισσότερον τα τυχερά παιχνίδια τα απαγορευμένα υπό τους νόμους».

Οι Ρωμαίοι συνήθιζαν στα γεύματα κατά την ώρα του ποτού να παίζουν τους κύβους a lea οι οποίοι ήσαν δύο ειδών, tessera και alii. Οι αρχαίοι αγαπούσαν τα παιχνίδια αυτά γιατί δεν απαιτούσαν σωματική εργασία. Ο δε Αυγουστίνος εισήγαγε στα γεύματα είδος τυχερού παιχνιδιού, όμοια με τα σημερινά λαχεία.

Τα χαρτοπαίγνια απαγορεύθηκαν στη Ρώμη με τους lex Titia και Publica ή (Publicia de lusu) και Cornelia με τους οποίους καταδιώκονταν όσοι έπαιζαν χαρτιά αντί χρημάτων και μόνον επιτρέπονταν κατά τα Saturnalia, κατά το μήνα Δεκέμβριο.

Κατά τους μεταγενέστερους -χριστιανικούς- χρόνους η κυβεία πήρε μεγάλες διαστάσεις και μεταξύ των ιερωμένων ακόμη. Για το λόγο αυτό οι Πατέρες της Εκκλησίας και οι Σύνοδοι

έκαναν επίθεση κατά των παικτών με διάφορους κανόνες και αφορισμούς και άλλους τρόπους προσπαθώντας να περιορίσουν τη χαρτοπαιξία, την οποία οι νόμοι της πολιτείας δεν μπορούσαν να αναχαιτίσουν. Έτσι κατά τον Χρυσόστομο το να κυβεύει κάποιος ή να παίζει τυχερά παιχνίδια είναι αιτία πολλών κακών. «Η περί το κυβεύειν σπουδή βλασφημίας και ζημίας, οργάς και λοιδωρίας και μύρια έτερα τούτων δεινότερα πολλάκις ειργάσατο». Κατά τον ΜΓ' κανόνα δε των αγίων Αποστόλων «υποδιάκονος ή αναγνώστης ή ψάλτης ομοίαν ποιών (παίζων δηλ. κύβους) παυσάσθω ή αφοριζέσθω».

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ

Το χαρτοπαίγνιο στην Αθήνα έχει κι αυτό παράδοση! Η ιστορία του μάλιστα στην αρχή της είναι περιπετειώδης και γεμάτη επεισόδια. Γνώρισε δόξες, είδε εποχές, που ήταν τελείως ελεύθερο, μα και μέρες τρομερής καταδίωξης. Πότε άνοιγαν ελεύθερα μεγάλα χαρτοπαικτικά κέντρα, όπου ο κόσμος έπαιζε κι έχανε τα πάντα και τότε έκλειναν όλα κι η καταδίωξη γινόταν αμείλικτη.

Η χαρτοπαιξία - που σήμερα ενδημεί στην Ελλάδα - θεωρήθηκε, ανέκαθεν, σαν μια κοινωνική πληγή. Είχε όμως, κατά τα παλαιότερα, ιδίως χρόνια, την εξήγησή της. Η κοινωνική ζωή της πρωτεύουσας ήταν, την εποχή εκείνη περιορισμένη και επικρατούσαν ακόμη μπορείς να πείς οι συνθήκες της Τουρκικής κυριαρχίας. Οι γυναίκες στις δημόσιες εμφανίσεις τους, μα και

στο δρόμο ακόμα, έπρεπε, οπωσδήποτε, να συνοδεύονται από κάποιο άρρεν μέλος της οικογένειας! Η ψυχαγωγία ήταν υποτυπώδης. Η επικοινωνία με τα περίχωρα δύσκολη, και το γεγονός αυτό ανάγκαζε τους Αθηναίους να μένουν στην πόλη όπου η μόνη διασκέδαση ήταν τα καφενεία, τα καπηλειά και τα θέατρα, ιδίως τα καλοκαιρινά. Η κάπως όμως ανώτερη κοινωνία συνήθιζε να οργανώνει τις «βεγγέρες», εβδομαδιαίες ως επί το πλείστον συγκεντρώσεις των γνωστών και φίλων του σπιτιού. Στις βεγγέρες, λοιπόν, αυτές έξω από τις άλλες συζητήσεις - κυρίως πολιτικές - πολλές φορές οι νεαροί βλαστοί της οικογενείας απήγγελλαν ποιήματα του Αχιλλέα Παράσχου, του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, του Σολωμού και άλλων. Απαραίτητα όμως η κόρη ή η οικοδέσποινα έπαιζε στο πιάνο - σπανιότερα άλλα όργανα - μερικά κομμάτια από ξένη μουσική. Στο τέλος έπαιζαν την «Μπερλίνα» και ευχαριστημένοι για την επιτυχία της βεγγέρας γύριζαν στα σπίτια τους για ύπνο.

Εποχές καταδίωξης και απαγόρευσης του χαρτοπαιγνίου, μπορούμε να ξεχωρίσουμε τρεις, πριν από την οριστική και τελική σημερινή απαγόρευση. Πρώτη φορά καταδιώχτηκαν και κλείστηκαν τα χαρτοπαίγνια της Αθήνας, το καλοκαίρι του 1886. Για δεύτερη φορά την εποχή, που Διευθυντής της Αστυνομίας, ήταν ο φοβερός και τρομερός Μπαϊρακτάρης, κατά το 1896. Τρίτη φορά τέλος στα 1905, όταν η κυβέρνηση Δεληγιάννη διέταξε το κλείσιμο των χαρτοπαιγνίων. Μα η απαγόρευση εκείνη στοίχισε τη ζωή του πρωθυπουργού Θεόδωρου Δεληγιάννη. Τον χτύπησε με μαχαίρι στην κοιλιά το απόγευμα της 31ης Μαΐου 1905, την ώρα που ανέβαινε τις σκάλες της Βουλής, κάποιος ονόματι Αν-

τώνης Γερακάρης, θυρωρός της τότε γνωστής χαρτοπαικτικής λέσχης του Μητσέα που βρισκόταν στην οδό Λυκούργου. «Έκλεισε τα χαρτοπαίγνια και ψόφησα από την πείνα» ήταν η δικαιολογία του Γερακάρη για το φόνο.

Το Γενάρη του 1884, η χαρτοπαιξία είχε φτάσει στο κατακόρυφο. Η «Στοά» εφημερίδα της εποχής έγραφε: «δεν υπολείπεται ειμή να εισαχθεί ο ολέθριος αυτός συρμός και εις τα σχολεία». Τον ίδιο χρόνο το Υπουργείο Οικονομικών ανέθεσε για πρώτη φορά στο εργοστάσιο Ασπιώτη στην Κέρκυρα, την εκτύπωση των «Βενετσιάνικων» λεγόμενων παιγνιοχάρτων, τα οποία ήταν σε χρήση στα Επτάνησα, αντί 25 λεπτών τη δεσμίδα, με Ιταλική γραφή. Υπήρχαν ήδη, σε χρήση τράπουλες με χαραγμένα στην Ελληνική γλώσσα διάφορα ρητά, όπως π.χ. στον άσσο κούπα «θύε τη τύχη», στον άσσο μπαστούνι «πλούτος τύχης έμετος» και ούτω καθεξής. Οι φιγούρες είχαν ληφθεί από την μυθολογία και την ιστορία ως επί παραδείγματι οι τέσσερις φάντηδες ήταν οι Αμφίων, Τήθος, Ορέστης και Πυλάδης, ομοίως και για τις άλλες. Εκτός όμως αυτών ετυπώνοντο στη Γαλλία και άλλου είδους παιγνιοχάρτα για λογαριασμό του Ελληνικού Κράτους, αλλ' όπως φαίνεται από παρατήρηση της «Εφημερίδος» της 5ης Φεβρουαρίου 1885, υπήρχαν ελλείψεις: «αυτά, γιατί ο φάντης εικονιζόταν χωρίς μουστάκι, ώστε να συγχέεται με τη ντάμα.

Ομοίως υπήρχε λάθος στο Ρήγα καρρό και το Ρήγα κούπα, όπου το στέμα, αντί να είναι στο κεφάλι της φιγούρας, είχε τοποθετηθεί πλαγίως, για να δείξει ίσως, όπως παρατηρεί παίζοντας η «Εφημερίς» ότι: «Τα βασιλικά στέμματα έχουν γίνει βαρεία κατά τας ημέρας μας, ώστε να μην ημ-

πορούν να τα φέρουν οι σκηπτούχοι».

Στα 1986, η κατανάλωση παγνιοχάρτων, τόσο στην Αθήνα όσο και στις επαρχίες ήταν εκπληκτική. Από τα νησιά ερχόντουσαν πρώτες, η Ζάκυνθος, Κέρκυρα και Σύρος.

Πολύ αργότερα, στα 1903 τυπώθηκαν τραπουλόχαρτα στο «Παιγνιοχαρτοποιείον η Ελπίς - εν Κερκύρα» τα λεγόμενα ενετικού τύπου, παρόμοια με τα προηγούμενα, που ήταν στενότερα και μακρύτερα του συνήθους τύπου παιγνιοχάρτων, που κυκλοφορούν σήμερα. Αυτά είχαν επίσης τυπωμένες επιγραφές, σαν αυτές που αναφέραμε πριν και ακόμα μερικές άλλες όπως π.χ. «μη μου άπτου αθυμών», «ουκ έχουσιν αι τύχαι φρένας» κλ.π.

ΟΙ ΕΥΖΩΝΟΙ

Ας έρθουμε όμως στην εποχή της πρώτης απαγόρευσης του χαρτοπαιγνίου στην Αθήνα, γιατί αυτή παρουσιάζει και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Έγινε κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο του 1886. Σκεφθείτε λοιπόν τι φανατισμός χαρτοπαιξίας είχε πιάσει τους Αθηναίους, αφού μέσα στην κάψα του καλοκαιριού εξακολοθούσαν να κλείνονται μέσα και να χαρτοπαίζουν με μανία... Όμως η καταδίωξη άρχισε άγρια! Η κυβέρνηση διέταξε το κλείσιμο των χαρτοπαιγνίων και την άγρυπνη φρούρησή τους. Η Αστυνομία της Αθήνας μη έχοντας αρκετή δύναμη για να φρουρεί τις λέσχες, μα και ν' ανακαλύπτει τις κρυφές, αναγκάστηκε να ζητήσει τη βοήθεια των ευζώνων. Για το σκοπό λοιπόν αυτό, αποσπάσθηκε ισχυρή δύναμη ευζώνων, που καταγινόταν με αυτό το έργο. Το θέαμα ήταν περίεργο μα και γραφικό συγχρόνως. Χρονογράφος της εποχής σχολιάζει, ως εξής το γεγονός:

«Οι ευζώνοι εις ημερησίαν διάταξιν! Φρουρούν και τα χαρτοπαικτεία. Η φουστάνελλα λευκαίει εις το σκότος των οδών της πρωτεύουσας, αποκτών οψιν φαντασμαγορικήν και ο τύπος μετά ζέσεως επιδοκιμάζει ή αποδοκιμάζει την παραδοξοφανή χρήσιν των ορεινών αυτών και πολυϋμνητων πολεμιστών».

Η επινόηση της χαρτοπαιξίας πρέπει να αποδοθεί στους ανατολικούς λαούς. Στην Ευρώπη οι πρώτες δέσμες παιγνιοχάρτων, οφείλονται στους Ιταλούς. Ήταν γνωστές με το όνομα ταρόκι (TARROCHI) και η παλιότερη δέσμη (ΙΕ' το πολύ αι.) είναι η ονομαζόμενη τορόκκο της Ενετίας (TARROCHO DI VENEZIA).

Την ίδια εποχή της πρώτης απαγόρευσης της χαρτοπαιξίας στην Αθήνα, δημοσιεύτηκε στο «Άστυ», το ακόλουθο επίγραμμα του Γ. Σουρή.

«Εις τους τζογαδόρους»

«Τώρα πρύναι κάθε Λέσχης
η εξώπορτα κλεισμένη
και της τράπουλας εχάθη
κάθε κέρδος και ζημιά,
άλλος τρόπος σωτηρίας
δια σας δεν απομένει
παρά θέσεις να σας δώσουν
εις του κράτους τα ταμεία».

ΣΟΥΡΗΣ Ο ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ

Πέρασε όμως κάμποσος καιρός και η μανία καταδίωξης της χαρτοπαιξίας διακόπηκε. Οι εύζωνοι ξαναγύρισαν στους λόχους και στα βουνά τους και η γραφική φουστανέλλα εξαφανίστηκε από την πρωτεύουσα.

Γρήγορα λοιπόν άνοιξαν και πάλι, μερικά χαρτοπαίγνια και γινόταν παιγνίδι και στα σπίτια. Σε στενό κύκλο φίλων και λογίων, έπαιζαν χαρτιά και στο ιστορικό σαλόνι του Σουρή. Το σα-

Για μερικούς, γιορτές δεν σημαίνουν μόνο κάλαντα, γαλοπούλες και βασιλόπιτες αλλά και... τράπουλα! Δίπλα στο Χριστουγεννιάτικο δέντρο, το πράσινο τραπέζι έχει ήδη στρωθεί προκαλώντας την τύχη: τριανταμία, πόκα, κουμ-καν...

λόνι του Σουρή που ήταν γνωστό για τις περίφημες φιλολογικές συγκεντρώσεις όλων των τότε γνωστών λογίων και διανοουμένων, και όπου εδιάζοντο λογοτεχνικά κείμενα, απαγγέλονταν ποιήματα και σπιθοβολούσε το πνευματοδέστατο και πηγαίο χιούμορ, που έμμετρο τις περισσότερες φορές, γνώρισε και μεγάλες... χαρτοπαικτικές δόξες. Εκεί συντάχθηκε με τη συνεργασία πολλών λογίων, ο περίφημος κώδικας του «μάους», που ήταν την εποχή εκείνη το παιγνίδι της μόδας.

Ιδού, λοιπόν, ο περίφημος κώδικας:

Άρθρον 1ον
Όταν έχης μόνο άσσο,
πάντοτε να λέγης πάσσο!
Γ. Σουρήs

Άρθρον 2ον
Όταν έχης μόνο ρήγα,
να βοηθάς αν είναι λίγα!
Χ. Άννικος

Άρθρον 3ον
Με τον ρήγαν και λιμό,
να βοηθάς χωρίς παλμό!
Ν. Λάσκαρης

Άρθρον 4ον
Κάποτε και με τη ντάμα,
με λιμό αν ειν' αντάμα.
Μ. Γουβέλης

Άρθρον 5ον
Και αν έχης άσσο-ρήγα,
δεν φοβάσαι βρε κολλήγα!
Γ. Σουρήs

Άρθρον 6ον
Να πηγαίνης πάντα πάσσο
όταν έχης... Ξένον άσσο.
Ι. Πολέμης

Άρθρον 7ον
(όταν βοηθάνε δύο)
Αν κτυπήσης και τρεις πιάσης,
κάποιον εκ των δύο θα μπάσης.
Γ. Σουρήs

Άρθρον 8ον
Αν χτυπάς και μία πιάσης,
τα διπλά ευθύς θα σπάσης!
Ν. Λάσκαρης

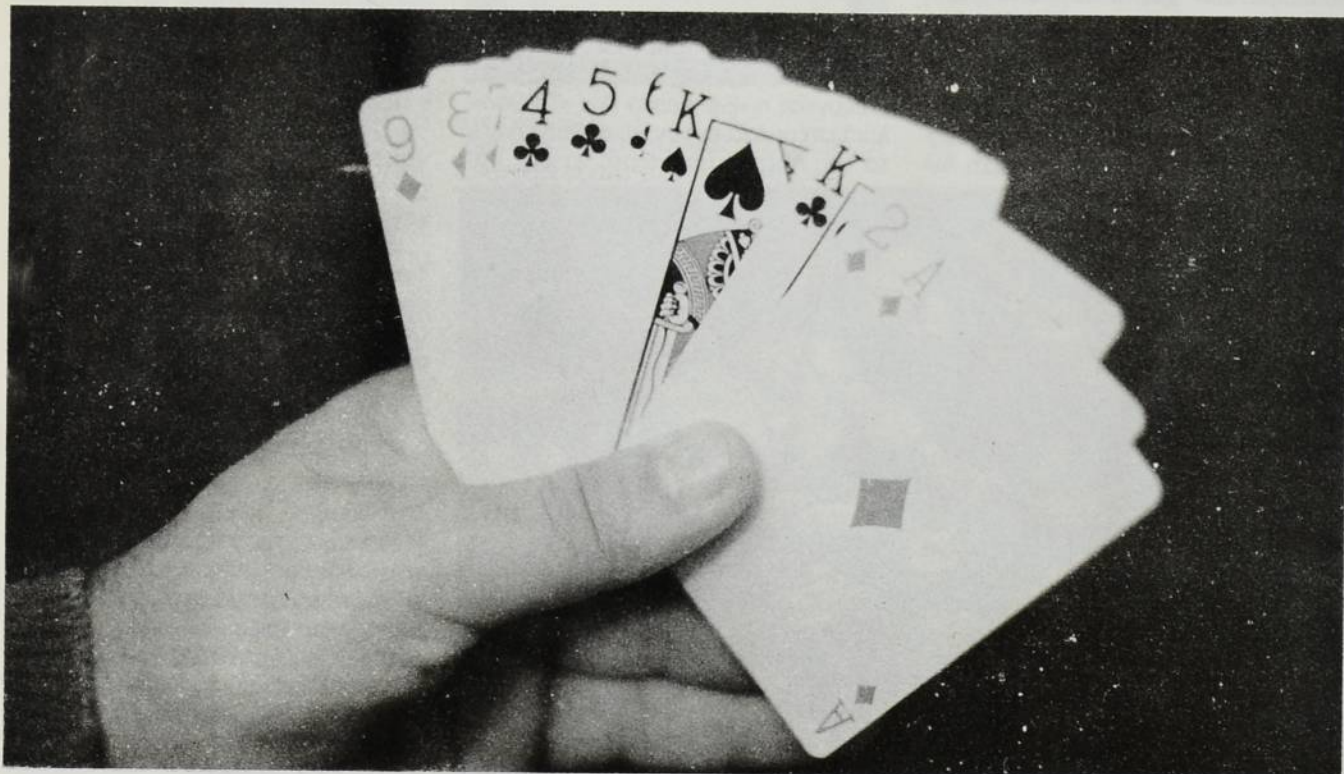
Άρθρον 9ον
Όταν έχης τρεις ρηγάδες
και ο άλλος είναι κάτω,
δίχως να μιλήσης διόλου
παίρνεις, στα μουγκά, το πιάτο.
(Συνεργασία)

Άρθρον 10ον
Αν έχης άσσο και ποθείς
να βγης εν ασφαλεία,
να μην αλλάξης πώποτε
αν έχης διφυλλία.
Κι αν στους λειμώνας φθειρώνται
τα ρόδα και τα ία,
πλην εις το μάους άτρητος
εστίν η διφυλλία.
Μ. Γουβέλης

Και επακολουθούν:

Γνωμικά και λίγαι φράσεις
να τ' ακούς και να γελάσης.
Γ. Σουρήs

1) Όταν κάνεις, φίλε, λάθη
με το πνεύμα, με την τσέπη,
πάντοτε εις το καλάθι

Θε να έμπης όπως πρέπει
Μ. Γουβέλης

2) Πάνω στην αναμπουμπούλα
κλέψε και καμιά νταμούλα.
Και να χάσης τον παρά σου,
μη φειστής ούτε του άσσου'
κι αν σου τύχη και βαλές,
χτύπα τον και μη το λες!...
Ν. Λάσκαρης

3) Ρίχνε όμως μια ματιά
και στών άλλων τα χαρτιά!
Γ. Σουρής

— Τι κάθεσαι βρε αδελφέ
εδώ και τσαμπουνίζεις;
έτσι για χαρτοπαίγνιο
τυχαίο το νομίζεις;
Εδώ τα κόβουν βουλευταί,
τα κόβουν τμηματάρχαι,
τα κόβουν ανθυπασπισταί,
τα κόβουν ταγματάρχαι,
Ω! τι καπνός, τι πρόσωπα,
τι μαύρη ατμόσφαιρα,
Ποία φρικτή κατάσταση
πραγμάτων εδώ πέρα).

Υπήρχαν όμως, κυρίως στις παρό-
δους των οδών Αιόλου και Αθηνάς, και
κατωτέρας ποιότητας χαρτοπαικτικά
κέντρα, όπου μαζεύονταν λογιής-
λογής άνθρωποι. Ακόμη και μαθητές
του Πανεπιστημίου χαρτόπαιζαν ελεύ-
θερα! Και στο θέμα αυτό της χαρτο-
παιξίας, ο Μπαϊρακτάρης εφαρμόζει
δικο σύστημα. Εισβάλλει, αιφνιδιαστι-
κά, παντού, συλλαμβάνει τους χαρτο-
παίκτες, και αδιακρίτως κοινωνικής τά-
ξεως, τους διαπομπεύει στους δρό-
μους της Αθήνας, — αφού
προηγουμένως, τους υποχρεώνει να
φέρουν επ' ώμου τα χαρτοπαικτικά
σκεύη — και με καρφισωμένα στο
στήθος τα χαρτιά της τράπουλας. Τα
κατασχεθέντα χρήματα, ο Μπαϊρακτά-
ρης, διαθέτει υπέρ φιλανθρωπικών
σκοπών.

Μέσα σε λίγα χρόνια, το κακό πε-
ριορίστηκε σημαντικά. Ο βούρδουλας
του Μπαϊρακτάρη είχε κάνει το θαύ-
μα του! Μα και ο μετέπειτα διάδοχός
του, αστυνομικός διευθυντής Βλαχό-
πουλος, συνέχισε το παράδειγμα του
προκατόχου του...

Τέλος θα πρέπει ν' αναφερθεί πως
ένας από τους φανατικότερους διώ-
κτες της χαρτοπαιξίας υπήρξε η Βα-
σίλισσα Αμαλία.

Κατά μια άποψη τα πρώτα παιγνιό-
χαρτα επινόησε στο Μεσαίωνα ο γε-
λωτοποιός ενός Ιταλού Βασιλιά, για
να τον διασκεδάξει. Δεν είχαν όμως
απ' την αρχή το ίδιο σχήμα. Αργότε-
ρα πήραν την τελική-σημερινή μορφή
τους. Το πρώτο παιγνίδι στην Ιταλία
κι αυτό, ήταν το πικέττο.

Ακόμη άξιο αναφοράς είναι το γε-
γονός ότι στα 1829 τυπώθηκαν στην
Ουγγαρία από φιλέλληνες, τράπουλες
με τις μορφές ηρώων του Αγώνα.
Ολόκληρες τέτοιες τράπουλες δυστυ-
χώς δεν σώζονται σήμερα. Σώζονται
μόνο 11 φιγούρες στο Εθνικό Ιστορι-
κό Μουσείο.

Στοιχεία ιστορικά και αποσπάσματα πάρθη-
καν από τα βιβλία:

1. Ευστρατιάδη Μιχαήλ: «Περί της χαρ-
τοπαιξίας από των αρχαιότατων χρόνων.
Περί των κοπιιστών ήτοι κυβιστών...».

2. Καζαντζή Κων/νου: «Χρονικά της πα-
λιάς Αθήνας. Η πρώτη καταδίωξη των χαρ-
τοπαιγνίων».

Ο Διωγμός των τυχερών παιγνιδιών και
ειδικότερα της χαρτοπαιξίας συνεχίζεται
και στις μέρες μας.

Κατά το χρονικό διάστημα από 7-12-87
μέχρι 6-11-88 βεβαιώθηκαν από το 7ο τμή-
μα Λεσχών-Παιγνίων της Δνσης Ασφάλειας
Αττικής και τα τμήματα Ασφάλειας Αττικής
συνολικά 621 παραβάσεις που αφορούν το
παράνομο παιγνίδι.

Γι' αυτές συνελήφθησαν 1624 άτομα και
κατηγορήθηκαν άλλα 254 τα οποία δεν συ-
νελήφθησαν γιατί δεν βρέθηκαν.

Κατασχέθηκε το χρηματικό ποσό των
29.956.080 δραχμών. Επίσης κατασχέθηκαν
4.725 δολάρια ΗΠΑ, 3.150 Μάρκα Δυτικής
Γερμανίας, 400 δολάρια Καναδά, 255 χάρ-
τινες λίρες Αγγλίας, 6 χρυσές λίρες Αγ-
γλίας, 100 Ελβετικά Φράγκα και 13.000 Δη-
νάρια Γιουγκοσλαβίας.

Ο ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗΣ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

Πέρασαν χρόνια...

Κι έπειτα επακολούθησε, κατά το
1896, η καταδίωξη των χαρτοπαιγνίων
από το θρυλικό Διευθυντή της Αστυ-
νομίας Μπαϊρακτάρη. Όπως είναι
γνωστό, ο Μπαϊρακτάρης είχε κηρύξει
πόλεμο κατά των παλληκαράδων των
«κουτσαβάκηδων», και όλων, γενικά
των κακοποιών και ταραχοποιών της
εποχής του. Εφάρμοσε τις αστυνομι-
κές διατάξεις με αυστηρότητα λυσή-
θιστη και κατόρθωσε να εξευτελίσει
τους κακοποιούς. Ο Μπαϊρακτάρης
εκτιμούσε ιδιαίτερως το Σουρή και του
είπε κάποτε: «Κυρ Γιώργη, συ με την
πέννα σου και γω με το βούρδουλα θα
απαλλάξουμε την πόλη από τους κα-
κοποιούς».

Τον καιρό εκείνο, υπήρχαν στην
Αθήνα, που είχε μεταβληθεί σ' ένα
απέραντο χαρτοπαίγνιο, δύο ειδών λέ-
σχες. Οι αριστοκρατικές όπου εσύχνα-
ζαν αξιωματικοί, βουλευτές, επιστήμο-
νες, ανώτεροι υπάλληλοι, κλ.π. (Χαρα-
κτηριστική έμμετρη περιγραφή τους
μας δίνει ο Σουρής στα 1885:

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

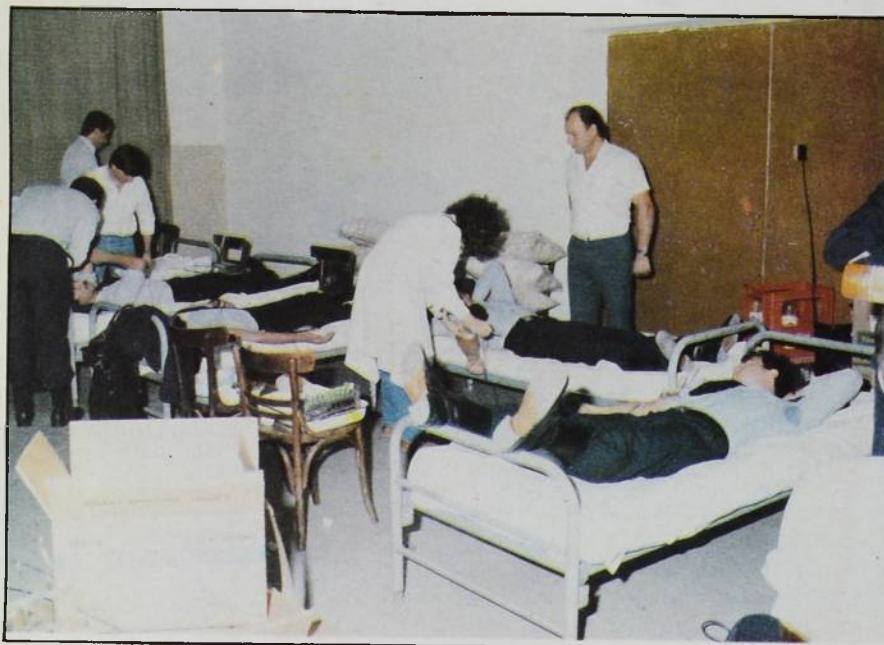
Αξιόπαινη και πολύ σημαντική ήταν η πρωτοβουλία των δοκίμων αστυφυλάκων, που πρόθυμοι έδωσαν αίμα στις εγκαταστάσεις των Σχολών τους για την ενίσχυση της τράπεζας αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας που έχει έδρα το Ιπποκράτειο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών.

Τέτοιες προσφορές αίματος ενισχύουν σημαντικά την τράπεζα αίματος του Σώματος, που έχει πάντοτε ανάγκες, για την αντιμετώπιση σοβαρών περιστατικών ασθενειών και καλό θα είναι να υιοθετηθούν από όλους τους συναδέλφους προς όφελος όλων μας.

1) Δόκιμοι αστυφύλακες περιμένουν στη σειρά για να προσφέρουν εθελοντικά αίμα, για την τράπεζα αίματος της ΕΛ.ΑΣ

2) Η αιμοδοσία έχει αρχίσει. Οι δόκιμοι αστυφύλακες δέχονται υπομονετικά τις οδηγίες και την φροντίδα των νοσοκόμων

3) Δόκιμοι αστυφύλακες, ενώ δίνουν εθελοντικά αίμα για την τράπεζα αίματος

Ο Σύλλογος Πολιτικών Υπαλλήλων Αθήνας εκλέγει αντιπροσώπους για το Συνέδριο της Ομοσπονδίας

Πραγματοποιήθηκε στις 8 Νοέμβρη, σε αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ηπειρωτών, Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Πολιτικού Προσωπικού Αθήνας-Ανατολικής και Δυτικής Αττικής, με θέμα την εκλογή αντιπροσώπων για το 3ο τακτικό Συνέδριο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτικού Προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Στην αρχή της Συνέλευσης έγινε σύντομη ενημέρωση από τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για την παρούσα εκλογική

διαδικασία.

Στην συνέχεια ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας αναφέρθηκε στα προβλήματα του χώρου, στα βήματα που έχουν μέχρι σήμερα γίνει για την επίλυσή τους καθώς και στην ανάγκη για συμμετοχή όλων των εργαζομένων στις εξελίξεις. Ακόμα τόνισε πως πρέπει να στηριχθούν όλα τα θεσμικά μέτρα που έχουν παρθεί. Ένα από αυτά είναι και η – για πρώτη φορά – συγκρότηση και λειτουργία των υπηρεσιακών συμβουλίων των δημοσίων

υπαλλήλων με τη συμμετοχή δύο εκλεγμένων εκπροσώπων των εργαζομένων (οι εκλογές για την ανάδειξή τους θα γίνουν για το Υ.Δ.Τ. στις αρχές του καινούργιου χρόνου).

Ακολούθησαν διευκρινιστικές ερωτήσεις των συναδέλφων και απαντήσεις.

Η Γ.Σ. ολοκληρώθηκε με την εκλογή των αντιπροσώπων για το Συνέδριο. Από το ψηφοδέλτιο όπου συμμετείχαν 30 υποψήφιοι εκλέχτηκαν 20 τακτικοί αντιπρόσωποι και 5 αναπληρωματικοί.

Βράβευση τροχονόμων στη Θεσσαλονίκη

Πρόσφατα πραγματοποιήθηκαν στη συμπρωτεύουσα τα εγκαίνια της 1ης Έκθεσης Αυτοκινήτου-Μοτοσυκλέτας και Αξεσουάρ «ΑΥΤΟ-ΜΟΤΟ Θεσσαλονίκης». Κατά τη διάρκεια των εγκαίνιων, το Κέντρο Επιχειρηματικής Επικοινωνίας που ήταν και ο οργανωτής της έκθεσης απένειμε βραβεία στους τρεις καλύτερους τροχονόμους της πόλης-αστυφύλακες:

- Καραγεωργίου Γεώργιο του Α! Τμήματος Τροχαίας Θεσ/νίκης
- Χατζόπουλο Γαβριήλ του Β! Τμήματος Τροχαίας Θεσ/νίκης
- Παράσχο Σταμάτιο του Γ! Τμήματος Θεσ/νίκης

Η επιλογή τους έγινε από τη Διεύθυνση Τροχαίας Θεσ/νίκης και τα βραβεία τους επέδωσε ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Παπαθεμελής. Τέλος οι τρεις τροχονόμοι θα απολαύσουν δωρεάν διαμονή μιας βδομάδας σε γνωστό τουριστικό συγκρό-

τημα της Χαλκιδικής – προσφορά των ιδιοκτητών του στους «φύλακες-άγγελους» πεζών και οδηγών.

Στιγμιότυπο από τη βράβευση των τροχονόμων

Συνεστίαση Γνωριμίας

Με πρωτοβουλία του Ομίλου Φίλων Ελληνικής Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, έγινε πρόσφατα συνεστίαση γνωριμίας μεταξύ των διοικητών αξιωματικών των τμημάτων της Διεύθυνσης Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, σε κοσμική ταβέρνα των δυτικών προαστείων.

Στην όμορφη και ζεστή αυτή εκδήλωση παραβρέθηκαν οι α' και β' υπαρχηγοί της ΕΛ.ΑΣ αντιστράτηγοι Γιάννης Αντωνόπουλος και Νίκος Κοκκινάκης, ο διευθυντής της Τροχαίας Αττικής ταξίαρχος Διονύσης Κаланτζής, ο διευθυντής της Αστυνομικής Ακαδημίας ταξίαρχος Χαράλαμπος Ζιαννίκας άλλοι ανώτεροι και κατώτεροι αξ/κοί, διοικητές τμημάτων, το διοικητικό συμβούλιο του ΟΦΕΑ Δυτ. Αττικής με επικεφαλής τον πρόεδρό του Δημήτρη Διαμαντόπουλο και το νεοϊδρυθέν τμήμα νεολαίας του Ομίλου.

Σε σύντομη ομιλία του ο α' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ, εξήρε το ρόλο και

τη σημασία του ομίλου για την υποβοήθηση του κοινωνικού έργου της Αστυνομίας, ενώ οπρόεδρος του Ομίλου υποσχέθηκε αμέριστη συμπαρά-

σταση στο έργο των αστυνομικών και ζήτησε την υποστήριξη των διοικητών των τμημάτων στις διάφορες δραστηριότητες του Ομίλου.

(1888-1988)

Ορόσημα και αφετηρίες

Επαναλαμβάνουμε, όπως και περίπου τέτοια εποχή, την «επιστροφή στο παρελθόν», ένα ταξίδι μέσα στο χρόνο, ανακαλύπτοντας και πάλι - παρέα με το ημερολόγιο- ημερομηνίες και γεγονότα-ορόσημα που αποτέλεσαν κορυφαίες στιγμές της εποχής τους ή άλλα που έγιναν αφετηρίες για την εξέλιξη του είδους τους. Με βήμα γοργό, λοιπόν από το παρόν στο παρελθόν.

Το «ταξίδι» της νεοελληνικής πεζογραφίας

Εκατοντάδες συγγραφείς, χιλιάδες έργα αποτελούν σήμερα την πολύτιμη συλλογή της νεοελληνικής πεζογραφίας που εγκαινίασε την ουσιαστική δημιουργική της περίοδο, πριν 100 ακριβώς χρόνια. Και λέμε ουσιαστική γιατί ήδη από το 1828 - ημερομηνία έλευσης στην ελεύθερη Ελλάδα του πρώτου κυβερνήτη της, Ιωάννη Καποδίστρια - εμφανίστηκε δειλά σαν τάση με λίγα έργα αντίστοιχων συγγραφέων.

Γενέθλιο έργο - ορόσημο μιας εποχής - στάθηκε «Το Ταξίδι μου» του Γιάννη Ψυχάρη, ονομαστού δασκάλου, υπερασπιστή της δημοτικής γλώσσας που δέχθηκε γι' αυτό όχι μόνο την κριτική αλλά και την κατασυκοφάντηση των φανατικών καθαρευουσιάνων,

* Ο Γιάννης Ψυχάρης σε ηλικία 39 χρόνων, πρώτος, όρθιος από αριστερά με το καπέλο και το μπαστούνι στο χέρι σε αναμνηστική φωτογραφία με τους μεγάλους του πνεύματος της εποχής (διακρίνονται ακόμα όρθιοι οι Παλαμάς, Δροσίνης, Ξενόπουλος στο τέλος της σειράς και καθιστοί οι: Σουρής, Ροΐδης, Λυκούδης κ.ά.)

των «λογιωτάτων» που τον «στόλισαν» με «τίτλους» όπως: «εικονοκλάστης», «μαλλιαρός», «καταστροφεύς της ουρανίας γλώσσας των προγόνων μας».

Αντίθετα με τους «γλωσσασμύντορες» ο Ψυχάρης θεωρούσε πως η δημοτική ήταν η ζωντανή γλώσσα του λαού χωρίς να αρνείται την αξία της αρχαίας, μέσα από τη γνώση της οποίας υποστήριζε πως έπρεπε να κατανοηθεί καλύτερα η δημοτική.

Στο «Ταξίδι» εκθέτει τις απόψεις, το πιστεύω και τον προβληματισμό του για το τι είναι γλώσσα και πώς πρέπει κανείς να μάχεται γι' αυτήν απαλλαγμένος από φανατισμό, συντηρητισμό και σύγχυση ιδεών.

Ο πατριωτισμός του και η παιδεία του δημιουργού του εμφανίζονται συμπυκνωμένα στο έργο αυτό και οριοθετούνται από τον πρόλογό του ακόμα. «Όποιος με διαβάση θα καταλάβη με τι σκοπό έγραψα «το Ταξίδι μου». Γλώσσα και πατρίδα είναι το ίδιο. Να πολεμά κανείς για την πατρίδα του ή για την εθνική του γλώσσα, ένας είναι ο αγώνας. Πάντα αμύνεται περι

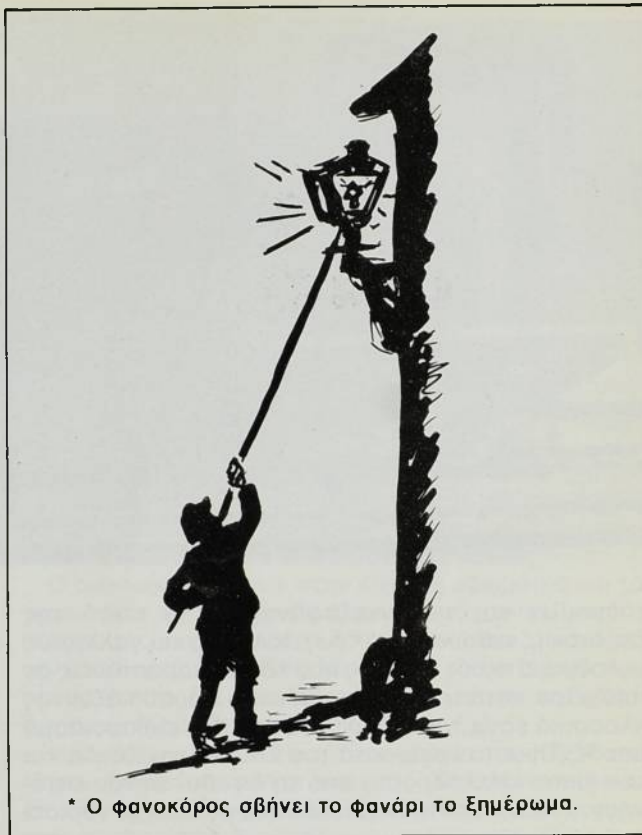
πάτρης».

Σήμερα η γλώσσα κακοποιείται βάνουσα και πάλι από τους φαινομενικούς υπερασπιστές της δημοτικής αλλά και από κρυφούς λάτρεις του λογιωτατισμού. Δέχεται ακόμα την επίθεση της σύγχρονης τεχνολογίας, της ταχύτητας των εξελίξεων, της ισοπέδωσης από ξενικές εκφράσεις και φράσεις προκατασκευασμένες, για όλες τις εποχές και ηλικίες.

Γι' αυτό και το ξεκίνημα του 1888, το «ταξίδι» και ο ίδιος ο Ψυχάρης είναι και πάλι συγκλονιστικά επίκαιρα για όσους έχουν σκοπό **«με δουλειά και καλή προαίρεση ν' αποκτήσουν τη γνώση που θα τους βοηθήσει ν' αντιμετωπίσουν τους κάπηλους κάθε επιστήμης και της ίδιας της γλώσσας»**. Με πίστη απαρέκκλητη στη ρήση του, όπως αυτή περνάει μέσα από τις σελίδες αυτού του βιβλίου: **«Σιχαίνουμε τους φαφλατάδες, τους φωνακλάδες τους μισώ! Μου αρέσει η δουλειά, όχι ρητορική και φωνές... Η γλώσσα δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσο για συνεννόηση...»**.

Δεύτε λάβετε... ηλεκτρικό φως

Φως άπλετο, φώτα μικρά-μεγάλα, πολύχρωμα κι εντυπωσιακά, σ' όλους τους χώρους που ζούμε και κινούμαστε, εμείς, οι κάτοικοι των μεγαλουπόλεων. Μα και για τους υπόλοιπους συμπατριώτες μας, η ανακάλυψη του ηλεκτρικού λαμπτήρα από το Θωμά Έντισσον, μοιάζει σαν πολύ μακρινή ανάμνηση. Κι όμως μόνο έναν αιώνα πριν, η Αθήνα φωτιζόταν αχνά ή δε φωτιζόταν καθόλου σε πολλά της σημεία, από φανάρια γκαζιού που τα άναβαν και τα έσβηναν, μόλις χάραζε, οι γραφικοί φανοκόροι. Ο αμερικανός Έντισσον πραγματοποιεί το 1882 την «ανακάλυψη των καιρών» που στηρίχθηκε στον αρχαίο έλληνα φιλόσοφο Θαλή το Μιλήσιο και στην ανακάλυψη από αυτόν των ιδιοτήτων του ηλεκτρου, χιλιάδες χρόνια πριν. Ο ηλεκτρικός λαμπτήρας «συμμετέχει» πρωτοπαρουσιαζόμενος, στα πανηγυρικά εγκαίνια του Ζαπείου μεγάρου, όπου συγκεντρώνεται για να τα παρακολουθήσει ο αθηναϊκός λαός το 1888. Μεγάλη η έκπληξη του αντικρύζοντας το άπλετο φως, που ακίνδυνα ανάβει, με μια μόνο κίνηση του διακόπτη και το ίδιο ακίνδυνα σκορπίζεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Όλα τα αντικείμενα που φωτίζει αυτό το φως αποκτούν μαγευτικές διαστάσεις. Να τι γράφει για τον ηλεκτροφωτισμό της έκθεσης του Ζαπείου ο σατυρικός μας ποιητής Γεώργιος Σουρής:

* Ο φανοκόρος σβήνει το φανάρι το ξημέρωμα.

«Κι εγώ, που λες, επί πολύ φυτίλι, δε θα κάψω κι ουδέ στα εικονίσματα καντήλι δε θ' ανάψω και τρεις βραδιές στα σκοτεινά βρε Περικλή θα μείνω γιατί ολίγον έλειψε θεόστραβος να γίνω μ' εκείνα τα ηλεκτρικά και τα πολλά φανάρια που άναβαν στο Ζάππειο και σ' όλα τ' αγκωνάρια».

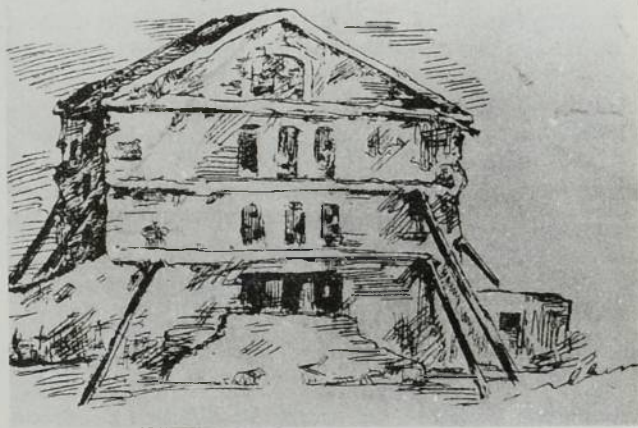
Μη φαντασθείτε, βέβαια, πως αυτό σήμαινε και το γενικό ηλεκτροφωτισμό της μικρής τότε πρωτεύουσας. Βασικοί φωτοδότες συνέχισαν να είναι για μεν το παλάτι και μερικά αρχοντικά οι λάμπες γκαζιού, για τη μεσαία αστική τάξη οι λάμπες πετρελαίου ενώ η λαϊκή τάξη αρκούσαν σε λυχνάρια ή κεριά σπαρματσέτα.

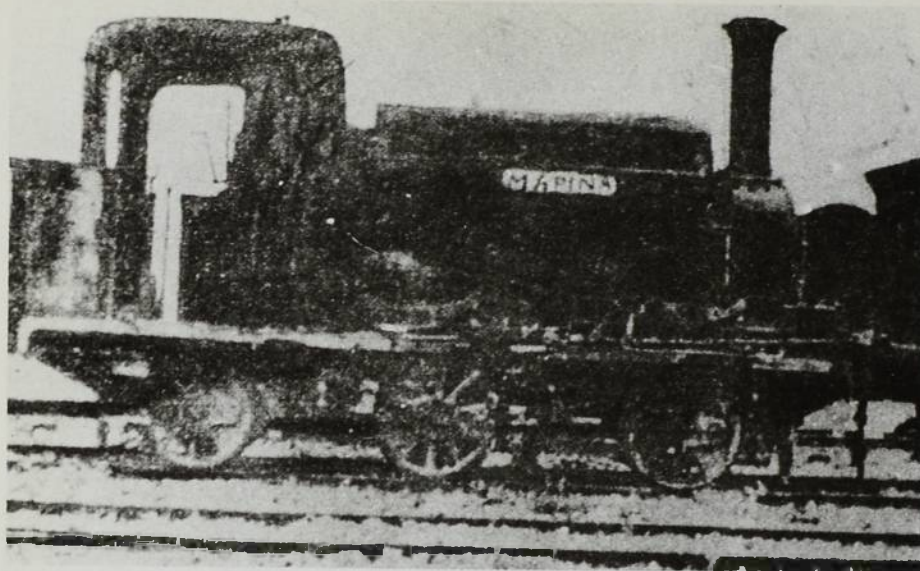
Όσο για το φωτισμό των δρόμων, ακόμα και το χρησιμοποιούμενο φωταέριο, ήταν πανάκριβο σε κόστος. Μετά το 1902 ξεκινά η μετατροπή των κοινών φανών σε αντίστοιχους με φωτοβολίδες Άουερ. Οι φωτοβολίδες καίνε πολύ λιγότερο φωταέριο και εξασφαλίζουν περισσότερο φως. Μόλις στα 1907 αρχίζει με βήματα αργά ο ηλεκτροφωτισμός των κεντρικών δρόμων και πλατειών της Αθήνας και η πόλη παίρνει πράγματι αλλοιώτικη όψη. Τα γραφικά φανάρια διατηρούνται για να θυμίζουν, στις μέρες μας, τις παλιές εποχές. Και η λάμπα τους, ηλεκτρική και μεγάλη, μας επαναφέρει στην πραγματικότητα χωρίς χρονοτριβή.

Η πρώτη ελληνική όπερα

Την άνοιξη του 1888 ανέβηκε στο Θέατρο «Μπούκουρα» της οδού Μενάνδρου ένα από πρώτα ξύλινα θέατρα που μετατράπηκε σε λίθινο λίγα χρόνια πριν η πρώτη ελληνική όπερα με τίτλο «Υποψήφιος Βουλευτής». Στη μικρή, τότε, Αθήνα της σκόνης, των χωμα-

* Το θέατρο «Μπούκουρα» σε σκίτσο του Θέμου Άννινου

* Η ατμομηχανή του «θηρίου» σκόρπιζε το δέος στους Αθηναίους

τόδρομων και των γκαζοφάναρων, το κοινό της δεχόταν μ' ενθουσιασμό τους ιταλικούς και γαλλικούς μελοδραματικούς θιάσους που έδιναν παραστάσεις σε πρόχειρα κατασκευασμένα θέατρα παρουσιάζοντας κλασσικά έργα του είδους. Με τον ίδιο ενθουσιασμό υποδέχτηκε το έργο αυτό του Σπυρίδωνα Ξύνδα και τον θίασο «Μελόδραμα» υπό τη διεύθυνση του επτανήσιου Ναπολέοντα Λαμπελέτ που μόλις είχε γυρίσει από το Παρίσι. Η όπερα, με κωμική στο περιεχόμενο υπόθεση, έδωσε 17 συνολικά παραστάσεις με γεμάτο κάθε φορά το θέατρο, γεγονός σπουδαίο αν υπολογίσει κανείς τον πληθυσμό που αριθμούσε η πρωτεύουσα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

Η εξέλιξη στη συνέχεια του ελληνικού μελοδράματος υπήρξε τόσο αποφασιστική τόσο στο σοβαρότερο είδος του, την όπερα, όσο, και περισσότερο στην οπερέτα με πλήθος συνθετών που είχαν αποτελέσει και τη βάση για την ανάπτυξη του αθηναϊκού τραγουδιού, της καντάδας, της χορωδίας και τέλος διαχρονικά, συνέβαλαν στη διαμόρφωση του ελληνικού τραγουδιού.

Ο θάνατος του «Θηρίου» και η γέννηση του

Για άλλους ιστορικούς το 1888 και για μερικούς τρία χρόνια νωρίτερα, εγκαινιάστηκε με ενθουσιασμό ένα... θηρίο. Και για την περιέργειά σας πρόκειται για τον περίφημο ατμοκίνητο σιδηρόδρομο, το «θηρίο της Κηφισιάς» -όπως έμεινε στη συνείδηση του αθηναϊκού λαού που το γνώρισε ή έμαθε γι' αυτό αργότερα.

Πριν εκατό χρόνια, λοιπόν, «γεννήθηκε» και πριν πενήντα ακριβώς, το 1938 «πέθανε» το συγκοινωνιακό αυτό μέσο, δίνοντας τη θέση του στην ηλεκτροκίνηση σταδιακά του σιδηροδρόμου, που ξεπερνούσε με τον καλύτερο τρόπο τις ... δυσκολίες του προκατόχου του.

Η αλήθεια είναι ότι για την εποχή του εξυπηρέτησε πολύ τους κατοίκους της πρωτεύουσας αλλά και των γύρω χωριών, όπως ήταν το Μαρούσι τότε, και άλλα, να πηγαίνουν για αναψυχή ή για τις δουλειές τους στο αριστοκρατικό προάστιο της Κηφισιάς ή αντίστροφα στην Αθήνα.

Η γιγαντιαία εμφάνιση της τεράστιας ατμομηχανής του και ο δαιμονισμένος θόρυβος που έκανε περνώντας από τους έρημους τότε δρόμους προς τα Πατή-

σια, τη Νέα Ιωνία και το Ηράκλειο – όπου μόνο χωράφια υπήρχαν – του έδωσε το όνομα «θηρίο» και «θεριό». Ελάχιστα τα σπίτια που συναντούσε στη διαδρομή του. Και πολλά ευτράπελα διηγούνται οι σύγχρονοι του για την προσπάθεια που κατέβαλε ν' ανέβει στην ανηφόρα καίγοντας μπόλικο κάρβουνο, μένοντας συχνά στη μέση από... υπερκόπωση και πετώντας αναμμένα καρβουνάκια τριγύρω του που έβαζαν... φωτιές στα καπελάκια των κομπών κυριών. Όσο για τους καλοντυμένους κύριους αναγκαζόντουσαν να σπρώχνουν το «ρημάδι» -όπως το αποκαλούσε ο Σουρής- για να ξεκινήσει και να φθάσει μετά από τρίωρη μαρτυρική διαδρομή στην Κηφισιά. Στο Σταθμό τους περίμενε το Καφενείο για να τους ξεδιψάσει και να τους ψυχαγωγήσει με τη μικρή του ορχήστρα.

Για την ιστορία αναφέρουμε πως αφετηρία του ήταν η πλατεία Λαυρίου (στη σημερινή οδό 3ης Σεπτεμβρίου, κοντά στην Ομόνοια). Τα μεγάλα λεωφορεία που δρομολογήθηκαν στη γραμμή αυτή καθώς και η ηλεκτροκίνηση του συναδέλφου του «Αθήνας-Πειραιά» έδωσαν το καίριο πλήγμα στο «θεριό» που αποχαιρέτησε για πάντα την πρωτεύουσα και τις γραμμές του δύο χρόνια πριν χτυπήσει την πόρτα της πατρίδας μας ο δεύτερος μεγάλος πόλεμος.

Μη θέλοντας να αδικήσουμε κανένα αναφέρουμε ακόμα πως το 1888 αποτελεί γενέθλιο έτος για τον σουρεαλιστή ζωγράφο Τζιόρτζιο ντε Κίρικο, τους πολύ γνωστούς συγγραφείς Ευγένιο Ο' Νηλ και Τόμας Έλιοτ τον μεγάλο έλληνα πολιτικό, πρώτο μετακατοχικό πρωθυπουργό και επίσης πρωθυπουργό σε μεταγενέστερες κυβερνήσεις Γεώργιο Παπανδρέου, το άθλημα του ποδοσφαίρου στη σύγχρονη μορφή του που πραγματοποιήθηκε στις (8.9.) στην Αγγλία – γράψαμε ήδη για την ιστορία του αθλήματος σε προηγούμενο τεύχος μας – και της μεγάλης ελληνίδας ηθοποιού Μαρίκας Κοτοπούλη (και εδώ οι γνώμες διίστανται αν ήταν το 1888 ή 1887). Οι σελίδες ιστορικών βιβλίων που τους αναφέρουν είναι αμέτρητες. Καλό διάβασμα σε όσους το αγαπούν.

Διακοπές για όλες τις εποχές

Γνωρίστε τη Βάθεια της Μάνης

Μέχρι σήμερα οι προτάσεις μας για διακοπές περιλάμβαναν τοποθεσίες που ικανοποιούσαν – στο μέτρο του δυνατού – όλες τις προτιμήσεις, προσιτές όλες τις εποχές του χρόνου.

Συνεχίζοντας, μέσα στο ίδιο πνεύμα, την περιπλάνησή μας αυτή σας παρουσιάζουμε τον παραδοσιακό οικισμό του χωριού Βάθεια της Μάνης που συνδυάζει ομορφιά και μεγαλοπρέπεια του τοπίου, ιστορική περιπλάνηση στις κοντικές περιοχές και παραδοσιακό χρώμα.

Αν οι γιορτές δεν σας δώσουν την ευκαιρία να πάτε κάπου, μέσα ή έξω από την Ελλάδα, αποτολμήστε το έστω κάποιο τριήμερο αργίας. Είναι μια ευκαιρία ν' αλλάξετε διάθεση και εντυπώσεις και ν' απολαύσετε τη φύση και τον καθαρό αέρα.

Χρήσιμες πληροφορίες

Το χωριό Βάθεια έχει χαρακτηριστεί σαν ένα από τα πρώτα παράδοσιακά χωριά της Ελλάδας και δέχεται κάθε χρόνο πολλούς επισκέπτες Έλληνες και ξένους.

Διαθέτει Πύργους και Πυργόσπιτα κατασκευασμένα σύμφωνα με πληροφορίες μετά το 1200 μ.Χ. και μέχρι τον 18ο αιώνα.

Ο Ε.Ο.Τ. ανέλαβε με τη βοήθεια και τη συστηματική προσπάθεια αρχιτεκτόνων να αναστηλώσει αυτούς τους

Πύργους και να τους μετατρέψει σε σύγχρονους, απόλυτα λειτουργικούς ξενώνες με σεβασμό στην παράδοση και στα στοιχεία της που διατηρούνται εκεί.

Ήδη από φέτος λειτουργούν συνολικά σαν ξενώνες 12 Πύργοι συνολικής δυναμικότητας 55 κλινών καθώς και εστιατόριο. Για περισσότερες πληροφορίες τηλεφωνήστε στο 0733/54229 – Κοινότητα Βάθειας.

Ο οικισμός βρίσκεται στην κορυφή υψώματος και το γύρω τοπίο είναι άγριο και ήρεμο ταυτόχρονα. Προς τη θάλασσα το χωριό διαθέτει δύο γραφικότερες παραλίες, πολύ καθαρές, το «Μέσα Κάπα» και «Έξω Κάπα» που προσφέρονται όχι μόνο για κολύμπι αλλά και για θαλάσσια σπορ (ψαροντούφεκο, σκι, σέρφινγκ).

Η συγκοινωνία γίνεται με λεωφορεία του ΚΤΕΛ του Νομού Λακωνίας από και προς το Γύθειο, που περνούν απ' όλα τα χωριά της Μάνης. Επίσης διεξάγεται με αγοράια αυτ/τα και – αν διαθέτετε – με το Ι.Χ. σας.

Γύρω από τη Βάθεια συναντά κανείς πανέμορφες και πλούσιες σε ιστορία αλλά και παρελθόν περιοχές όπως ο Γερολιμένας, η Αρεόπολη, ο Δυρός με τα περίφημα Σπήλαια και αναμφισβήτητα ο Μυστράς, η Σπάρτη και το Γύθειο. Εκεί επίσης υπάρχουν ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια και πολλές δυνατότητες για διαμονή, διατροφή και ψυχαγωγία.

Χρήσιμα τηλέφωνα: Αστυνομικός Σταθμός Τάξης Γερολιμένα 0733/54240

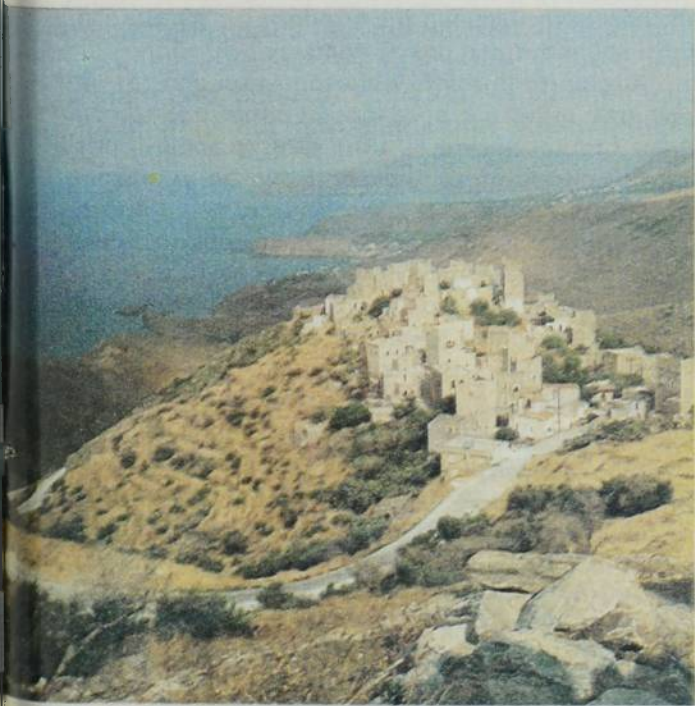
Αγροτικό Ιατρείο Γερολιμένα 0733/54201

Εκτός από τις επισκέψεις που μπορείτε να κάνετε στις γνωστές τουριστικά και πολυσύχναστες περιοχές της Μάνης υπάρχουν και μερικές... μοναχικές αλλά εξίσου όμορφες διαδρομές.

Συγκεκριμένα σε απόσταση 12 χιλιομέτρων από τη Βάθεια, προς το ακρωτήριο Ταίναρο, από τα οποία 6 είναι ασφαλοστρωμένος δρόμος και τα υπόλοιπα χωματόδρομος, φθάνετε στο χωριό Κοκινόγια, κοντά στο Φάρο Ματαπά (Ταίναρος). Συναντάμε στο δρόμο τον οικισμό Καστρί και το χωριό Αχίλλειο (σώζεται ενετικό κάστρο). Πιο πέρα βρίσκεται το χωριό Μαρμάρι με δύο τεράστιες αμμουδιές κατάλληλες για κολύμπι. Στις αμμουδιές αυτές προσεγγίζει χωματόδρομους 1,5 χλμ. Κατόπιν συναντάμε το Πόρτο Κάγιο που διαθέτει φυσικό λιμάνι ασφαλέστατο από ανέμους, ωραιότατη παραλία για κολύμπι και θαλάσσια σπορ. Η υπόλοιπη γύρω περιοχή μέχρι το Φάρο Ματαπά προσφέρεται για κυνήγι ορτυκιών από 10/9 ως 15/11.

Κλείνοντας ευχαριστούμε τους συναδέλφους του Αστυνομικού Σταθμού Γερολιμένα για τα στοιχεία και τις όμορφες φωτογραφίες περιοχής που μας έστειλαν και πάνω στις οποίες στηρίχθηκε σχεδόν ολοκληρωτικά το μικρό αφιέρωμα.

Πύργος και πυργόσπιτα της Βάθειας και άποψη του οικισμού μαζί με τη γύρω περιοχή

Σ.Τ.Ε. 218/1987

ΑΔΕΙΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ. Η άρνηση παρατάσεως πρέπει να αναφέρεται σε λόγους δημοσίου συμφέροντος και όχι ότι «αποσκοπεί εις μακράν παραμονήν» Μειοψηφία.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Επειδή με την υπό κρίσιν αίτησιν, ορθώς ερμηνευομένην, η αιτούσα, αλλοδαπή διαμένουσα εις την Χώραν, ζητεί εμπροθέσμως και παραδεκτώς την ακύρωσιν της υπ' αριθμ. ΑΑ/702784 - 67951/1.4.1985 αποφάσεως της Υπηρεσίας Εθνικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποίαν δεν ενεκρίθη παράτασις της αδειας παραμονής της αιτούσης εις την Χώραν και διετάχθη η αναχώρησις αυτής εξ Ελλάδος ή άλλως η απέλασίς της.

Επειδή η έκδοσις της προσβαλλομένης αποφάσεως προεκλήθη κατόπιν της από 7.3.1985 αιτήσεως της αιτούσης, η οποία είχε ζητήσει εξάμηνον παράτασιν της αδειας παραμονής της εις την Χώραν, επικαλεσθείσα λόγους αφορώντας εις την φοίτησιν των τέκνων της εις ελληνικά σχολεία. Ούτως, όμως, η αιτούσα προέβαλε τας απόψεις της προς την Διοίκησιν. Όθεν, αβασίμως προτείνει ήδη παράβασιν του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει το δικαίωμα της προηγουμένης ακροάσεως του διοικουμένου, με τον ισχυρισμόν ότι δεν εκλήθη εις ταύτην ακρόασιν προ της εκδόσεως της δυσμενούς δι' αυτήν προσβαλλομένης πράξεως.

Επειδή δια των διατάξεων του ν. 4310/1929 ορίζεται, ότι πας αλλοδαπός οφείλει να υποβάλη δήλωσιν αφίξεως, «εφ' όσον προτίθεται να παραμείνει εν Ελλάδι, πέραν των 30 ημερών και να εφοδιασθή με άδειαν παραμονής μέχρι το πολύ τριών μηνών, ης η ισχύς δύναται να παρατείνεται (άρθρ. 6) εν περιπτώσει μακράς διαμονής του αλλοδαπού εν Ελλάδι εφοδιάζεται ούτος δελτίου ταυτότητος (άρθρ. 7) εις τους αλλοδαπούς απαγορεύεται να εξασκήσουν πάσης φύσεως εργασίαν εάν δεν εφοδιασθούν προηγουμένως δι' επί τούτου αδειάς του αρμοδίου Υπουργού (άρθρ. 13) τέλος ότι εις ωρισμένας περιφέρειας δύναται ν' απαγορευθή η μόνιμος εγκατάστασις αλλοδαπών ή έτι και η προσωρινή παραμονή τούτων, προκειμένου δε περί μεμονωμένων ατόμων ο Υπ. Εσωτερικών δύναται δια λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος να επιβάλη εις ταύτα, όσους ήθελε κρίνει αναγκαίους περιορισμούς (άρθρ. 14). Εκ

των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι εις αλλοδαπόν, εις τον οποίον επετράπη είσοδος και παραμονή εις την Ελλάδα, δύναται μεν να αποκλεισθή η περαιτέρω διαμονή εις την Χώραν, αλλά δέον να επιβάλλουν τούτο λόγοι δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος, των οποίων η συνδρομή εξετάζεται υπό του δικαστού εις εκάστην περίπτωσιν. Οι λόγοι δε ούτοι, γενικοί και ειδικοί, δύναται ν' αφορούν είτε εις το πρόσωπο του ενδιαφερομένου είτε εις γενικωτέραν κατηγορίαν εις την οποίαν αυτό ανήκει. Κατά την γνώμην όμως πέντε μελών του Δικαστηρίου, με την οποίαν συνετάχθη και πάρεδρον μέλος, εξαιρουμένης της περιπτώσεως, καθ' ήν η απαγόρευσις διαμονής συνιστά ως εκ της φύσεως των λόγων, κυβερνητικήν πράξιν, ο λόγος δημοσίου συμφέροντος που αποκλείει την παράτασιν της αδειας παραμονής αλλοδαπού εις την Χώραν, δέον να είναι συγκεκριμένος και να αφορά εις το πρόσωπον αυτού.

Επειδή, εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ των στοιχείων του φακέλλου, η αιτούσα, υπήκοος Αιγύπτου, αφίχθη εις Ελλάδα το έτος 1972, λαβούσα αρχικώς ετησίαν άδειαν παραμονής, η οποία παρετάθη έκτοτε επανειλημμένως μέχρι της υποβολής της τελευταίας αιτήσεως περί παρατάσεως της αδειας ταύτης που απερρίφθη με την προσβαλλομένην απόφασιν. Ως αιτιολογία της αρνήσεως της Διοικήσεως να παρατείνη την άδειαν παραμονής της αιτούσης εις την Χώραν αναφέρεται εις την πράξιν αυτήν ότι η αιτούσα «αποσκοπεί εις μακράν παραμονήν». Η ανωτέρω αιτιολογία, όμως, δεν είναι νόμιμος, διότι ούτε αυτή επικαλείται ούτε εκ του φακέλλου προκύπτει λόγος δημοσίου συμφέροντος αποκλείων την περαιτέρω διαμονήν της αιτούσης εις την Χώραν, ενώ τοιοούτος λόγος δεν δύναται βεβαίως να θεωρηθή η υπερδεκαετής διαμονή της αιτούσης εις την Ελλάδα, διότι καθ' εαυτήν η μακρά παραμονή αλλοδαπού εις την Χώραν όχι μόνον δεν απαγορεύεται από τον νόμον, αλλ' αντιθέτως προβλέπεται ρητώς υπό του άρθρου 7 του ειρημένου Ν. 4310/1929, το οποίον ορίζει ότι «εγκρινομένης της μακράς διαμονής αλλοδαπού εν Ελλάδι, εφοδιάζεται ούτος δια δελτίου ταυτότητος». Επομένως, η προσβαλλομένη απόφασις είναι ακυρωτέα δια μη νόμιμον αιτιολογίαν, κατά τον βάσιμον σχετικόν λόγον ακυρώσεως, παρελκούσης της ερεύνης των λοιπών λόγων της αιτήσεως. Αν και κατά την γνώμην πέντε με αποφασιστικήν ψήφον μελών του Συμβουλίου, η προσβαλλομένη πράξις ευρίσκει επαρκές αιτιολογικόν έρεισμα εις τας προηγουμένας πράξεις του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, δια των οποίων παρετείνετο κατά διάφορα χρονικά διαστήματα η παραμονή της αιτούσης εις Ελλάδα, υπό τον όρον ότι αύτη θα παρουσίαζε πρόοδον, εις τας σπουδάς της (Α1) 702784 - 242514/18.8.1983 απόφασις ΥΔΤ και ότι εν τέλει, θα επεράτωνεν αυτάς (ΑΛ) 702784 - 254 877/10.9.1984 απόφασις ΥΔΤ εν συνδυασμώ προς το σχετικόν εισηγητικόν σημείωμα και την από

23.8.1984 αίτησιν της αιτούσης προς την Διοίκησιν. Τας πράξεις αυτάς δεν προσέβαλεν η αιτούσα, καθ' ό μέρος δια τούτων ετέθη ο ως άνω όρος, του οποίου μη πληρωθέντος, ως θεβαίοι η Διοίκησης, (ΑΔ) 702764 - 068475/9.3.1984 έγγραφον ΥΔΤ, νομίμως εξεδόθη η προσβαλλομένη πράξις.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Από τη μηνιαία Νομική Επιθεώρηση

«Αρχείο Νομολογίας», Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1988

ΣΥΜ. ΠΛΗΜ. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ (49)1987

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΗ ΔΥΣΦΗΜΗΣΗ. Η μη ύπαρξη παρθενικού υμένα είναι υπόθεση εντελώς αδιάφορη για πάντα τρίτο και δεν αντίκειται στην ηθική ευπρέπεια. Η φυλή των αθιγγάνων έχει διαμορφώσει ίδια ήθη και έθιμα.

Η πρόταση του Εισαγγελέα που έγινε δεκτή από το Συμβούλιο έχει ως εξής:

Ύστερα από έγκληση της Ζ.Β. κατοίκου Ναυπάκτου, ασκήσαμε ποινική δίωξη κατά της Κ.Μ. κατοίκου ομοίως, για συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρ. 363, 362 του Π.Κ.) και παραγγείλαμε τη διενέργεια προανάκρισης μετά το πέρας της οποίας εισάγω στο Συμβούλιό σας τη σχηματισθείσα δικογραφία σύμφωνα με το άρθρο 245 παρ. 2 του ΚΠΔ και εκθέτω τα ακόλουθα: Η εγκαλούσα διατείνεται ότι η εγκαλουμένη στις 25 Σεπτεμβρίου 1986 στη Ναύπακτο ενώπιον τρίτων ατόμων διέδωσε σε βάρος της, γεγονός που μπορούσε να βλάψει την τιμή και την υπόληψή της, δηλαδή ότι «όταν παντρεύτηκε τον γιού αυτής (εγκαλουμένης) δεν ήταν παρθένος», ενώ τούτο ήταν ψευδές και τελούσε εν γνώσει της αναληθείας του, προτείνασα και για την απόδειξη των ισχυρισμών της έξι (6) μάρτυρες. Είναι γνωστό από μακρού ότι η σεξουαλική εγκράτεια μέχρι και του γάμου από μέρους ατόμων αμφοτέρων των φύλων, εθεωρείτο ενδεδειγμένη, αυτή δε η άποψη εξυπηρετούσε πολλούς σκοπούς μεταξύ των οποίων και το πρόκριμα της συζυγικής πίστης κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης. Η υποχρέωση της παραπάνω εγκράτειας και της αποφυγής προγαμιαίων σχέσεων, ήταν περισσότερο περιοριστική σχεδόν ασφυκτική για τις γυναίκες για τις οποίες υπήρξε και υπάρχει αλλά σχεδόν αδιάψευστος «μάρτυρας κατηγορίας», δηλονότι η ύπαρξη ή η μη ύπαρξη παρθενικού υμένα, ανατομικό γνώρισμα των γυναικών και μόνο. Έτσι η εγκράτεια της γυναίκας ήταν σε πολλές περιπτώσεις ζήτημα πειθαναγκασμού και καταπνίξεως της γενετήσιας ορμής και όχι

συνειδητή πράξη απορρέουσα από μία άλλη θεώρηση, στηριζόμενη σε μια επιλογή μιας συμπεριφοράς, η οποία θα μπορούσε κατά υποκειμενική κρίση να θεωρηθεί ηθική. Ακόμη για τις γυναίκες υπήρχαν και άλλοι φραγμοί εξίσου ισχυροί για την αποφυγή των προγαμιαίων σχέσεων και της αναγκαστικής μέχρι του γάμου εγκράτειας. Δηκτικός και επιγραμματικός ο Εμμανουήλ Ροΐδης, έλεγε: «Η αιδώς, ο φόβος της συλλήψεως και ο φόβος του σκανδάλου, είναι οι τρεις σωματοφύλακες της γυναικείας αρετής». Οι σύγχρονες αντιλήψεις θεβαίως, δέχονται ότι η έγγαμη σχέση πρέπει να στηρίζεται στην αλληλοεκτίμηση, στη συναντίληψη και τον αμοιβαίο σεβασμό, στα ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις ανδρών και γυναικών και στη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, που οδηγεί σε μια αλληλοσυμπλήρωση του συζυγικού ζεύγους. Άλλωστε και η σύγχρονη νομοθεσία μας επί του οικογενειακού δικαίου πραγματώσασα τις επιταγές του ισχύοντος Συντάγματος, απήλειψε τις αναχρονιστικές και προσβλητικές για τη γυναικεία υπόσταση διατάξεις, όπως εκείνη του άρθρου 921 του Α.Κ., που αναφερομένη στην τιμή της γυναίκας «και στην αποτίμηση αυτής» καταργήθηκε ρητά με τη διάταξη του άρθρου 7 του νεαρού νόμου 1329/83. Με αυτές τις σκέψεις, αν και ρηξικέλευθη, θα μπορούσε να υποστηριχθεί η άποψη ότι η ύπαρξη ή μη ύπαρξη παρθενικού υμένα, είναι υπόθεση εντελώς αδιάφορη για πάντα τρίτο και εν πάσει περιπτώσει η μη ύπαρξη αυτού (υμένα) δεν αντίκειται στην ηθική ευπρέπεια και επομένως δεν συντρέχει περίπτωση τελέσεως δυσφημήσεως και μάλιστα συκοφαντικής σε βάρος της εγκαλούσας. Επειδή όμως η παθούσα ανήκει στη φυλή των αθιγγάνων η οποία διάγει νομαδικό και πλάνητα βίο, έχει διαμορφώσει ίδια ήθη και έθιμα, ειδική νοοτροπία και διάφορη περί ηθικής αντίληψη, είναι δυνατό να δεχθεί κανείς ότι μια τέτοια διάδοση θα μπορούσε να βλάψει την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας, μεταξύ των ομοφύλων της. Όμως η όλη κατηγορία εδράζεται επί μόνης της μαρτυρικής κατάθεσης της Μ.Ζ., μητέρας της εγκαλούσας, δοθέντος ότι όλοι οι λοιποί μάρτυρες, εξεταζόμενοι κατέθεσαν άγνοια του συμβάντος και έτσι η έγκληση παρυσιάζεται ενδεής, αν όχι απογυμνωμένη, σε τρόπο που να μην μπορεί αυτή μόνη με την αμφιβόλου αξιολοπιστίας κατάθεση της μητέρας της εγκαλούσας να οδηγήσει στο συμπέρασμα της ύπαρξης αποχρωσών ενδείξεων ενοχής της κατηγορουμένης Κ.Μ., όταν μάλιστα η κατηγορία ρηγματώνεται από τους λοιπούς πέντε (5) μάρτυρες κατηγορίας όπως προλέχθηκε. Κατά συνέπεια πρέπει το Συμβούλιό σας ν' αποφανθεί ότι δεν πρέπει να γίνη κατ' αυτής σχετική κατηγορία σύμφωνα με τα άρθρα 309 παρ. Ια, 310 παρ. Ι του ΚΠΔ. Τέλος επειδή δεν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 585 του Κωδ. Ποιν. Δικ. πρέπει να μην επιβληθούν σε βάρος της εγκαλούσας τα δικαστικά έξοδα.

Παγώνα Νικολάου

Προβληματισμός και αναζητήσεις πλάι στο κύμα της θάλασσας

Μελαγχολία, αναζήτηση, φως κι ομίχλη. Ολ' αυτά λουσμένα με τη θαλασσινή δροσιά, αναδύονται στο ζωγραφικό και συγγραφικό έργο της 20χρονης αστυφύλακα Παγώνας Νικολάου που υπηρετεί στο Τμήμα Ασφάλειας Λιβαδειάς, πόλης που αποτελεί και τη γεννέτειρά της. Απόφοιτη Λυκείου και πτυχιούχος Αγγλικών κάνει τα πρώτα της βήματα πολύ επιτυχημένα στο χώρο της πεζογραφίας και της ζωγραφικής. Χωρίς σχόλια παρουσιάζουμε δείγματα δουλειάς της και στους δύο τομείς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΧΤΑ

«Πλησίασε το μεγάλο παράθυρο με βήματα αργά.

Ακούμπησε στο τζάμι τις άκρες των δαχτύλων του και κείνα χάραξαν το σχήμα τους πάνω του, θολώνοντάς το. «Πάει κι αυτό». Ήταν το μόνο που ψιθύρισε, χωρίς τα άχρωμα και θολωμένα — ίσως απ' τον καπνό των τσιγάρων που είχε γεμίσει το δωμάτιο — μάτια του, να κυττάζουν το τοπίο μπροστά του, που επέμενε να 'ναι όμορφο, σαν χλευασμός προς τη συντριμια που πλημμύριζαν την ψυχή του.

Έμεινε έτσι ώρα πολλή. Στο βλέμμα του, πάντα καρφωμένο στο άπειρο, καθρεφτίζονταν η πίκρα που ένιωθε, η χίμαιρα που έγινε πόνος, χωρίς να μπορεί να καταλάβει γιατί.

Βουβό το δωμάτιο. Τα έπιπλα βαριά στις θέσεις τους, έριχναν τώρα τη σκιά τους ασηκωτη πάνω του.

Γύρισε αργά, φέρνοντας το χέρι του στο πρόσωπο σα να 'θελε να διώξει κάποιο αόριστο αλλά αιώνιο πόνο.

Κύτταξε τη βιβλιοθήκη που κάλυπτε όλο τον απέναντι τοίχο, τα δεκάδες βιβλία, τα κάδρα στους τοίχους, χαϊδεψε το μάρμαρο του γραφείου και ξαφνικά ένα χαμόγελο χάραξε το πονεμένο πρόσωπο, το γέλιο του σαρκαστικό ακούστηκε στ' αυτιά του.

Είναι η ανθρώπινη αντοχή που κοντεύει να ξεπεράσει τα όρια, η τρέλλα που βουίζει στο μυαλό και τα πάντα μπερδεύονται.

Η κρίση αυτοσαρκασμού πέρασε, έπεσε βαρύς στην πολυθρόνα δίπλα. Τώρα ένιωθε τον εαυτό του τόσο τραγικά γελοίο, γυμνό από συναισθήματα, παρόν, παρελθόν, μέλλον. Έμεινε άδειο σώμα να σέρνεται από θύμησες ενός άλλου καιρού, τόσο μακρινού κι ήταν μόλις χθες.

Βγήκε έξω, χτυπώντας δυνατά την πόρτα πίσω του. Ίσως μια βόλτα στην πόλη κατόρθωνε να τον βγάλει από το τέλμα της πίκρας που βυθιζόταν ολοένα και περισσότερο.

Είδε τα σπίτια να στέκονται ίδια στις θέσεις τους ατάραχα, τα δέντρα στα πεζοδρόμια, τον κόσμο να γεμίζει τους δρόμους, ο θόρυβος απ' τ' αυτοκίνητα τον ξεκούφανε ευχάριστα — για πρώτη φορά. Συνειδητοποίησε ότι είχε νυχτώσει πια κι έτσι καλά τυλιγμένος στο σκοτάδι περπατούσε γρήγορα με τα χέρια στις τσέπες, μ' ένα χαμόγελο ικανοποίησης για το ταίριασμα της νύχτας γύρω με τον εσωτερικό του κόσμο.

Στάθηκε έξω από ένα μπαρ. Πρόσωπα χαρούμενα λικνίζονταν στους θορύβους της νύχτας, μια ατμόσφαιρα τρελής ευθυμίας πλανιόταν ανάμεσά τους. Δεν κατάλαβαινε. Ήταν μακριά, πολύ μακριά. Έσκυψε το κεφάλι και με μουσκεμένο το βλέμμα, έσυρε τα βήματά του ως κάτω, στην παραλία, 'Ηθελε να βρεθεί σ' έναν τόπο γνώριμο, δικό του.

Ανάσane βαθιά μ' έναν στεναγμό ανακούφισης σαν βρέθηκε στ' ακρογιάλι. Ένωσε το νευρικό του σύστημα να χαλαρώνει, μόλις η μυρωδιά της αρμύρας γέμισε τα πνευμόνια του. Η θάλασσα γκρίζα και επιβλητική απλωνόταν μπροστά του. Ίσα που ξεχώριζε τον ορίζοντα κάπου πέρα και που αντάμωνε τον ουρανό και γίνονταν ένα. Λίγα μόνο θαμπά άστρα τον κύτταζαν αδιάφορα. Έκανε ψύχρα, αλλά δεν τον πείραξε. Ξεκούμπωσε το σακκάκι του μ' αργές κινήσεις' η παραλία έρημη, έμοιαζε δικιά του ολόκληρη. Η μόνη του συντροφιά ήταν ο θόρυβος της θάλασσας καθώς γλυστρούσε πάνω στην άμμο και αποσύρονταν πάλι αφήνοντάς την για λίγο υγρή και μόνη...

«Αυτό που ζητούσα». Το φώναξε σχεδόν, αλλά ο ήχος έφτασε μόνο στ' αυτιά του.

Επιτέλους μπορούσε τώρα να εκμυστη-
ρευθεί στον εαυτό του το μεγάλο μυστι-
κό, αυτό που 'χε διαλύσει την καρδιά του
σε χιλιάδες κομμάτια, κομμάτια από παζλ
που δεν μπορούσε πια να συναρμολογή-
σει, να βρει τη σωστή τους θέση. Τώρα δεν
μπορούσε ν' αποφύγει την αλήθεια, που
βράχος αδιάβατος στεκόταν μπροστά του.
'Ετσι μόνος δεν το κατάφερνε να κρυφτεί
απ' τον εαυτό του πια.....

Βούλιαξε σχεδόν στην άμμο όπως και
σ' ένα όνειρο παλιό· οι θύμησες, χορός
ατέλειωτος στήθηκε μπροστά του.

Είδε τον εαυτό του παιδί ακόμα, να γε-
λάει χαρούμενα, κυνηγώντας χρυσούς
ήλιους. Κι η γαλάζια ομορφιά, που ούτε
τολμούσε να φανταστεί ότι μπορούσε να
την αγγίξει έστω, έπαιζε προκλητικά με
την ύπαρξή του. Σχοινοβοτούσε επικίνδυ-
να άμεσα σε μια παλιά του αδυναμία και
μια λογική που τον συνέθλιβε, του σκέπα-
ζε ακόμα μια-δυο στιγμές ευτυχίας, που
δεν πρόλαβε να γευτεί.

Μ' έναν φόβο καλά κρυμμένο στ' αγέ-
ρωχο βλέμμα, αρνιόταν πεισματικά να δε-
χθεί αυτή την ανθρωπίνη λογική υποταγή
που θα τον έκανε να ξεχάσει το δρόμο του
ήλιου, της θάλασσας που είχε φαντασθεί
και τα ταξίδια που 'χε κρυφά σχεδιάσει και
φυλάξει καλά στις σκοτεινές πτυχές της
μνήμης του.

Κλεισμένος σ' ένα ασφυκτικά γεμάτο
από μυρωδιά χαρτιού γραφείο, σημάδευε
τη θάλασσα μέσα απ' το μουσαμά ενός πί-
νακα στον απέναντι τοίχο.

Αναστένανε βαθιά. Συνειδητοποιούσε
ότι το μόνο που κατόρθωσε χρόνια τώρα,
ήταν να πληγώσει ό,τι αγάπησε ίσως πε-
ρισσότερο ελπίζοντας σε χίμαιρες νιώθον-
τας πάλι το γέλιο της φαντασίωσης να κό-
βεται απότομα πάνω στην απλή πραγμα-
τικότητα. Ο εαυτός του θύτης και θύμα των
αιώνων, ασυγκράτητων, παράτολμων επι-
θυμιών του, θρηνούσε σιωπηλά τα συντρί-
μια τους, συντρίμια σκορπισμένα παντού
στη ζωή του, που πάνω στους σκόνταφτε
η νεανική του ορμή και γίνονταν ποτάμι
που τον έπνιγε.

Δεν κυττούσε μπροστά του. Ξάπλωσε
τελείως πάνω στην άμμο. Όμορφα που
τον ξεκούραζε το μυαλό η γαλήνη της
νύχτας!

Βασανιζόταν ακόμα απ' τις σκέψεις του.
Είχε μάθει το παιχνίδι καλά. Πίστεψε μό-
νο πως ίσως του χαμογελούσε κείνος ο
χρυσός καλοκαιρινός ήλιος πως επιτέλους
τ' όνειρο που περνούσε δίπλα του θα ζων-
τάνευε, σταματώντας για λίγο πριν το προ-
σπεράσει. Μα πώς μπορούσε να γελαστεί
έτσι, ξανά. Οι ρυτίδες ζωγράφισαν τον πό-
νο στο όμορφο πρόσωπό του σ' αυτή την
τελευταία του σκέψη. Τραγικές εκρήξεις
αισιοδοξίας. Ο πόνος έγινε πιο έντονος.

Έφερε το χέρι στα μάτια του. Κύτταξε
για άλλη μια φορά τη θάλασσα που επέ-
μενε να 'ναι γκριζα — σκοτεινή σαν τις
σκέψεις του — η θάλασσα που λάτρευε.

Ανασηκώθηκε. Χωρίς να το καταλάβει,
άπλωσε το χέρι του ζητώντας να νιώσει τη
ζέστα από ένα γνώριμο χέρι, που μόνο για
μια ελάχιστη στιγμή ένιωσε, να θυμηθεί
εκείνη τη χαρά που γέμιζε την πέτρινη απ' τη
την πίκρα καρδιά του.

Μα τι έγινε και δεν έφτασε ποτέ την ευ-

τυχία; Μια ερώτηση που υποβάλλει χρό-
νια και χρόνια στον εαυτό του. Δε θέλει να
δεχθεί την απάντηση.

Ο καιρός κύλισε γρήγορα. Το καλοκαί-
ρι τελείωνε, τελείωνε και γι' αυτόν η αρ-
χή που δεν πρόλαβε ν' αρχίσει, η αρχή της
καινούργιας του ζωής. Πάντα ένιωσε το τέ-
λος να τον τυλίγει ωραία, πριν προλάβει
να νιώσει κάν την αρχή.

Οι στίχοι του Ποιητή Ξυπνούν κι αργο-
σαλεύουν στο μυαλό του «... θρόισμα το
αντίο, το χέρι σου μεταξι κι έφυγες. Η πε-
ταλούδα πάντα θα πετάξει...». Τον τελευ-
ταίο στίχο τον επανέλαβε πολλές φορές.
'Ηταν ο τελευταίος άσος και το τελευταίο
λάθος του.

Το χέρι του έμεινε κρύο και μόνο. 'Ετσι
το 'νιωσε απ' το πρωινό εκείνο αντίο, που
τον είχε τσακίσει ψυχολογικά και τον έκα-
νε για πρώτη φορά να κυττάξει μέσα στη
ψυχή του και ν' αποδεχθεί την Αλήθεια.

Το πρωινό του μαρτύριο άρχισε μέσα σ'
ένα πανδαιμόνιο από φωνές, θόρυβο αε-
ροπλάνων, βαλίτσες, κόσμο που πηγαίνο-
ερχόταν μ' απορμημένο και γρήγορο βλέμ-
μα κι αυτός, κάπου ανάμεσα να προσπα-
θεί να συγκρατήσει τις τελευταίες στιγμές
για όσο μπορούσε περισσότερο, την ευτυ-
χία που έβλεπε να χάνεται να την κλείσει
στα χέρια και να την κρατήσει για πάν-
τα. Μισούσε τους αποχαιρετισμούς. 'Ηταν
αυτός που έμενε ν' αποχαιρετάει πρόσω-
πα αγαπημένα που ήξερε πως δεν πρόκει-
ται να ξαναδεί.

Είχε σύρει τα βήματά του ως το σπίτι
σωστό ράκος, απ' τον κεραυνό που είχε πέ-
σει και κατακάψει τελευταίες ελπίδες
ζωής.

Σηκώθηκε απότομα. Τίναξε την άμμο απ'
τα ρούχα του. Δεν τον πείραζε που 'χε γε-
μίσει τα παπούτσια και τα μαλλιά του.

Πρόσεξε τώρα τον ορίζοντα που δεν
ήταν γκριζός. Είχε πάρει εκείνο το άσπρο-
ροδαλό χρώμα της αυγής. Ξημερώνει. Πό-
σο τον τρόμαξε για μια στιγμή αυτή η δια-
πίστωση. Του φαινόταν αδύνατο να χαρά-
ξει ποτέ καινούργια μέρα και να 'ναι και να
βλέπει το μεγαλείο της φύσης....

Πόσο θάθελε να ξημέρωνε και για τη
ζωή του αυτή η μέρα!

Ανέπνευσε τον δροσερό αέρα, είδε τους
γλάρους να περνούν πάνω απ' το κεφάλι
του φωνάζοντας χαρούμενα, τη θάλασσα
ν' ανοίγει το χρώμα της, την απέραντη αμ-
μουδιά, σα να τά 'βλεπε όλα για πρώτη
φορά!

Τελικά, ένα συναίσθημα ικανοποίησης
άρχισε σιγά-σιγά να τον κυριεύει. Είχε πε-
ράσει απ' αυτή τη δοκιμασία και πράγμα
παράξενο είχε βγει ζωντανός. Μπόρεσε ν'
αντιμετωπίσει για μια φορά τον εαυτό του,
να ξεθάψει θαμμένες ελπίδες της ναυαγι-
σμένης του ζωής. Αυτή η τελευταία νύχτα,
είχε συντελέσει στην κάθαρσή του.

Απαλλαγμένος τώρα, από κάθε ίχνος
σκέψης, κίνησε να φύγει αργά. Δεν θα γυρ-
νούσε ποτέ πίσω, το 'ξερε καλά. Έσκυψε
για λίγο μόνο, πήρε μια χούφτα άμμο και
την πέταξε δυνατά πίσω του, προς το μέ-
ρος της θάλασσας. Μαζί της, πέταξε και
τη μέχρι τώρα ζωή του. Έκλεινε αυτό το
κεφάλαιο που δεν μπορούσε να έχει καμία
συνέχεια πια. Τελευταία νύχτα, τελευταίος
πόνος αυτής της ζωής.

Περπατούσε δίπλα στο κύμα. Το βήμα
του σταθερό. Είχε ήδη αρχίσει ένα και-
νούργιο κεφάλαιο γι' αυτόν. Το βλέμμα του
κύτταζε ίσα μπροστά. Έλεγε ότι δεν θα ξα-
ναζήσει μια τελευταία Νύχτα».

Μεταμφιεσμένος προσπάθησε να «σηκώσει» 5.000.000 δραχμές από τη Γενική Τράπεζα αλλά συνελήφθη.

Πρόκειται για τον 32χρονο Γεράσιμο Σπύρο Στίνη, σεσημασμένο για κλοπές και ναρκωτικά ο οποίος διέρρηξε το αυτοκίνητο του Γιάννη Γ. Μάγειρα, 53 χρόνων, εμπόρου, στη λαχαναγορά του Ρέντη. Με ένα μπουζί έσπασε το τζάμι του συνοδηγού του υπ' αριθμόν ΝΙ 7869 Μερσεντές αυτοκινήτου και έκλεψε το τσαντάκι του Μάγειρα. Μέσα στο τσαντάκι υπήρχαν ταυτότητα και δίπλωμα καθώς και δυο βιβλιάρια καταθέσεων της Γενικής Τράπεζας Ελλάδος.

Ο 53χρονος έμπορος ανακάλυψε την κλοπή και με τη συνεργασία του ΙΒ' Τμήματος Ασφάλειας Πειραιά ειδοποιήθηκε η Γενική Τράπεζα Ελλάδος, στην Καλλιθέα για να μπλοκάρει τις καταθέσεις του θύματος.

Έτσι παρά τη μεταμφίεσή του ο Στίνης (είχε καστανόξανθα μαλλιά και τα έβαψε μαύρα για να μοιάζει στον Μάγειρα) έγινε αντιληπτός από τους υπαλλήλους της Γενικής Τράπεζας Αιγάλεω όπου πήγε να κάνει ανέληψη 5.000.000 δραχμών. Ειδοποιήθηκε το ΙΒ' Τμήμα Ασφάλειας Πειραιά και οι άνδρες του συνέλαβαν το Στίνη που περίμενε να τελειώσει η διαδικασία της ανάληψης όπως του είχαν πει οι υπάλληλοι.

Οδηγήθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά όπου εισέπραξε αντί των εκατομμυρίων 7μηνη φυλάκιση χωρίς ανασταλτικό χαρακτήρα.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ζευγάρι μαστροπών

Ζευγάρι μαστροπών εντοπίστηκε από την Ασφάλεια Αττικής.

Πρόκειται για τη Νικολέτα Σπ. Κρομμυδά 21 χρόνων και τον Παναγιώτη Κων. Τσουτσάκης, 34 χρόνων σεσημασμένο μαστροπό.

Ο Τσουτσάκης ο οποίος είναι κάτοικος Αθηνών είχε συλληφθεί τον Οκτώβριο του '87 από την Ασφάλεια Θεσ/νίκης κατηγορούμενος για μαστροπεία. Τον Ιανουάριο του '88 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και άρχισε πάλι «τη δουλειά του» συνεργαζόμενος με αρκετές γυναίκες.

Οι γυναίκες αυτές, έπαιρναν ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες των πελατών, από 15 έως 20.000 δραχμές από τις οποίες ο Τσουτσάκης έπαιρνε τις 7.000 δραχμές. Για τις δραστηριότητες της «επιχείρησης» χρησιμοποιούσαν τότε το διαμέρισμα του Τσουτσάκη, και τότε το διαμέρισμα της «υπαλλήλου της επιχείρησης» Κρομμυδά στη Νέα Σμύρνη.

Στο διαμέρισμα της Κρομμυδά πήγε αστυνομικός να διασκεδάσει με παρέα 3 «υπαλλήλους» της «εταιρείας», κατόπιν συνεννοήσεως με την υπηρεσία του. Έτσι την ώρα του «γλεντιού» πιάστηκαν στα πράσα από τους συναδέλφους του της Ασφάλειας Αττικής.

Συνελήφθη η Κρομμυδά ενώ αναζητείται ο Τσουτσάκης.

στο Βοτανικό, έξω από το γραφείο μεταφορών του Γρηγορίου Τσιρικού.

Ο Καρδάρης και ο Ζαχαράτος με τη συνεργασία των φίλων τους Μαρίας Γ. Ζωή, 36 χρόνων, νοσοκόμας και Κασσάνδρας Ι. Μπελέκου, 28 χρόνων, πήγαν με αυτοκίνητο που είχε νοικιάσει ο Αργυρόπουλος και έκλεψαν τα φορτία των νταλικών. Στη συνέχεια πήγαν τα κλοπιμαία στην οδό Τσαρπά και Αργοναυτών στο Μενίδι, όπου τους περίμεναν ο Αντρέας Σ. Θεοδωρόπουλος, 40 χρόνων, ιδιοκτήτης αποθήκης που βρίσκεται στο σημείο αυτό και ο Διονύσιος Μαρούδας, 39 χρόνων. Αφού ξεφόρτωσαν το εμπόρευμα της μίας νταλίκας στην αποθήκη του Θεοδωρόπουλου την άλλη την άφησαν σε κοντινό σημείο με σκοπό να την αδειάσουν την επομένη το βράδυ. Την νταλικά όμως είχε εντοπίσει περιπολικό της αστυνομίας και την επιτηρούσε. Έτσι οι δράστες των κλοπών συνελήφθησαν. Στην αποθήκη του Θεοδωρόπουλου βρέθηκαν επίσης μεγάλες ποσότητες υποδημάτων και άλλων ειδών των οποίων ερευνάται η προέλευση.

Στα σπίτια των δραστών βρέθηκαν απορρυπαντικά και καλλυντικά τα οποία και κατασχέθηκαν. Από τους κλεπταποδόχους οδηγήθηκε στην Ασφάλεια ο Θεοδωρόπουλος, ενώ αναζητείται ο Μαρούδας, ο οποίος έχει πολλές καταδικαστικές αποφάσεις για πλαστογραφία και ακάλυπτες επιταγές. Σε βάρος του σχηματίστηκε δικογραφία.

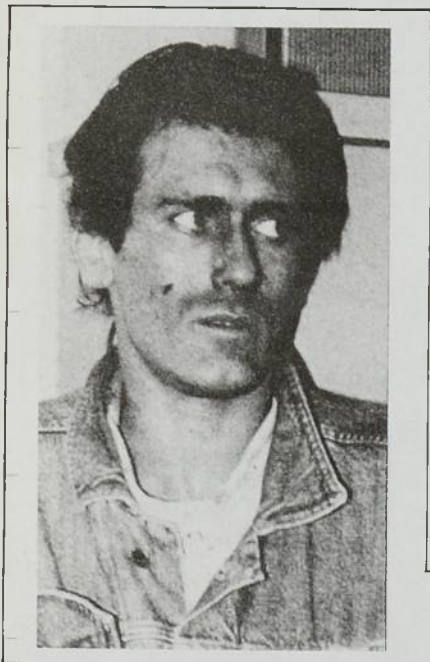
«Αδειαζαν» νταλικές

Σπείρα έκλεβε το φορτίο νταλικών και στη συνέχεια το πουλούσε σε «εμπόρους». Πρόκειται για τους: Γεώργιο Κ. Καρδάρη, 36 χρόνων, άνεργο, Βασίλη Σ. Αργυρόπουλο, 25 χρόνων, ιδιωτικό υπάλληλο και Γεώργιο Χ. Ζαχαράτο, 33 χρόνων, τραγουδιστή.

Όπως προέκυψε από την προανάκριση, στις 12 Αυγούστου οι τρεις δράστες έκλεψαν τις ΙΚ 3844 και ΥΟΑ 9033 νταλικές, οι οποίες ήταν φορτωμένες με απορρυπαντικά, καλλυντικά και μπισκότα αξίας 11.000.000 δραχμών. Οι νταλικές βρίσκονταν σταθμευμένες στην οδό Αγίας Άννης 43,

Συνελήφθη σεσημασμένος κακοποιός και δραπέτης

Από την Άμεση Δράση πιάστηκε τελικά ο σεσημασμένος κακοποιός και δραπέτης φυλακών Ευάγγελος Δ. Καλατζάκης, 31 χρόνων. Από τις 18 Φεβρουαρίου, που απέδρασε από τις φυλακές, μέχρι που συνελήφθη, διέρρηξε πολλά καταστήματα και διαμερίσματα και αφαίρεσε αντικείμενα και κοσμήματα ανυπολόγιστης μέχρι στιγμής αξίας. Σε έρευνα που έγινε στο διαμέρισμά του, στην οδό Δουκίσσης Πλακεντίας 46-48, στους Αμπελόκηπους, κατασχέθηκαν αρκετές συσκευές βίντεο, τηλεοράσεις, στερεοφωνικά μηχανήματα και κοσμήματα συνολικού βάρους 2 κιλών. Σε βάρος του Καλατζάκη εκκρεμούν πολλές καταδικαστικές αποφάσεις για κλοπές και διαρρήξεις. Ο ένοχος στάλθηκε στον Εισαγγελέα.

Ο 32χρονος Γεράσιμος Στίνης που μεταμφιεσμένος προσπάθησε να πάρει τις καταθέσεις από το βιβλιάριο που έκλεψε.

Νεαροί «ρήμαξαν» καταστήματα και περίπτερα

Δυο νεαρά άτομα που ρήμαζαν καταστήματα και περίπτερα συνελήφθησαν από άνδρες του Παραρτήματος Ασφαλείας Ρέντη.

Πρόκειται για τους Πολιτάκη Παντελή 20 χρόνων και Δημητσάνο Γεώργιο 19χρόνων ενώ αναζητείται ο συνεργάτης τους Δημοσθένης Γρηγοριάδης, επίσης 19 χρόνων.

Οι δυο νεαροί συνελλήφθησαν την ώρα που αφαιρούσαν ραδιοκασετόφωνο από σταθμευμένο αυτοκίνητο στη διασταύρωση των λεωφόρων Κηφισού και Ρέντη, στο Ρέντη.

Ομολόγησαν ότι πριν 20 μέρες διέρρηξαν αρτοποιείο στην Κοκκινιά από το οποίο αφαίρεσαν 2.000 δραχμές, ενώ το ίδιο ποσό αφαίρεσαν στις αρχές Οκτωβρίου από ζαχαροπλαστείο που επίσης διέρρηξαν. Ακόμη στην κατοχή των νεαρών βρέθηκαν μπισκότα, τσιγάρα, καφές και περιοδικά που αφαίρεσαν — όπως παραδέχτηκαν — από διάφορα περίπτερα του Αιγάλω, της Κοκκινιάς, του Ρέντη και άλλων περιοχών.

Οι δύο συλληφθέντες οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα.

Οι δυο διαρρήκτες Πολιτάκης και Δημητσάνος που «ρήμαζαν» καταστήματα και περίπτερα.

Βρέθηκε ο δολοφόνος μετά από 11 μήνες

Έντεκα μήνες μετά τη δολοφονία ενός Τανζανού λαθρεμπόρου ναρκωτικών, βρέθηκε ο δολοφόνος του.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Είναι ο τοξικομανής Γεώργιος Εμμ. Σαλεβουράκης, 26 χρόνων γνωστός στις πιάτσες των τοξικομανών με το ψευδώνυμο «Γιούρι».

Η άγρια δολοφονία είχε γίνει τα ξημερώματα της 13ης Δεκεμβρίου 1987, στη διασταύρωση των οδών Κύπρου και Κονδύλη στη Γλυφάδα, στη διάρκεια συμπλοκής. Στην ίδια συμπλοκή είχε τραυματιστεί σοβαρά επίσης Τανζανός Κούρβα Μπαγκναλίκας, 33 χρόνων ενώ στον τόπο των γεγονότων είχαν βρεθεί 6 σύριγγες με 3 δόσεις ηρωίνης.

Τα στοιχεία σε βάρος του Σαλεβουράκη προέκυψαν μετά την σύλληψη της ιερόδουλης Ραλούς συζ. Αghσ. Σουρή, στις 10 Μαρτίου 1988 και τη συμπληρωματική ανακρίση της, στις 10 Σεπτεμβρίου.

Η Σουρή είχε συλληφθεί για ληστεία σε βάρος αλλοδαπού στην πλατεία Ιπποδαμείας του Πειραιά και κατέθεσε ότι μαζί της ήταν ο Σαλεβουράκης, ο Μιχ. Ι. Νικολινάκος, 25 χρόνων και η επίσης ιερόδουλη Σεβαστή Ι. Χατζηπαυλή, 27 χρόνων.

Τον Σαλεβουράκη αναγνώρισε και ο Κούρβα Μπαγκναλίκας που κρατείται στις φυλακές της Άμφισσας.

Στη φάκα δυο έμποροι του αργού θανάτου

Οι πιάτσες του αργού θανάτου στην Καλλιθέα έχασαν δύο τροφοδότες.

Ο 28χρονος Κωνσταντινίδης Βασ. Παλαιοχωρίτης, κάτοικος της περιοχής και ο Νικόλαος Θεόδ. Θεοδοσόγλου, 38 χρόνων κάτοικος Ταύρου, πιάστηκαν στα πράσα με 70 γραμμάρια ηρωίνης και 920 γραμμάρια χασίς, πριν προλάβουν να τα διαθέσουν.

Είχαν αγοράσει τα ναρκωτικά στη Λάρισα έναντι 1.035.000 δραχμών και τα έφεραν για μεταπώληση.

Προμηθευτές τους — σύμφωνα με την Ασφάλεια — είναι ο Εμμανουήλ Γεωργ. Κρητικόπουλος, 37 χρόνων, εκπαιδευτής οδηγών αυτοκινήτων, κάτοικος Γιαννούλης Λάρισας, ο οποίος δεν συνελήφθη λόγω παρελεύσεως αυτοφώρου. Σχηματίστηκε δικογραφία.

Ο εντοπισμός και η σύλληψη των εμπόρων του αργού θανάτου, έγινε ύστερα από πληροφορίες που είχαν φτάσει στο Τμήμα Ασφαλείας Καλλι-

θέας και μετά από πολυήμερη παρακολούθηση.

Οι αστυνομικοί αποφάσισαν να τους συλλάβουν μετά από ταξίδι — αστραπή που έκαναν στη Λάρισα ο Παλαιοχωρίτης και ο Θεοδοσόγλου.

Συνελήφθη έμπορος ναρκωτικών

Γνωστός έμπορος ναρκωτικών, μικροπωλητής στο επάγγελμα, έπεσε στα χέρια της Ομάδας Δίωξης Ναρκωτικών Πειραιά. Η σύλληψη έγινε στην Καλλιθέα και στην κατοχή του βρέθηκαν διάφορα ναρκωτικά και 500.000 δραχμές από το εμπόριο των ναρκωτικών τα οποία και κατασχέθηκαν.

Ο συλληφθείς ονομάζεται Γεράσιμος Δολιανίτης του Δημοσθένη, 41 χρόνων και είναι κάτοικος Καλλιθέας.

Η συλληψή του έγινε στο σπίτι του και στην κατοχή του βρέθηκαν:

- Τρία σακουλάκια κοκαΐνης βάρους 16 γραμμαρίων,
- Δύο φακελλάκια με 2,5 γραμμάρια κοκαΐνης.
- Δύο σακουλάκια σκόνη ηρωίνης μικτού βάρους 8 γραμ.
- Δύο φακελλάκια με ηρωίνη συνολικού βάρους 1 γραμμαρίου.
- Ποσότητα 1,5 γραμμαρίου ακατέργαστης ινδικής Κάνναβης.

Ακόμη στην κατοχή του βρέθηκαν μια ζυγαριά ακριβείας και 500.000 δραχμές, ποσό που όπως ήδη αναφέραμε κατασχέθηκε σαν προϊόν προερχόμενο από εμπόριο ναρκωτικών.

Υπήρχαν όμως κι άλλα γεγονότα που βαρύνουν το παρελθόν του Δολιανίτη.

- Το 1980 είχε συλληφθεί για κατοχή μισού κιλού χασίς
- Το 1985 συνελήφθη στη Γαλλία για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών. Εκδόθηκε από τις Γαλλικές Αρχές στην Ελλάδα στις 24.7.85 κι οδηγήθηκε στον εισαγγελέα.

Τούρκοι μαχαίρωσαν ταξιτζή

Τέσσεροι Τούρκοι, μαχαίρωσαν και τραυμάτισαν σοβαρά τον ταξιτζή Δημήτρη Καλοκύρη 41 χρόνων με σκοπό να τον ληστέψουν.

Οι Ταύροι ζήτησαν από τον ταξιτζή να τους μεταφέρει από τον Πειραιά στο Λαύριο και περίπου 20 χιλιόμετρα μετά τα Καλύβια, τον χτύπησαν

και του πήραν 13.000 δραχμές.

«Μου ζήτησαν να σταματήσω για λίγο, είπε ο ταξιτζής, και τότε οι δύο από αυτούς μου επιτέθηκαν και με χτύπησαν. Αμέσως μετά, με τράβηξαν έξω από το ταξί και αφού με έδεσαν και, με μαχαίρωναν στην αριστερή πλευρά του νεφρού, μου πήραν χρήματα, την άδειά μου το δίπλωμα, το ρολόι και τα παπούτσια μου. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στο ταξί και ενώ έψαχναν να βρουν και τα υπόλοιπα χρήματά μου εγώ έλυσα τα σχοινιά με τα δόντια μου, κυλίστηκα και κρύφτηκα ανάμεσα στα καλάμια, για δύο ώρες περίπου. Εκείνοι τότε με αναζήτησαν επίμονα, αλλά δεν κατόρθωσαν να με βρουν. Έτσι γλύτωσα. Αλλιώς θα με σκοτώνανε».

Οι δράστες του γεγονότος συνελήφθησαν και είναι: Ο Σακίρ Μαχμούτ (19 χρόνων, ο Γιουσούφ Οζκάν, 30 χρόνων και ο Αλμπαϊράκ Νεβράτ 30 χρόνων. Αναζητείται ο 4ος της παρέας Αχμέτ αγνώστων λοιπών στοιχείων.

Η χρυσοκλωστή έκρυβε «λευκό θάνατο»

Πενταμελής σπείρα εμπορίας και διακίνησης ηρωίνης εξαρθρώθηκε από την Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής. Την ηρωίνη τη μετέφεραν τα μέλη της σπείρας μέσα σε καρούλια κλωστών και έτσι κανείς στο τελωνείο δεν μπορούσε να φανταστεί την ύπαρξή της. Στην Ελλάδα ερχόταν από τη Συρία μέσω Τουρκίας.

Αναλυτικότερα συνελήφθησαν:

- Ο Μοχαμεν Φ. Αλ. Χάλιν, 41 χρόνων, από τη Συρία, γνωστός με το όνομα «Αμπού Αμπιντού ο ράφτης»,
- Ο Φαϊάντ Μ. Σίκο, 21 χρόνων, από τη Συρία, άνεργος,
- Ο Ζέιντο Μ. Γουάνταχ, 27 χρόνων, από το Χαλέπι Συρίας, κατασκευαστής,
- Ο Χασάν Μ. Χαλάκ, 31 χρόνων, από το Χαλέπι Συρίας, άνεργος, και
- Ο Ελίας Χ. Νουσαχάρη, 30 χρόνων, Λιβανέζος, κάτοικος Γλυφάδας, Θεμιστοκλέους 30. Αυτός μένει μόνιμα στην Ελλάδα 25 χρόνια ενώ στο παρελθόν είχε συλληφθεί και είχε καταδικαστεί για λαθρεμπόριο αυτοκινήτων.

Στην κατοχή της σπείρας βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 1250 γραμμάρια καθαρής ηρωίνης.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Αρκετές ημέρες πριν τη σύλληψη των Σύρων έφτασε πληροφορία στην υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών, που έλεγε ότι ο Λιβανέζος ψάχνει για αγοραστές μεγάλης ποσότητας ηρωίνης. Στη συνέχεια, αστυνομικός της Ασφάλειας τον πλησίασε σαν υποψήφιος αγοραστής. Συμφωνήθηκε το ποσό των 6.000.000 δραχμών για 1250 γραμμάρια ηρωίνης. Δόθηκε και μικροποσότητα για δοκιμή στον αγοραστή.

Το βράδυ της σύλληψης κλείσθηκε ραντεβού για την αγοραπωλησία στη Γλυφάδα. Προηγουμένως είχαν εντοπιστεί οι τέσσερις Σύριοι από τους αστυνομικούς. Κοντά στο σημείο που συμφωνήθηκε για την ανταλλαγή συνελήφθησαν και οι πέντε της σπείρας. Οι Σύροι ήταν χωρισμένοι και παρακολουθούσαν από απόσταση τον Λιβανέζο.

Όπως προέκυψε από την προανάκριση την ηρωίνη την έφερε στην Ελλάδα ο Φαϊάντ, σιδηροδρομικώς, μέ-

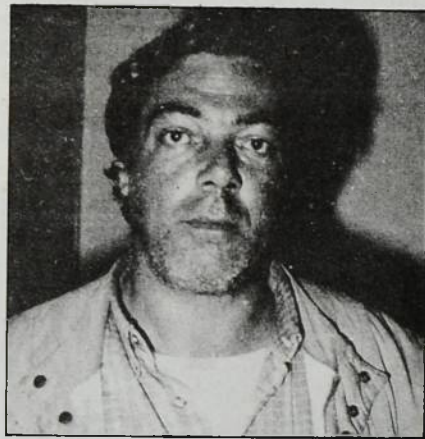
σω Τουρκίας και είχε αναλάβει να την πουλήσει με τη βοήθεια των συμπατριωτών του. Ήταν κρυμμένη επιδέξια, μέσα σε πλαστικά σακουλάκια στο εσωτερικό 25 κυλινδρικών καρούλιών με χρυσοκλωστή. Σε κάθε καρούλι είχαν τοποθετηθεί 50 γραμμάρια.

Πιστεύεται ότι οι τέσσερις Σύροι ανήκαν σε διεθνή σπείρα διακίνησης και εμπορίας μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών.

Ειδικότητα... «αγορά αυτοκινήτων και πώληση βίντεο»

Συνελήφθη σεσημασμένος κακοποιός από άνδρες της Ασφάλειας Αττικής.

Είναι ο Ηλίας Γ. Ηλιόπουλος, 35 χρόνων, που κατηγορείται ότι εξαπάτησε 8 πωλητές αυτοκινήτων και τους έκλεψε ισάριθμα αυτοκίνητα, ενώ τους απέσπασε διάφορα χρηματικά ποσά.

Ο Ηλίας Ηλιόπουλος που με το κόλπο της δοκιμής κατάφερε να κλέψει 8 αυτοκίνητα.

Στη δραστηριότητα του Ηλιόπουλου έθεσαν τέρμα οι άνδρες του τμήματος δίωξης εγκληματιών ιδιοκτησίας, της Ασφάλειας Αττικής.

1) Αστυνομικός της Δίωξης Ναρκωτικών δείχνει τη βαλίτσα με τα γεμάτα ηρωίνη καρούλια κλωστών.

2) Οι 4 Σύροι και ο Λιβανέζος στην Ασφάλεια.

ΕΥΒΟΙΑ

Μεγάλη ποσότητα του «λευκού θανάτου» θα... στερηθεί το κύκλωμα: διακίνηση-εμπορία-χρήση ναρκωτικών, μετά το αποφασιστικό χτύπημα που δέχθηκε από τις αστυνομικές υπηρεσίες και της Εύβοιας. Στην Ασφάλεια Χαλκίδας, συγκεκριμένα, έφθασαν αξιόπιστες πληροφορίες πως ο γνωστός από παρόμοιες δραστηριότητες Δημήτριος Κούκουζας 44 χρόνων, διακινούσε μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών κυρίως χασίς. Από τη στιγμή εκείνη άρχισε η στενή παρακολούθησή του και όταν οι πληροφορίες επιβεβαιώθηκαν αποφασίστηκε η σύλληψή του. Αστυνομικοί του Τμήματος έκαναν αιφνιδιαστική έρευνα στο σπίτι του στον Άγιο Νικόλαο Χαλκίδας όπου βρήκαν τον ίδιο μαζί με τον 58χρονο Γ. Πλειώνη να κάνουν χρήση. Δίπλα τους βρέθηκαν 10 γραμμάρια χασίς.

Κατά την εξονυχιστική έρευνα στους χώρους του σπιτιού ανακαλύφθηκαν προσεκτικά κρυμμένα σε ψευδοροφή δύο μεγάλα μπολ με χασίς. Μικρότερες συσκευασίες της ίδιας ουσίας υπήρχαν και σε άλλα σημεία του σπιτιού. Ακόμα υπήρχαν σπόροι και 6 κυπελάκια με αντίστοιχα φυτά και τσιγαρόχαρτα. Η συνολική ποσότητα χασίς που βρέθηκε και κατασχέθηκε ήταν 1 κιλό και 86 γραμμάρια (1.086 γραμμ.) και η τιμή της – αν πουλιόταν – 3.000.000 δραχμές.

Ο ισχυρισμός των συλληφθέντων ότι όλη αυτή η ποσότητα ήταν για δική τους χρήση δεν ευσταθεί.

Συνελήφθη χρήστης χασίς στην Κάρυστο από αστυνομικούς του Α.Τ. Καρύστου. Πρόκειται για τον 29χρονο Ε. Μπούρη που είχε στην τσέπη του 4 γραμμάρια από τη ναρκωτική αυτή ουσία. Ανακρινόμενος είπε ότι «προμηθευτής» του ήταν ένας 33χρονος μουσικός ο Π. Δημακόπουλος που έμενε σε ξενοδοχείο της πόλης. Η έρευνα στο δωμάτιο του τελευταίου – που αναζητείται – έφερε στην επιφάνεια άλλα 25 γραμμάρια χασίς.

Έξη νέοι κάτοικοι Χαλκίδας αποτελούσαν σπείρα διακίνησης ινδικής κάνναβης στην περιοχή της Εύβοιας. Η αστυνομία κατόρθωσε να τερματίσει τη δραστηριότητά της συλλαμβάνοντας το ένα μετά το άλλο τα μέλη της, σταδιακά.

Συγκεκριμένα πρώτα συνέλαβε τους Σ. Μουσχούτη 28 χρόνων και Γ. Μαμάκο, 25 χρόνων, γιατί ο πρώτος είχε επάνω του μικρή ποσότητα χασίς και τσιγαρόχαρτα, ενώ ο δεύτερος είχε κάνει χρήση πρόσφατα. Ανακρινόμενοι οι δύο ομολόγησαν ότι τα ναρκωτικά προμηθεύτηκαν από τους Σ. Τριανταφύλλου 34 χρόνων και Αρ. Νεοφώτιστο. Όταν συνελήφθη ο Τριανταφύλλου του έγινε σωματική έρευνα και πάνω του βρέθηκε 1 γραμμάριο χασίς. Ακολούθησε η σύλληψη του Νεοφώτιστου. Από την ανάκριση διαπιστώθηκε ότι ο Τριανταφύλλου ήταν το βαποράκι που προμήθευε στα θύματά του εδώ και δύο χρόνια τη ναρκωτική ουσία. Προμηθευτής του όπως ομολόγησε ήταν ο Θεοδώρου.

Η έρευνα στο σπίτι του τελευταίου αποκάλυψε 520 γραμμάρια αποξηραμένης ινδικής κάνναβης. Οι αποκαλύψεις όμως συνεχίστηκαν. Μία απ' αυτές πως οι Τριανταφύλλου – Νεοφώτιστος προμήθευαν το «εμπόρευμα» σε δέκα άτομα στη γύρω περιοχή, από τα οποία πιάστηκε μόνο ο Α. Κεφάλας που παρέδωσε αυθόρμητα ποσότητα μισού γραμμαρίου χασίς που είχε αγοράσει από τους δύο πρώτους.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Κατάφερε να κλέψει πιστωτική κάρτα και μ' αυτήν έκανε τις αγορές της εξαπατώντας διάφορους χρυσόχους στο Ρέθυμνο, και αποσπώντας τους χρυσαφικά και κοσμήματα αξίας περίπου 500.000 δραχμών. Πρόκειται για την 28χρονη αλλοδαπή Brigitte Banden που συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. Ρεθύμνου, κατασχέθηκαν τα κοσμήματα και χρυσαφικά

που είχε στην κατοχή της και οδηγήθηκε στο αυτόφωρο για να καταδικασθεί σε φυλάκιση 15 μηνών και 15 ημερών.

Έπειτα από συστηματική και σωστή συνεργασία των Τμημάτων Ασφάλειας Ρεθύμνου και Χανίων συνελήφθη από αστυνομικούς του πρώτου ο Νικόλαος Λασπήτης 52 χρόνων από τα Χανιά που είχε σκοτώσει στα τέλη Σεπτεμβρίου του Γ. Ροδοκανάκη με κυνηγετικό όπλο και διέφευγε τη σύλληψη. Το Τ.Α. Χανίων πληροφορήθηκε ότι ο δράστης του φόνου είχε νοικιάσει δωμάτιο στα Περβόλια Ρεθύμνου και εκεί κοντά τον βρήκαν και τον συνέλαβαν οι συνάδελφοί τους του γειτονικού νομού.

ΑΧΑΪΑ

Αστυνομικοί του Γραφείου Δίωξης Ναρκωτικών του Τμήματος Ασφάλειας Πατρών συνέλαβαν στον 64χρονο Χ. Λιμναίο γιατί ερευνώντας το σπίτι του βρήκαν 160 γραμμάρια χασίς και 25 γραμμάρια σπόρους ινδικής κάνναβης. Η ποσότητα προερχόταν από δενδρύλλια που ο ίδιος είχε καλλιεργήσει κοντά στο σπίτι του και από την οποία έκανε χρήση και εκείνος.

Από άνδρες του ίδιου Τμήματος συνελήφθη ακόμα ο 28χρονος Απ. Δημησιάνος γιατί βρέθηκαν στο σπίτι του 2,6 γραμμάρια χασίς, 1,8 γραμμάρια κοκαΐνη και 2 χαρτάκια εμποτισμένα με L.S.D.

ΧΙΟΣ

Προτίμησή του τα κυνηγετικά όπλα και τέτοια έκλεψε από το κατάστημα συμπολίτη του στην πόλη της Χίου. Όμως η κυνηγετική караμπίνα, το δίκανο και το ραδιοκασετόφωνο – κλεμμένα όλα – δεν έφεραν τύχη στον 21χρονο Ελ. Ρούσσο δράστη της κλοπής, που συνελήφθη από αστυνομικούς του τοπικού Τμήματος Ασφάλειας.

ΕΛΛΑΔΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Κατείχαν από κοινού 6.350 γραμμάρια κατεργασμένο χασίς (6 και πλέον κιλά), διάφορα ναρκωτικά χάπια σε μικρές ποσότητες, ζυγαριά ακριβείας, 39.100 δραχμές, 100 Βελγικά φράγκα, 40 δολάρια Η.Π.Α., 4 δολάρια Καναδά και 17 πακέτα τσιγαρόχαρτα. Πρόκειται για τους: Αν. Μαλτέζο 27 χρόνων επιχειρηματία και Στυλιανή Σηφάκη 20 χρόνων ιδιωτική υπάλληλο που συνελήφθησαν με όλα τα σύνεργά τους από το Τμήμα Ασφαλείας Ηρακλείου, στη Νέα Αλικαρνασσό.

...

Οι αστυνομικοί της Ασφάλειας ήταν το δόλωμα και το «ψάρι τσίμπησε» μετά από προσεκτικές και οργανωμένες κινήσεις των διωκτικών αρχών. Μόνο που η ψαριά ήταν όχι απλά πλούσια αλλά σχεδόν μοναδική σε αξία.

Αρχαιολογικοί θησαυροί της υστερομινωικής περιόδου βρισκόντουσαν - άγνωστο πώς - στην κατοχή του Χρόνη Ματαλιωτάκη 40 χρόνων, ιδιοκτήτη εκσκαφτικών μηχανημάτων, της 33χρονης συζύγου του Αναστασίας και του 37χρονου γαμπρού τους Στυλιανού Χαλκιαδάκη, μηχανικού εκσκαφών - όλων κατοίκων Ηρακλείου. Η επιχείρηση ξεκίνησε πριν από καιρό όταν στην Ασφάλεια Ηρακλείου έφθασε η πληροφορία ότι τα συγκεκριμένα άτομα πρόκειται να κάνουν μεγάλη αγοραπωλησία αρχαίων αντικειμένων. Η αστυνομία μπήκε γρήγορα στο «παζάρι» χρησιμοποιώντας τρεις αστυνομικούς του τμήματος δίωξης αρχαιοκαπηλείας της Δ/σης Ασφάλειας Αττικής σαν «δόλωμα» με την προσεκτική υποστήριξη της δύναμης του τοπικού Τ.Α. Ο ένας από τους τρεις εμφανίστηκε στους δράστες σαν ενδιαφερόμενος και μετά από δυο-τρεις συναντήσεις που του επέτρεψαν να δει καλά το προς πώληση «υλικό» συμφώνησε στο ποσό των 10 εκατομμυρίων δραχμών. Στη συνέχεια μαζί με τους δύο συναδέλφους του συναντιέται σε κεντρικό κατάστημα της πόλης με τους δράστες κρατώντας ένα χαρτοφύλακα. Όταν ο χαρτοφύλακας ανοίγει βλέπουν το

ποσόν σε κολληριστά χαρτονομίσματα.

Σε κάποια στιγμή ο «αγοραστής» ζητά να δει ξανά το θησαυρό-εμπόρευμα πριν την παραλαβή και οι «ιδιοκτήτες» δέχονται. Φεύγει μαζί του ο Χαλκιαδάκης ενώ μένουν οι δύο άλλοι αστυνομικοί κρατώντας το χαρτοφύλακα με τα χρήματα μαζί με το ζευγάρι των δραστών. Τα αρχαία είναι ήδη τοποθετημένα προσεκτικά στο ΙΧ του Ματαλιωτάκη, σκεπασμένα με δίχτυα συλλογής ελαιών. Το αυτοκίνητο είναι παρκαρισμένο έξω από το σπίτι του ιδιοκτήτη του. Αφού τα βλέπουν για μια ακόμη φορά επιστρέφουν στο σημείο συνάντησης όπου τους περιμένουν οι υπόλοιποι. Την ώρα που ο χαρτοφύλακας ετοιμάζεται ν' αλλάξει χέρια και να παραδοθεί στους δράστες παρεμβάλλεται ένας αστυνομικός του Τ.Α. Ηρακλείου. Τα αρχαία και οι «ιδιοκτήτες» τους οδηγούνται στην Ασφάλεια. Πιστεύεται ότι τα αρχαία προέρχονται από λαθρανασκαφή που έγινε σε άγνωστο σημείο και ίσως ο Ματαλιωτάκης να βρέθηκε μπροστά σε ταφικό συγκρότημα υστερομινωικής εποχής, κατά τη διάρκεια εκσκαφικών εργασιών, το οποίο αργότερο σύλληψε.

Τα ευρήματα που βρέθηκαν, κατασχέθηκαν και μεταφέρθηκαν στο Μουσείο Ηρακλείου είναι: δύο κιβωτιόσχημες σαρκοφάγοι, δύο λοπάδες, ένας κάδος και δεκαεπτά πήλινα αγγεία από τα οποία επτά ψευδόστομοι αμφορείς διαφόρων μεγεθών, ένα τριώτο αλάβαστρο, ένα θήλαστρο, ένας ραμφόστομος (ροχπροχοΐσκη), ένα κύπελο άωτο και τρία μόνωτα κύπελα. Ανήκουν σύμφωνα με τον πρώτο πρόχειρο έλεγχο στον 12 αιώνα π.Χ. Ακόμα στο σπίτι του Χαλκιαδάκη βρέθηκε εικόνα μάλλον του 19ου αιώνα.

ΧΑΝΙΑ

Η «αγάπη» τους για τις ελληνικές αρχαιότητες τους... κόστισε ακριβά. Το ζευγάρι των Αμερικανών υπηκόων είχε στα χέρια του 11 κομμάτια κεραμικών, σημαντικής αρχαιολογικής αξίας, χρονολογούμενα από τον 4ο

π.Χ. αιώνα, που είχε βρει στο χωριό Παρίσα της Σαντορίνης. Και διάλεξε πρωτότυπο τρόπο για να τα... φυγαδεύσει στις Η.Π.Α. Η προσπάθεια του 42χρονου Τζέιμς Μπάουερ και της 32χρονης συμπατριώτισσας του Τζόαν Τάλμποτ να το πετύχουν μέσω των... Ελληνικών Ταχυδρομείων, με τη μορφή μικρών ταχυδρομικών δεμάτων, δεν ολοκληρώθηκε, γιατί οι αστυνομικοί του Τμήματος Ασφάλειας Χανίων τους συνέλαβαν και τους οδήγησαν στον εισαγγελέα.

..

Ποσότητες χασίς εντόπισαν και ανακάλυψαν οι αστυνομικοί του Τμήματος Ασφάλειας. Συγκεκριμένα στο χωριό Βαμβακόπουλο Κυδωνίας κατέσχεσαν 1.136 γραμμάρια φύλλων ινδικής κάνναβης προερχόμενα από δενδρύλλια που καλλιέργησαν άγνωστοι δράστες. Λίγες μέρες νωρίτερα άνδρες της ίδιας υπηρεσίας συνέλαβαν τον 25χρονο Σπύρο Κουλιέρη, άνεργο, κάτοικο Νέας Κυδωνίας μετά από έρευνα στο δωμάτιό του που έφερε στο φως 107 γραμμάρια χασίς και 85.000 δραχμές. Τέλος, συνελήφθησαν οι: Μανόλης Τσιτωνάκης 27 χρόνων από τα Χωραφάκια, Γεώργιος Τριπολιτάκης 22 χρόνων σερβιτόρος από τα Χανιά και Μανόλης Βλατάκης 27 χρόνων από τα Χανιά επίσης για κατοχή, χρήση και εμπορία ναρκωτικών. Οι δύο πρώτοι ήταν χρήστες, ενώ ο τελευταίος είχε πουλήσει αρκετές φορές ηρωίνη στον Τριπολιτακή για να κάνει χρήση.

ΚΙΛΚΙΣ

Αστυνομικοί του Τμήματος Ελέγχου Διαβατηρίων στους Ευζώνους συνέλαβαν δύο άτομα που αποπειράθηκαν να εξάγουν λαθραίο συνάλλαγμα (200 δολάρια Η.Π.Α., 950 μάρκα Δ. Γερμανίας, 300 δολάρια Αυστραλίας).

Στο ίδιο μέρος και από άνδρες της ίδιας υπηρεσίας συνελήφθη έχοντας στην κατοχή του 102,5 γραμμάρια χασίς ο 34χρονος Στ. Κοζούνης.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Διέρρηξαν από το Δεκέμβριο του 1987 σπίτια και καταστήματα στην Κέρκυρα που τους «απέφεραν» ηλεκτρικά, ηλεκτρονικά χρυσαφικά και είδη ρουχισμού συνολικής αξίας 10.000.000 δραχμών. Τα κλοπιμαία βρέθηκαν στην κατοχή της 3μελούς σπείρας που εξαρθρώθηκε από την Ασφάλεια Κέρκυρας και την αποτελούσαν: ο 22χρονος Ευθ. Μαρίτσας, ο 23χρονος Θ. Καρράς και ο 19χρονος Γερ. Κουρελάς. Οι δράστες ομολόγησαν πολλές κλοπές και διαρρήξεις σε σπίτια και μαγαζιά της περιοχής.

Διαρρηκτικά προσόντα είχε ο 23χρονος Χρ. Τόλης που πήρε από Σούπερ-Μάρκετ της περιοχής Αγ. Γεωργίου Καββαδάδων 530.000 δραχμές, από γραφείο μεταφορών ένα ρολόι αξίας 15.000 δραχμών και από εστιατόριο στην Κέρκυρα 68.000 δραχμές. Η Ασφάλεια Κέρκυρας ανακάλυψε τα «έργα» του και σταμάτησε την εξέλιξή τους.

Είχε διαρρήξει τα διαμερίσματα πέντε συμπατριωτών του στην Κέρκυρα και έκλεψε χρήματα και τιμαλφή αξίας 200.000 δραχμών. Πρόκειται για τον Carrood Lawrence.

Μέρος των κλοπιμαίων βρέθηκαν και κατασχέθηκε στα χέρια των δύο φίλων του στους οποίους τα παρέδωσε για φύλαξη, των Simon McGrodren 21 χρόνων και Sara-Marie Potton 19 χρόνων που επίσης συνελήφθησαν μαζί του στις Μπενίτσες από αστυνομικούς του Τμήματος Ασφάλειας Κέρκυρας.

ΗΛΕΙΑ

Χασισοφυτεία ανακάλυψε η Ασφάλεια Πύργου σε δασώδη περιοχή στα Δουνείκα, αποτελούμενη από 380 δενδρύλλια προσεκτικά φυτεμένα κοντά σε μεγάλα δένδρα για να είναι αόρατα στον υπόλοιπο κόσμο. Τα καλλιεργούν από το Μάρτιο ως την ημέρα της ανακάλυψής τους οι: Αν. Ζαρκά-

δης 26 χρόνων ανθοκόμος, Δ. Κουρής 30 χρόνων αγρότης, Αλ. Γιαννακόπουλος 24 χρόνων οικοδόμος, οι Κωνσταντίνος και Ευάγγελος αγνώστων λοιπών στοιχείων και ο Ιωαν. Παπαδόπουλος 25 χρόνων ζαχαροπλάστης. Ο Ζαρκάδης είχε πουλήσει επίσης ηρωίνη και κοκαΐνη στον Παπαδόπουλο. Οι τρεις πρώτοι ήταν κάτοικοι Πύργου ενώ οι υπόλοιποι Ανδρωνίου Ηλείας. Συνελήφθησαν οι Ζαρκάδης, Κουρής και Γιαννακόπουλος και καταζητούνται οι συνεργάτες τους. Το κέρδος τους αν πουλούσαν το χασίς θα έφθανε τα 50.000.000 δραχμές.

Άλλα 14 χασισόδεντρα και μια ζυγαριά ακριβείας βρήκαν οι αστυνομικοί του Α.Τ. Βάρδας Ηλείας στο Νησιο χωρίς όμως να ανακαλύψουν τους καλλιεργητές τους.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Εκβίασε έμπορο απειλώντας τη ζωή του για να του παραδώσει ποσό 16.000.000 δραχμών, 22χρονος άνεργος στα Γιάννενα. Το Τ.Α. της πόλης συνέλαβε τον Γ. Μπόγια που ήταν δράστης-εμπνευστής του εκβιασμού.

Δενδρύλλια ινδικής κάνναβης καλλιεργούσε δίπλα από το σταύλο του ο 32χρονος κτηνοτρόφος Δ. Μεντής, στο Τσοπανοκούρι Άνω Μερότης, Πωγωνίου Ιωαννίνων. Από αστυνομικούς που επιλήφθηκαν της υπόθεσης βρέθηκαν 4 δενδρύλλια ύψους 1,60 μέτρων και 5 μικρότερα αποξηραμένα. Ο Μεντής αποκάλυψε πως τα δενδρύλλια τα είχε παραλάβει από τον συνομηλικό του Γ. Ζώη-κάτοικο περιοχής Φιλιατών με υποχρέωση να τα μεγαλώσει και να του τα επιστρέψει. Ο τελευταίος είχε και πάλι συλληφθεί τον περασμένο Ιούλιο για καλλιέργεια 25 δενδρυλλίων χασίς.

ΦΘΙΩΤΙΔΑ

Υπνώτισε τον 75χρονο συνεπιβάτη του σε υπεραστικό λεωφορείο, ρίχνοντάς του υπνωτικά χάπια στην πορτοκαλάδα που του πρόσφερε και

του πήρε το πορτοφόλι με 32.000 δραχμές. Το γεγονός, συνέβη, στην Εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας και ο δρόμος της Ευάγγ. Κουκουράβας, 36 χρόνων, συνελήφθη, από αστυνομικούς του Τ.Α. Λαμίας.

Από αστυνομικούς της ίδιας υπηρεσίας βρέθηκαν και ξεριζώθηκαν 165 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης που καλλιεργούσαν άγνωστοι σε αγροτική περιοχή του χωριού Ανθήλη.

ΕΒΡΟΣ

Μετά από έρευνα που έκαναν αστυνομικοί του Τ.Α. Αλεξανδρούπολης στο σπίτι του Χαρ. Κοτζαμανίδη 30 χρόνων, στη Νίψα, βρήκαν και κατέσχεσαν 228 γραμμάρια χασίς.

Δύο μικρούς αρχαίους αμφορείς και έναν μεγάλο αέριο βρήκαν αστυνομικοί της ίδιας υπηρεσίας στο σπίτι της καθαρίστριας Φ. Ευσταθίου στην Αλεξανδρούπολη.

ΑΡΚΑΔΙΑ

Δεν κατόρθωσε να διαρρήξει το χρηματοκιβώτιο της μάντρας των αυτοκινήτων του Αθ. Φιλόπουλου, στην Τρίπολη, στην οποία μπήκε τα μεσάνυχτα ο αυστριακός Richard Baar 21 χρόνων. Στη συνέχεια έκλεψε το αυτοκίνητο του πρώτου και διάφορα μικροαντικείμενα συνολικής αξίας 700.000 δραχμών. Ο αλλοδαπός συνελήφθη από το Τμήμα Ασφάλειας Τρίπολης και η διαρρηκτική του δράση πήρε τέλος.

ΛΕΣΒΟΣ

Πριν από δύο μήνες είχαν κλέψει από το κατάστημα ηλεκτρικών ειδών του Δ. Καλδή στη Σκάλα Καλλονής τέσσερα βίντεο.

Ύστερα από συντονισμένες προσπάθειες των αστυνομικών της περιοχής ανακλύφθηκαν τα κλεμμένα βίντεο μέσα σε χαρτοκιβώτια και επιστράφηκαν στον καταστηματάρχη.

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΓΝΗΣΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ – ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΝ

Με επιστολές τους, συνάδελφοι αναγνώστες μας, επιθυμούν τη δημοσίευση του Προεδρικού Διατάγματος με το οποίο ρυθμίζεται η ομοιόμορφη και με συστηματικό τρόπο σύνταξη, διεξαγωγή και διακίνηση της αλληλογραφίας των υπηρεσιών της ελληνικής αστυνομίας τόσο μεταξύ τους, όσο και με τις άλλες Δημόσιες, Δημοτικές και Κοινοτικές αρχές, τους Οργανισμούς και Φυσικά Πρόσωπα. Επειδή λόγω περιορισμένου χώρου είναι αδύνατη η δημοσίευση όλων των άρθρων, επιλέξαμε τις σπουδαιότερες κατά την κρίση μας, διατάξεις και τις αναδημοσιεύουμε.

Σκοπός του διατάγματος αυτού (υπ' αριθ. 75/16-3-87) που δημοσιεύτηκε στο 45/2-4-87, τ.Α' Φ.Ε.Κ., είναι:

α) Ο καταμερισμός των αρμοδιοτήτων όσων ασχολούνται με τη διεξαγωγή της γραφικής υπηρεσίας.

β) Ο καθορισμός των καθηκόντων και υποχρεώσεων του προσωπικού των γραφείων, που ασχολείται με τη διεξαγωγή της γραφικής υπηρεσίας και

γ) Ο καθορισμός του τρόπου οργάνωσης, λειτουργίας και τήρησης του αρχείου των υπηρεσιών της ελληνικής αστυνομίας.

Το ανωτέρω Π.Δ., περιέχει μεταξύ των άλλων και τα θέματα:

Διάκριση διαταγών (κανονιστικές, βασικές, εγκύκλιες, συνήθειες).
Τι είναι έγγραφο

Χορήγηση πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων ενημερωτικά και εισηγητικά σημειώματα.

Χορήγηση αντιγράφων εγγράφων
Βεβαίωση του γνήσιου υπογρα-

φής και επικύρωση αντιγράφων εγγράφων.

Χαρακτηρισμός και τρόπος κατάρτισης εγγράφων

Αλληλογραφία με τις Δημόσιες αρχές

Υπογραφή εγγράφων

Αρμοδιότητες προϊσταμένων γραφείων και λοιπού προσωπικού γραφείων.

Βιβλία υπηρεσιών και τυποποίηση εγγράφων.

Αναλυτικά, το άρθρο 24 προβλέπει τα εξής, για τη βεβαίωση του γνήσιου υπογραφής και την επικύρωση αντιγράφων εγγράφων:

Οι Υπηρεσίες Ελληνικής Αστυνομίας, αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τις ισχύουσες διατάξεις, μπορούν να βεβαιώνουν το ιδιόχειρο της υπογραφής των πολιτών επάνω σε έγγραφα, τα οποία υπογράφουν ενώπιον του αρμόδιου οργάνου.

Επίσης μπορούν να βεβαιώνουν την ακρίβεια αντιγράφων ή φωτοαντιγράφων πρωτοτύπων εγγράφων ή επισήμων αντιγράφων αυτών, ευρισκομένων στα χέρια των ενδιαφερομένων πολιτών. Η επικύρωση γίνεται έπειτα από αντιπαράβολή με το πρωτότυπο ή το ακριβές αντίγραφο που κατέχει ο ενδιαφερόμενος.

Αρμόδιοι για τη βεβαίωση του γνήσιου της υπογραφής και για την επικύρωση αντιγράφων εγγράφων είναι όλοι οι Αξιωματικοί, Ανθυπαυσινόμοι και Αρχιφύλακες, που είναι Ανακριτικοί Υπάλληλοι, καθώς και οι πολιτικοί υπάλληλοι, που είναι προϊστάμενοι οργανικών Υπηρεσιών κλιμακίων.

Κατά τη βεβαίωση του ιδιόχειρου της υπογραφής αναγράφονται τα εξής:

«Βεβαιώνεται το ιδιόχειρο της υπογραφής (ονοματεπώνυμο του ενδιαφερόμενου, ο αριθμός του

δελτίου ταυτότητας, η χρονολογία και η Αρχή έκδοσης)» και ακολούθως ο τόπος, η χρονολογία, ο τίτλος, το ονοματεπώνυμο και ο βαθμός του οργάνου που ενεργεί τη βεβαίωση, την οποία υπογράφει και σφραγίζει με τη σφραγίδα της Υπηρεσίας.

Κατά την επικύρωση του αντιγράφου εγγράφου, αναγράφεται: «Ακριβές αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο από το πρωτότυπο ή επίσημο αντίγραφο που βρίσκεται στα χέρια του (αν γράφονται όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο)» και ακολουθεί ό,τι και στο προηγούμενο εδάφιο αναφέρεται.

Για τη βεβαίωση του ιδιόχειρου της υπογραφής σε έγγραφα γραμμένα στην Ελληνική ή ξένη γλώσσα και προορισμένα να χρησιμοποιηθούν σε ξένες Αρχές που εδρεύουν, είτε στην Ελλάδα, είτε στο εξωτερικό, καθώς και για την επικύρωση αντιγράφων εγγράφων γραμμένων σε ξένη γλώσσα, ακολουθείται η διαδικασία που ορίζεται από το Υπουργείο Εξωτερικών.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στη χορήγηση πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων:

Πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις χορηγούνται από τους Διευθυντές ή Διοικητές Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, επιπέδου Αστυνομικού Τμήματος Τάξης και άνω, καθώς και από τους Προϊσταμένους των Τμημάτων Τάξης, Ασφάλειας και Τροχαίας ή Προϊσταμένους των Γραφείων με εντολή του Διοικητή της Υπηρεσίας. Οι Αστυνομικοί Σταθμοί Τάξης χορηγούν βεβαιώσεις μόνο αν αυτό ορίζεται ρητά από το νόμο.

Πιστοποιητικά και βεβαιώσεις, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, χορηγούνται στις εξής περιπτώσεις:

α) Όταν η χορήγηση από την Αστυνομία προβλέπεται από διάτα-

ξη νόμου, διατάγματος ή υπουργικής απόφασης και τα προς βεβαίωση ή πιστοποίηση περιστατικά εμπίπτουν στα έργα που σχετίζονται με την αποστολή της Αστυνομίας όπως την καθορίζει ο νόμος και ο κανονισμός της.

Αν τα ζητούμενα για πιστοποίηση ή βεβαίωση περιστατικά δεν προκύπτουν από τα τηρούμενα στην Υπηρεσία στοιχεία, μπορεί να εξακριβωθούν με αναζήτηση αυτών, εφ' όσον ανάγονται στην αρμοδιότητα και τη δυνατότητα της Αστυνομίας και η εξακριβωσή τους μπορεί να γίνει κατά τρόπο βέβαιο και ασφαλή.

β) Για συμβάντα, για τα οποία καταχωρίζονται εγγραφές σε υπηρεσιακά βιβλία ή τηρούνται στοιχεία στις Αστυνομικές Υπηρεσίες, στα πλαίσια της άσκησης των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων της Αστυνομίας.

Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δίνεται, αντί πιστοποιητικού ή βεβαίωσης, ανάλογη έγγραφη απάντηση.

Αν από τα ζητούμενα για πιστοποίηση ή βεβαίωση περιστατικά δεν προκύπτουν όλα από τα τηρούμενα στην Υπηρεσία στοιχεία ή δεν δύναται να εξακριβωθούν, κατά τις διακρίσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, πιστοποιούνται ή βεβαιώνονται όσα προκύπτουν ή εξακριβώνονται κατά τρόπο βέβαιο, για δε τα λοιπά γίνεται σχετική μνεία στο πιστοποιητικό ή τη βεβαίωση.

Πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις δεν χορηγούνται:

α) Όταν δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

β) Όταν υπάρχουν οι λόγοι του άρθρου 22 του παρόντος, που δικαιολογούν την άρνηση χορήγησης αντιγράφων διοικητικών εγγράφων των Υπηρεσιών της Αστυνομίας.

γ) Όταν για το προς πιστοποίηση γεγονός υπάρχει αρμοδιότητα καθ' ύλην Υπηρεσία.

δ) Όταν η πιστοποίηση ή βεβαίωση κάποιου γεγονότος απαιτεί ειδικές γνώσεις που δεν διαθέτουν οι αρμόδιοι για τη χορήγηση ή το προσωπικό τους.

Σε περίπτωση αμφιβολίας, για τη χορήγηση ή μη του πιστοποιητικού ή της βεβαίωσης, η καταρχήν αρμόδια για τη χορήγηση Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας υποβάλλει τα σχετικά έγγραφα με τη γνώμη της στην προϊστάμενη Υπηρεσία, η οποία θα πάρει την τελική απόφαση.

Στο κυρίως κείμενο των πιστοποιητικών και βεβαιώσεων αναγράφονται:

Η διάταξη που προβλέπει τη χορήγηση.

Τα πιστοποιούμενα στοιχεία και οι πηγές από τις οποίες προκύπτουν αυτά. Από τα στοιχεία που απαιτεί ο εν ενδιαφερόμενος αναγράφονται μόνο όσα προκύπτουν αναμφισβήτητα.

Ο σκοπός και η Αρχή που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί από τον ενδιαφερόμενο. Η αναγραφή, αντί αυτών, της φράσης «για κάθε νόμιμη χρήση» απαγορεύεται.

Τα χορηγούμενα πιστοποιητικά και βεβαιώσεις χαρτοσημαίνονται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

Οι Υπηρεσίες που χορηγούν πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις τηρούν στο αρχείο τους σχέδια των εγγράφων αυτών.

Οι διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 του άρθρου 22 του παρόντος διατάγματος έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τη χορήγηση πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

* Προήχθησαν στο βαθμό του ταξιάρχου, για πλήρωση ισάριθμων κενών οργανικών θέσεων, οι αστυνομικοί διευθυντές:

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Χρυσόστομος, ΠΑΠΑΔΟΓΕΩΡΓΟΣ Σίμωνας, ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Γεράσιμος, ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΒΛΑΧΑΚΗΣ Ιωάννης.

* Προήχθησαν στο βαθμό του ταξιάρχου, εκτός οργανικών θέσεων, οι κατώτεροι αστυνομικοί διευθυντές οι οποίοι αποστατεύτηκαν τριάντα ημέρες μετά την προαγωγή τους:

ΚΕΝΤΕΠΟΖΙΔΗΣ Σεραφείμ, ΤΑΜΠΟΥΡΗΣ Νικόλαος, ΤΣΩΤΑΣ Ιωάννης, ΤΣΟΥΡΟΥΠΑΚΗΣ Κων/νος, ΜΠΑΛΑΤΣΟΣ Ιωάννης, ΤΣΙΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ Πέτρος, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Στέφανος, ΚΟΣΜΑΣ Παναγιώτης, ΜΠΑΛΕΖΟΣ Μιχαήλ.

* Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή, για πλήρωση κενών οργανικών θέσεων οι αστυνομικοί υποδιευθυντές:

ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος, ΡΗΓΑΣ Φώτιος, ΣΚΙΤΣΑΣ Χαράλαμπος, ΣΙΣΚΑΣ Αθανάσιος, ΚΕΣΟΓΛΟΥ Αριστείδης, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βασίλειος, ΚΛΙΤΣΑΣ Χρήστος, ΚΟΛΩΝΙΑΣ Αθανάσιος, ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, ΣΚΑΛΙΔΑΚΗΣ Μιχαήλ, ΔΑΡΒΙΡΗΣ Γεώργιος, ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Αντώνιος, ΚΟΤΣΙΡΗΣ Παναγιώτης, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Κωνσταντίνος, ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος, ΦΟΥΡΤΙΝΑΚΗΣ Νικόλαος, ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ Κωνσταντίνος, ΜΗΤΣΕΛΟΣ Παναγιώτης, ΧΟΥΤΑΣ Δημήτριος, ΚΟΝΤΕΑΣ Βασίλειος, ΤΣΙΟΥΤΣΙΑΣ Βασίλειος, ΤΣΑΤΣΑΝΙΑΣ Δημήτριος, ΛΥΡΑΣ Θεοδόσιος, ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος, ΛΑΜΠΙΘΙΑΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΑΝΤΩΝΟΓΕΩΡΓΑΚΗΣ Ιωάννης και ΚΟΥΛΑΡΜΑΝΗΣ Θωμάς.

* Προήχθη στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή, εκτός οργανικών θέσεων, ο αστυνομικός υποδιευθυντής ΤΣΟΓΚΑΣ Παύλος, ο οποίος αποστρατεύτηκε τριάντα ημέρα μετά την προαγωγή του.

* Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού Β' οι υπαστυνόμοι Α': ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης και ΦΡΕΣΚΑΣ

Αθανάσιος.

* Με απόφαση του αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας και σύμφωνα με το άρθρο 48 παρ. 9 του Ν. 1481/1984 προήχθη στον αμέσως επόμενο βαθμό του ανθυπαστυνόμου, αναδρομικά από 22.9.88, ο αρχιφύλακας ΧΟΛΙΔΗΣ Χαράλαμπος γιατί ανακηρύχθηκε Ολυμπιονίκης στο αγώνισμα της Ελληνορωμαϊκής πάλης, στους Ολυμπιακούς αγώνες της ΣΕΟΥΛ.

ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Έγιναν τον Οκτώβριο οι προαγωγικές εξετάσεις των αρχιφυλάκων (αποφοίτων της ομώνυμης σχολής) για το βαθμό του ανθυπαστυνόμου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 496/87.

Τελικά, απ' τους 661 αρχιφύλακες που πήραν μέρος στο διαγωνισμό, πέτυχαν οι 380. Τα θέματα που κληρώθηκαν και διαγωνίστηκαν ήταν:

Α. Κώδικας Ποινικής Δικονομίας

α) Εξέταση μαρτύρων χωρίς όρκο (άρθρο 221 ΚΠΔ).

β) Ο Α' από 02.00 έως 02.30' ώρα της 20-10-88, διέρρηξε το χρηματοκιβώτιο του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην Πλατεία Συντάγματος και αφαιρέσε δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές σε χαρτονομίσματα.

Ο Αξιωματικός Υπηρεσίας του Α' Τμήματος Ασφάλειας που επιλήφθηκε, ανέφερε το γεγονός στον Εισαγγελέα Πλημ/κών, ο οποίος, επειδή δεν είχε συλληφθεί ο δράστης Α', εξέδωσε την ίδια ημέρα ένταλμα σύλληψης του.

Σήμερα, 23-10-88, και ώρα 08.00', Αστυφύλακας συνέλαβε τον Α' στην οδό Σταδίου, αφού προηγουμένως του επέδωσε το ένταλμα και τον οδήγησε στον Αξιωματικό Υπηρεσίας του παραπάνω Τμήματος.

Να δικαιολογήσετε τις δικονομικές ενέργειες του Αξιωματικού Υπηρεσίας.

Β. Ποινικός Κώδικας

Θεωρητικό: α) Υπαιτιότητα (άρθρο

26 Π.Κ.)

β) Εμπρησμός (άρθρο 246 Π.Κ.)

Πρακτικό: Ο Α' τραγουδιστής σε νυχτερινό κέντρο, ενοχλείται, καθημερινά από τα γαυγίσματα του σκύλου του γείτονά του Β', αλλά και από τα κελαηδήματα των 20 ωδικών πτηνών, που επίσης διατηρεί αυτός. Επειδή τα επανειλημμένα παράπονά του, τόσο προς τον γείτονα, όσο και προς την Αστυνομία, δεν αποδίδουν, αποφασίζει και ένα πρωινό που ο Β' λείπει, μπαίνει σε περιφραγμένη αυλή του σπιτιού του, σκοτώνει το σκυλί και ανοίγει τα κλουβιά, απελευθερώνοντας έτσι τα πουλιά. Ο Β', που πληροφορείται από γείτονες τα διατρέξαντα, πάει στην Αστυνομία και υποβάλλει έγκληση εναντίον του Α'.

Χαρακτηρίσατε αιτιολογημένα το ή τα διαπραχθέντα εγκλήματα.

Γ. Οργανισμός και Κανονισμοί της Ελληνικής Αστυνομίας

α) Δημόσιοι Υπόλογοι (άρθρο 16 Ν. 1481/84)

β) Βεβαίωση πειθαρχικών παραπτωμάτων (άρθρο 12 Π.Δ. 96/86).

Δ. Ελληνικά

Η ευθύνη αποτελεί δικαίωση της ανθρώπινης ύπαρξης. Συμφωνείτε με την άποψη αυτή;

* Εξάλλου, έγιναν στις 5.11.88 οι γραπτές εξετάσεις των νέων αστυφυλάκων, για τη μονιμοποίησή τους.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

* Με απόφαση του υπουργού Δημόσιας Τάξης απονεμήθηκε «ΕΥΦΗΜΗ ΜΝΕΙΑ» και υλική αμοιβή εκατό χιλιάδων δραχμών στον αστυφύλακα ΓΩΓΩ Ιωάννη γιατί στις 30.6.88 ευρισκόμενος εκτός υπηρεσίας, στη συμβολή των οδών Λυκαίου και Καρολίδου στην Αθήνα, επέδειξε εξαιρετική δραστηριότητα, αποφασιστικότητα, θάρρος και ψυχραιμία, με αποτέλεσμα να συλλάβει ένα κακοποιό (τσαντάκια) ο οποίος προ ολίγου χρόνου είχε αφαιρέσει τη τσάντα διερχόμενης γυναίκας».

* Με απόφαση του αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας απονεμήθηκε «ΕΥΦΗΜΗ ΜΝΕΙΑ» στους κατωτέρω αστυνομικούς γιατί «υπηρετούντες στην Α.Δ.Αλεξανδρούπολης, ο μεν πρώτος ως Δ/τής, οι δε υπόλοιποι ως μάχιμοι του Τμήματος Ασφαλείας έδρας και Αστυν. Τμήματος Σαμοθράκης, επέδειξαν εξαιρετική δραστηριότητα, εκμεταλλεύτηκαν πληροφορίες και υπό την καθοδήγηση του πρώτου κατόρθωσαν την 7-7-1988 στη Σαμοθράκη να συλλάβουν τους δράστες του ειδεχθούς εγκλήματος της ανθρωποκτονίας με στραγγαλισμό του αγροτικού ιατρού Σαμοθράκης, που συγκίνησε όλη την ευρύτερη περιοχή της Θράκης, με αποτέλεσμα να προκληθούν τα ευμενή σχόλια του κοινού και του τύπου, τόσο για τους ίδιους όσο και για την Ελληνική Αστυνομία γενικότερα»:

Αστυν. Δ/της ΚΟΥΤΣΟΜΠΑΝΗ Δημήτριο, Αστυνόμο Α' ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο, Αστυνόμο Β' ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟ Σωτήριο, Αστυνόμο Γ' ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΙΔΗ Φίλιππο, Υπαστυνόμο Β' ΠΟΛΥΖΩ'Ι'ΔΗ Γεώργιο, Ανθ/νόμο ΧΑ'Ι'ΔΕΥΤΟ Ηλία, Αρχιφύλακα ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο, Αρχιφύλακα ΖΗΣΑΚΗ Χαράλαμπο, Αστυφύλακα ΓΙΑΤΣΙΔΗ Ιωάννη, Αστυφύλακα ΚΑΡΑΠΑΖΑΡΙΔΗ Δημήτριο, Αστυφύλακα ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ Αθανάσιο, Αστυφύλακα ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗ Αντώνιο, Αστυφύλακα ΣΙΡΔΑΡΗ Ιωάννη.

* Για την χορήγηση υλικών και ηθικών αμοιβών στο αστυνομικό προσωπικό προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 39 του Ν. 1481/84.

Η Δ/ση Μελετών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με την 6006/2/3 από 3.10.88 διαταγή της προς όλες τις υπηρεσίες του Σώματος παρέχει τις ακόλουθες διευκρινίσεις:

«Όπως σας είναι γνωστό, σύμφωνα με τις διατάξεις του ανωτέρω σχετικού προβλέπεται η χορήγηση υλικών και ηθικών αμοιβών στο προσωπικό του Υπουργείου για εξαίρεση δραστηριότητα ή προσπάθεια.

Συγκεκριμένα προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δύναται να χορηγείται και υλι-

κή αμοιβή, το ύψος της οποίας δεν υπερβαίνει τους δύο μηνιαίους μισθούς. Για σοβαρά όμως τραύματα ή βλάβες ή ιδιαίτερα εξαιρετική δραστηριότητα ή πράξη μπορεί να απονεμηθεί υλική αμοιβή μέχρι πέντε μηνιαίους μισθούς.

Πρόθεση του Υπουργείου είναι η άμεση ενεργοποίηση των παραπάνω διατάξεων, ώστε να απονέμονται οι προβλεπόμενες υλικές αμοιβές στο αστυνομικό προσωπικό που επιδεικνύει ιδιαίτερα εξαιρετική δραστηριότητα προς ανακάλυψη και σύλληψη δραστών διαπραττομένων σοβαρών εγκλημάτων που παρουσιάζουν ιδιαίτερη ευαισθησία, όπως η αρπαγή τσαντών, εμπορία ναρκωτικών κλ.π.

Επισημαίνεται ιδιαίτερα ότι το Υπουργείο θα λαμβάνει σοβαρώς υπόψη για τον καθορισμό του ύψους της χορηγούμενης υλικής αμοιβής τη δραστηριότητα των αστυνομικών που επιδεικνύεται σε χρόνο μη διατεταγμένης υπηρεσίας. Ενδεικτικά γνωρίζεται ότι, πρόσφατα χορηγήθηκε σε αστυνομικό, εκτός της ηθικής και υλικής αμοιβής ύψους 100.000 δραχμών, διότι ευρισκόμενος εκτός υπηρεσίας επέδειξε εξαιρετική δραστηριότητα αποφασιστικότητα και θάρρος, με αποτέλεσμα να συλλάβει κακοποιό (τσαντάκια).

Ύστερα από τα παραπάνω, παρακολουθούνται οι Διοικητές Αξιωματικοί όπως προτείνουν τη χορήγηση ηθικής και υλικής αμοιβής σε αστυνομικούς, που επιδεικνύουν εξαιρετική κατά την κρίση τους δραστηριότητα, η οποία οπωσδήποτε θα εκφεύγει των ορίων της συνήθους εκτέλεσης των υπηρεσιακών τους καθηκόντων».

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δημοσιεύτηκε στο 243 Φ.Ε.Κ., Τ.Α' 8.11.88, ο Ν. 1813 «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» στο άρθρο 9 του οποίου περιλαμβάνει θέματα προσωπικού της ΕΛ-ΑΣ.

Τις διατάξεις του άρθρου αυτού θα αναλύσουμε σε προσεχές τεύχος, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που θα πάρουμε απ' την αρμόδια Δ/ση Υπουργείου μας ενώ για άμεση ενημέρωση των συναδέλφων το αναδημοσιεύουμε στο παρόν τεύχος:

Άρθρο 9

Θέματα προσωπικού της ΕΛ-ΑΣ

1. Στο άρθρο 25 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Από την έναρξη της ισχύος του ν. 1481/1984 (ΦΕΚ 152) όπου σ' αυτόν τον κώδικα αναφέρονται όργανα της χωροφυλακής ή της αστυνομίας πόλεων νοείται το αστυνομικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν. 1202/1981 (ΦΕΚ 247) αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«Για τους ανθυπασιπιστές, ανθυπαστυνόμους και πυρονόμους που προέρχονται από υπαξιωματικούς, απόφοιτους της οικείας παραγωγικής σχολής, εφ' όσον συμπληρώθηκε τριμηνιαία πραγματική υπηρεσία στο βαθμό, λογίζεται για την εφαρμογή του άρθρου αυτού ως χρόνος μεν υπηρεσίας υπαξιωματικών και ο χρόνος στους βαθμούς του χωροφύλακα, αστυφύλακα ή πυροσβέστη, μετά την αποφοίτηση από τη σχολή, ως χρόνος δε υπηρεσίας ανθυπασιπιστή, ανθυπαστυνόμου ή πυρονόμου και ο χρόνος που διανύθηκε στους βαθμούς του χωροφύλακα, αστυφύλακα, πυροσβέστη ή υπαξιωματικού πέραν από εννέα έτη».

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Για όσους κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία λαμβάνουν μισθό που ανήκει σε βαθμό ανώτερο απ' αυτόν που κατέχουν, η σύνταξη κανονίζεται με βάση τον ανώτερο αυτό μισθό».

4. Η διάταξη του εδαφίου που προστίθεται με την προηγούμενη παράγραφο εφαρμόζεται και για όσους εξήλθαν από την υπηρεσία πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και για τις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει.

5. Στις διατάξεις του ν.δ. 330/1947 (ΦΕΚ 84) υπάγονται, από τότε που ίσχυσε ο ν. 1481/1984, το αστυνομικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνο-

μίας και το πυροσβεστικό προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η Δ/ση Μελετών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με την 7016/1 4ε από 5.10.88 διαταγή της που έστειλε σε όλες τις υπηρεσίες του Σώματος γνωρίζει τα ακόλουθα, σχετικά με τη διαδικασία επίλυσης των νομικών προβλημάτων που απασχολούν τις υπηρεσίες της Αστυνομίας:

Οι διοικούντες Αξιωματικοί, εφόσον αντιμετωπίζουν νομικά προβλήματα, θα αναζητούν πρώτοι αυτοί την ορθή λύση τους. Αν παρά ταύτα δεν επιλυθεί η υπόθεση που τους απασχολεί θα απευθύνονται στη συνέχεια στην προϊσταμένη τους Αστυνομική Διεύθυνση, με αιτιολογημένες απόψεις και προτάσεις.

Στη συνέχεια και εφόσον η οικεία Αστυνομική Διεύθυνση δεν αχθεί και αυτή, μετά από επισταμένη μελέτη του θέματος, σε ασφαλή λύση του θα απευθύνεται στις αρμόδιες καθ' ύλην Διευθύνσεις του Υπουργείου μας. Αυτές οφείλουν όπως διερευνούν πλήρως το θιγόμενο θέμα και εφόσον δεν έχει αντιμετωπισθεί ή δεν δύναται να αντιμετωπισθεί με οδηγίες και κατευθύνσεις δικές τους, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, θα απευθύνουν ανάλογα ερωτήματα, με αιτιολογημένες απόψεις και προτάσεις τους, στη Διεύθυνση Μελετών (3ο Τμήμα Νομικών Υποθέσεων), για την επίλυση των ερμηνευτικών θεμάτων ή κενών των υφισταμένων διατάξεων.

ΜΕΘΟΡΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΟΡΜΕΝΙΟΥ

Πραγματοποιήθηκαν στις 5.11.88 τα εγκαίνια της διάνοιξης της νέας οδικής μεθοριακής διάβασης Ορμενίου Έβρου - Σβίλεγκραντ Βουλγαρίας.

Απ' την επόμενη ημέρα άρχισε και η λειτουργία του Αστυνομικού Σταθμού Ελέγχου Διαβατηρίων Ορμενίου. Η νέα υπηρεσία εξυπηρετείται στο τηλέφωνο 0556-41244

Η ΒΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Το πρόβλημα της βίας στους αθλητικούς χώρους, έχοντας παγκόσμιες διαστάσεις, ήταν φυσικό να μην αφήσει ασυγκίνητες τις χώρες της Ευρώπης.

Μ προς σ' αυτήν την μάστιγα των αθλητικών χώρων, στα πλαίσια του Συμβουλίου της Ευρώπης, οι χώρες μέλη του, υπέγραψαν στις 19 Αυγούστου 1985 στο Στρασβούργο την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τη βία των θεατών και την ανάρμοστη συμπεριφορά στις αθλητικές συναντήσεις και ιδιαίτερα στους ποδοσφαιρικούς αγώνες.

Της Ευρωπαϊκής αυτής σύμβασης, που η χώρα μας την επικύρωσε με το Νόμο 1787/1988 (ΦΕΚ, Α', 130/1988) και η οποία έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 (παρ. 1) του Συντάγματος, σας παρουσιάζουμε τα πλέον ενδιαφέροντα αποσπάσματα:

Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τη βία των θεατών και την ανάρμοστη συμπεριφορά στις αθλητικές συναντήσεις και ιδιαίτερα στους ποδοσφαιρικούς αγώνες.

Οι χώρες μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και οι άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Μορφωτικής Συμβάσεως, συμβαλλόμενα μέρη στο παρόν,

θεωρώντας, ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του,

ανησυχώντας για τη βία και ανάρμοστη συμπεριφορά μεταξύ των θεατών στις αθλητικές συναντήσεις και ιδιαίτερα στους ποδοσφαιρικούς αγώνες και για τις συνέπειες των ανωτέρω,

γνωρίζοντας, ότι αυτό το πρόβλημα ενδέχεται να δημιουργήσει κινδύνους για τις αρχές που είναι ενσωματωμένες στην Απόφαση αριθ. (76) 41 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, που είναι γνωστή ως «Ευρωπαϊκός Καταστατικός Χάρτης των Αθλημάτων για όλους»,

δίνοντας έμφαση στη σπουδαία συμβολή που γίνεται στη διεθνή συνεννόηση με τον αθλητισμό και ιδιαίτερα, λόγω της συχνότητός τους, με τους ποδοσφαιρικούς αγώνες μεταξύ εθνικών και τοπικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές χώρες,

θεωρώντας, ότι τόσο οι δημόσιες αρχές όσο και οι ανεξάρτητες αθλητικές οργανώσεις έχουν ξεχωριστές αλλά συμπληρωματικές υπευθυνότητες να καταπολεμήσουν τη βία και την ανάρμοστη συμπεριφορά εκ μέρους των θεατών, φέρνοντας κατά νουν ότι οι αθλητικές οργανώσεις έχουν επίσης ευθύνες σε θέματα ασφαλείας και πιο γενικά ότι θάπρεπε να εξασφαλίζουν την κανονική διεξαγωγή των αγώνων τους οποίους διοργανώνουν θεωρώντας επί πλέον ότι οι αρχές αυτές και οργανώσεις θάπρεπε να συνεργασθούν προς το σκοπό αυτό σε όλα τα επίπεδα,

θεωρώντας, ότι η βία είναι ένα τρέχον κοινωνικό φαινόμενο με ευρείες επιπτώσεις, της οποίας οι αρχές βρίσκονται κυρίως έξω από τον αθλητισμό, και ότι ο αθλητισμός είναι συχνά η σκηνή για ξεσπάσματα βίας,

αποφασισμένες να προβούν σε κοινή και συνεργατική δράση για να εμποδίσουν και ελέγξουν το πρόβλημα της βίας και ανάρμοστης συμπεριφοράς από τους θεατές σε αθλητικές συναντήσεις,

συμφωνούν τα εξής:

Άρθρο 1

Σκοπός της Συμβάσεως

1. Τα Μέρη, με προοπτική να εμποδίσουν και ελέγξουν τη βία και ανάρμοστη συμπεριφορά των θεατών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες, εντός των ορίων των αντιστοίχων συνταγματικών τους διατάξεων, αναλαμβάνουν να προβούν στα απαραίτητα μέτρα για την ενεργοποίηση των διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως.

2. Τα Μέρη θα εφαρμόσουν τις διατάξεις της Συμβάσεως αυτής και σε άλλα αθλήματα και αθλητικές συναντήσεις, όπου υπάρχει φόβος βίας ή ανάρμοστης συμπεριφοράς εκ μέρους των θεατών, όπως ταιριάζει στις ειδικές προϋποθέσεις αυτών των αθλημάτων και αθλητικών συναντήσεων.

Άρθρο 2

Εσωτερική συνεργασία

Τα Μέρη θα συντονίσουν την πολιτική και τις ενέργειες των κυβερνητικών αρχών τους και λοιπών δημοσίων υπηρεσιών τους κατά της βίας και ανάρμοστης συμπεριφοράς των θεατών, όπου είναι απαραίτητα μέσω συντονιστικών σωμάτων.

Άρθρο 3

Μέτρα

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να εξασφαλίσουν τη δημιουργία και εφαρμογή μέτρων σχεδιασμένων να εμποδίσουν και ελέγξουν τη βία και ανάρμοστη συμπεριφορά των θεατών, περιλαμβανομένων των κατωτέρω:

α) Να εξασφαλίσουν την επαρκή πρόσληψη προσωπικού της δημοσίας δυνάμεως για την εξουδετέρωση ξεσπασμάτων βίας και ανάρμοστης συμπεριφοράς τόσο εντός των σταδίων και των πέριξ αυτών χώρων, όσο και κατά μήκος των οδών μεταβάσεως που χρησιμοποιούν οι θεατές.

β) Να διευκολύνουν τη στενή συνεργασία και ανταλλαγή των απαιτούμενων πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών δυνάμεων διαφορετικών περιοχών που τους αφορά το θέμα.

γ) Να αιτήσουν ή, εάν είναι ανάγκη, να υιοθετήσουν νόμους τέτοιους που να προβλέπουν κατάλληλες ποινές ή διοικητικά μέτρα, κατά περίπτωση, για όσους κριθούν ένοχοι αδικημάτων σχετιζομένων με βία ή ανάρμοστη συμπεριφορά θεατών.

2. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να ενθαρρύνουν την κατάλληλη οργάνωση και καλή διαγωγή των ομάδων και το διορισμό εφορευόντων μεταξύ των μελών τους για να βοηθούν και πληροφορούν θεατές στους αγώνες και να συνοδεύουν τα μέρη των οπαδών κατά την απομάκρυνσή τους.

3. Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν τη συνεργασία, όσο είναι νομικώς δυνατό, των οργανισμών ταξιδιών από τον τόπο αναχωρήσεως, με τη συνεργασία των ομάδων, οργανωμένων οπαδών και πρακτορείων ταξιδιών, ώστε να εμποδίσουν ενδεχομένους ταραχοποιούς να φύγουν για να παρακολουθήσουν αγώνες.

4. Τα Μέρη θα φροντίσουν να εξασφαλίσουν, όπου είναι απαραίτητο, εισάγοντας ανάλογη νομοθεσία που περιέχει κυρώσεις για μη συμμόρφωση, ή με κάθε άλλο πρόσφορο μέσον, ότι, όπου απειλούνται ξεσπάσματα βίας ή ανάρμοστης συμπεριφοράς εκ μέρους θεατών, οι αθλητικές οργανώσεις και ομάδες, μαζί με τους ιδιοκτήτες των σταδίων και τις δημόσιες αρχές, όπου χρειάζεται, σύμφωνα με τις ευθύνες που καθορίζονται από το εσωτερικό δικαίωμα, θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα στα στάδια για να εμποδίσουν ή ελέγξουν τέτοια περιστατικά βίας, περιλαμβανομένων των εξής :

α) Να εξασφαλίσουν, ότι ο σχεδιασμός και η κατασκευή των σταδίων εγγυώνται την ασφάλεια των θεατών, ότι δεν διευκολύνουν περιστατικά βίας μεταξύ των θεατών, επιτρέπουν αποτελεσματικό έλεγχο του πλήθους, περιέχουν κατάλληλα στηθαία ή διαχωριστικά και επιτρέπουν στις δυνάμεις ασφαλείας και στην αστυνομία να δράσουν.

β) Να διαχωρίσουν αποτελεσματικά ομάδες αντιπάλων οπαδών, διαθέτοντας ειδικά πεζούλια σε ομάδες επισκεπτών οπαδών όταν εισέρχονται.

γ) Να εξασφαλίσουν το διαχωρισμό αυτόν με αυστηρό έλεγχο στην πώληση των εισιτηρίων και να λαμβάνουν ιδιαίτερες προφυλάξεις κατά το χρονικό διάστημα αμέσως πριν τον αγώνα.

δ) Να αποκλείουν ή να απαγορεύουν την πρόσβαση σε αγώνες και στάδια γνωστούς ή πιθανούς ταραχοποιούς, όσο είναι νόμιμα δυνατό, ή ανθρώπους που είναι κάτω από την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών.

ε) Να εφοδιάσουν τα στάδια με αποτελεσματικό σύστημα ενημερώσεως του κοινού και να δουν ότι γίνεται πλήρης χρήση αυτού του προγράμματος του αγώνα και άλλων μέσων δημοσιότητας, ώστε να ενθαρρύνουν τους θεατές να συμπεριφέρονται σωστά.

στ) Να απαγορεύουν την εισαγωγή αλκοολούχων ποτών από θεατές μέσα στα στάδια να περιορίσουν και ακόμη προτιμότερο να απαγορεύσουν την πώληση αλκοολούχων ποτών στα στάδια και να εξασφαλίσουν ότι όλα τα διαθέσιμα οινόπνευματώδη είναι σε ασφαλή συσκευασία.

ζ) Να κάνουν ελέγχους για να εξασφαλίσουν ότι οι θεατές δε φέρουν στα στάδια αντικείμενα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε πράξεις βίας ή πυροτεχνήματα ή παρόμοια επινοήματα.

η) Να εξασφαλίσουν ότι οι αξιωματούχοι, εκτελούντες χρέη συνδέσμου, συνεργάζονται με τις ενδιαφερόμενες αρχές πριν τους αγώνες για μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τον έλεγχο του πλήθους έτσι, ώστε οι σχετικές διατάξεις που ισχύουν να ενεργοποιηθούν με συγκεκριμένες ενέργειες.

5. Τα Μέρη θα λάβουν τα ενδεικνύμενα κοινωνικά και εκπαιδευτικά μέτρα, λαμβάνοντας υπόψη τη σπουδαιότητα των μαζικών μέσων επικοινωνίας για την αποτροπή της βίας στον αθλητισμό, ιδιαίτερα με την προαγωγή του αθλητικού ιδεώδους με εκπαιδευτικές και άλλες εκστρατείες, δίνοντας ενίσχυση στην αντίληψη του δικαίου παιχνιδιού, ιδιαίτερα μεταξύ νέων ανθρώπων, ώστε να εξυψώσουν τον αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ θεατών και μεταξύ

παικτών και επίσης ενθαρρύνοντας την αυξημένη ενεργό συμμετοχή στον αθλητισμό.

Άρθρο 4

Διεθνής συνεργασία

1. Τα Μέρη θα συνεργασθούν στενά σε θέματα καλυπτόμενα απ' αυτήν τη Σύμβαση και θα ενθαρρύνουν μία παρόμοια συνεργασία, όπως είναι πρόπον μεταξύ των ενδιαφερομένων εθνικών αθλητικών αρχών.

2. Εν όψει διεθνών αγώνων ή τουρνουά, τα ενδιαφερόμενα Μέρη θα καλέσουν τις αντίστοιχες αρχές τους, ιδιαίτερα τους αθλητικούς οργανισμούς, να προσδιορίσουν τους αγώνες εκείνους που είναι επίφοβοι για κρούσματα βίας ή άπρεπης συμπεριφοράς εκ μέρους των θεατών. Όπου εντοπίζεται ένας τέτοιος αγώνας, οι αρμόδιες αρχές της φιλοξενούσας χώρας θα κανονίζουν συσκέψεις μεταξύ των ενδιαφερομένων. Οι συσκέψεις αυτές θα λαμβάνουν χώρα το ταχύτερο δυνατό και πάντως όχι αργότερα από δύο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία του αγώνα και θα συντονίζουν τις διευθετήσεις, μέτρα και προφυλάξεις που θα πρέπει να ληφθούν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τον αγώνα, περιλαμβανομένων, όπου κρίνεται απαραίτητο, μέτρων επιπροσθέτων προς εκείνα που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 5

Εντοπισμός και μεταχείριση παραβατών

1. Τα Μέρη, σεβόμενα τις υφιστάμενες νομικές διαδικασίες και την αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, θα ζητούν τον εντοπισμό και ποινική δίωξη των θεατών που διαπράττουν πράξεις βίας ή άλλες αξιόποινες πράξεις, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

2. Όπου είναι απαραίτητο, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις επισκεπτών θεατών, και σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διεθνείς συμφωνίες, τα Μέρη θα εξετάσουν :

α) τη μεταφορά δικαστικών ενεργειών κατά προσώπων συλληφθέντων για πράξεις βίας ή άλλες αξιόποινες πράξεις σε αθλητικές συναντήσεις στη χώρα της μόνιμου κατοικίας τους,

β) την αίτηση εκδόσεως προσώπων υπόπτων βίας ή άλλων αξιοποιώνων πράξεων διαπραχθεισών σε αθλητικές συναντήσεις,

γ) τη μεταφορά προσώπων καταδικασθέντων για παραβάσεις βίας ή άλλων αξιοποιώνων πράξεων διαπραχθεισών σε αθλητικές συναντήσεις να εκτίσουν την ποινή τους στην αντίστοιχη χώρα.

Άρθρο 6

Επιπρόσθετα μέτρα

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να συνεργασθούν στενά με τους αντίστοιχους εθνικούς αθλητικούς οργανισμούς και ομάδες και, όπου είναι σκόπιμο, με τους ιδιοκτήτες των σταδίων επί διευθετήσεων που αφορούν το σχεδιασμό και εκτέλεση αλλαγών στη φυσική κατασκευή των σταδίων ή άλλων αλλαγών, περιλαμβανομένων των δυνατοτήτων προσβάσεως και αποχωρήσεως από τα στάδια, αναγκαίων για τη βελτίωση της ασφαλείας και της προλήψεως βίας.

2. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να προάγουν, όπου είναι απαραίτητο, και στις κατάλληλες περιπτώσεις, ένα σύστημα που να θέτει προϋποθέσεις για την εκλογή των σταδίων, λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια των θεατών και την πρόληψη βίας μεταξύ τους, ειδικά για εκείνα τα στάδια που χρησιμοποιούνται για αγώνες που συγκεντρώνουν μεγάλα ή απειθάρχητα πλήθη.

3. Τα Μέρη αναλαμβάνουν να ενθαρρύνουν τους εθνικούς αθλητικούς οργανισμούς τους να επανεξετάζουν τους κανο-

νισμούς τους συνεχώς για να ελέγξουν τους παράγοντες που ενδέχεται να οδηγήσουν σε ξεσπάσματα βίας εκ μέρους παικτών ή θεατών.

Άρθρο 7

Προβλέψεις πληροφόρησης

Κάθε Μέρος θα στέλνει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε μία από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης, όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν νομοθετικά και άλλα μέτρα που ελήφθησαν απ' αυτό για το σκοπό της συμπλεύσεως με τους όρους της Συμβάσεως αυτής, είτε όσον αφορά το ποδόσφαιρο είτε τα άλλα αθλήματα.

Άρθρο 8

Διαρκής Επιτροπή

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμβάσεως, δια του παρόντος καθιερώνεται μία Διαρκής Επιτροπή.

2. Κάθε Μέρος δύναται να αντιπροσωπεύεται στη Διαρκή Επιτροπή από έναν ή περισσότερους απεσταλμένους. Κάθε Μέρος θα έχει μία ψήφο.

3. Κάθε κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης ή άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Μορφωτικής Συμβάσεως που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος σ' αυτήν τη Σύμβαση δύναται να αντιπροσωπεύεται στην Επιτροπή ως παρατηρητής.

4. Η Διαρκής Επιτροπή δύναται, με ομόφωνη απόφαση, να προσκαλεί χώρες που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης ούτε της παρούσας Συμβάσεως και αθλητικούς οργανισμούς που ενδιαφέρονται να αντιπροσωπευθούν από έναν παρατηρητή σε μία ή περισσότερες συνελεύσεις.

5. Η Διαρκής Επιτροπή θα συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η πρώτη της συνέλευση θα λάβει χώρα εντός έτους από της ημερομηνίας εφαρμογής της Συμβάσεως. Ακολούθως, θα συνέρχεται τουλάχιστο μία φορά το χρόνο. Επιπροσθέτως, θα συνέρχεται οποτεδήποτε το ζητήσει η πλειοψηφία των Μερών.

6. Η πλειοψηφία των Μερών θα συνιστά απαρτία για τη σύγκληση συνελεύσεως της Διαρκούς Επιτροπής.

7. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, η Διαρκής Επιτροπή θα θεσμοθετήσει και θα υιοθετήσει δια κοινής συναίνεσης το διαδικαστικό κανονισμό της.

Άρθρο 9

1. Η Διαρκής Επιτροπή θα είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο της εφαρμογής της παρούσας Συμβάσεως. Ιδιαίτερα θα είναι υπεύθυνη:

α) να διατηρεί τον έλεγχο της αναθεωρήσεως των διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως και να εξετάζει τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις της,

β) να κάνει συστάσεις, με τους αντίστοιχους αθλητικούς οργανισμούς,

γ) να κάνει προτάσεις προς τα Μέρη σχετικά με μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την επίτευξη των σκοπών της παρούσας Συμβάσεως.

δ) να προτείνει τη λήψη των απαιτούμενων μέτρων για την πληροφόρηση του κοινού επί των δραστηριοτήτων που έχουν αναληφθεί μέσα στα πλαίσια της Συμβάσεως αυτής,

ε) να κάνει προτάσεις προς την Επιτροπή Υπουργών σχετικά με χώρες που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης να προσκληθούν να προσχωρήσουν στη Σύμβαση αυτή,

στ) να κάνει οποιοσδήποτε άλλες προτάσεις για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Συμβάσεως αυτής.

2. Για να απαλλαγεί των λειτουργιών της, η Διαρκής Επιτροπή δύναται με πρωτοβουλία της να κανονίζει για συνελεύσεις ομάδων εμπειρογνομόνων.

Άρθρο 10

Μετά από κάθε συνέλευση, η Διαρκής Επιτροπή θα στέλνει στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης αναφορά επί των εργασιών της και επί της λειτουργικότητας της Συμβάσεως.

Άρθρο 11

Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις στη Σύμβαση αυτή μπορούν να προταθούν από ένα συμβαλλόμενο Μέρος, από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης ή από τη Διαρκή Επιτροπή.

2. Κάθε πρόταση για τροποποίηση θα κοινοποιείται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τις χώρες-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, προς τις άλλες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Μορφωτικής Συμβάσεως και σε κάθε χώρα μη-μέλος, η οποία έχει προσχωρήσει ή έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14.

3. Κάθε τροποποίηση προταθείσα από ένα Μέρος ή από την Επιτροπή Υπουργών θα κοινοποιείται προς τη Διαρκή Επιτροπή τουλάχιστο δύο μήνες πριν τη συνέλευση στην οποία πρόκειται να συζητηθεί. Η Διαρκής Επιτροπή θα υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών τη γνώμη της επί της προτεινομένης τροποποιήσεως, όπου είναι απαραίτητο μετά από σύσκεψη με τις αντίστοιχες αθλητικές οργανώσεις.

4. Η Επιτροπή Υπουργών θα εξετάζει την προτεινομένη τροποποίηση και κάθε γνώμη της Διαρκούς Επιτροπής και δύναται να υιοθετεί την τροποποίηση.

5. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποιήσεως εγκριθείσας υπό της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού θα αποστέλλεται προς τα Μέρη για αποδοχή.

6. Κάθε τροποποίηση υιοθετηθείσα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού θα ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί μετά τη λήξη περιόδου ενός μηνός, απ' ότου όλα τα Μέρη έχουν πληροφορηθεί το Γενικό Γραμματέα περί της αποδοχής της εκ μέρους των.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε σύμβασης που κυρώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 1988

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ιδρύθηκε στην Αθήνα το 1846 με πρωτοβουλία του Γ. Σίνα
2. Παλιά και νέα ηθοποιός του θεάτρου μας (επων., αντιστρ.)
3. Πλούτος, αφθονία (αρχ.) - ο σκύλος που ανιχνεύει μυρίζοντας (γεν.)
4. Ακούγεται συχνά στους εράνους. - Άρθρο (πληθ.). - Διοικητική διαίρεση (αντ.-αιτ.)
5. Ο τραγοπόδαρος της μυθολογίας μας. - Κατηγορηματικό, σαφές, συμφωνημένο. - Εγκαλώ κάποιον ενώπιον δικαστηρίου.
6. Νύχτα σκοτεινή. - Ξένο άρθρο.
7. Τόποι εγκατάστασης στρατού. - Αναφορικό (θηλ.-γεν.).

8. Αποτελείται από τρεις διμοιρίες - Τοπικό επίρρημα. - Μαύρο το χρώμα τους.
9. Πρόθεση προ φωνήεντος. - Διακριτικά αυτοκινήτων ξένων αποστολών, αντ. - Ερημώνω, διαρπάζω, λεηλατώ (καθαρ.).
10. Ελληνικό ακρωτήριο (αντιστρ.-καθ.) - Πόλη της Σικελίας.
11. Κυρίαρχος στις δημοκρατίες, με άρθρο. - Θραύω, σχίζω, συντρίβω (καθ.).
12. Πλήρες, γεμάτο. - Είδος κλινοσκεπάσματος - Αντίστροφη πρόθεση.
13. Άρθρο (πληθ.). - Κτητικό - Εχθρός της ελιάς (γεν.).
14. Έφυγε λαθραία. - Γνωστό Θεσσαλικό βουνό.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Βαθμός της Ελληνικής Αστυνομίας
2. Δεν είναι παστά. - Πόλη της Δ. Γερμανίας, γνωστή κι από τα ναυπηγεία της (αντ.)

3. Η χωρίς επαφή επενέργεια του ανθρώπου επί της ύλης (γεν.).
4. Σκόρπια γράμματα από το... περιγιάλι. - Αίγλη, λάμψη, ειλικρίνεια, διαύγεια.
5. Θεά των προγόνων μας. - Ο πληθυντικός του 5β οριζόντια - Αναφορικό (αντιστρ.).
6. Κατάληξη δευτερόκλιτων ονομάτων. - Γνωστό κυκλαδονήσι (αιτ.) - Έτσι αρχίζει ο... Σπύρος. - Προκαλείται και από τράνταγμα (ατελείωτο).
7. Διοικητής του 7α οριζόντια
8. Συμπλεκτικός σύνδεσμος. - Σύστημα ελέγχου οδηγών, γνωστό και σαν πόντ-σύστεμ (αρχικά-αντιστρ.).
9. Τεμπέλικο. - Ελληνικά, η ντουζίνα.
10. Χρονική περίοδος. - Ήσυχα, ατάραχα, ακίνητα.
11. Ο πολίτης της χώρας μας (καθ.). - Γνωστό και αυτό το Δίκαιο.
12. Και έτσι ο έμπορος λαδιού (αντιστρ.-γεν.) - Ο αριθμός 77. - Το ίδιο με το 6α κάθετα.
13. Ομορφονιός, τσαρλατάνος. - Γοργός, ταχύς (αρχ.)
14. Προσιτός μόνο στη διάνοια (δοτ.) - Χωριό και επαρχία της Κεφαλλονιάς.

Γεώργιος Μαρουλάκης
Ανθυπαστυνόμος

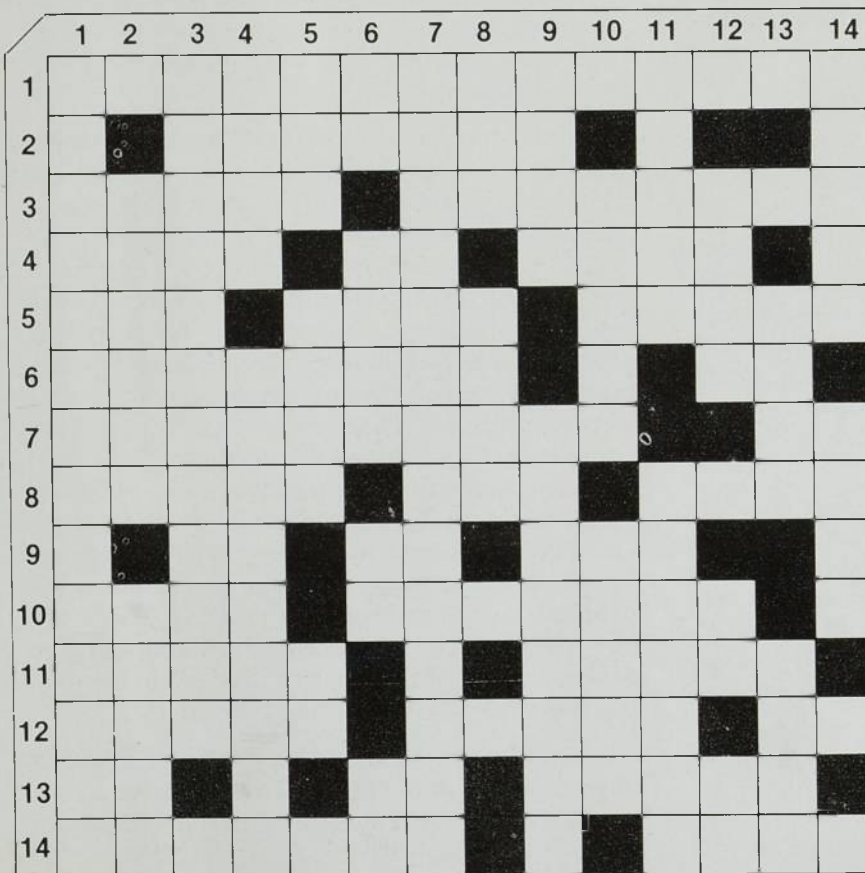
ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Οριζόντια:

1. ΣΠΙΝΑΛΟΓΚΑ.
2. ΑΡΒΗ - ΟΡΓΙΟ
3. ΑΦΑΣΙΑ
4. ΟΤΡΑΝΤΟ. - ΕΤ.
5. ΑΛ. - ΟΘΟΝΗ
6. ΡΑΚΙ - ΣΕΡΑ
7. ΑΙ. - ΑΑ. - ΤΑΛΚ
8. ΙΣΑ - ΝΟΗΣΙΣ
9. ΩΣΤΕ - ΣΤΟΑ
10. ΑΝΑΙΛ - ΣΜ.

Κάθετα:

1. ΣΑΜΟΥΡΑΪ
2. ΠΡ. - ΑΙΣΩΝ
3. ΙΒΑΡΑΚ. - ΑΣΑ.
4. ΝΗΦΑΛΙΑ - ΤΙ
5. ΑΝ. - ΑΝΕΛ
6. ΛΟΣΤΟΣ
7. ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ
8. Γ.Γ.Α. - ΟΡΑΣΤ.
9. ΚΙ. - ΕΝΑΛΙΟΣ
10. ΑΟΣΤΗ. - ΚΣΑΜ.

• **Σημείωση:** Στο τεύχος Σεπτεμβρίου και στο άρθρο «Αστυνομία και παιδί» αντλήθηκαν χρήσιμα στοιχεία από το τμήμα 1 της αναπληρώτριας καθηγήτριας Εγκληματολογίας Κ.Δ. Σπινέλλη που ευρίσκονται στο βιβλίο της Κ.Δ. Σπινέλλη και Α. Τρωιάνου – Λουλά «ΔΙΚΑΙΟ ΑΝΗΛΙΚΩΝ» Εκδόσεων ΣΑΚΚΟΥΛΑ 1987 και στο οποίο μπορούν να ανατρέξουν οι συνάδελφοι αστυνομικοί για περισσότερες πληροφορίες.

- Μαθητή κ. Σεραπίωνα Πυρπαδόπουλο από τη Ν. Σμύρνη.

Για την ΙΝΤΕΡΠΟΛ έχουμε δημοσιεύσει στο παρελθόν σχετικά ρεπορτάζ στην «Αστυνομική Επιθεώρηση». Όμως μπορείτε να επικοινωνήσετε απ' ευθείας για τις πληροφορίες που θέλετε με την ίδια την υπηρεσία στο τηλ. κέντρο: 64 11 672.

- Αστυφύλακα Ηλία Κλάγκο Α.Τ. Ιτέας Φωκίδας.

Στο ερώτημά σας σχετικά με το λογιζόμενο συντάξιμο χρόνο σας απαντούμε ότι και η Σχολή και η στρατιωτική θητεία υπολογίζονται σαν συντάξιμος χρόνος. Δηλαδή κλείνοντας συνολικά 24 1/2 χρόνια και μια ημέρα μπορείτε να συνταξιοδοτηθείτε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Η κ. Καλλιόπη Χατζηαντωνίου εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες προς τον αρχιφύλακα Νικόλαο Μαυραβέλακη του ΙΑ' αστ. τμήματος Πειραιά ο οποίος προσέφερε αίμα για τον γιό της που πάσχει από μεσογειακή αναιμία.

- Η κ. Μαρουλή Καψάλη ευχαριστεί θερμά το πλήρωμα περιπολικού της Άμεσης Δράσης αρχιφύλακα Κυριάκο Χατζηκοσμά και αστυφύλακα Ιωάννη Γανίτη, οι οποίοι την 1-8-1988 έσπευσαν πρόθυμα να την βοηθήσουν και να μεταφέρουν το 10χρονο παιδί της που έπαθε «παροδικό ειλεό εντέρου», στον παιδίατρο όπου του δόθηκαν οι πρώτες βοήθειες και ξεπέρασε τον κίνδυνο.

- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κεραμίτσας Θεσπρωτίας εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες των κατοίκων της κοινότητας και δεκαεφτά οικισμών που αστυνομικά εξυπηρετούνται από τον Α.Σ. Κεραμίτσας, στα αστυνομικά όργανα του Σταθμού για το ήθος και την συμπεριφορά τους. Ιδιαίτερα τους ευχαριστούν για την συμμετοχή τους στις τακτικές αιμοδοσίες που διοργανώνει η κοινότητα.

- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Τριάδας Βοιωτίας ευχαριστεί την Αστ. Διεύθυνση Βοιωτίας για την ετοιμότητα των υπηρεσιών της και την αποστολή έγκαιρης βοήθειας προς την κοινότητα την 9-7-1988 όταν επικίνδυνη πυρκαγιά, η οποία εκδηλώθηκε σε περιοχές της κοινότητας, απείλησε σοβαρά το χωριό. Ειδικά ευχαριστούν τον αστυνομικό κ. Παπαγεωργίου για την αυτοθυσία που επέδειξε κατά την δραματική επιχείρηση της κατάσβεσης της καταστροφικής πυρκαγιάς.

- Ο κ. Κώστας Τόλης ευχαριστεί και συγχαίρει τον

διοικητή, τους αξιωματικούς και άνδρες του Τμήματος Ασφάλειας Ιωαννίνων μέσω των στηλών της τοπικής εφημερίδας «Πρωινός Λόγος» για τη σύλληψη του ατόμου που τον εξεβίαζε και τον απειλούσε.

- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Ακρολίμνης Πέλλας κ. Νικόλαος Πρίσαναλης εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες του ίδιου και των συγχωριανών του προς την ΕΛ.ΑΣ. και ειδικότερα προς τους άνδρες του Α.Τ. Κρύας Βρύσης υπαστυνόμο Β' Κωνσταντίνο Κρητικόπουλο, αρχιφύλακα Αστέριο Θεοδωρίδη και αστυφύλακα Αναστάσιο Σκενδερίδη που επιλήφθηκαν σε πυρκαϊά που ξέσπασε την 11/10/88 σε ισόγειο οικοδομή της Κοινότητας από διαρροή φιάλης ασετυλίνης.

- Ο κ. Δημήτριος Μπάρμπας συγχαίρει και ευχαριστεί τον υπαστυνόμο Β' Θωμά Κουκουλέτσο, τον αρχιφύλακα Δημήτριο Οικονόμου και τους αστυφύλακες Ιωάννη Λιόλιο και Ζαφείρη Παπαδημητρίου του Α.Σ. Πλαταμώνια Πιερίας, οι οποίοι συνετέλεσαν ώστε να εντοπισθεί και ανευρεθεί η εξαφανισθείσα για εννέα (9) ημέρες κόρη του Μαρία. Οι ενέργειες των αστυνομικών δείχνουν τα ανθρωπιστικά τους αισθήματα και το υψηλό αίσθημα ευθύνης της αποστολής τους.

- Ο Δήμαρχος Ιερισσού Βασίλειος Γκατζώνης εκφράζει τις ευχαριστίες του ίδιου καθώς και των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου προς τον Διοικητή του Α.Τ. Ιερισσού Σίμο Αντ. Ρεβενικιώτη για την προσωπική του προσφορά στην οργάνωση και επιτυχία της γιορτής της μετακομιδής των λειψάνων και αποκαλύψης της προτομής του Μακεδονομάχου οπλαρχηγού Γεωργίου Γιαγλή.

- Στην τοπική εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» του Κιλκίς δημοσιεύονται ευμενή σχόλια για την Αστυνομική Διεύθυνση Κιλκίς και το Α.Τ. Δροσάτου. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι σε συμβάν της 1ης Σεπτεμβρίου που ένας μικρός Γιουγκοσλάβος ο ΒΟΖΙΝΟΥ-SKI IVAN του ΖΙΚΑΚΑ απ' το Κουμάνοβο πνίγηκε στη λίμνη της Δοϊράνης. Το πτώμα του βρέθηκε στην Ελληνική πλευρά της λίμνης. Οι αρμόδιες Αστυνομικές αρχές του Α.Τ. Δροσάτου φρόντισαν χωρίς γραφειοκρατικές διατυπώσεις να έλθουν οι γονείς του άτυχου μικρού να παραλάβουν το νεκρό. Τονίζεται δε από την εφημερίδα ότι η πρωτοβουλία όλων των παραγόντων τους τιμά πρώτα σαν ανθρώπους και μετά σαν εκτελεστές του καθήκοντος. Πρέπει πάντα να κάνουμε ένα διαχωρισμό ίσως σε πολλούς αστυνομικούς που η οικογενειακή τους ανατροφή τους οδηγεί σε «υπέρβαση καθήκοντος» με ζήλο για να ευχαριστήσουν τη συνειδήσή τους και το λαό που υπηρετούν.

- Ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ιάκωβος ευχαριστεί θερμά το Υπ. Δημ. Τάξης για τα αυξημένα μέτρα ασφαλείας κατά την πρόσφατη τριήμερη παραμονή του στην Αθήνα.

ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΕΤΟΥΣ 1988 ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ»

Επιμέλεια: Ανθ/μος Κων/τίνος Καραγιάννης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (γενικά)

Adams Rich, Τρομοκρατία και αντιμετώπισή της, (μετάφραση: Ιωάννης Βελέντζας), σελ. 337.

Δανούση Κων/τίνου, Η ζωκλοπή στην Κρήτη, σελ. 688

Καραγιάννη Κων/τίνου, Αστυνομικό Πορτραίτο του 1987, σελ. 68.

Του ιδίου, Ασφαλίστε το σπίτι σας φεύγοντας για διακοπές, σελ. 455.

Του ιδίου, Η γυναίκα-αστυνομικός, σελ. 741.

Κάσσιου Δημήτριου, Η καλή προστασία είναι η μεγαλύτερη σιγουριά, σελ. 398.

Ο.Η.Ε., Κώδικας συμπεριφοράς για τους αστυνομικούς, σελ. 269.

Περδίκη Αθανάσιου, Η ασφάλεια των όπλων, σελ. 332.

Ροδοπούλου Μαρίας, Γάμος Αστυνομικών χθες-σήμερα, σελ. 181.

Σπινέλη Κ.Δ., Η ιδιωτική αστυνομία, σελ. 749.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Α.Δ. Πρέβεζας, Πρέβεζα, σελ. 618.

Αράπη Σωτήριου, ιστορική πορεία της Μουσικής της ΕΛ.ΑΣ., σελ. 214.

Γαλανόπουλου Αντώνιου, Τα «λαμπραντόρ» στην υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ., σελ. 46.

Του ιδίου, Διεύθυνση Εξωτ. Φρούρησης Φυλακών και Σωφρονιστικών Καταστημάτων, σελ. 282.

Δανούση Κων/τίνου, Η ΕΛ.ΑΣ. στο Άγιο Όρος, σελ. 418.

Καραγιάννη Κων/τίνου, Αχαΐα, σελ. 195.

Καραγιάννη Κ. — Μακροζαχόπουλου Φ., Από εκεί που πέρασε ο Εγκέλαδος (Α.Δ. Ηλείας), σελ. 758.

Πολύμερου Νικόλαου, Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων της Γ.Α.Δ.Α., σελ. 626.

Πουλή Φωτίου, Υπηρεσίες Ελέγχου Διαβατηρίων, σελ. 414.

Σαριδάκη Ελευθέριου, Οδοιπορικό στη Μαγνησία, σελ. 27.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δανούση Κων/τίνου, Edmond Locard, σελ. 463.

Harper D., Βακτηριολογική εμφάνιση λανθανόντων δακτυλικών αποτυπωμάτων (Μετάφραση: Ι. Στράντζος), σελ. 753.

Καραγιάννη Κων/τίνου, Σέρλοκ Χολμς και μοντέρνες αστυνομικές μέθοδοι, σελ. 609.

Σκότλαντερ Β. Ρόμπερτ, Η βιντεοταινία στον τομέα της αναγνώρισης, (μετάφραση: Νικόλαος Πολύμερος), σελ. 12.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΘΕΣΜΟΙ

Γρηγοράκη Μανώλη, Η Ε.Ο.Κ. έγινε 30 ετών, σελ. 673.

Δανούση Κων/τίνου, Συμβούλιο της Ευρώπης, σελ. 272.

Του ιδίου, Οι Ευρωπαίοι μπρος στο 1992, σελ. 551.

Πολύμερου Νικόλαου, Αναλαμβάνοντας την προεδρία της Ε.Ο.Κ., σελ. 557.

Του ιδίου, Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, σελ. 691.

Σπηλιωτόπουλου Κων/τίνου, Ο.Η.Ε., σελ. 481.

Χρηστόπουλου Λουκά, Interpol, σελ. 88.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αρτόπουλου Ελισσαίου, Χρηματιστήριο: η νέα ανακάλυψη του Έλληνα, σελ. 19.

Του ιδίου, Η εξέλιξη της φωτογραφίας, σελ. 128.

Γεν. Γραμμ. Έρευνας και Τεχνολογίας, Μετρικό σύστημα, σελ. 58.

Γεωργιάδη Σ. Ηλία, Οδηγίες για ακίνδυνη κολύμβηση και στοιχειώδεις μορφές διάσωσης, σελ. 547.

Δανούση Κων/τίνου, Ο χρόνος μέσα στο χρόνο, σελ. 16.

Του ιδίου, Οι Ελληνόφωνοι της Νότιας Ιταλίας, σελ. 716.

Καραγιάννη Κων/τίνου, Η εσωτερική διεργασία της ψυχικής προσαρμογής του παιδιού, σελ. 35.

Του ιδίου, Στην καταπολέμηση του θορύβου σας θέλουμε συμμάχους σελ. 387.

Καραπανάγου Ιωάννη, Το ski σαν άθλημα και ψυχα-

γωγία, σελ. 826.

Κόκκορη Κων/τίνου, Τα μεταλλεία και η μεταλλοτεχνία στην Ελλάδα, σελ. 511.

Μακροζαχόπουλου Φωτίου, Μοντελισμός, σελ. 156.

Περιοδικό «Δημόσιος Τομέας», Η επιλογή των προϊσταμένων, σελ. 607.

Πίσχου Μαρίας, Κανάλια τηλεόρασης κατευθείαν από τον ουρανό, σελ. 770.

Πολύμερου Νικόλαου, Καθοδήγηση-ηγεσία στον επιχειρησιακό χώρο, σελ. 174.

Ρήγα Αγγελικής, Το απατηλό παιχνίδι της ελπίδας, σελ. 554.

Της ιδίας, Ο «κίτρινος πυρετός», σελ. 685.

Της ιδίας, Η Πληροφορική στο Δημόσιο Τομέα, σελ. 746.

Της ιδίας, Τα χαρτιά υπό διωγμόν, σελ. 830.

Σπηλιωτόπουλου Κων/τίνου, Κυνήγι ένα πανάρχαιο πολυσύνθετο άθλημα, σελ. 702.

Τριχόπουλου Δ., Ρύπανση της Ατμόσφαιρας, σελ. 480.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου Αλίκης, Το δικαίωμα της άμυνας στη Γυναίκα, σελ. 203.

Cox Tom, Βιασμός (μετάφραση: Μάριος Βερέτας), σελ. 603.

Δανούση Κων/τίνου, Καίσαρ Μπεκάρια, σελ. 808.

Diekstra F.W. René, Αυτοκτονία (μετάφραση: Νικόλαος Πολύμερος), σελ. 738.

Καράμπελα Λάμπρου-Λάμψα Ρένας, Σεξουαλική κακοποίηση-Βιασμός, σελ. 22.

Lupsha A. Peter, Βήματα προς μία στρατηγική ανάλυση του οργανωμένου εγκλήματος, (Μετάφραση: Κων/τίνος Δανούσης), σελ. 99.

Μπεναρδή Ι. Νικόλαου, Θάνατοι παιδιών από έλλειψη φροντίδων και κακοποιήσεις, σελ. 266.

Πανούση Γιάννη, Η διδασκαλία των εγκληματολογικών επιστημών, σελ. 135.

Παπαγεωργίου Κ. Ιωάννη, Ελληνική βιβλιογραφία «περί των νεκρωτικών» σελ. 734.

Παπαχρήστου Θανάση, Το στίγμα του εγκληματία, σελ. 396.

Troidl Judy, Βοηθώντας τους ανήλικους εγκληματίες (Μετάφραση: Γιώργος Λεκάκης), σελ. 402.

Τρωιάνου-Λουλά Αγλαΐας, Τα αισθήματα μειονεξίας και οι επιπτώσεις τους στην αντικοινωνική συμπεριφορά, σελ. 324.

Τσουραμάνη Χρήσου, Τρομοκρατία, σελ. 596.

Υπουργείου Δικαιοσύνης, Η εγκληματικότητα στη χώρα μας μέσα από το μικροσκόπιο της στατιστικής, σελ. 507.

Ελληνο-Γαλλικό Συμπόσιο για την εγκληματικότητα των Ανηλίκων, σελ. 825.

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Βασιλειάδη Ε. Νικόλαου, Κακώσεις από εκρήξεις έπειτα από βομβιστικές ενέργειες, σελ. 392.

Κουτσελίνη Αντώνη, Doping: έννοια και σκοποί, σελ. 6.

Του ιδίου, Ιατροδικαστικά προβλήματα στο doping των αθλητών, σελ. 263.

Μαραβέλια Κ.-Κουτσελίνη Α., Στοιχειοθέτηση της αμφισβήτησης στον έλεγχο του doping, σελ. 96.

Μουρτζίνη Δ.-Στειακάκη Ι., Διαχρονική θεώρηση του doping, σελ. 7.

Σακκά Π.Ν.-Σολδάτου Κ.Ρ., Σεξουαλικές παρεκκλίσεις, σελ. 718.

Στράντζου Ι., Η καταπληκτική ιστορία τριών ανθρωπινων οστών, σελ. 261.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ – ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

Γραφείου Ιστορίας, Δ/σης Μελετών/Υ.Δ.Τ., Το πρώτο τροχαίο ατύχημα στην Ελλάδα, σελ. 172.

Δανούση Κων/τίνου, Τα δικαιώματα των Ελλήνων στα συντάγματα της Παλιγγενεσίας, σελ. 190.

Του ιδίου, Τη δε μια των σαββάτων... σκοτίας έτι ούσης, σελ. 278.

Δούκα, Ην γαρ μονώτατος απολειφθείς, σελ. 366.

Δροσόπουλου Δρόσου, Εύθυμα επεισόδια παλαιών ανδρών της Χωροφυλακής, σελ. 787.

Κάσσιου Δημήτριου, Η μάχη του Καλπακίου, σελ. 664.

Του ιδίου, Η ληστεία στην Ελλάδα, σελ. 805.

Κυρακόπουλου Παντελή, Οι δυνάμεις αντίστασης της ελληνικής φυλής κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, σελ. 187.

Μόρρις Εντίτας, Ο εφιάλτης της Χιροσίμα, σελ. 575.

Πιστολή Ευσεβίου, Το Χρονικό της Μεγάλης Εβδομάδας, σελ. 193.

Ρήγα Αγγελικής, Η κοντή φούστα υπό διωγμόν, σελ. 636.

Σαββίδου Κάτιας, Στάλινγκραντ: το Βατερλώ του Χίτλερ, σελ. 61.

Της ιδίας, 40 χρόνια από την επίσημη ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων με την Ελλάδα, σελ. 231.

Τη ιδίας, Επίκαιροι... αιωνόβιοι, σελ. 836.

Σκόντζου Λάμπρου, Των θλιβομένων η χαρά, σελ. 538.

Του ιδίου, Ο μυστηριώδης αστέρας της Βηθλέεμ, σελ. 817.

Φερούση Δημητρίου, Βηθλεέμ, το λίκνο της Χριστιανοσύνης, σελ. 800.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ – ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ζαφειρίδη Φοίβου, Τοξικομανία, σελ. 407.

Levy-Bruhl H., Κοινωνιολογία του Δικαίου (μετάφραση: Κων/τίνου Καραγιάννη), σελ. 4.

Μαριακάκη Αγνής, Παιδί και πειθαρχικά μέτρα, σελ. 811.

Παπαδάτου Κ., Τα μεγαλύτερα θύματα των διαζυγίων είναι τα παιδιά, σελ. 544.

Περιοδικό «Έλλην. Ερυθρός Σταυρός», Ο παιδικός αυτισμός, σελ. 545.

Περιοδικό «Johnson and Johnson», Πατρότητα-μια νέα άποψη, σελ. 218.

Πολύμερου Νικολάου, Αλκοολισμός: μια φοβερή κοινωνική πηγή, σελ. 103.

Του ιδίου, Βία στα Γήπεδα, σελ. 341.

Του ιδίου, Άγχος και κατάθλιψη, σελ. 612.

Ρήγα Αγγελικής, Ανύπαντρη μητέρα, σελ. 428.

Ροδοπούλου Μαρίας, Τρίτο παιδί για να μη μειωθεί ο πληθυσμός της Ελλάδας, σελ. 50.

Της ιδίας, Η αιμοδοσία στην Ελλάδα, σελ. 111.

• Της ιδίας, Μεσογειακή αναιμία, σελ. 405.

Τρωιάνου-Λουλά Αγλαΐας, Θρησκεία και εγκληματικότητα, σελ. 284.

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αλεξιάδη Στέργιου, Τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και η προστασία του από τυχόν αυθαιρεσίες των ανακρ. οργάνων, σελ. 475.

Του ιδίου, Ενδείξεις: έννοια και διακρίσεις, σελ. 531.

Του ιδίου, Ο υπνωτισμός στην ανάκριση, σελ. 349.

Βουγιούκα Ν. Κων/τίνου, Μορφολογία και ανατομία του οικονομικού εγκλήματος, σελ. 460.

Καραγιάννη Κων/τίνου, Ελευθερία τύπου, πληροφόρησης και λογοκρισία, σελ. 328.

Κουμάντου Γεώργιου, Η προστασία του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας, σελ. 143.

Μάνεση Αριστόβουλου, Προσωπική Ασφάλεια, σελ. 528.

Ντζιώρα Κ. Δημητρίου, Παραβίαση κανόνων οικοδομής, σελ. 678.

Πίσχου Μαρίας, Σωματική Έρευνα, σελ. 601.

Της ιδίας, Το άσυλο της κατοικίας, σελ. 669.

Της ιδίας, Αντίσταση κατά της αρχής, σελ. 820.

Πολύμερου Νικόλαου, Ευθανασία, σελ. 410.

Του ιδίου, Όρια υπακοής Δημοσίων Οργάνων στις διαταγές των ιεραρχικά προϊσταμένων τους, σελ. 485.

Σταθέα Θ. Γεωργίου, Ερμηνεύοντας το νέο Νόμο για τα ναρκωτικά σελ. 489.

Στεργίου Ευαγγελίας, Ισχυρός κλωνισμός της έγγραφης συμβίωσης σαν λόγος διαζυγίου, σελ. 540.

ΤΡΟΧΑΙΑ – ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Γεωργούση Σπυρίδωνος, Σχολική εκπαίδευση στην οδική κυκλοφορία, σελ. 350.

Γκογκοζώτου Ιωάννη, Ενιαία στατιστική τροχαίων ατυχημάτων κρατών-μελών της Ε.Ο.Κ., σελ. 256.

Καραγιάννη Κων/τίνου, Προστάτεψε τη ζωή σου, σελ. 390.

Του ιδίου, Η προστασία του παιδιού στο αυτοκίνητο, σελ. 469.

Του ιδίου, Κυκλοφορείτε στους δρόμους με ασφάλεια, σελ. 591.

Κάσσιου Δημήτριου, Εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων, σελ. 750.

Μακροζαχόπουλου Φώτιου, Η υπνηλία στην οδήγηση μπορεί να αποβεί μοιραία, σελ. 118.

Του ιδίου, Κλατάρισμα, σελ. 178.

Του ιδίου, Σέρβις: για ξένοιαστες καλοκαιρινές διακοπές, σελ. 435.

Του ιδίου, Τροχόσπιτο: ειδικές δυσκολίες στη ρυμούλκιση, σελ. 473.

Του ιδίου, Το τραίνο βγαίνει πάντα κερδισμένο, σελ. 493.

Του ιδίου, Ρύθμιση κινητήρα, σελ. 617.

Του ιδίου, Ακινητοποίηση οχήματος, σελ. 675.

Του ιδίου, Φροντίζοντας τη μπαταρία, γλυτώνετε τους μπελάδες, σελ. 773.

Του ιδίου, Φροντίστε το αυτοκίνητό σας για το χειμώνα, σελ. 815.

Μπούγια Νικόλαου, Δυνατότητα και ευθύνες για την κυκλοφοριακή διαπαιδαγώγηση των παιδιών, σελ. 117.

Περιοδικό «Ελληνικοί Δρόμοι», Σταθμοί εξυπηρέτησης ταξιδιωτών, σελ. 534.

Περιοδικό «Νέα της ΕΛ.Π.Α.», Υπάρχουν και κακοί οδηγοί, σελ. 497.

Παπασταματίου Λ.-Βερίγου Γ.-Γεωργίου Γ., Τροχαία

ατυχήματα, σελ. 732.

Σύλλογου Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων, Το δίκυκλο και τα προβλήματά του, σελ. 339.

Τσουκαλά Αγησίλαου, Έλεγχος ταχύτητας αυτοκινήτου με σταθερές συσκευές RADARS, σελ. 258.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑ-ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Δανούση Κων/τίνου, Λουτράκι-Περαχώρα-Ηραίο, σελ. 416.

Του ιδίου, Πάτμος η ιερή, σελ. 754.

Ρήγα Αγγελικής, Ζάκυνθος, σελ. 478.

Σαββίδου Κάτιας, Ένας πρωτότυπος οδηγός διακοπών, σελ. 361.

Της ιδίας, Για όσους αγαπούν τις διακοπές, σελ. 775.

Της ιδίας, Διακοπές για όλες τις εποχές, σελ. 839.

ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ

Δ/σης Κτηνιατρικής Θεσσ/νίκης, Κατεψυγμένα Ψάρια, σελ. 499.

Ρήγα Αγγελικής, Προστασία του καταναλωτή, σελ. 623.

Ροδοπούλου Μαρίας, Πώς να παραλαμβάνετε σωστά πετρέλαιο, σελ. 92.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Καπέλλου-Δρακόπουλου Κ., Μήπως ήταν ο Orwell μο-νόφθαλμος, σελ. 139.

Μορέτι Ζαν-Μαρί, Επιστήμη και Πίστη, σελ. 802.

Παπανούτσου Ευαγγέλου, Το πάθος της ταχύτητας, σελ. 9.

Τσάτσου Θ. Δημητρίου, Το πρόβλημα του «ορθού» στη δημοκρατία, σελ. 467.

Φίλια Βασίλη, Ελεύθερος χρόνος και ποιότητα ζωής, σελ. 536.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Καραγιάννη Κων/τίνου, Οι μάσκες του καρναβαλιού, σελ. 131.

Σαββίδου Κάτιας, Αμολάω καλούμπα χαρταετέ μου, σελ. 115.

Της ιδίας, Πρωταπριλιά, σελ. 297.

Της ιδίας, Μάης ο χιλιοτραγουδισμένος, σελ. 347.

Τα Ελληνικά Χριστούγεννα σελ. 823.

ΤΕΧΝΗ

Σαββίδου Κάτιας, Δώρα Στράτου, σελ. 234.

Της ιδίας, Λόρδος Βύρωνας, σελ. 293.

Της ιδίας, Γιαννούλης Χαλεπάς, σελ. 640.

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Αλληλογραφία

σελ. 81, σελ. 165, σελ. 249, σελ. 317, σελ. 385, σελ. 454,

σελ. 522, σελ. 590, σελ. 656, σελ. 726, σελ. 858.

Αστυνομία στον Κόσμο

σελ. 217, σελ. 368, σελ. 431, σελ. 495, σελ. 639, σελ. 696.

Αστυνομικό Διήγημα

σελ. 158, σελ. 441, σελ. 585.

Γεγονότα και Συμβάντα

σελ. 54, σελ. 147, σελ. 227, σελ. 299, σελ. 369, σελ. 439, σελ. 509, σελ. 568, σελ. 642, σελ. 712, σελ. 780, σελ. 844.

Για τις ευχάριστες ώρες

σελ. 80, σελ. 164, σελ. 248, σελ. 316, σελ. 384, σελ. 453, σελ. 521, σελ. 589, σελ. 655, σελ. 725, σελ. 794, σελ. 857.

Επισημάνσεις

σελ. 2, σελ. 39, σελ. 83, σελ. 86, σελ. 121, σελ. 167, σελ. 170, σελ. 206, σελ. 251, σελ. 254, σελ. 286, σελ. 319, σελ. 322, σελ. 354, σελ. 458, σελ. 501, σελ. 523, σελ. 526, σελ. 562, σελ. 594, σελ. 630, σελ. 662, σελ. 697, σελ. 705, σελ.

730, σελ. 762, σελ. 795, σελ. 834.

Νέα απ' όλη την Ελλάδα

σελ. 63, σελ. 149, σελ. 223, σελ. 305, σελ. 372, σελ. 437, σελ. 504, σελ. 572, σελ. 646, σελ. 708, σελ. 776, σελ. 847.

Πορτραίτα Συναδέλφων

σελ. 49, σελ. 155, σελ. 216, σελ. 291, σελ. 298, σελ. 376, σελ. 440, σελ. 498, σελ. 571, σελ. 638, σελ. 683, σελ. 698, σελ. 707, σελ. 774, σελ. 842.

Υπηρεσιακά Νέα

σελ. 65, σελ. 153, σελ. 241, σελ. 310, σελ. 377, σελ. 445, σελ. 517, σελ. 579, σελ. 649, σελ. 720, σελ. 784, σελ. 850.

Αθλητισμός

σελ. 77, σελ. 207, σελ. 432, σελ. 566, σελ. 635, σελ. 680.

Γνωμοδοτήσεις

Ν.Υ.Δ. – Νόμοι – Νομολογίες

σελ. 56, σελ. 151, σελ. 213, σελ. 237, σελ. 353, σελ. 448, σελ. 556, σελ. 605, σελ. 651, σελ. 653, σελ. 700, σελ. 722, σελ. 724, σελ. 789, σελ. 790, σελ. 791, σελ. 840, σελ. 854.

Το περιοδικό «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» σας ενδιαφέρει. Γραφτείτε, λοιπόν, συνδρομητής.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

(Συνδρομή για ένα χρόνο (12 τεύχη): 1200 δρχ.)

ΕΠΩΝΥΜΟ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΤΗΛ.

Ημερομηνία

Η πληρωμή της συνδρομής μπορεί να γίνει ταχυδρομώντας με απλή ταχυδρομική επιταγή 1200 δραχμές στη διεύθυνση:

(υπογραφή)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175
ΑΘΗΝΑ 112 51

ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Κατά τη διάρκεια σύντομης τελετής που πραγματοποιήθηκε στο Υ.Δ.Τ., στις 18 Νοεμβρίου, ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Γεώργιος Πέτσος, μετά την παραίτηση του προηγούμενου υπουργού κ. Αναστάσιου Σαχινίδη και την ολιγοήμερη αναπλήρωσή του από τον υφυπουργό κ. Σήφη Βαλυράκη.

Λίγο νωρίτερα, την ίδια μέρα είχαν ορκιστεί ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας οι νέοι υπουργοί και υφυπουργοί ολοκληρώνοντας τις κυβερνητικές μεταβολές που δρομολογήθηκαν με τον πρόσφατο ανασχηματισμό.

Στην τελετή παραβρέθηκαν ο υφυπουργός και ο γεν. γραμματέας του Υ.Δ.Τ. κ.κ. Σήφης Βαλυράκης και Δημήτρης Πανταζής, η ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. και του Π.Σ., ανώτεροι και ανώτατοι αξιωματικοί και εκπρόσωποι

του πολιτικού προσωπικού του Υπουργείου.

Μιλώντας στους παρευρισκόμενους ο νέος υπουργός τόνισε πως είναι ιδιαίτερα συγκινημένος γιατί του δίνεται η ευκαιρία να υπηρετήσει ένα ευαίσθητο υπουργείο που αποστολή του είναι η προστασία του Έλληνα πολίτη και η εξασφάλιση των καλύτερων προϋποθέσεων για ειρήνη και ηρεμία – απαραίτητα στοιχεία για την ευδοκίμηση οποιασδήποτε οικονομικής ή άλλης πολιτικής.

Κλείνοντας ο κ. Πέτσος υπογράμμισε πως η εποχή που πρόκειται να διανύσουμε είναι δύσκολη και ευαίσθητη. Γι' αυτό είναι απαραίτητη η συνεργασία όλων μας, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις όποιες δυσκολίες και να προσφέρουμε καλύτερες υπηρεσίες στον Ελληνικό Λαό.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΣΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1947 και κατάγεται από την Έδεσσα του Νομού Πέλλας. Δικηγόρος και οικονομολόγος, σπούδασε πρώτα στην Πάντειο Σχολή και στη συνέχεια στη Νομική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης απ' όπου αποφοίτησε με πανεπιστημιακά διπλώματα Οικονομικών – Πολιτικών Επιστημών και Νομικής. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στην οργάνωση επιχειρήσεων, στα δημόσια οικονομικά, στην εγκληματολογία και στην πολιτική οικονομία.

Γιος του παλιού βουλευτή της Ένωσης Κέντρου Βαγγέλη Πέτσου που πέθανε το 1965, ασχολήθηκε από τα μαθητικά του χρόνια με τον συνδικαλισμό και σαν φοιτητής οργανώθηκε στη νεολαία της ΕΔΗΝ, διατέλεσε δε πρόεδρος και αντιπρόεδρος της, μέχρι τη δικτατορία του 1967. Υπήρξε τακτικό μέλος του γραφείου διεθνών σχέσεων της Ε.Φ.Ε.Ε., συμμετέχοντας σε διεθνή φοιτητικά συνέδρια από το 1964 ως το 1967 και στο ίδιο χρονικό διάστημα έγραψε μελέτες σχετικές με το φοιτητικό κίνημα. Πρωτοστάτησε στις λαϊκές

κινητοποιήσεις της γενιάς του 1-1-4 και των ανένδοτων αγώνων. Με την επικράτηση της δικτατορίας πέρασε στην παρανομία, συνελήφθη και φυλακίστηκε το 1968.

Μετά τη μεταπολίτευση εντάχθηκε στο ΠΑΣΟΚ και εκλέχθηκε τρεις φορές βουλευτής Πέλλας (1977, 1981, 1985).

Συμμετείχε στις κοινοβουλευτικές επιτροπές των υπουργείων Συντονισμού και Οικονομικών και στους αντίστοιχους Κοινοβουλευτικούς Τομείς Εργασίας (Κ.Τ.Ε) του ΠΑΣΟΚ. Εκλέχθηκε το 1978 αντιπρόεδρος της κοινοβουλευτικής επιτροπής ελληνοσαραβικών σχέσεων.

Διατέλεσε υφυπουργός Εθνικής Άμυνας το 1981, υφυπουργός Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας από 5/2/1987, αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών από τις 23/9/1987 και υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών από τις 23/6/1988.

Είναι παντρεμένος με τη Διονυσία Γκιουστόζι και πατέρας ενός αγοριού.

